[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Q6:3
M87

114615

173/681

CONFERENCE

BETWEEN

A PROTESTANT CHRISTIAN

AND

A CÁSI PANDÁRAM.

"No weapon that is formed against thee shall prosper; and every tongue that shall rise against thee in judgment thou shalt condemn. This is the heritage of the servants of the Lord, and their righteousness is of me, saith the Lord."—ISAIAH LIV. 17.

"Who will have all men to be saved, and to come unto the knowledge of the truth."—1 TIM. II. 4.

"For there is one God, and one mediator between God and man, the man Christ Jesus."—1 TIM. II. 5.

"Look unto me, and be ye saved, all the ends of the earth; for I am God, and there is none else."—ISAIAH XLV. 22.

PART I.

EDITED AND PUBLISHED

BY

V. F. T. GAMELIEL

SON OF

VATHAMUTHOO FRANCIS THOMAS,

A CATECHIST IN CONNECTION WITH THE WESLEYAN MISSION AT GALILEEPURAM IN ROYAPETTA, MADRAS.

Second Edition.

Madras.

PRINTED AT THE MADRAS RIPON PRESS,
316, *Thumboo Chetty Street.*

1887.

All Rights Reserved.

114615

பரிசுத்தசத்தியசுவிசேஷ

சபையைச் சேர்ந்த ஒரு கிறிஸ்தவருக்கும்

சிவசமையத்தைச்சேர்ந்த

ஒருகாசிப்பண்டாரத்துக்கும்.

நடந்தசம்பாஷணைகள்.

உனக்கு விரோதமாயுருவாக்கப்படும் ஆயுதமெல்லாம்வாய்க்காதேபோம். உனக்கு விரோதமாய் நியாயத்திலெழும்பும்எந்தநாவையும் நீ குற்றப்படுத்துவாய், இது கர்த்தருடைய ஊழியக்காரரின் சுதந்தரமும் நம்மாலுண்டான அவர்களுடைய நீதியுமாயிருக்கிறதென்று கர்த்தர்சொல்லுகிறார். (எசாயா. ருச, மஎ.)

எல்லாமனிதரும் இரட்சிக்கப்பட்டு, சத்தியத்தின் அறிவுக்குவரச் சித்தமுள்ளவராயிருக்கிற நம்முடைய இரட்சகராகியபராபரனுக்கு முன்பாக அதுநன்மையும் அங்கீகரிப்புமானது. ஏனெனில் ஒரேபராபரனும், பராபரனுக்கும் மனிதருக்கும் ஒரே மத்தியஸ்தருமுண்டு (க-தீமோ. உ, ச—ரு.)

பூமியின் எல்லா எல்லைகளே நம்மைநேரிட்டுநோக்குங்கள். அப்பொழுது இரட்சிக்கப்படுவீர்கள். ஏனென்றால்நாமேபராபரன்வேறொருத்தருமில்லை. (எசாயா. சரு, உஉ.)

முதல்பாகம்

இப்பிரபந்தமானது

தமிழறிந்த ஐயர்மார்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்டு

இராயபேட்டை சலிவன் தோட்டத்திற்கடுத்த

கலிலேயபுரத்திலிருந்த

வே. பி. தோமாவுபதேசியார் குமாரன்

வே. பி. தோ. கமாலியேல் உபதேசியாரவர்களால்

பிரசுரஞ் செய்யப்பட்டது.

இரண்டாம் பதிப்பு.

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1887.

All Rights Reserved.

O6:3
M87

அநாதியேநம:

காசிப்பண்டார சம்பாஷணை.

கடவுள் வணக்கம்.

வெண்பா.

சல்லாபத்தைத்தேர்ந்திந் தாரணியிற்பேசுதற்............கு
எல்லாவரமுமெனக் கீந்தருள்செய்-வல்லோனை..........ப்
போற்றித்துதித்துப் புகழ்ந்துளத்தென் னுளமகிழ்..........ந்
தேற்றித்தொழுதேனியா ....ன்.

இந்தச்சம்பாஷணைகளை வாசிக்கிற பக்தியுள்ள புத்திமான்களுக்கு

முகவுரை.

ஆ[illegible]ராபர வஸ்துவின் அருளால் அங்கீகரிக்கப்பட்டபுண்ணிய புருஷர்க[illegible]கிய இந்தச் சம்பாஷணைகளை அன்போடு ஆசித்து வாசிக்கும் என[illegible] அன்பர்களே, இங்கே ஒரு ஞானியார் சொல்வதைச் சற்று யோ[illegible]த்துப்பார்ப்பீர்களாக. அஃதாவது, பேரின்பமணிமாலையி[illegible]தம்.

சாண்வயி[illegible] பிழைப்பதற்குப் புவியின்மீதே
  தலைபுரட்டிக் கொள்ளுகின்ற மாந்தர்கேளீர்
காணரிய வாத்துமத்தின் பிழைப்பதான
  கதியருளுஞ் சருவேசன் றனைப்போற்றாமல்
வீணிலே பலசமயத் துழன்றுபொல்லா
  வெறியாடுந் தேவர்களை வணங்கிமீளாப்
பாணரகந் தனில்வீழ்ந்தங் கூழிகாலம்
  பதைத்துழல்வீர் பதைத்துழல்வீர் பாருள்ளோரே.

அற்பத்தி லழிந்துபோஞ் ச[illegible]ரத்திற்கு
  அடவான பிழைப்பதென் [illegible]றறிந்துநாடி
விற்பத்தி யார்பொருளைச் சவதரித்துப்பாரில்
  வீணிலே சனமழிக்கும் மாந்தர்கேளீர்
கற்பத்தி லுருப்படுத்தி யிரணமீய்ந்து
  கதியருளுஞ் சருவேசன் றனைப்போற்றாமற்
றற்புத்தி யாற்கண்ணிற் கண்டதெல்லாந்
  தொழுவதினா லேதுபலன் சொல்லுவீரே

ஏது: இந்தப்பிரகாரமாக க்ஷணத்திலே அ[illegible]போகிற[illegible]கிய
சாண்வயிற்றை வளர்க்கச் செத்தாற் சாகிறோமென்று கூலிகொடுக்
கிற எசமானன் சொன்னபடி காலமில்லாதகாலங்களிலே கப்பலே
றுகிறார்கள். விபரீதமானயுத்தத்திலே எசமான் கட்டளையிட்டபடி
யே போய் விழுந்து படுகிறார்கள் அல்லவோ ? அப்படியிருக்கத்தங்
களுக்கு உடலையும் உயிரையும் உண்டாக்கி முன்னூ[illegible]நாள் தாயினு
டைய கற்பத்திற்குள் எத்தனைநேர்த்தியாக வைத்[illegible]ப்புசிகரணம்சக்
து வளர்த்து இருட்டறையில் இருந்த அவனை வெளியில்வரச்செய்
து, பல் இன்னம் இல்லாதபடியால் இரண்டுபால்தாரவுகளிற்குடிக்க
க்கொடுத்து, இக்கட்டுநோய்முதலியதுன்[illegible]ங்களுக்கெல்லாம் காப்பா
ற்றி மிருந்த ஞானத்தையுங் கல்வியையும் புகட்டிச் சந்திரசூரியநட்
சத்திரங்களுடைய வெளிச்சத்திலே நாள்தோறும் நடக்கச்செய்து
சகலவித பாக்கியங்களையும் மேல்வீடாகிற வானத்திலிருந்து வெகு
பீரங்கி சத்தத்தோடேதயவாகக்கட்டளையிட்டுக்காப்பாற்றிக்கொண்
டு அழியாத ஆத்துமாவுக்கும் மோட்சவழியைக் காண்பித்துவருகிற
பராபரவஸ்துவாகிய அந்த மகாத்துமாவினுடைய சொற்[illegible]
ண்டுமோ வேண்டாமோ ? கேட்கவேண்டுமல்லவோ ? ஆ[illegible]னால்
அவர் தாம் அருளிச்செய்த வழுவற்ற சத்தியவேதத்தில் ([illegible]ா. சரு.
உஉ-ம். வசனத்திலே) பூமியின் எல்லா எல்லைகளே [illegible]மை நோ
ட்டு நோக்குங்கள் அப்பொழுது இரட்சிக்கப்படுவீர்க[illegible] ஏனென்
றால் நாமே பராபரன் வேறொருவருமில்லை, என்றும் [illegible]தேக். உ[illegible]
டஅ. டகூ ம். வசனங்களிலே) நீங்கள் உங்கள் பிதாக்கள[illegible]றை
மைகளில் நடவாமலும் அவர்களுடைய நியாயங்களைக் கைக்[illegible]
டாமலும் அவர்களுடைய நரகலான தேவர்களால் உங்களைத் தீட்டு
ப்படுத்தாமலும் இருங்கள் என்றும், உங்கள் பராபரனாகிய கர்த்தர்
நாமே, நீங்கள் நம்முடைய கட்டளைகளில் நடந்து நம்முடைய நியா
யங்களைக் கைக்கொண்டு அவைகளின்படியே செய்யுங்கள் என்றும்,
நம்மை நோக்கி அன்போடும் இரக்கத்தோடும் கூப்பிட்டு அழைக்கி
ற இந்த தேவசத்தத்திற்கு நாம் செவிகொடுக்கவேண்டாமா ? ஆம்
செவிக்கொடுக்கிறது மன்றி முன்னாலே நம்முடைய பிதாபிதாக்கள்
வணங்கிவந்த பொய்த்தேவர்களும் அவர்களை வழிப்படப் பே[illegible]றிக்கு
ம் பொய்மறைப் புராணபிரபந்தங்களும், மோட்சவழியைக் காண்
பிக்கிறவைகளோ? நரகவழியைக் காண்பிக்[illegible]வைகளோ ? எ[illegible]ற
இவ்விரண்டையும் நன்றாய்ப்பரிசோதித்துப்பார்ப்பதற்குநாம்கடனா
ளிகள் அல்லவோ ? ஆமெனில்அப்படிச்சோதிக்கிறதற்குஇந்தச்சம்
பாஷணைகள்ஒவ்வொன்றுந்தெளிவுள்ள நிலைக்கண்ணாடிகளுக்கு ஒப்

பாயிருக்கிறதென்பதற்குச் சந்தேகமிராது; ஏனென்றால் இதில் அட
ங்கியிருக்கிற (௩௩) முப்பத்துமூன்று காரியங்களும், முன்னாலே பற்
பல துஷ்டமனிதர்களைத் தேவர்களாக்கி, விக்கிரக, சிலைசரூபங்
களின்மூலமாய், அறிவீனத்தால் வணங்கிவந்து, பிற்பாடு ஞான
உணர்வடைந்து அவர்களெல்லாங் கதிகொடுக்கிறதேவர்கள் அல்ல
வென்று அறிந்தபின் அவைகளையெல்லாம் வெறுத்துவிட்டுவிட்டு,
மெய்யான பராபரவஸ்து ஒருவர்மாத்திரமே உடலையும், உயிரையும்
மற்றச்சத்தசாகரங்களையும், சிருஷ்டித்து நடத்தி ஆண்டு காப்பாற்றி
மோட்சங்கொடுக்கிறவர் என்பதை உணர்ந்து அவரையேஅருபி
யென்றுநம்பி வணங்கிவந்த மகா ஞானிகளுடைய பற்பல பாடல்
களைக்கொண்டு உதாரணங்களாகப் பிரயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது
மன்றி முன் இதில் எழுதப்பட்டிராதிருந்த அநேக பாவினங்களும்
வேதவாக்கியங்களும் அங்கங்கே தகுந்த சங்கதிகளுக்கு உபயோக
மாக அநேக வாசகசுலோகங்களுஞ் சேர்க்கப்பட்டும் இருக்கிறது.
ஆனால் இதைவாசிக்கும்பொழுது பராபரவஸ்துவின்பேரில் பக்தியு
ள்ள ஞானவான்கள் பதறாமல் வசனத்துக்குவசனம் அர்த்தத்தை
அ[illegible] நிறுத்தி நிறுத்தி வாசித்து யோசித்துக் காரியங்களைப் ப
குத்[illegible]றியவேண்டுமே அல்லாமல் இதை ஒருவிசை அல்லது
இரண்[illegible]சை பார்த்தவுடனே அத்தனை தெளிவாய் விளங்கமாட்டா
து. ஆதலால் இதை மறுபடியும் மறுபடியும் வாசிக்க வாசிக்க அதி
கத் தெளிவாய் விளங்கும். அன்றியும் இதை வாசிக்கிற இடங்களிற்
[illegible]ல குறிப்[illegible]களும் உண்டு. அஃதாவது, நே-என்னுங்குறிப்பு பண்டா
ரந[illegible]ற கேள்வியாம். பிர - என்னுங்குறிப்பு, கிறிஸ்தவர்சொ
ல்லும் பிரதியுத்தரமாம். ஏது-என்கிறகுறிப்பு சொன்னவாக்கியங்க
ளை விஸ்தரிக்குதலாம். வே-என்னுங்குறிப்பு, வேறெனபதாம் [அ
லது நூதனம்என்பதாம். வே-என்னும் இக்குறிப்பெழுத்துக்குப்பின்
வரும் வசனகாவியங்களெல்லாம் புதிதாய்ப் பிரயோகித்தலுக்கு அ
டையாளமாக அவ்வெழுத்தின் துவக்கத்தில் [இவ்விதகுறிப்பும், அத
ன்முடிவில்] இவ்விதகுறிப்பும் ஆகிய இவ்விரண்டு அடையாளங்க
ளுக்கும் உட்படக் காண்[illegible] வசனகாவியங்களுக்கெல்லாம் தெரிவி
லந்தலைப்பில் "இவ்விரண்டுஎடுத்துக்காட்டிஎன்னும் இரண்டுகம்மா
வும் இருக்க அறிந்துகொள்ளலாம்.

[illegible]றலும் இதில் சிலஇடங்களில் ஒரே செய்யுள் அல்லது ஒரே
பழமொழிகளைக்கொண்ட உதாரணங்கள் இரட்டித்துப்பேசப்படும்.
அஃதாவது, இரண்டுமூன்று சம்பாஷணைகளில் அப்படிக் காணப்
படும் என்பதே. அஃதேனென்றால் ஒரேசெய்யுளில் இரண்டுமூன்று

பொருட்கள் அடங்கியிருப்பதால் அந்தந்தப்பொருட்களைக் குறித்து எவ்விடத்திற் பேசப்படுமோ, அவ்விடத்தில் அந்த ஒரோசெய்யுளை யே வருவித்து அந்தந்த வார்த்தைகளுக்குத் தகவல்சொல்லி உதாரணங்காட்டப்படும்.

ஆகையால் கனவான்களே, நீங்கள் இந்தச்சம்பாஷணைகளைவாசிக்கத் தொடங்கும் பொழுதெல்லாம் முந்திப் பராபரவஸ்துவை நோக்கி இயேசுசுவாமியென்னுஞ் சற்குருவைக்கொண்டுசுவாமி! உமது பரிசுத்த ஆவியானவரை என் இருதயத்தில் அனுப்பி இதனுடைய வியார்த்திகளையெல்லாந் தெளிவாய்த் தெரியப்பண்ண வேண்டுமென்று உறுதியான விண்ணப்பஞ் செய்வீர்களானால், உடனே அவர் தமது பரிசுத்த ஆவியின் ஒளியை உங்கள் இருதயத்திற் பிரகாசிக்கச்செய்வார். அப்பொழுது இருட்டறையிலே விளக்கேற்றினாற்போற் சகலவியார்த்திகளையுந் தெளிவாய் அறிந்துகொள்வீர்கள் என்பதற்குச் சந்தேகமிராது. இரக்கமுள்ள ஆண்டவர் அப்படியே உங்களுக்குவேண்டிய வரப்பிரசாதங்களை வருவிக்கக் கடவாராக. ஆமென்.

¶ இப்பால் இப்பிரபந்தத்தைச் சீர்திருத்தி அங்கங்கே அனேக வசனகாவியங்களை உபயோகமாகப் பிரயோகித்து அச்சிற்பதித்துப் பிரசுரஞ்செய்தவரால்,

பாயிரம்.

என்பெலனும், என்கோட்டையும், நெருக்கப்படுங்காலத்தில், என் அடைக்கலமுமாகிய கர்த்தாவே, உம்மண்டைக்குச் சாதிகள் பூமியின் கடையாந்தரங்களிலிருந்து வந்து மெய்யாகவே, எங்கள் பிதாக்கள் பிரயோசனமில்லாத பொய்யையும் மாயையுங் கைக்கொண்டார்கள் என்பார்கள். (எரேமியா. ௰௬, ௰௯.)

எல்லர்விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப்
பொய்யாவிளக்கே விளக்கு. (குறள் ௩௰-ம் அதி. ௯-ம் பாடல்)

இச்சல்லாபங்களை இன்பமாக ஆசித்து அன்போடு வாசிக்கும் எனது அன்பர்களாகிய மகா எண்ணிக்கையுள்ள கனவான்களே,

இந்தப் பிரபந்தமானது ஏறக்குறைய (௫௰) வருஷங்களுக்கு முன் சிவபக்தராகிய ஒரு பண்டாரமானவர் காசியாத்திரைபோய்த் * தீர்த்தமாடி அங்குள்ள விசுவநாதஸ்வாமியைப் பூசித்துத் தமது வளவுக்குத் திரும்பிவந்து சேர்ந்தபொழுது அவ்விடத்திற் றமக்கு

* இவர் காசிக்குப்போய் தீர்த்தமாடிவந்த பண்டாரம் ஆகையால் காசிப்பண்டாரம் என்னுங் காரணப்பெயர் உண்டாயிற்று.

PREFACE TO 1st EDITION.

The design of the Editor in publishing this work, containing the conference between a Protestant Christian and a Cási Pandáram a Saiva devotee, is to furnish the preachers of the Gospel with argum nts against Hindooism and to expose its fallacies.

It is a work long familiar to Tamil Christians, and though very highly and deservedly praised by them, yet has continued to exist up to this only in Manuscript, and has been in consequence very scarce. Those who are acquainted with it know well, that very many things of the utmost importance to those who would argue successfuly with learned heathens, the knowledge of which cannot be acquired without immense trouble and research, are to be found in this book.

The existing Manuscripts are full of errors and differ considerably from each other: the Editor has with great trouble and expense obtained and collated several Manuscripts, and offers now to his friends a correct edition of this valuable work as the fruit of seven years' labour. In order to render it as complete as possible he has added to it, by way of illustration, Commentaries and Proofs, many passages from the Sacred Scriptures, from the Protestant and Romish writings, and from Tamil works which are considered to be of authority among the Hindoos.

The manner in which this book proceeds to refute Hindooism is not by arguments drawn from the Holy Scriptures only, but also by passages from the four Vêdas, six Shastras, eighteen Puranas, sixty-four Sciences, *ninty-six* Tantras and other ancient books; thus 121 works have been consulted and quoted, the names of which are subjoined.

In spelling which names I have adopted Mr. Jone's system of Orthography. Besides these, many smaller works composed by ancient Poets, Sages, Philosophers, and Theologians, and Sanscrit and Telugu Slogas with translations are cited. In this manner the existence of the great Supreme God, the glory of the Saviour and the way to heaven have been set forth to all men.

To the original work the 31st and 33d Chapters have been newly added in which the wickedness of the Hindoo Triad has been exposed and the conversion of the Pandàram described.

As the work now forms a valuable Compendium of Hindoo Theology and Philosophy it will be very useful to all who are labouring for the conversion of the Hindoos. It is also plain and simple in style; and has undergone a thorough revision by the Rev. Messrs. S. Hardy, T. Brotherton, and J. B. Rodgers.

May it please the Lord to bless this feeble effort of his unworthy servant; and to his own most holy name shall be ascribed all the glory.

Madras. Royapettah, Galilipuram } V. F. THOMAS,
November, 1857. } *Catechist, Wesleyan Mission.*

NAMES OF THE HINDOO WRITINGS REFERRED TO IN THIS WORK.

1. Agastiar Gnánanúlkal
2. Agappái Chittar Pirabandam.
3. Andáti
4. Ari Aran Cúdal Dèvàram.
5. Arjunan Tabasu Nilai.
6. Arunagiri Andáti.
7. Arunàchala Purànam.
8. Arubattunàngu Tiruvilaiàdal.
9. 'Atmah Kannàdi.
10. 'Atmah Nirnaiam.
11. 'Ananda Kalippu.
12. 'Ananda màlai.
13. 'Ananda màlai.
14. Avai's Proverbs.
15. Avai's Niti Nùl.
16. Bàhratam.
17. Bagavat Kitai.
18. Bàgavatam.
19. Canjan Ammànè
20. Canjan Catai.
21. Cadavul Andádi.
22. Caduveli Chittar Pirabandam.
23. Canda Puránam.
24. Cabilar Aggaval.
25. Camba Ràmáyanam.
26. Cailai Puránam.
27. Ciramanjari Sódi Shastram
28. Cishtnan Tùtu.
29. Cusalavan Catai.
30. Cutamba Chittar Pirabandam.
31. Cumarisvara Satagam.
32. Conganar Pirabandam.
33. Colai Maruttal.
34. Darmah Sálistram.
35. Gnána mati Ullán.
36. Gnána mati Kettán.
37. Gnána Vetti.
38. Idaikkátta Chittar Pirabandam.
39. Indujháti Vilakam.
40. Irusamaia Tirásu.
41. Irusamaia Vilakam.
42. Illáh Sugar Pirabandam
43. Jeba Málai.
44. Mágáh Vindam.
45. Matcha Puránam.
46. Manmatan Vilásam.
47. Manica Vasagar Pirabandam.
48. Márcanda Puránam.
49. Mùdura.
50. Mengnána Pèrinbe Cádal.
51. Nalvali.
52. Náladiar.
53. Náviláni.
54. Nistára Ratinágaram.
55. Patnapillai Pirabandam.
56. Padama Puránam.
57. Patraghiry Rájan Pulambal.
58. Baratiar Malai.
59. Birama Ragasia Malai.
60. Parabara Kanni.
61. Parábaran Málai.

62. Pavishiyotra Puránam.
63. Patchalùr Nangai.
64. Pambàtti Chittar Piraban-dam.
65. Palananda Swamigal Gna-nak kummi.
66. Piramòtira Candam.
67. Pùmi Shastram.
68. Parinba Catal.
69. Parinba Mani Malai.
70. Sangara Sariar Pirabandam.
71. Saravanai Vilaccum.
72. Sati nùl.
73. Shastra Cummi.
74. Sittan Andadi.
75. Sivavakiar gnananùl.
76. Sirutondan Catai.
77. Sucriban Vilakam.
78. Samavada èssai between Luchmy and Parvati.
79. Stòtira Malai.
80. Sùria Sittandam.
81. Tassavadara Catai.
82. Tacha Nadagam.
83. Tandalaiar Satagam.
84. Tatuva Shashtram.
85. Tatuva Puranam.
86. Taru Sata Ratnamalai.
87. Taimanaswamigal Tiruppa-dal Tirattu.
88. Tirumandiram.
89. Tirumúlar Pirabandam.
90. Tiruvanamalai Tèvar[am].
91. Tiruvaranga Kala[mba]-cam.
92. Tiruvalluvar Malai.
93. Tiruvalluvar Cural.
94. Tiruvásagam.
95. Tiruváimoli Tiruvilaiádal.
96. Tiruvárúr Kalambagam.
97. Tiruvárúr Tèvárm.
98. Tiruvárúr Puránam.
99. Tirikadagam.
100. Tirimúrtigalin Marka Vilakam.
101. Tèmbávani.
102. Tèrunda Vássagam.
103. Tèvar Parichai.
104. Tèvar Vilakam.
105. Tòtira Malai.
106. "The Blind Way."
107. Udalari Vilakam.
108. Vasava Puranam.
109. Vallála Rajan Catai.
110. Valuvatta Sattia Ve-dam Holy Bible.
111. Valluvúr Dèváram.
112. Valliyamman Ammánár.
113. V[illegible]r Puranam.
114. Valaivisi Puranam.
115. Valmiga Ramayanam.
116. Visuva Puranam.
117. [illegible] Vilakal.
118. Vivèga Sindamani.
119. Vèda Agaradi.
120. Vèdandam.
121. Vèmaiar Sadagam.

கெபோன் சிநேகிதராயிருந்த ஒரு சுவிசேஷகிறிஸ்தவனைப் போய்ச் சந்தித்து அவனைத் தம்முடையவீட்டிற்கு வந்து தம்மோடு விருந்து சாப்பிடும்படிக்கு வரவழைத்த முகாந்தரத்தில் இருவருக்கும் நடந்த சம்வாதமாயிருக்கிறதென்பதை முன் இதைக் கை எழுத்துப்பிரதிகளில் வாசித்திருக்கிற யாவரும் அறிந்திருக்கிறது மல்லாமல் இதில் அடங்கிய பொருள்கள் மிகவும் அருமையானவைகள் என்பதற்கும் அவர்களே சாட்சியிடுவார்கள். எப்படி இதில் அருமையானபொருள் அடக்கமென்றால் இந்துக்களின் விக்கிரகஆராதனைக்கும் அவைகளுக்குரிய மற்ற நேமநிஷ்டை மதசம்பந்த சைவம்முதலவைகளுக்கும் அஸ்திபாரமாகிய நாலுவேதம், ஆறுசாஸ்திரம், பதினெட்டுபுராணம், அறுபத்துநான்கு கலைக்கியானம் (அல்லது கலைஞானம்) தொண்ணூற்றாறுதத்துவங்கள், முதலிய பற்பல பிரபந்தங்களில் அடைபட்டிருக்கிற சகலவித கேடுபாடுகளையும், தாங்கள், சொல்லிவருகிற நாலுயுகங்களாகப் பூசித்துவரும் மும்மூர்த்திமுதன, ௩௩-கோடி தேவர்களும் பொய்த்தேவர்கள் என்பதையும், வசிருட்டி கர்த்தாவாகிய ஒரே மெய்யான பராபரவஸ்துவையும், அவரைக் காண்பித்து அவரைமாத்திரமே வணங்கி வழிபடப் போதிக்கும் அவர் அருளிச்செய்த ஒரே மெய்யான வழுவற்ற சத்தியவேதத்தையும், அதை இவ்வுலகத்தாருக்குப் போதித்து மோட்சவழியைக் காண்பித்த ஒரே மெய்யானகாரண சற்குருவையும்; பூரணத் தெளிவாக அறிந்துகொள்ளும் வழிவகைகளையும், தெரிவித்திருக்கின்றமையால் இதில் அருமையானபொருள் உண்டென்னப்படும்.

ஆகையால் பலமதஸ்தரும் கிறிஸ்தவர்களும் இதுபட்சத்தில் இந்துக்களுடைய அஞ்ஞான மதசம்பந்தங்களிலுள்ள வழக்கங்களைக் குறித்துச் சம்பாஷிக்கிறதற்கும் கண்டனைசெய்கிறதற்கும் மிகுந்த ஊக்கத்தை உடையவர்களாகச் செய்விக்கவும் இதுதகுந்த ஒருகருவியாயிருக்கும் என்பதை அறிந்த சில முதன்மையான பெரியமனிதர் இதை அச்சிற் பதிப்பிக்க அநேகமுறை என்னிடத்தில்வந்து ஆலோசித்துக் கேட்டுக்கொண்டபடியே நான் முன் கையெழுத்தாயிருந்த இப்புஸ்தகப்பிரதிகளிற் சிலவற்றை மகா பிரயாசையோடும் பணச்செலவோடும் தேடி, சற்றேறக்குறைய அவைகளிற் பிழையற்றதாய்க் காணப்பட்ட (அ) எட்டுப்பிரதிகளைக்கொண்டு பார்வையிட்டு சுத்தப்பிரதி ஒன்றைத் தெரிந்து சேர்த்தெழுதித் தமிழ்அறிந்த போதகர்களாகிய கனம்: எச். ஆர். டி. கனம்: தா. பிரதாட்டன். கனம்: ஜே. பி. றொஜர்ஸ். கனம்: ஜே. இ. ஸிம்மோனென்னும்ஐயர்மா

ரால் பார்வையிடப்பட்டு அச்சிற்பதிக்கும்படி தீர்மானிக்கப்பட்டதும் அல்லாமல், முன் இதில் அங்கங்கே இசைந்திராததும் இல்லாதவைகளுமாகிய அநேக செய்யுட்களையும் உதாரணங்களையும் அந்தந்த தகவல்களுக்குத்தகுந்த வினாவிடைகளையும் வேதவாக்கியங்களையும்பிரயோகித்தும் நூதனமாக திரிமூர்த்திகளின் இகழ்ச்சிகளைக்கூறிய இதன் ௬௧-ம்சம்பாஷணையையும், பண்டாரங்குணப்பட்டதாகிய௬௬ம் சம்பாஷணையையும், நூதனமாகச் சேர்த்து ஆக இந்த, ௬௬, சம்பாஷணைகளைக்கொண்டு இந்துக்கள்வணங்கும், ௬௬, கோடி தேவர்களை சயித்து அழித்த[ற]்கு அடையாளமாகவே இது, ௬௬, பிரிவுகளாகப் பிரித்துச் செய்யப்[ப]ட்டது. ஆத[ல]ால், இந்தச் சம்பாஷணைகளின் பிரிவு ஒவ்வொன்றிற்கும் இசை[ந்]த உதாரணங்களைக் தருகிற புராணகாவிய பிரபந்தங்களிலும் பூர்வஞானிகள், தபசிகள், வேதாந்திகள், சாஸ்திரிகள், கவீசுவரர், முதலான கல்விமான்களால் அருளிச்செய்யப்பட்ட பற்பல பாக்களாகிய கவி, கலித்துறை, வெண்பா, கொச்சகம், விருத்தம், ஆசிரியவிருத்தம், உலா, காதல், செ ச்சகக்கலிப்பா, கழிநெடில், தரு, அகவல், கும்மி, ஏசல், சரண ர், சிந்துமுதலிய பலபலசந்தங்[களா]ன பாடல்களும், கிரந்தசுலோகங்கள், தெலுங்குவாக்கியங்க[ளு]ம் அவைகளுக்கு அடுத்த உரைகளும், உதாரணங்களும் பழமொழிக[ளு]ம் நூதனமாகப் பிரயோகிக்கப்பட்டும் இருக்கிறது; அவ்வித உதாரணங்கள் அடங்கிய சில சாஸ்திரபுராணப்பிரபந்தங்களின் பெயர் அட்டவணைகளை இதன் அடியில் அகராதி வரிசையாகக் கண்டுகொள்க. அஃதாவது,

1. அகஸ்தியர் ஞானநூல்கள்.
2. அகப்பேய்சித்தர்பிரபந்தம்.
3. அந்தாதி.
4. அரியரன்கூடல் தேவாரம்.
5. அருச்சுனன் தபசுநிலை.
6. அருணகிரி அந்தாதி.
7. அருணாசல புராணம்.
8. அறுபத்துநான்குதிருவிளையாடல்.
9. ஆத்துமக்கண்ணாடி.
10. ஆத்தும நிருணயம்.
11. ஆனந்தக் களிப்பு.
12. ஆனந்தமாலை.
13. ஆனந்திமாலை.
14. இடைக்[கா]ட்டுச்சித்தர் பிரபந்தம்.
15. இந்துசாதி விளக்கம்.
16. இருசமையத் தராசு.
17. இருசமைய விளக்கம்.
18. இலட்சுமிக்கும் பார்வதிக்குந் தர்க்க ஏசல்.
19. இலிலாசுகர் பிரபந்தம்.
20. இஸ்தோத்திரமாலை.
21. உடலறி விளக்கம்.
22. ஔவை நீதிநூல்.
23. ஔவைப்பழமொழி.
24. கஞ்சன் அம்மானை.
25. கஞ்சன்கதை.

26. கடவுள் அந்தாதி.
27. கடுவெளிச்சித்தர்பிரபந்தம்.
28. கந்தப்புராணம்.
29. கபிலர் அகவல்.
30. கம்பராமாயணம்.
31. கயிலைப்புராணம். [ரம்.
32. கிரமஞ்சரிசோதிசாஸ்தி
33 கிருஷ்ணன்தூது.
34. குசலவன்கதை.
35. குதம்பச்சித்தர் பிரபந்தம்.
36. குமரீசுவரசதகம்.
37. குருட்டுவழி.
38. கொங்கணர்பிரபந்தம்.
39. கொலைமறுத்தல்.
4 சங்கராசாரியர் பிரபந்தம்.
4 சரவணை விளக்கம்.
42. சாதிநூல்.
43. சாஸ்திரக்கும்மி.
44. சித்தன் அந்தாதி.
45. சிவவாக்கியர்ஞானநூல்.
46. சிறுத்தொண்டன் கதை.
47. சுக்கிரீபன் விளக்கம்.
48. சூரிய சித்தாந்[தம்]
49. செபமாலை.
50. ஞானமதி உள்ளான்.
51. ஞானமதி கெட்டான்.
52. ஞான வெட்டி.
53. தசாவதாரக்கதை.
54. தச்ச நாடகம்.
55. தண்டலையார்சதகம்.
56. தத்துவ சாஸ்திரம்.
57. தத்துவப்புராணம்.
58. தரிசதரத்னமாலை.
59. தரும சாஸ்திரம்.
60. தாயுமானசுவாமிகள் திருப்பாடற்றிரட்டு.
61. திருமந்திரம்.
62. திருமூலர் பிரபந்தம். [ம்.
63. திருவண்ணாமலைத் தேவார
64. திருவரங்கக்கலம்பகம்.
65. திருவள்ளுவர் குறள்.
66. திருவள்ளுவர் மாலை.
67. திருவாசகம்.
68. திருவாய்மொழி, திருவிளையாடல்.
69. திருவாரூர்க் கலம்பகம்.
70. திருவாரூர்த்தேவாரம்.
71. திருவாரூர்ப்புராணம்.
72. திரிகடுகம்.
73. திரிமூர்த்திகளின் மார்க்க விளக்கம்.
74. தேம்பாவணி.
75. தேரூர்ந்தவாசகம்.
7 தேவர்பரீட்சை.
7. தேவர் விளக்கம்.
8. தோத்திரமாலை.
79. நல்வழி.
80. நாலடியார்.
81. நாவிலாணி.
82. நிஸ்தாரரத்நாகரம்.
83. பகவத்கீதை.
84. பட்டணப்பிள்ளைப் பிரபந்த
85. பதுமபுராணம். [ம்.
86. பத்திரகிரிராஜன் புலம்பல்.
87. பரத்தையர்மாலை.
88. பரமரகசியமாலை.
89. பராபரக்கண்ணி.
90. பராபரன்மாலை.
91. பவிஷியோத்திரபுராணம்.
92. பாகவதம்.
93. பாச்சலூர் நங்கை.
94. பாம்பாட்டிச்சித்தர் பிரபந்தம்.
95. பாரதம்.

96. பாலானந்தசுவாமிகள் ஞானக்கும்மி.
97. பிரமோத்திரகாண்டம்.
98. பூமிசாஸ்திரம்.
99. பேரின்பக்காதல்.
100. பேரின்பமணிமாலை.
101. மகாவிந்தம்.
102. மச்சபுராணம்.
103. மன்மதன் விலாசம்.
104. மாணிக்கவாசகர் பிரபந்தம்.
105. மார்க்கண்ட புராணம்.
106. மூதுரை.
107. மெய்ஞ்ஞானப்பேரின்பக் காதல்.
108. வசவப்புராணம்.
109. வலைவீசிப்புராணம்.
110. வல்லாளராஜன்கதை.
111. வழுவற்ற சத்தியவேதம்.
112. வழுவூர்த்தேவாரம்.
113. வள்ளிஅம்மன் அம்மானை.
114. வாதவூர்ப் புராணம்.
115. வால்மீகராமாயணம்.
116. விசுவப்புராணம்.
117. விதிவிலக்கு.
118. விவேகசிந்தாமணி.
119. வேத அகராதி.
120. வேதாந்தம்.
121. வேமையர் சதகம்.

இந்த (௱உக) பிரபந்தங்களும் அல்லாமல் வேறு அனேக பெருநூற்களிலுஞ் சிறுநூற்களிலுமிருந்து தெரிந்து எடுத்த பலபாடங்களும், உவமைச் சொற்களும் மொழிகளைக்கொண்ட உதாரணங்களுங்கூட நூதனமாகச் சேர்க்கப்பட்டும் இருக்கிறது.

எனவே இப்புஸ்தகமானது விசேஷமாகத் தேவ ஊழியக்காரருக்குஞ் சத்தியவேதத்தைக்கொண்டு புறச்சமையத்தாரைக் கர்த்தரிடத்திற்கு மனந்திரும்பும்படிச்செய்யப் பிரயாசைப்பட்டு வருகிற ஒவ்வொரு உத்தமக் கிறிஸ்தவர்களுக்கும் மிகுந்த பிரயோசனமுள்ளதாயுந் தகுதியான ஓர் பணி முட்டாயும் இருக்கும் அன்றி, புறம்தஸ்தரின் மனவிருளாகிய அறிவீனங்களைப்போக்கி, அவர்கள் விக்கிரகபத்தியை நீக்கி, புத்தியைப் பிரகாசமாக்கி, சத்தியவேதத்தை விளக்கி, நித்தியலோகத்தைத்துலக்கி, விண்ணிடந்தேவைக்கண் நோக்கி, காண்பிக்குந் தெளிவுள்ள ஓர் கண்ணாடிக்கொப்பாகவும் இருப்பதால் இது பொதுவாக யாவருக்கும் உபயோகமாகவும் இருக்கும் என்பதை எத்தனித்து, இப்பொழுது ஏறக்குறைய எ. வருஷகாலமாக மிகுந்த பிரயாசையோடும் பொருள் விரயத்தோடுங் கண்விழிப்போடுஞ் செய்து முடிக்கப்பட்ட தென்பதற்கு நம்மில்தானே அனேகர்சாட்சிகளாகவும் இருக்கலாம் அல்லவோ? ஆகையால் இதை ஒவ்வொரு சிறுவர்களும் வாசித்து எளிதில் அர்த்தானித்துக்கொள்ளும்படியாக, அனேக* தொடர்மொழிகளைச் சந்திபிரித்துச் சாதாரணத் தமிழ்நடையாக்கிச் சென்னப்பட்டணம் அதி உத்தம மகாமாட்சிமைதங்கிய நமது கவர்னர் லார்ட், ஆரிஸ்பிரபு அவர்கள் அனுமதியின்படி அச்சிற் பதிப்பிக்கப்பட்டன.

ஒரு
காசிப்பண்டாரத்திற்கும்,
கிறிஸ்தவர் ஒருவருக்கும்,
நடந்தசம்வாதங்கள்.

க-ம். சம்பாஷணை.

இந்துதேவர்களின் பிறப்பையும், அவர்களுடைய லட்சணங்களையுங் குறித்துச்சொல்லியது.

DISCOURSE BETWEEN A CÁSI PÁNDÁRAM AND A CHRISTIAN.

1st Dialogue.

ON THE BIRTHS AND ATTRIBUTES OF THE HINDOO GODS.

பண்டாரம். க-ம். கேள்வி. ஐயா! நீர் ஒரு நாளைக்கு நம்முடைய வளவுக்கு வந்து விருந்து சாப்பிடவேண்டும்?

கிறிஸ்தவர். பிரதியுத்தரம். ஐயா அது பெரிய உபகாரமே, ஆனால் நீங்கள் பரம்பரையர்களைத் தேவர்களென்று வணங்கிவருகிறபடியினாலேயும், உங்கள் பானைசட்டிபாத்திரங்களை யெல்லாம் அவர்களுக்கு ஆராதனைசெய்து இருக்கிற படியினாலேயும், அவைகளிற் சமைத்த சோறுகறிமுதலிய பதார்த்தங்களையெல்லாம், முந்தி இந்த விக்கிரகதேவர்களுக்கு ஆராதனைகாட்டிப், பிற்பாடு எனக்குப் பகருவீர்களே! என்கிறபடியினாலேயும், நான் அவைகளைச் சகலஜீவாத்துமாக்களுடைய சிருஷ்டிகர்த்தாவாகிய பராபர வஸ்துவுக்குமுன்பாகவைத்து அவரைஸ்தோத்திரம்பண்ணி, அவைகளை அவர்கையிலிருந்து வாங்கிச்சாப்பிடுகிறதாக எப்படி யெண்ணுவேன்? அஃதேனென்றால் அவைகளை ஒருவஸ்துவுக்கு ஆராதனைசெய்தபொழுதே அவைகள் அசுத்தமாயிற்றே!

வே: [" ஆகையால் ஐயா பண்டாரமே! நான் இப்படிசொன்னதற்காக என்பேரில் வியனப்படாதேயும், ஏனென்றால் பராபர
" வஸ்துவாகிய கடவுள் சகலலோகத்திற்கும் அருளிச்செய்ததும்

“ நாங்கள் ஒப்புக்கொண்டதுமாகிய,வழுவாதசத்தியவேதத்தில் விக்
“ கிரகங்களுக்குப் படைத்தவைகளைப் புசியாமல் விலகியிருக்கும்
“ படி கற்பித்திருக்கிறார். ஏனென்றால் அஞ்ஞானிகள் பலியிடுகிற
“வைகளை பராபரனுக்கல்ல பசாசுகளுக்கு பலியிடுகிறார்கள், என்கி
“ றதையே சொல்லு[illegible]ல் நீங்கள்பசாசுக்களின் ஐக்கிய
“ மாய்ப்போக எனக்கு மனதில்லை. நீங்கள் கர்த்தருடைய பாத்திர
“ த்தையும் பசாசுக்களுடைய பாத்திரத்தையுங் குடிக்கக்கூடாது.
“ நீங்கள் கர்த்தருடைய பந்திக்கும் பசாசுக்களுடைய பந்திக்கும்
“ பங்குள்ளவர்களா யிருக்கக்கூடாது. என்றும் (க. கொறி. ௰, உ௰.
“ உக.) ஒருத்தன் உங்களுடனே இது விக்கிரகங்களுக்குப்படைத்த
“ தென்றால் அறிவித்த அவன் நிமித்தமாகவும் மனச்சாட்சியின் நிமி
“ த்தமாகவும் புசியாதிருங்கள் என்று உஅ-ம் சுலோகத்திலும், உ.
“ ச. யோசே உரு, உ—ச. அப். ௰ரு, உ௰. உஅ. வசனம்.
“ கொறி கூ, ௰ரு. ௰சு. முதலான சில சுலோகங்களிலும் இன்னும்
“ இப்படிப்பட்டக் கட்டளைகள் வேதாகமங்களைக்கொண்டு [illegible]க
“ ளைக் கண்டித்திருப்பதால் நான் உம்முடைய விருந்தைச் சாப்
“ பிடுகிறதற்குப் பிரதான த[illegible] உண்டாயிருக்கிறது. மற்றப்படி
“ உமது விருந்தை அசட்டைசெய்து உமது போசனபதார்த்தங்களை
“ இழிவாக எண்ணி உம்மைக்கனவீனப்படுத்த நான் இப்படிப்பேசி
“ னதாக நீர் எவ்வளவுஞ் சிந்திக்கவேண்டுவதில்லை. ஆனால் ஐயா
“ நீர் என்னை அன்பாக அழைத்துப் [illegible]ஷிக்க நினைந்ததே எனக்
“ குப் பெரிய உபகாரம், இதற்காக நான் [illegible]க்கு மிகுந்த நன்றிய
“ றிந்த வந்தனஞ் செலுத்துகிறேன்.

“பண்டாரம். உ-ம். கே: ஐயா அப்படியே அதை அங்கீகரிக்
“ கிறேன். ஆனால் கேளும் நீர் சொன்ன பிரதி உத்தரவுக்காக நாலடி
“ டியாரில் ஒரு பாடல்.” வெண்பா.

“ ஆவேறுருவின்வாயினுமாபயந்த, பால்வேறுருவினவல்லவாம்
“ பால்போ-லொருதன்மைத்தாகு மறநெறியாபோலுருவுடலகோ
“ ளவீங்கு]

ஏது : பசு பலவர்ணங்களா யிருந்தாலும் பால்நிறம் ஒன்றுபோல வும், ஒரு ஊருக்குப் பலவழிப்போய்ச் சேரலாம். அதுபோலவும், பொன் ஒன்று பணிகளோ பலபல விதம்போலவும்,பராபரவஸ்துவும் ஒருவரா யிருந்தாலு[illegible] அவருக்குநானாவிதப்பெயரிட்டுப்பலவி தத்திலும் அவரைவணங்கலாம், அல்லவோ? ஏனென்றால் அவர்பல பலதேவ அவதாரங்களாய்த் தூணிலும் துரும்பிலுங்கூடஅரூபியாய்

நிரந்தரமா யிருப்பதால், அப்படிப் பட்டவைகளையும், அவைகளு க்கு ஒப்பான விக்கிரகங்களையும், வணங்குவதெல்லாம் அவர் ஒருவ ருக்கே சேருமொழிய மற்ற தேவர்களையும், விக்கிரகங்களையும், ஒருபோதுஞ் சேரமாட்டாதே?

கிறிஸ்தவர். பிர: ஐயா! அப்படியானால் நீர் ஒப்பிட்டுச்சொ ல்லிய முதலாவது பொருளின்படி பசு பலபல வர்ணங்களாயிருந் தாலும், பாலெல்லாம் பசுவின் பாலைப்போல வெண்மைதானே, ஆமென்றால் நாய் [illegible] பன்றி யானை [illegible]னப்பாலும் வெண்மை யே ஆனால் அவைகளெல்[illegible] பசுவின்பாலாகுமோ ? ஆகாதே.

வே: [“ஆகையால், கே[illegible]ம் ஐயாபண்டாரமே! உலகத்தில் அறு
“ சமையத்தோரும் பசுக்கள்வேறுபட்ட உருவும் பலநிறமும் உள்ள
“ வைகளாயிருந்தாலும், அவைகள் கொடுக்கிற பால் எல்லாம் ஒரே
“ வெண்மை நிறமாயிருப்பதுபோல பலசமையங்களும், பற்பலவிக்
“ கிரகச்சொரூபங்களும்,அதற்குரியபலவித ஆராதனைகளும், அதற்க
“ டுத்தபலவேஷங்களையுங் கொண்டிருந்தாலும், அவைகள் எல்லாம்
“ அந்த ஒரேகடவுளுக்கே செல்லுமென்றும், அந்தசத்தியகடவுள்
“ ஒருவரேயென்றும், இந்துக்கள் சாதிப்பதுமெய்யே. ஆகிலும் பசு
“ வின்பாலைப்போலக்கள்ளிப்பாலும்வெள்ளைநிறமே. ஆனாலும் இது
“ பசுவின் பாலுக்கு ஒக்குமோ? அதுபோல பொய்த்தேவர்களாகிய
“ விக்கிரகச் சொரூபங்களைத் தானுயிருக்கிற தேவ லட்சணங்களை
“ உடையமெய்க் கடவு[illegible] கூடாதே.”]

மேலும் நீர் அ[illegible]க்கு ஒப்பிட்ட இரண்டாவது பொருளுக்குப் பேரின்பமணிமாலையில் விருத்தம்.

பலவழிபோ யோரூரிற் கூடினாலும்
பலன்றருவோ னொருவனல்லாற் பலபேருண்டோ
உலகோரே யொவ்வொருத்தன் பதம்வெவ்வேறென்
றுரைப்பதென்ன மதியில்லா ருரைத்தாற்போலே
சிலபேர்கள் சிவபதமே விரும்புமற்றோர்
செவேனது வைகுண்டத் திருப்பதாமென்
றிலவதனை காத்தகிளிபோ யதனைப்போலே
யெண்ணியெண்ணி யிருந்துகா கெய்துவாரே.

வே : [“மேலும் விவேகசிந்தாமணி, கூ௰-ம் பாட்டு, விருத்தம்.
“ கானலைநீரென் றெண்ணிக் கடுவெளித்திரியுமான்போல்
“ வானுறுமிலவுகாத்த மதியிலாக்கிள்ளைபோல
“ தேனினைக்கண்டுதும்பி தியங்கியதன்மைபோல்
“ நானுனைச்சென் றெண்ணி நாளும்போக்கினேனே.

"எது, இவ்விதமே இந்துக்கள் தேவனல்லாதவைகளை வீணில் தேவனென்று நம்பித் தங்கள் ஊழிகாலங்களை அவமாக்கிக் கடைசியில் நரக நெருப்புக்கு இரையாகிறார்கள் அல்லவோ?

"மீளவும் பஞ்சாட்சர பதிபசுபாசவிளக்கம். ௫-ம் பாட்டு.

"கானலைநீரென்றுன்னிக் காதலித்திடுவார்போல
"ஊனுடலானென்றுன்னி யுணர்வினைப்பிரிந்துநின்றேன்
"கானலைநீரன்றென்று கைவிடுவோர்கள்போல
"ஊனுடலன்றென்று வுணர்வொடுமுறங்கினேனே.

"எது. ஐயா பண்டாரமே! இந்த இரண்டு பாடல்களையும் நாம் யோசிக்கும்பொழுது, நீர் சொல்லிய கருத்தின்படி இந்துக்கள் தங்கள் விக்கிரகதேவர்களின்மேல் வைத்திருக்கிற உறுதியுள்ள நம்பிக்கையெல்லாம், கடைசியில் கானலைத்தண்ணீரென்று நம்பி ஓடியுங் கண்டடையாமல் களைத்து இறந்து விட்டவர்களுக்கும், இலவுகாத்தகிளி கடைசியில் ஏமார்ந்து ஏங்கிப்பறந்து ஓடிவிட்டதற்கும், ஒப்பாகவேமுடியுமென்பது நிச்சயமல்லவோ? ஏனென்றால் ஐயா நீர் சிலகாலங்களுக்குமுன் வடதிசையிலுள்ள காசிக்குப்போனது, தென்திசையிலுள்ள இராமேசுரத்துக்குப்போனதாகுமோ? அதுபோலவே, அரூபக்கடவுளை அரூபத்தில் வணங்காமல் ரூபத்தில் வணங்குவதெப்படித்தகும்? மேலும் பலவழியிற் சென்றாலும் ஓர் ஊரிற்சேரலாமென்றீரோ அதுசரியோ? அரூபியை எந்தஸ்தலத்திலாவது எந்தவஸ்துவிலாவது கண்டவர் உண்டா? அது முடியாதே.]

இது நிற்க நீர் ஒப்பிட்ட மூன்றும் பொருளுக்குக் கவி.

பொன்னொன்று பணிபல பலவென்போரே
பொதுமகளைக் குலமகளுக் கொப்பிடவும்போமோ
மன்னவர்க ளிருக்குமர சாட்சிதன்னில்
மதியில்லார் தம்மைவைத்து வணங்குவார்போல்
தன்னிகரில் லாதசரு வேசுரன்றன்னைத்
தான்வணங்கா தெரிநரகிற் றவிக்கும்பேயை
யுன்னியுன்னி பலமரத்தி லுதித்துநிற்போ
னொருவனென்றே நரகில்வீழ்ந் துழலுவாரே.

எது. பொன் ஒன்றேயானால் பணிகளும் மாற்றுகளுஞ் சரியாயிருக்கவேண்டுமே? ஆமென்றால் பொன்னைப்போலொத்த நிறமுள்ள பித்தளையுஞ்சரியாமோ? பத்தினியும் வேசியுஞ்சரிதானோ? மகாராஜ்ய உடைத்தான இராஜன் இருக்கப்பட்ட சிங்காசனத்திற்பயித்தியக்காரனைவைத்துவணங்கலாமோ? அதுபோலவே பராபரவஸ்

துவுக்குச் சரியாக விக்கிரகத்தை, அல்லது பசாசைவைத்து வணங்கலாமோ? என்பதை நீரே யோசியும்.

பண்டாரம். ௩-ம். கே: வே: ["ஐயா அதுசரிதான் ஆனால் நாங்கள் சிவபக்தர் ஆதலால் பசாசுக்களை அல்ல திரிமூர்த்திகளில் முக்கிய கடவுளாகிய சிவதேவனை மாத்திரம் ஆராதித்து ஸ்துதிசெய்வோமே ஒழிய வேறல்லவே? ஏனென்றால் இவரோ மாசில்லாத பகவானும் ஒப்பு உவமையற்றதேவனுமா யிருப்பதால் இவருடைய மகத்துவங்களை வாயால் வர்ணிக்கவும், கையால் எழுதிக் காட்டவும், ஒருவராலும் முடியாதே.

கிறிஸ்தவர். பிர: ஐயா நீர் சிவபக்தர்தான் அதை அல்லவென்றுசொல்லவில்லை, ஆனால் சிவன் ஒப்பும் உவமையும் இல்லாதவரும் மாசில்லாத பகவான் என்றும் சொன்னீரே. அதை எப்படி ரூபிப்பீர்? அதற்கு ஆதாரம் என்ன?"]

பண்டாரம். ௪-ம். கே: அஃதெப்படி யென்றால் ஒருகாலத்திலே இந்தச்சிவதேவன் அக்கினிச் சொரூபமாயிருந்தாரென்றும், விஷ்ணு பன்றியாய் அவதாரம் எடுத்தும் இவருடைய பாதங்காணமற்போனார் என்றும், பிரமாவோ அன்னப்பட்சியாகப் பறந்தும் இவருடைய சிரசைக் காணமற் போனார் என்றும், எங்கள் சிவபுராணங்களிற் சொல்லி யிருக்கிறது. ஆதலால் இந்த சிவனே முக்கியகடவுளா யிருக்கிறார் அல்லவோ? அப்படியே மாணிக்கவாசகர் இதற்கு உதாரணமாகச்சொன்ன கவி.

மெய்ப்படிந்தகண்ணனுந் தானுங்கச்சி
மசானத்தன் வார்சடையன் மாசொன்றில்லன்
ஒப்புடையனல்ல னொருவனல்லன்
ஒரூரனல்லனோ ருவமையில்லன்
அப்படிய னவ்வுருவ னவ்வண்ணத்தன்
அவனருளாற் கண்ணாகக் காண்பதல்லால்
இப்படிய னிவ்வுருவ னிவ்வண்ணத்தன்
இவனிறைவ னென்றெழுதிக் காட்டொணாதே.

எது. இப்படியாகச் சொல்லியிருக்கின்றபடியினாலே (இவர் அதாவது), சிவதேவன் தானாயிருக்கிற பராபரவஸ்து அல்லவோ?

கிறிஸ்தவர். பிர: இதிலே சிவனை தானாயிருக்கிற பராபரவஸ்துவுக்கு ஒப்பிட்டுச் சொல்லியிருக்கிறது மெய்யே, ஆனால் நீங்கள் வணங்கிவருகிற சக்தியாவது, திரிமூர்த்திகளாவது, தாக்களாவது, முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களாவது, கிராமதேவ

தைகளாவது, பசாசுக்களாவது, மிருகம், பட்சி, மச்சம் மனிதசெந்துக்களாவது, பிரிதிவு, அப்பு, தேயு, வாயு, மற்றும் உண்டான காய்கனி விருட்சங்களாவது, சந்திர சூரிய நட்சத்திரங்களாவது, இவைகளில் யாதொன்றுவது, நீர் சொல்லி மகிமைப்படுத்திவந்த சிவனாவது தானாயிருக்கிற பராபரவஸ்து அல்லவே! அப்படி இனி ஆகவும் மாட்டாதே! ஆகையால் இவைகளில் ஒன்றையும், ஒருவரையும், தானாயிருக்கிற அவருக்கு ஒப்பிட்டுச் சொல்லவுங் கூடாதே! இதைத் திருஷ்டாந்தப்படுத்த சிவவாக்கியர் சொன்ன கவி.

> தான தான தான தான [illegible] தான தானப்
> தான தான தான தான [illegible] தான [illegible]ர்
> தான தான தான தான தான தான தீறபரர்
> தான தான தான தான தான தானதம்பிரான்.

ஏது. இப்படித் தானாயிருக்கிற தம்பிரானாகிய பராபரவஸ்து ஒருவரே அல்லாமல் வேறொருவஸ்துவும் இல்லையென்று இவர் வெளிப்படுத்துகிறார் அல்லவோ?

“வே: [“ அஃதெப்படியெனில் ஆதி, அநாதி, அரூபி, கடவுள்
“ அகண்டாகண்டன், என்னும் இது முதலான தேவமகிமைக்குரிய
“ நாமங்களெல்லாம் தானாயிருக்கிற சுயம்புவாகிய ஓரே பராபரவ
“ ஸ்துவின் தன்மைகளைக் காண்பித்திருக்கின்றது. ஆனால் இவை
“ களை அறிவீனச்சாதிகள் தேவதன்மையில்லாத துஷ்டமானிடரா
“ கிய பிரமா, விஷ்ணு, சிவன், விக்கினேச்சுரன், சுப்பிரமணியன்,
“ நெல்லையப்பன், ஆழ்வார், இந்திரன், வருணன் முதலானவர்க
“ ளுக்குந் தரிப்பித்திருக்கிறார்கள், ஐயா இவைகளோ ஞானவான்
“ களின் யோசனையில் அடைப்பக்கட்டுக்குப்பட்டுக்குஞ்சந் தொங்
“ குவது போலிருக்கின்றதே ஒழிய வேறல்லவே? ஏனென்
“ றால் இவர்களுடைய நடபடி சரித்திரங்களைக்கொண்டு நாம் பரி
“ சோதித்துப் பார்க்குமளவில், இவர்கள் ஒவ்வொருத்தருந் தேவ
“ குணமில்லாத பாவகுணமுள்ள மனிதரென்றே வெளிப்படுகிறத
“ ல்லவோ? ஆதலால் மேற்சொல்லப்பட்டமகிமையுள்ள தேவநாம
“ ங்களை இவர்களில் எந்த பாவாத்துமாக்களுக்காகிலும், இவர்களு
“ க்கு ஒப்பாகச்செய்வித்து நீங்கள் வணங்கிவருகிற சிலை, விக்கிர
“ கச் சொரூபம், முதலானபொம்மைகளுக்கென்கிலும், எந்த சிருஷ்
“ டிகளுக்காகிலுந் தரிப்பித்தும் அப்படிச் சொல்லுவதும், மகாதே
“ வதூஷணமா யிருக்கிறதல்லவோ? இவைகளைக்குறித்தும்பராபர
[illegible]வர், தமது வழுவாத சத்திய வேதத்தில் திருவுளம்
“ பற்றி யிருக்கிறதாவது, நானே பராபரன் இது நமது நாமம்நாம்

“ நமது மகிமையை வேறொருவனுக்கும் நமக்குரிய துதியை விக்கிர
“ கங்களுக்குங் கொடுத்தால்பொறுக்கமாட்டோமென்றும், எப்படிந
“ மது நாமத்தின் பரிசுத்தங் குலைக்கப்படலாம் நமது மகிமையை
“ வேறொருத்தனுக்குக் கொடோமென்றுஞ் சொல்லியிருக்கிறார்.
“ (எசா. ௪உ, அ; ௪அ, ௰௧.)

‘ ஆகையால் ஐயா பண்டாரமே! நீர் இதுபட்சத்தில் உங்கள்பற்
“ பலதேவர்களின் தன்மைகளையும் இந்த ஒன்றான பராபரவஸ்துவி
“ ன் தன்மைகளையுங்குறித்து நன்றா யோசித்துப் பகுத்துத்தொகு
“ த்துப்பார்த்துப் பரிசோதித்து அறிந்தாலே ஒழிய உமக்கு இ[illegible]
“ டும் [illegible]ங்கமாட்டாதல்லவோ.” ஆமென்றால்]

இதைக்[illegible]த்து உங்கள் வேதமாகிய தத்துவபுராணத்திற் சொல்லியிருக்கிற க[illegible]

> ஒப்பில்லாக் கனகந்தன்னை உரைகல்லிற் காணலாகுந்
> தப்பில்லா மணிகளெல்லாஞ் சாணையிற் காணலாகுங்
> கப்புவா ளெடுத்தோன் றன்னைக் களரியிற்காணலாகுஞ்
> செப்பினு லறியலாகுந் தேசிகன் பெருமைதானே.

ஏது. எப்படிப்பட்டத் தங்கப்பொன்னாயிருந்தாலும் உரைகல்லில் உரைத்துப்பார்க்கவேண்டும். விலைமதிக்கப்படாத மாணிக்கமானாலுஞ் சாணையிலேவைத்தல்லவோ பார்க்கவேண்டும்? சேவகன் சவுரியத்தைக் களரியில் அல்லவோ பார்க்கவேண்டும்? அதுபோலவே கடவுளாகிய பராபரவஸ்துவின் லட்சணங்களைப் பேசி அல்லவோ அறியவேண்டும்? ஆகையால், இனி ஆருடைய லட்சணங்களை முதற் சொல்லிக்காண்பிக்கலாம்.

பண்டாரம். இ-ம். கே: எங்கள் சிரேஷ்டகடவுளாகிய சிவதேவனுடையவும், மற்றும் பிரமா விஷ்ணுமுதலிய தேவர்களுடையவும், லட்சணங்களையும், அவர்கள் உற்பத்திபிறப்பையும், நீர் அறிந்திருப்பீரா? அப்படி அறிந்திருந்தால் அவைகளையே முதலாவதாக எனக்குச் சொல்லிக் காண்பிக்கவேண்டும்?

கிறிஸ்தவர். பிர: ஐயா! நான் அவைகளில் அறிந்தமாத்திரஞ்சொல்லக்கூடும். ஆனால், அவைகளைப் பொறுமையாய்க்கேளும். சித்தன் அந்தாதியில்-கலித்துறை.

> சிற்றிடைக்கொல்கி நுடங்குந்திருவயிற் றுளொருத்தி
> பெற்றிடுவுந்தியிற் பிள்ளைகண்மூவ ரம்மூவரையுங்
> கற்றிடச்சொன்னத் தொழிலொரு மூன்று வரிக்கடைக்காற்
> செற்றிடைச்சொன்னவன் பிள்ளைக்கவ ளம்மைத்தேவியுமே.

ஏது. கர்த்தாவும் பர்த்தாவும் இல்லாத சக்தியிற்றிலே பிரமா, விஷ்ணு, ருத்திரன், இவர்கள் மூன்றுபிள்ளைகள் பிறந்தது அவர்

களுக்குச் சிருஷ்டிக்க, ரட்சிக்க சங்கரிக்க, இம்மூன்று தொழிலுங் கற்றுக்கொடுத்துக் கடைசிப் பிள்ளையாகிய ருத்திரனுக்குப் பாரியாயிருந்தாள், என்று இவர்சொல்லியிருக்கிறார்.

வே: [" இது இப்படியிருக்க இருசமயவிளக்கம் விஷ்ணு " உபாசனைப்படலத்தில், விருத்தம்.

" அம்புவியுமாருதமும் புனலுக்தியு
" மாகாயப் பரப்பும்பே ரண்டந்தானு
" மும்பரும்போய் மாண்டிறந்த காலந்தன்னி
" லோங்குமரி யொருவனுமே யளறுய்நின்றான்
" பம்பியச்சீர் புனைத்திமேல் வுதியிருயிப்
" பங்கயத்தி னன்முகனுற் பவித்தானந்தச்
" செம்பதுமத் தான்பெற்றான் சிவனைமென்று
" தெளிவாகவெகுவிரிக்கிற்செப்புமன்றே.(எனவும்பின்னும்)

" நருடனே சுரர்கணமு மண்டந்தானு
" நடப்பனவு நிற்பனவு நசித்தகாளிற்
" பிரமமெனும் பொருளொன்றே யிருந்ததந்தப்
" பிரமத்தின் றிருநாபிப் பெரும்பொற்பூவிற்
" பாவுமறைப் பொருடெரியும் பிர்மாவந்துற்
" பவித்தானப் பசும்பொற்பூ பதுமத்தான்பா
" லரியவுருத் திரமூர்த்தி பிறந்தானென்பத்
" தருவமாம் பிரயாணத் தறியலாமே.

" என்னும் இப்பாடல்களிலுள்ளப் பொருட்களைப் பிரித்துப்பா " ர்க்கில், ருக்கு வேதத்திலே பஞ்சபூதியங்களுஞ் சித்தண்டமும் " பேர் அண்டமுந்தேவர்களும் மாண்டு, நிர்மூலமாகப்போன கற் " பாந்திரத்தின் முடிவிலே, விஷ்ணுமாத்திரம் மீந்தவனுயிருந்து " அவனுடைய நாபிக்கமலமாகிய தொப்புளிலே பிரமாபிறந்து சிவ " னைப்பெற்றான், என்றும், சொல்லியிருக்கிறது.

" அதர்வண வேதத்திலோ நரர்களுந் தேவர்களுங் கணங்களுஞ் " சராசர அண்டமெல்லாம், நாசஞ்செய்த நாளிலே பரப்பிரமம், " என்றுசொல்லப்பட்டஒருபொருளானவர்மாத்திரம்,மீந்திருந்தார். " அந்தப் பிரமத்தினுடைய இருநாபிப் பெரிய பொற்பூவில் பிர " மாவும், அந்தப்பிரமாவினிடத்தில் அரியருத்திரமூர்த்தியாகியசிவ " னும், பிறந்தான் என்றும், அருணாசலபுராணம், இருக்கண்புதை " த்த சருக்கத்தில், விருத்தம்.

" நின்னிலவை கன்னியிறை நீழ்பிரமச்சாரி
" என்னுமறை யன்றுமுத லின்றவரோயெல்லா
" முன்னிட வுதித்துத முன்னையுயி ரெல்லா
" மன்னையென்னு நின்பெருமை யாரறிய வல்லார்.

" நித்தனை முதற்றருவை நித்தன திடத்தே
" சத்தியென நீவருவை சத்திசிவ மென்றே
" இத்தகமை கொண்டுயிர்கள் யாவையு மளிப்பா
" யத்துவித மாகிலுனை யாரறிய வல்லார்.
" மெய்ப்பொருள் மகேசனான் வேதனரி யானுல்
" மைப்படி மகேசையுமை வாணிதிரு வாவை
" இப்படியு மன்றியவ னெப்படி வமூற்றால்
" அப்படி யுமாவையுனை யாரறிய வல்லார்.

" ரிக்கின இவ்விரண்டுகவிகளும் விபரிக்கிறபடியே, சத்தியெ " யவள் எல்லாவற்றிற்கும் ஆதியாயிருந்து, பிர்மா, விஷ்ணு, சிவன " என்னும் திரிமூர்த்திகளையுஞ் சிருஷ்டித்தபின் சிவன் தன்னைப் " பெற்ற சத்தியென்பவளையே, தனக்குப் பெண்சாதியா யிருக்கச் " சம்மதித்து, அவளிடத்திலேசிருஷ்டி, திதி, சங்காரம்,என்னும்இம் " மூன்று வித்தைகளையுங்கிரகித்துக்கொண்டு, அவைகளைத் தன்னை " சிருஷ்டித்தஇந்த சத்தியென்பவளுக்குநஷ்டமாகஅவள்மேலேயே " பிரயோகம் பண்ணினான் என்றுஞ் சொல்லியிருக்கிறது. இப்படி " யே,பெரியபுராணச்சருக்கக்காந்தத்திலுஞ்சொல்லியிருக்கிறகவி.

சுடரொளிமதியும்விண்ணும் மண்ணுமேதோன்றாமுன்ன
மடமயிலுமையாள்பெற்ற மலரவனெடியோன்றேவன்.

" என்பவைகளில், சத்தி உலகங்களையுந் திரிமூர்த்திகளையும் பெ " ற்றாளென்று சொல்லப்பட் டிருக்கின்றது. இவைகளால் திரி " மூர்த்திகளில் ஒருவருங்கடவுள்அல்ல மனுஷியிடமாய்ஜென்மித்த " மனிதரென்றே உமக்கும் மற்றவர்களுக்குந் தெளிவாயிருக்கின் " றது மெய்யல்லவோ? இதுநிற்க.

" க-வது. உமது சிவசமயத்தின்படியே, விஷ்ணுவும், பிர்மாவும், " சிவனுடைய சரீரத்தி லிருந்து பிறந்தார்களென்று இருசமய " விளக்கம் சிவ உபாசனைப்படலம், ௬௰-ம். பாட்டிற்சொல்லி யிரு " க்கிறதாவது.

" ஈதெல்லாஞ்சிவாகம ல்விளம்பிய இவ்வா
" றேதுசொற்றிசைந்திடவா னுடையவுருவினும்
" வேதனுந்திறல்விண்டுவும்பிறந்ததுவிரித்துப்
" போதமேற்கொளவியம்பிய லிங்கமாபுராணம்.

" உ-வது. விஷ்ணு சமயத்தின்படியே, விஷ்ணு தனது பாதி " சரீரத்தில் சிவனையும், மற்றபாதியிற் தேவர்களையும், முனிவர்க " ளையும், மற்றவர்களையும், உண்டாக்கினான் என்றும், ஷை விளக் " கம் விஷ்ணு உபாசனைப் படலம், ௱௪-ம். பாட்டிற்சொல்லி " யிருப்பதையுங் கேளும்.

" பன்னுசிவாகமநூனு மேனைநாலும்
" பண்புபெறத் தெளிந்துரைக்கும் பதுமத்தோகாய்
" இன்னமுமச் சுவாலத்தி வியம்புந்தன்மை
" இசைப்பக்கே ளகிலத்தி னியற்சிட்டிக்கும்
" முன்னிந்த நாரணன்றன் பாதிமெய்யின்
" முக்கண்ணனைச் சிட்டித்தான் முறைதப்பாமற்
" பின்னையிமை யோர்களையு முனிவரானப்
" பேரையுமற் றோரையுஞ்சீர் பெறச்சிட்டித்தான்.

" இவ்விரண்டு கவிகளிலும் விஷ்ணுவுஞ் சிவனுமாகிய முக்கிய " தேவர்கள் இருவரும், ஒருவரிலிருந்து ஒருவர், உற்பத்தியானோர் " கள் என்று இவ்விரு சமயத்தாரும், ஒருவர்மேல் ஒருவர் போ " ட்டியாகச் சொல்லியிருப்பதால், அவர்கள் மனிதரென்றே நீர் " பூரணமாக அறியலாம் அல்லவோ? ஆதலால் ஐயா பண்டாரமே! " இப்படி உங்கள் ஒரே புராணத்திலே இருவிதம் பேசியிருப்ப " தால் இவர்கள் ஆரைத்தான் தானாயிருக்கிற மெய்யான பராபர " வஸ்து வென்று நாம் நம்பலாம், அதை நீரே காண்பியும்"]

மேலும் ஒருகவிராஜபண்டிதன் ஆனந்தமாலையிற்சொன்னசுலோகம்.

அன்னையோ மாதோசெரல் லானந்தநாயகமே,
என்றுமிவளவும் ஷை மாலையில் வெண்பா.

நீதிதனிக்கடவு ணீவருத்த பல்லுயிரைப்
பேதித்தறுசமையப் பித்தேற்ற வேண்டிற்றோ
சோதிக்கடவுளற்குந் தொன்மறைக்கு மெட்டாத
ஆதிபரம்பொருளே யானந்த நாயகமே.

என்றும், மற்றொருவர், வாலைஅந்தாதியிற் சொன்ன கலித்துறை.

கரியுரியாடைக் கடவுளுங்கார்நிற வண்ணங்கொண்ட
அரிபிரமாதி நின் றாசன காலதி லாண்டம்பெற்ற
திரிபுரசுந்தரி சிறுகாமவல்லி சீரடிக்கே
பரிபுரசில்லொலி யாயேகிடக்கும் பகிரண்டமே.

எது. ஆனைத்தோலைச் சீலையாக உடுத்துக்கொண்டிருக்கிற சிவனும், மேகநிறத்தையுடைய அரிபிரமாதிகளும் ஆசனக்கால்களாகவும், அதற்குமேல் பலகையாயிருக்கிற ஆசனஞ் சத்தியாகவும், அந்த மூன்றுகால்களில் ஒருகாலாக இருக்கிற சிவனுக்குச்சிற்றின்பங்கொடுக்கிற காமவல்லி யிருப்பாளென்றும், அவளுடைய பாதபரிபுரமாகிய சிலம்பிலே அண்டபகிரண்டங்களெல்லாந் தரிசுபோலே கிடந்து சத்தமிட்டுக்கொண்டிருக்கும், என்றுஞ் சொன்னான். இப்படி சத்தி தானாயிருந்து, மூவரையும் பெற்றாளென்று இவன்சொல்லியிருக்கிற தல்லவோ? மற்றொருவர் சவுந்தர லகரியிற் சொன்ன விருத்தம்.

கலைமகளும் பொருமடந்தை கமலையுற்றவளே
மலைமகணி கற்புடைய வனிதையெனப் பகருங்
குலமறைக ளெதிர்கொடுசிற் றூரவனையு மனையா
முலைகுழையப் புணர்வதுநின் முதல்வரல தில்லையால்

எது. சரஸ்வதியும், லட்சுமியும், இவர்கள் இரண்டுபெயரும் பரஸ்திரிகளென்றும், மலையத்துவசபாண்டியன் வயிற்றிலேபிறந்த, மும்முலை யுடையவளாகிற சத்தி என்பவளே, கற்புடையவளென்றும், வேதஞ்சொல்லுகிறதாம். அஃதென்னென்றால், இதற்கடுத்த கவிதையிலே.

செக்காமணி மெய்க்கவச மத்தனையும்
வட்டமுலை செப்பமு லைப்புதல்வியே.

என்றுஞ் சொல்லியிருக்கிறதால், அவளுக்கு ஒவ்வொரு பயோதரம் ஒவ்வொரு அண்டத்தின் அளவாயிருக்கிறதனபாரங் குழையப் புணர்வது சிவனே அல்லாமல், மற்றொரு புருஷனையும், இவள் அணைகிறதில்லை என்றும், இவன்சொல்லுகிறான். ஆகையால், சத்தி மலையத்துவச பாண்டியன் வயிற்றிலே பிறந்த மும்முலைகளை உடையவளான படியினாலே, இவளுந்தானா யிருக்கப்பட்ட பராபரவஸ்து அல்லவென்று அறியக்கடவீர்.

இஃதல்லாமல், இதற்குமுன், இம்மூன்றுபெயரையும், இவள் பெற்றாளென்று, உங்கள் சாஸ்திரத்தில்தானே சொல்லி யிருக்கிறதையுங் கேள்விப்பட்டீரோ, அவைகளும் உமக்கு ஞாபகம் இருக்கட்டும். இது நிற்க மற்றொரு வித்துவான் சொன்னவிருத்தம்.

சிவன்சக்திதனையீன்றுஞ், சக்திதான்சிவத்தையீன்றும்,
உவந்திருவரும்புணர்ந்து, உலகுயிரெல்லாமீண்டும்,
பவன்பிர்மச்சாரியாவான், பார்வதிகன்னியாவாள்,
தவம்புரிஞானத்தோர்க்கித், தன்மையாய்த்தெரியுமன்றே.

எது. இந்த விந்தையைக் கேளும், முந்தின கவிதைகளிலே, சத்தி திரிமூர்த்திகளாகிய, பிர்மா, விஷ்ணு, சிவன், இம்மூவரையும் பெற்றாள் என்று கேள்விப்பட்டீர் அல்லவோ? ஆனால் இந்தக்கவிதையிலோ முதலாவது, சிவனிடத்திலே சத்தி பிறந்தாளென்றும், இரண்டாவது, சத்தியினிடத்திலே சிவன் பிறந்தானென்றும், மூன்றாவது, இருவரும் புருஷனும் பெண்சாதியுமாகக் கூடிப்புணர்ந்து, உலகத்தில் உண்டான எண்பத்தி நாலுலக்ஷ யிரஞ் ஜீவசெந்துக்களையெல்லாம் பலபல வேற்றுமையாகப் பெற்றார்களென்றும், இப்படித் தாயும் பிள்ளையும் தகப்பனும் மகளும், வரிசை பாராமற் புருஷனும் பெண்சாதியுமாகக் கூடிச் சகல செந்துக்களையும், பெற்றபிற்பாடு, இருவரும், பிரமச்சாரியாகவும், கன்னிகையாகவும், இருப்பார்களென்றும், இது தவஞானிகளுக்கே

அன்றி, மற்றொருவருக்குந் தெரியாதென்றும், இவன் சொன்னதே அல்லாமல், பிர்மா சிருஷ்டித்தான் என்றும், விஷ்ணு ரட்சித்தான் என்றும் சொன்னதில்லை. பின்னையும், இதைக்குறித்து, உங்கள் வேதசாஸ்திரங்களிற் சொல்லியிருக்கிற சுலோகமாவது.

ஆதி சக்தி மயம் பீஜம் பீஜசக்தி மயம் சிவஹ:
சிவ சக்திமயம் விஷ்ணு, சர்வம் விஷ்ணுமயம் ஜகத்.—(அல்லது.)

ఆదిశక్తిమయంబీజం, బీజశక్తిమయంశివః.
శివశక్తిమయంవిష్ణు, సర్వంవిష్ణుమయంజగత్.

எது. இதற்கு அர்த்தம், ஆதி சக்தியினிடத்திலிருந்து, ஒரு பீஜம் பிறந்தது, அதனுடையவல்லமையிலே சிவன் பிறந்தான், சிவனிடத்திலேவிஷ்ணுபிறந்தானென்றுஞ்சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த முறையிலே, சிவன் விஷ்ணுவுக்குத் தகப்பனானான், அல்லவோ?

பின்னையுஞ் சிவபுராணங்களிலும், பாகவதம் ஒன்பதாஞ் சல்லாபத்திலும், விஷ்ணுவினுடைய நாபிக்கமலத்திற் பொற்றாமரைப் புஷ்பம் முளைத்தது. அந்தப்புஷ்பத்திலே, நாலுமுகப் பிர்மாபிறந்து, சகலத்தையும்உண்டாக்கினான், என்றுஞ்சொல்லியிருக்கிறபடியால், முந்தின நியாயப்பிரகாரஞ் சிவன் விஷ்ணுவுக்குத்தகப்பனானால், இந்தவரிசையிலேபிர்மாவுக்குப்பாட்டனானான், அல்லவோ?

இன்னமும் மற்றொரு தத்துவஞானி, திரிமூர்த்திகள் ஜென்மித்த விந்தையைக்குறித்து, வாலகாண்டத்திற் சொல்லுகிறதாவது,

ஆகாயம்பார்பரம்பொன் னண்டமூன்று
மதிற்பிறந்தஅயனுடனே யலராள்தோன்றி
மாகாயமாலுடனே வுமையாள்தோன்றி
மாதுவெள்ளைச்சிவனுடனே வாணிதோன்றி

பாகாயமொழிமாது அயனுக்கானாள்
பங்கயத்தாள்பணிபாவை மாலுக்கானாள்
சிகாஞ்சிப்புரத்துமையாள் சிவனுக்கானாள்
சிவனண்டம்படைத்தருளுஞ் [illegible]தைதானே.

எது. முன் சொல்லிக்கொண்டுவந்தது வெவ்வேறே விந்தையாயிருந்தாலும், இதுவோ அதைப்பார்க்கிலும் விந்தையாயிருக்கிறது, அதாவது, பரமாகிய பராபரவஸ்து, ஆகாயம், பார், பரம், இம்மூன்று அண்டங்களை உண்டாக்கினாரென்றும், அதில் ஒரு அண்டத்திலே பிர்மாவும், லட்சுமியும், ஒருதாய் பிள்ளைகளென்றும், ஒரு அண்டத்திலே விஷ்ணுவும், பார்வதியும், ஒருதாய் பிள்ளைகளென்றும், மற்றொரு அண்டத்திலே சிவனுஞ் சரஸ்வதியும், ஒரு தாய்

பிள்ளைகளென்றும் அப்படியே சிவனோடேகூடப்பிறந்த சரஸ்வதி பிர்மாவுக்குப்பெண்சாதியாகவும், பிர்மாவோடேகூடப்பிறந்தலக்ஷ்மி விஷ்ணுவுக்குப்பெண்சாதியாகவும், விஷ்ணுவோடேகூடப்பிறந்தபார்வதி சிவனுக்குப் பெண்சாதியாகவும், வரிசை தப்பாமற் கட்டிக்கொண்டார்களென்றுஞ் சொல்லியிருக்கிறதையும், நீரோ சீர்தூக்கிப்பார்ப்பீராக. ஐயா! இவர்களைத்தானோ தானயிருக்கிற கடவுள் என்று சொல்லவந்தீர்? ஐயையோ அப்படிச் சொல்லவும் நினைக்கவும், நம்பவும், பரிச்சேதம் இடமில்லையே! இவ்விதமாக உங்கள் சாஸ்திரங்களில் எழுதிவைத்த உலகஞானிகளெல்லாரும், பராபரவஸ்துவினுடைய வேதவாக்கியங்களைப்பகுத்தறிய ஞானக்கண்ணில்லாதபடியினாலே, பலகுருடர், யானையைக்கண்ட கதையைப்போல, அவர் அவர் தங்களுக்குத்தோற்றினபடிக்குத் தங்கள் தேவர்களின் உற்பத்தியைக்குறித்து, அறியாமல் புராணங்களை எழுதிவைத்தார்கள், என்பதற்குச் சந்தேகமேயில்லை.

பண்டாரம். க-ம். கே. வே: [" ஐயா அவர் அவர் தங்களுக்குத்தோன்றியபடிப் புராணங்களை எழுதிவைத்தார்கள் என்
" றீரோ அதற்குத் திருஷ்டாந்தமுண்டா?

கிறிஸ்தவர். பிர: அப்படியே சில திருஷ்டாந்தங்களைக்கொ
" ண்டு, உமக்கு ருபகாரப்படுத்துவேன், அவைகளில்,
" முதலாந்திருஷ்டாந்தம், பகவத்கீதையிற் சொல்லிய சுலோக
" மாவது.

" மமயோனிமஹாத்பிர்மஹா, தஸ்மின்கர்ப்பந்தாமியஹம். (அல்லது)

" మమయోని మహద్బ్రహ్మ, తస్మిన్గర్భందధామ్యహం.

" இதன்கருத்தாவது, பரப்பிரமம் என்பது, என்னுடையகாரண
" மாகும், அதில்நானுங்கருப்பந்தரித்தவனாயிருக்கிறேன், என்பதாம்.
" இதன் உட்சாரத்தை [illegible]க்குப் பின்னாலே தெரிவிப்பேன்.

" வேறொரு சாஸ்திரத்திற் சொல்லிய விபரமென்னவென்றால்
" பிர்ம்மமானது, சிருஷ்டிப்பின்காரணத்தினால், பிர்ம்மாவானா
" னென்றும், ரட்சிப்பின் காரணத்தினால், விஷ்ணுவானானென்
" றும், அழித்தலின் காரணத்தினால், ருத்திரனானானென்றுஞ் சொ
" ல்லியிருக்கிறது அல்லாமல், பிர்மா. விஷ்ணு, சிவன், இவர்கள்
" தனித்தனி வஸ்துக்களாயிராமல் வெவ்வேறான பொருட்களைத்
" தருகிற நாமங்களென்றுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, ஆனால் இப்

“ படிச்சொல்லுகிறது பழுதுஞ் சாஸ்திரத்திற்கு விகற்பமுமாயிரு
“ க்கிறது, என்பதைக்குறித்து,

“ இரண்டாந் திருஷ்டாந்தம், மச்சபுராணத்திற் சொல்லியிருக்
“ கிற சுலோகத்தால் அறியலாம், அதாவது.

“ குணேபியத்ஷோபியஹ,மாணேபியஹதிரயோதேவாஜிதக்திரே
“ ஏகமூர்த்திரயோபாகா, பிர்ம்மா விஷ்ணுமகேஸ்வரஹா.

(அல்லது)

“ గుణేభ్యః క్షోభ్యమాణేభ్యః, త్రయోదేవావిజజ్ఞిరే,
“ యేకమూర్తిత్రయోభాగా, బ్రహ్మ విష్ణు మహేశ్వరః

“ இதன் கருத்தென்னவெனில், ராசஸ, தாமஸ, ஸாத்வீகம், என்
“ கிற மூன்றுகுணங்களின் பிரயத்தினத்தினாலே, ஏக ரூபமாயிரு
“ க்கிற திரிமூர்த்திகளாகிய, பிர்மா, விஷ்ணு, ருத்திரன், என்பவர்
“ கள் தோன்றினார்கள், என்பதே.

“ கேளும் பண்டாரமே! இவ்விரண்டு சாஸ்திரங்களில் ஒன்றில்
“ பராபர வஸ்து, ஆதியிலே யாதொரு குணமும், இல்லாத
“ வராயிருந்தாரென்றும், மற்றொரு சாஸ்திரத்திலோ மூன்றுகுண
“ ங்கள் உள்ளவரானார், என்றுஞ்சொல்லி யிருப்பதினாலே, அனேக
“ ஆட்சேபனைகளுக்கு இடமாயிருக்கிறதே. அதெப்படி யென்பீ
“ ரோ? பராபரவஸ்து ஒரு குணமும் இல்லாதவரென்றால், அவ
“ ருடைய தேவ மகத்துவத்திற்குக் குறைவும் அவருடைய பூரண
“ தன்மைக்குப் பின்னமும், ஆகிறதல்லவோ? ஏனென்றால், ஒரு
“ சாஸ்திரம் நிற்குணமென்றும், வேறொரு சாஸ்திரம் முக்குணமெ
“ ன்றுஞ்சொன்னால், மகாபேதமல்லவோ! ஆகையால், ஐயா!
“ நீரே இதையோசித்தால் தெரியலாம்.

“ மூன்றாந்திருஷ்டாந்தம், மச்சபுராணத்திலே இந்த பராபர
“ வஸ்துவுக்குரிய திரிகுணாத்துமாவின் உற்பத்திக் காரணங்களைக்
“ குறித்துச் சொல்லியிருக்கிற பாடல்களையும், உமக்கு விபரிக்க
“ வேண்டுமாகில், அவைகள் அம்[illegible]ருப்பதால் மற்ற புரா
“ ணங்களில் இருக்கிறவழுக்களிற் சிலதைமாத்திரம் இங்கே சுரு
“ க்கிக்காட்டுவேன், அவைகளில் ஒருபுராணத்திலே ஆதிசத்தியி
“ னின்று இந்த திரிமூர்த்திகள் தோன்றினார்களென்றும், அந்த
“ ஆதிசத்தி இவர்களை மோகித்து தனக்கே யிவர்களைப் புருஷர்க
“ ளாகப் பாவித்துக்கொண்டாளென்றும், மீளவும் பாகவதத்திலும்,
“ இன்னுஞ்சில புராணங்களிலும், விஷ்ணுவினுடைய நாபியிலே
“ ஒருதாமரை தோன்றி, அதிலிருந்து, பிர்மா உற்பத்தியானாரெ
“ ன்றும், சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, அன்றியும் விருத்தாசலபுரா
“ ணத்தில் விருத்தம்.

“ பூருவந்தனில் நான்முகன் புனலைமுன்படைத்து,
“ வீர்விந்துவை விட்டனன் முட்டையாய்மிதப்ப,
“ மூரிமுட்டையைத் தகர்த்தனன் முக்கணன்தோன்றி,
“ சோர்விலாதவைம் பூதமும்பிறந்ததக் கணனே.

“ எது: பூர்வத்திலே, அல்லது ஆதியிலே, பிர்மா முந்தித் தண்ணீ
“ ரைச் சிருஷ்டித்துத் தன்னுடைய விந்தை அந்தத் தண்ணீரிலே
“ விட்டான், அது முட்டையாகி மிதந்தது, அந்த முட்டையை
“ முக்கணனாகிய சிவன் தோன்றி உடைத்தான், அந்தட்சணமே,
“ குற்றமில்லாத பஞ்சபூதங்களும் உண்டாயினவாம். இதுவுமன்றி,
“ வேறொரு புராணத்திலோ, ஆதிசத்தியிலிருந்து ஒருவித்து உண்
“ டாகி, அதிலிருந்து சிவன் தோன்றினான் என்றும், மச்சப்புராணத்
“ திலோ, பிர்ம்மாவிலிருந்து சிவன்தோன்றினான்என்றும், இன்னம்
“ இப்படி பலவிதஞ்சொல்லி இருப்பதால், எதுமெய், எதுபொய்,
“ என்பதை ஆர்கிரகிக்கக்கூடும்? அதற்கு இடமில்லையே! இதுநிற்க.

“ நான்காந் திருஷ்டாந்தம், சுலோகம்.

“ ததோசுருஜித்வா மதேவம், திரிபுண்டிர வரதாரிணம். (அல்லது.)

“ తతోऽసృజత్వామదేవం, త్రిపుండ్రవరధారిణం.

“ இதன் கருத்தாவது, பிர்மம், திரிபுண்டரதாரி என்கிற வாமதே
“ வனை உண்டாக்கினான் என்பதே.

“ ஐந்தாந் திருஷ்டாந்தம், நாரதபுராணத்திலோ, நாராயணனு
“ டைய வலது பக்கத்தில் இருந்து பிர்ம்மா தோன்றினான் என்றும்
“ இடதுபக்கத்தில் இருந்து விஷ்ணுதோன்றினான் என்றும், நடு
“ வில் இருந்து சிவன்தோன்றினான் என்றுஞ் சொல்லியிருக்கிறது.

“ ஆறாந் திருஷ்டாந்தம், லிங்கபுராணத்திலோ, இவ்வுலக அண்
“ டத்திலிருந்து சிவனானவன் ரூபிகரித்துப் பிறகு தனது இடது
“ பக்கத்தில் இருந்து விஷ்ணு, லட்சுமி, என்பவர்களையும் தனது
“ வலதுபக்கத்தில் இருந்து பிர்மா சரஸ்வதி, என்பவர்களையும்,
“ உண்டாக்கினான், என்றுஞ் சொல்லி யிருக்கிறது.

“ ஏழாந்திருஷ்டாந்தம், மேற்சொன்ன லிங்கபுராணத்திலேதானே.
“ வேறொரு பக்கத்திற் சொல்லியிருக்கிறதாவது, பிர்மா சிருஷ்டிக்
“ கிரியை முடிக்கச் சத்தியில்லாமல் கண்ணீர்விட்டான், அந்த
“ அவனுடைய கண்ணீர்களில் நின்று ருத்திரனென்று சொல்லப்
“ படுகிற சிவன் தோன்றி, அந்த சிருஷ்டிகிரியையைத் தானும்
“ முடிக்கக்கூடாமல் வருந்துவதை அவன் தகப்பனாகிய பிர்மா
“ கண்டு, அவனுக்குத்துணைசெய்ததாகவுஞ் சொல்லியிருக்கின்றது.

" எட்டாந் திருஷ்டாந்தம், மார்க்கண்ட புராணத்தில் மகாலட்
" சுமியிலிருந்து பிர்மாவும், மகாகாளியிலிருந்துசிவனும், மகாசரஸ்
" வதியிலிருந்து விஷ்ணுவுந், தோன்றினார்கள் என்றுஞ்சொல்லி
" யிருக்கின்றது.

" ஒன்பதாந் திருஷ்டாந்தம், வராக புராணத்திற் சொல்லியிருக்
" கிறதாவது, திருமூர்த்திகளிலிருந்து சத்திதோன்றி, அவள்மூன்று
" பிரிவுகளாகப், பகுக்கப்பட்டு, லட்சுமி, சரஸ்வதி, காளி, என்டவர்
" களும் உற்பத்தியானார்களென்றும், சொல்லப்பட்டிருக்கிற தல்ல
" வோ? இப்படி பலவிதமாகச் சொல்லிய, புராணங்களிலே நாம்
" இருவரும், இங்குள்ள மற்ற பிரஜைகளும், நம்பவும், மெய்யெ
" ன்று ஒப்புக்கொள்ளவுந், தகுந்த புராணம், இன்னதென்று ஒன்
" றைமாத்திரம் எனக்குக் குறிப்புக்காட்டுவீரா? ஐயா இவைகள்
" அல்லாமல் இன்னமும் பலபலமாறுபாடுகளும், பல பேதாபேதங்
" களும், உங்கள் புராணங்களிற் சொல்லியிருப்பதால், இதிலே
" நம்முடைய மனதிற்குத் திடநம்பிக்கையும் [illegible]யும் உண்டா
" யிருப்பதெப்படி? அல்லது இவைகளைக்கொண்டு எந்த தேவனு
" க்கு, எந்தலட்சணம் உண்டு [illegible]ன்பதை, ஆர் சொல்லக்கூடும்?
" அதை நீரோ சொல்லும்.

"பண்டாரம். எ-ம். கே: ஆம் ஐயா இவைகள் எல்லாம் அந்
" தப்புராணங்களிற் பலவிதஞ் சொல்லி யிருப்பது சரிதானே,
" ஆனால் உங்கள் வேதாகமங்களும்பலபெயரால் எழுதப்பட்டிருக்
" கிறதை நாம் பார்த்திருக்கிறோமே? அவைகள் ஒன்றிலும் ஒரு
" பேதாபேதமும், இவ்வித மாறுபாடுகளும், இல்லையோ?

"கிறிஸ்தவர். பிர: அந்தவேத ஆகமங்கள் ஒவ்வொன்றும்,
" பராபரவஸ்துவினாலே அருளிச் செய்யப்பட்டதா யிருப்பதால்,
" அது சத்தியமுந் தூய்மையும், பாவங்களைக் கண்டிக்கிறதுமா யிரு
" க்கிறது. அவைகளில் அடங்கிய ஒரு ஆகமங்களிலாகிலும், இவ்வி
" தப்பழுதுகள் உண்டென்று உமக்கும் மற்றவர்களுக்கும் எவ்வள
" வும் அவைகள் இடங்கொடுக்கவே [illegible]ாது. ஆகையாற்றான்
" அது வழுவாத சத்தியவேதமென்று பராபரவஸ்துவினால் பெய
" ரிடப்பட்டும், அப்படியே சொல்லப்பட்டும் வருகிற தல்லவோ?

"பண்டாரம். அ-ம். கே: அது வழுவாத சத்திய வேதமாயி
" ருந்தாலு மிருக்கட்டும், அதைக்குறித்துநான்சிலகேள்விகளைப்பின்
" னாலேகேட்பேன். ஆனால் நீர் எங்கள் தேவர்களின் உற்பத்திகள்
" பலவிதமென்று பொதுவான சிலபுராணங்களைச் சுட்டி ஒன்பது
" திருஷ்டாந்தங்களைக் காட்டினீரோ? அதுபோல, தலைமையான

எங்கள் சிவபுராணங்களிலாகிலும், தத்துவ [illegible]த்திலென்கி
" லும், யாதொரு மாறுபாடான விகற்பங்கள், வழுக்கள் முதலிய
" ஒவ்வாமைகளும், உண்டென்பதை, நிரூபிக்கக்கூடுமா?

"கிறிஸ்தவர். பிர. ஐயா; பண்டாரமே கோபியாமல்
" கேளும், நீர் என்னை ரூபகரிக்கச்சொல்லியபடியே நான் தேவ
" [illegible]யால், உங்கள் சிவபுராணம், தத்துவவேதம், முதலான
" [illegible]ங்களைக்கொண்டே இந்துக்களின் முக்கிய தேவர்களாகிய
" திரிமூர்த்திகளுடைய உற்பத்தி, பிறப்பு [illegible]
" [illegible]தாழில் முதலானவைகளையுங்கூடத் தெரிவிப்பேன் அதனால்,
" [illegible] அந்த அந்த புராணங்களிற் சொல்லப்பட்டிருக்கிற விகற்
" பங்களையும், மாறுபாடுள்ள வித்தியாசங்களையுங்கொண்டு அவர்கள்
" மெய்த்தேவர்களோ? பொய்த்தேவர்களோ? அல்லவென்று
" [illegible] மோடொத்த மானிடர்தானோ? என்பதையும் எளிதில் அறி
" ந்துகொள்ளும்படிக்கு உமக்கு சில சுலோகங்களைமாத்திரஞ் சாட்
" சியாக எடுத்துக் காண்பிப்பேன். அஃதாவது, கிரந்தசுலோகம்.
" சர்வ வியா பீச பகவான் தஸ்மாந் ஸர்வகதஸ் சிவஹா. (அல்லது)
" సర్వవ్యాపీసభగవాన్, తస్మాత్సర్వగతశ్శివః.

" இதன் கருத்தாவது அந்த பகவானென்னப்பட்ட சிவன் சர்வ
" வியாபியாகி எவ்விடங்களிலும் நிறைந்திருக்கின்றான், என்பதே,
" இதுமெய்யானால் இதற்கு விரோதமாக பாகவதத்திலேதானே
" சொல்லிய சுலோகமாவது.

" பவவிரததராயேசா, வசதாம்ச மநோவிரதஹா,
" பாஷாண்டினஹாதேபவந்து, சஸ்ச்சாஸத்திரபரிபந்தனஹா,
" முமுக்ஷுவோ கோரரூப்பா, நக்வாபூத்த பதிர்னதாஹா
" நாராயணஹாகளாசாந்த்தா, பஜந்திஹீயனசூயவஹா. (அல்.)
" భవవ్రతధరాయేచ, యేచతాంశ్చ సమనువ్రతాః
" పాషండినస్తేభవంతు, సచ్ఛాస్త్రపరిపంథినః,
" ముముక్షవో ఘోరరూపాన్, హిత్వాభూతపతీనథ,
" నారాయణకళాశ్శాంతా, భజంతిహ్యనసూయవః.

" இதன் கருத்தாவது, சிவனைப்பூசித்து அவன் நெறியைப் பின்
" பற்றுகிறவர்கள், எவர்களோ, அவர்களைப் பதிதர்களென்றும், மெய்
" ச்சாஸ்த்திரத்திற்குச் சத்துருக்கள் என்றுஞ் சொல்வது நியா
" யமாமே, மேலும் அந்தியத்தில் [illegible]டையத்தக்க மோட்ச சுதந்தர
" த்தை விரும்புகிறவர்கள் பூதங்களின் பயங்கரமான அநித்தியதே

“ வர்களை வெறுத்துத்தள்ளி, நாராயணனைத் தியானித்து நிர்ம
“ மான மனதோடும், பொறுமையின்றி அவனை ஆராதிப்பார்கள்
“ என்பதே.

“இதிலே உங்கள் சிவன் இகழப்பட்டு இருக்கிறான், பதும புரா
“ ணத்தின் ஓர் புரத்திலோ இந்த, சிவனையே புகழ்ந்து சொல்லி
“ ருக்கிற மற்றொரு சுலோகத்தையுங்கேளும்.

“ விஷ்ணுதர்சன மாத்திரேண, சிவத்துரோக பிரஜாயதே
“ சிவத்துரோஹ நசந்தேஹோ, நரகம்யாந்த்திதாருணம்
“தஸ்மானவிஷ்ணுநாமாபி,நவக்த்தவியங்க்கதாச்சன.(அல்லது.)

“ విష్ణుదర్శనమాత్రేణ, శివద్రోహఃప్రజాయతే,
“ శివద్రోహాన్నసందేహో, నరకంయాంతిదారుణం,
“ తస్మాద్విష్ణునామాపి, నవక్తవ్యంకదాచనా.

“ இதன் கருத்தாவது, விஷ்ணுவைத் தரிசித்தமாத்திரத்திலே
“ சிவன் உக்கிரங்கொள்ளுவான், அவ்வுக்கிரத்தினாலே மிகவும்
“ பயங்கரமான நரகத்திலே நாம் விழுவோம் என்பது நிச்சயமே,
“ ஆதலால், விஷ்ணுவினுடைய பெயரை ஒருபொழுதும் உச்சரிக்
“ கலாகாது, என்பதே.

“ இதிலே சிவன் புகழப்பட்டும் விஷ்ணு இகழப்பட்டும், இருக்
“ கிறதல்லவோ? மேற்படி புராணத்தில்தானே மற்றொரு சுலோ
“ கத்தையுங்கேளும்.

“ யஸ்துநாராயணம்தேவம், பிர்ம்ஹருத்ராதிதேவத்தாஹா
“ சமமன்வைர்னிரோக்ஷேத்தா, சபாஷாண்டிபவேத்பதா
“ கிமத்ர பஹுநோக்த்தேன, பிரம்ஹணே யேப்பியவைஷ்ணவாகா
“ நஸ்பஷ்டவியானவக்தவியா, நதுருஷ்டவியாஹகதாச்சன.

“ యస్తునారాయణందేవం, బ్రహ్మరుద్రాదిదేవతాః
“ సమత్వేనైవనిరీక్షేత, సపాషండీభవేత్సదా
“ కిమత్రబహునోక్తేనా, బ్రహ్మణాయేప్యవైష్ణవాః
“ నస్ప్రష్టవ్యానవక్తవ్యా, నద్రష్టవ్యాఃకదాచనా.

“ இதன் கருத்தாவது, எவன் நாராயணனைப் பிர்மா, ருத்திரன்,
“ முதலான தேவர்களுக்குச் சமமாயிருக்கிறானென்று சொல்லு
“ வானோ? அவன் எவ்வளைக்கும் பதிதனாயிருப்பானாக, அன்றியும்,
“ விஷ்ணு பக்தராயிருக்கிற பிராமணர்களை ஒருக்காலுந் தொடவும்,
“ அவர்களிடத்திற் பேசவும் கண்களாற் தரிசிக்கவும் கூடாது.
“ மேலும், வேதத்திலே சிவன் மஹாதேவனென்னும் நாமத்தாற்

35

சொல்லப்பட்டிருந்தும், சிவனை நீக்கி விஷ்ணுவைப் போற்றிப்
புகழ்ந்து இருப்பது நியாயமாம். என்பதே.

“ இதிலே ஒரு பக்கத்தில் விஷ்ணுவும் அவன் பக்தரும் இகழப்
பட்டு இருக்கிறார்கள், மறுபக்கத்தில் விஷ்ணுபுகழவும் படுகிறான்,
“ மேற்படி புராணத்தில் மற்றொரு சுலோகம்.

“ அன்னியதேவம்பரத்வேனு, பதந்திக்ஞான மோஹிதாஹா
“ நாராயணஜகந்நாதா, தேவபாஷாண்டி நஸ்மிருத்தாஹா. (அல்.)

“ అన్యదేవంపరత్వేనా, వదంతిజ్ఞానమోహితాః,
“ నారాయణజగన్నాధా, దేవపాషండినస్స్మృతాః.

“ இதன் கருத்தாவது, ஜகநாதனாயிருக்கிற நாராயணனைப் பார்க்
“ கிலும், முக்கியமாயிருக்கிற அன்னிய தெய்வமும் உண்டென்று
“ சொல்லுகிறவர்கள் எவர்களோ, அவர்கள் அறிவீனரும் வஞ்ச
“ கருமாயிருக்கிறதும் அல்லாமல், அவர்கள் பதிதரென்ற பெயரி
“ னால் அழைக்கப்படுவதற்குப் பாத்திரர்களாம்? என்பதே.

“ இதிலே விஷ்ணு பூரணமாகப் புகழப்பட்டிருக்கிறான், இதுவு
“ மன்றி மற்றொருபங்கிற் சொல்லியிருக்கிற சுலோகமாவது.

“ ரமதேவோ மஹாதேவோ விக்ஞேயஸ்து மஹேஸ்வரஹா
“ நதப்மாத்சரமஞ்சித், பதம் சமதிக மியத்தே. (அல்லது)

“ రమదేవోమహాదేవో, విజ్ఞేయస్తుమహేశ్వరః,
“ నతస్మాత్పరమంచిత్, పదంసమతిగమ్యతే.

“ இதற்கு அர்த்தமாவது மகாதேவனென்னப்பட்ட
“ மயேஸ்வரனென்றும் அறியப்படவேண்டும், ஏனென்றால் இவ
“ ருக்குமேலான வஸ்து ஒன்றுமில்லை, என்பதாம்.

“ இதிலே சிவன் புகழப்பட்டிருக்கிறான், இதற்கு விரோதமாக
“ எழுதப்பட்டிருக்கிற மற்றொரு சுலோகத்தையுஞ் சொல்லிக்கா
“ ண்பிப்பேன், அதையுங் கவனிப்பீராக.

“ வாசுதேவம் பரித்தியஜ்ய, என்னியதேவமுபாசத்தே
“ துருஷித்தோ ஜாநஹாவீதிரோ, கூப்பங்கனத்திதுர்மதிஹி

“ వాసుదేవంపరిత్యజ్య, యన్యదేవముపాస్తే,
“ తృషితోజాహ్నవీతీరే, కూపంఖనతిదుర్మతిః.

“ இதன் பொருளென்னவென்றால் வாசுதேவனென்னப்பட்ட
“ விஷ்ணுவை விட்டு விட்டு, அன்னிய தேவனை வணங்குகிறவன்

" தாகமடைந்த மதியீனனானவன், அவன் கங்கை நதியின் கரை
" மேல் உட்கார்ந்து, இறைந்தையெட்டுகிறவனுக்குச் சமமாக எ
" ணப்படுவான், என்பதாம்.

" இதிலே விஷ்ணுபுகழப்பட்டிருக்கிறான், இவ்விதமாகவே உ
" கள் தத்துவமாகிய வேதசாஸ்திர புராணங்களெல்லாம், சிவ
" இகழ்ந்தும், விஷ்ணுவைப் புகழ்ந்தும், விஷ்ணுவை இகழ்ந்
" சிவனைப் புகழ்ந்தும், இருப்பதால் ஒன்றுக்கொன்று ஒவ்வா
" மாறுபாடும் பழுதும் விரோதமும் உள்ளவைகளா யிருக்கிற
" பதற்கு மேற்சொல்லிக் காட்டிவந்த சில திருஷ்டாந்தங்களே உம
" க்குப்போதுமென்று, எண்ணுகிறேன்."]

ஐயா! இவ்விதமாக இன்னமும் உங்கள் தேவர்களுடைய ஜன
னத்தைக்குறித்து இந்த தத்துவ நூலிற்சொல்லி யிருக்கிறவை
சிலதை விபரிப்பேன், கேளும். தத்துவம், என்கிறவார்த்தைக்கு
அர்த்தம் ஏதென்றால், வேதம் என்று சொல்லப்படும். ஆகையால்
இந்த தத்துவமாகிய வேதத்திலே சொல்லப்படுகிறதாவது.

முந்தினதோற்றத்திலே பராபரமாகிய, பரமேசுரன், தானுலகம்
படைக்கத், தாம் நினைந்தருளிப், பராபரத்திற் பரந்தோன்றி,பரத்
திற் சிவன்தோன்றி, சிவனிற் சத்தி தோன்றி, சத்தியில் நாதந்தோ
ன்றி நாதத்தில் விந்து தோன்றி, விந்துவில், சதாசிவந்தோன்றி,
சதாசிவத்தில் மயேசுரன் தோன்றி, மயேசுரனில் ருத்திரன்தோ
ன்றி, ருத்திரனில் விஷ்ணுதோன்றி, விஷ்ணுவில் பிரமாதோன்றி,
பிரமாவில் ஆகாயந்தோன்றி, ஆகாயத்தில் வாய்வுதோன்றி, வாயு
வில் அக்கினிதோன்றி, அக்கினியில் அப்புதோன்றி, அப்புவில்பிரி
திவிதோன்றி, பிரிதிவில்அன்னந்தோன்றி, அன்னத்தில் நர,மிருக,
பட்சி,மச்ச,தாபரசங்கம், அனைத்துந் தோன்றிற்றென்றவாறு.

வே. [ஐயாபண்டாரமே: இந்த சிருஷ்டிப்பின் சரித்திரம்,வழு
" வென்ப தக்குறித்து, ஒருவித்துவான் சொன்னஆசிரியவிருத்தம்.
" சிர்பராப த்திற், பரமுத்றறேன்றி, செய்பரத்திற் சிவன் தோன்
" றிச், சிவ னிற்சத்திச், சத்தியினாதந் சேர்ந்திடுநாதத்தில் விந்
" துஞ், சார்ந் விந்து வினிற்சதாசிவனுஞ் சதாசிவத்தான்மயேசு
" ரனுந் தருமயே னி லுருத்திரனுரு திரனிற் சாற்றுவிஷ்ணுவும்,
" விஷ்ணுவிற் பா பரா பரிபிர்மாவும், பிரமாவிற் பகருமாகாயமு
" மதனிற் பறந்து வாய்வும்,வாயுவிற்றேய்வும், பத்தியதேய்வி லக்
" கினியும், மார்சுர க்கினியி லப்புமப்புவினி லடர்பிரிதிவும், பிரிதி
" வியி லன்னமுநரமு மிருகபட்சிகளு, மனைத்துமாச்சென்றபேதை
" களே.

"பண்டாரம். க. கே ஐயா இம்மட்டும் பிறத்தும், ஏனென்
" றால் இவர் எங்கள் தேவர்களின் பிறப்புமுதலான சராசர உற்

" பத்தியைக்குறித்துத், தத்துவ சாஸ்திரப்படி வரிசையாய்ப்பா
" டிக். கடைசியில் எங்களைப், பேதைகளென்று இழிவாய்ப் பெய
" ரிட்டு அழைத்ததென்ன ஞாயமோ? இது உங்கள் தூஷணையல்
" லவோ?

"கிறிஸ்தவர். பிர: ஐயா! இதற்காக விசனப்படாமற் கே
" ளும், ஆய்ந்தோய்ந்து பாராதான், தான்சாகக்கடவன். என்று
" உலகத்தில் ஒரு பழமை உண்டே, ஆகையால், இவர் அப்படி
" சொல்லக் காரணம் என்னவென்று சற்று யோசிக்க வேண்டா
" மா? இவர் ஏன் உங்களைப் பேதைகள் என்று பெயரிட்டு அழை
" க்கிறாரென்றால், இந்துக்கள் தங்கள் தேவர்களின் உற்பத்தி சரி
" த்திரங்களைக்குறித்துப், பல பல சாஸ்திரங்களில் பற்பல வித
" மாகச் சொல்லி யிருப்பவைகளைத், தாங்கள் தங்கள் புத்தியை
" விளக்கி நன்றாய் ஆய்ந்து ஓய்ந்துபாராமல், தங்கள் தேவர்களின்
" ஜெனன உற்பத்தியின் வரலாறு எப்படி என்று, வினவுகிறவர்
" களுக்கு ஒருவர் ஒருவிதமாகவும், வேறொருவர் வேறுவிதமாக
" வும், மற்றொருவர் மற்றொருவிதமாகவும், டை உங்கள் வேத
" சாஸ்திரங்களில் கக்கிரி பிக்கிரி என்று காலாகோலமாகச் சொ
" ல்லிவருவதால் அல்லவோ? இவர் இப்படிசொல்ல இடமாயிற்று.
" ஆகையால், அவர்கள் உமக்கு இன்னமுந் தெளிவாய்த் தெரியும்
" படியாக வேறு சில திருஷ்டாந்தங்களால் தெரியக் காட்டி,
" அந்தந்த தேவர்களின் உற்பத்தியையும், அதனால் அவர்களுக்கு
" ரிய சுபாவ லட்சணங்களையும், இன்னபடி என்றுந் தெரிவிப்
" பேன். ஆகிலும் இதுவரையில் நீர் கேட்டுவந்த உங்கள் வேதசா
" ஸ்திரங்களிற், சொல்லிக்காண்பித்த சுலோக காவியங்களின் மூல
" மாய், நான் திருஷ்டாந்தப்படுத்திவந்தவைகள் எல்லாம், உமக்கு
" நன்றாய் ஞாபகத்திலிருப்பதால், இனி அந்த தேவர்களின் ஜென
" னம் முதலான மற்றவைகளிற் சிலதை மாத்திரஞ் சொல்லிக்கா
" ண்பித்து, தேவநாமத்தால், நாம் துவக்கின இச் சம்பாஷணை
" யை, அவர் நாமத்தைக்கொண்டே, முடிக்க யோசிக்கிறேன்.
" அஃதாவது உங்கள் சிவபுராணமாகிய அருணசல புராணந் திரு
" மலைச்சருக்கம் கூ-எ-அ-ம் பாடல்களிற் சொல்லியிருப்பவைகளை
" இனிக் கேட்பீராக.

" பரசிவன்பராசத்தி பாற்குடிலையின் றங்காய்
" விரவிடும்பரதத்துவ முடிவிலேவிர்த்
" மருவுமைவருறிமாலெங்கிய முறையி லவந்தா
" ரரிமகன்படைத்திடு மதுநினைந்த னைத்தில்.

" எது. அப்படி சகல பூதமும் ஒடுக்குவித்த, பரசிவந் தானே,
" தானாய் நின்றபிறகு, எப்பொழுதும்போல, இந்தப் பிரபஞ்சம்
" உண்டாக்கவேண்டுமென்று, திருவுளத்திலே கினைத்தமாத்திர

“ இல், பராசத்தி தோன்றியது, அந்தப் பராசத்தியின் இடமா[ய்],
“ நாதாந்தத் தத்துவங்கள் தோன்ற, அந்தத் தத்துவத்தினிடமா[ய்],
“ இச்சாசத்தி, கிரியாசத்தி, ஞானசத்தி, தோன்ற, அந்தஞான[ச]
“ த்தியின் இடமாம் சதாசிவந்தோன்ற சதாசிவத்தில், மயேசுர[ன்]
“ தோன்ற, மயேசுவரனில், ருத்திரன் தோன்ற, ருத்திரனி[ல்],
“ விஷ்ணுதோன்ற விஷ்ணுவில், பிர்மாதோன்ற, பிர்மாவும் இ[ந்]த
“ ஜெகமெல்லாம் உண்டாக்க வேண்டுமென்று, மனதிலே நினை[த்]த
“ னன், என்றவாறு.

“ மரிசியங்கிராப்புலத் தியன்புல்க நான்மறையோன்
“ கிரிதுவத்தரிசன பதியெழுவருங் கிளைத்தா
“ ருரியதக்கனும்வலப் பதப்பெருவிர லுதித்தான்
“ பிருகுமார்பினு மாத்திரைமுலையினும் பிறந்தார்.

“ எது. அந்தப் பிரமாவானவன்சகலலோகமும் உண்டாக்க[வே]ண்
“ டுமென்று நினைத்தமாத்திரத்திலே, மரிசிரிஷி, அங்கிரசரிஷி, புல
“ த்தியரிஷி, புல்கரிஷி நான்மறையாகிய வேதகோஷ்டமுடைய
“ கிருதரிஷி, அத்திரிபகவான் சனபதியென்னும், சத்தரிஷி[க]ளும்,
“ பிர்மாவினிடமாய்ப் பிறந்தார்கள், உரிமையாகிய தக்கனும் வல
“ ப்பாதப் பெருவிரலிற் பிறந்தான், பின்பு பிருகுரிஷி யென்பவன்
“ மார்பில் பிறந்தான், தருமதேவதைகள் மார்பின் முலையிலே பிற
“ ந்தார்கள், என்றவாறு.

“ உன்னுமைந்தரின் மரிசிபாற்காசிப னுதித்தான்
“ பன்னுதக்கனு மைம்பதுபெண்களைப் பயந்தா
“ னன்னகாசிப னவன்பதின்மூவரை யணைந்தான்
“ முன்னளாகிய வதிதிபாலிமையவர் முளைத்தார்.

“ எது. அப்படி நினைத்த மாத்திரத்திலே பிர்மாவினிடமாய்ப்
“ பிறந்த பிள்ளைகளிலே, மரிசிரிஷியினிடமாய்க், காசிபரிஷி பிறந்
“ தான், முன்தோன்றிய தக்கனிடமாய், ஐம்பது பெண்கள் பிற
“ ந்தார்கள் அந்தப்பெண்களிலே காசிபரிஷியானவர் பதின்மூன்று
“ பெண்களைச் சேர்ந்தான். அதிலே மூத்தவளாகிய அதிதியென்
“ கிற, பெண்ணினிடமாய், முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும் பிறந்
“ தார்கள், என்றவாறு.

“ ஐயா பண்டாரமே, முந்தினசாட்சிகளுக்கு இவைகள் வேறு
“ பாடாயிருந்தாலும், இவ்விதமாகவே, உங்கள் முப்பத்து முக்
“ கோடி தேவர்களும், ஆண் பெண் இருவருங் கூடிப், பிறந்தமா
“ னிடர்தான் என்று தெளிவா யிருக்கிறதே? இதனால் இவர்கள்
“ மனிதலட்சணம் உடையவர்களே அன்றி ஒருவருந் தானயிருக்
“ கிற கடவுள் என்பதற்கு அஸ்திபாரம் இல்லையே? அதற்கு இந்த
“ உங்கள் புராணமே சாட்சி அல்லவா? அப்படியே திருவள்ளுவ
“ ருஞ் சொல்லுகிறதைக்கவனியும், ஞானவெட்டி ௬௱௨-ம். பாட்டு

“ முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்முனிவர்,
“ முதலானவிந்திரர் நாரதர்கின்னரர்,
“ உற்பத்தியாகவு நாதவிந்தாலே,
“ யுதித்தவாறெல்லாமா தித்தன்குலங்காணும்,
“ அப்புவியாவு மனேகவுயிர்களும்,
“ அண்டபிண்டமதி லாச்சுதனேகமுந்,
“ தப்பில்லையேபறை யம்பிகைதன்குலஞ்,
“ சாம்பசதாசிவன் தந்தைகாணண்டையே.

“ இதிலே இவர் முப்பத்துமுக்கோடி தேவர் முனிவர் இந்திரர்
“ முதலான உலகப்பிரஜைகள் யாவரும் நாதவிந்தாகிய ஆண் பெ
“ ண் இருவரால் உற்பத்தியாகிப் பிறந்தார்கள் என்றும், அதில் தாம்
“ சி[வ]குலத்திற் பிறந்தவரென்றுஞ் சொல்லியிருக்கிறார் அல்லவோ?
“ இ[து]நிற்க இப்படியே பாகவதம் முதலிய நூல்களில், விஷ்ணு
“ வி[ன்] நாபிக்கமலத்திற் பிர்மா உற்பத்தியானான் என்றும், வேறு
“ சி[ல] நூல்களில் ஆதிசத்தி உண்டாக்கிய ஒருவித்தில் விஷ்ணு
“ வி[ற்] பிதாவாகிய சிவன் உற்பத்தியானான் என்றும் மச்சபுராண
“ [த்]தில், ருத்திரன் பிரமாவினால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டான் என்றும்,
“ நாரதிய புராணத்தில் நாராயணனுடைய வலப்புறத்தில் பிர்மா
“ வும், இடப்புறத்தில் விஷ்ணுவும் மத்தியத்தில் சிவனுந் தோன்
“ றினார்கள், என்றும், லிங்கபுராணத்தில் பிர்மாண்டத்திலே ருத்
“ திரன் ரூபிகரமாய்த்தோன்றித் தனது இடப்புறத்தில் விஷ்ணு
“ வையும் லக்குமியையும், தனது வலப்புறத்தில் பிர்மாவையும்
“ சரஸ்வதியையும், தோன்றப்பண்ணினான் என்றும், ஷை புரா
“ ணத்தில்தானே வேறொரு இடத்திலே, பிர்மா தனது சிருஷ்டி
“ கிருத்தியம், மந்தப்பட்டதின் நிமித்தம் விட்ட பெருமூச்சிலே
“ பிறந்த ருத்திரன் அந்தத்தொழிலை நடப்பித்தும், அது மீளவும்
“ மந்தப்பட்டதுகண்டு பிர்மா அந்தத்தொழிலை மீண்டுந் தானே
“ நடப்பித்தான் என்றும், மார்க்கண்டேய புராணத்தில் மகாலக்கு
“ மியிலிருந்து பிர்மாவும், மகா காளியிலிருந்து ருத்திரனும், மகா
“ சாஸ்திரவதியிலிருந்து விஷ்ணுவுந் தோன்றினார்கள் என்றும்,
“ வராகபுராணத்தில், பிர்மா, விஷ்ணு, ருத்திரன் என்ற மூவர்களி
“ லும் ஒரு சத்தி உண்டாகி மூன்று பகுதிப்பட்டு, லக்குமி, சரஸ்
“ வதி, காளி, என்பவர்கள் உண்டானார்கள் என்றுஞ் சொல்லப்
“ பட்டிருக்கிறது மெய்யல்லவோ? ஆமென்றால், கேளும் ஐயா பண்
“ டாரமே, இப்படி பலதன்மையாய் திரிமூர்த்திகள், பஞ்சகர்த்தாக்
“ கள், மற்றும் முப்பத்து முக்கோடிதேவர்களும், ஒருவரிலிருந்து
“ ஒருவர் உற்பத்தியாகி உலகத்தில் தோன்றினார்களென்றே உங்
“ கள் வேதாந்தமாகிய தத்துவசாஸ்திரம், பாகவதம், மார்க்கண்டே
“ யபுராணம், வராகபுராணம், அருணாசலபுராணம், நாரதீயபுரா
“ ணம், லிங்கபுராணம், முதலாகிய புராணங்களைக் கொண்டு

"நான் உமக்கு ஒப்புவித்ததில் இந்து தேவர்களின் உற்பத்தி
"களைக் குறித்து சாஸ்திரத்திற்குச் சாஸ்திரம் பேதப்படுகிற
"தல்லவோ? அப்படியிருக்குமாகில் எந்தச் சாஸ்திரத்தை, எந்த
"புராணத்தை, நாம் மெய்யென்று துணிந்து எடுக்கலாம்? இப்ப
"டிப்பட்ட சந்தேக புராணங்களால், மனிதருடைய மனந்தெ
"ளியுமோ? இப்படிப்பட்டவைகள், கடவுள் மனிதனை தம்
"மிடத்திற்சேரும்படியாக அமைத்த சத்தியநூலாயிருக்குமோ?
"அப்படியே யிருக்குமாகில் அவைகளில் இத்தனை பேதாபேத
"யாக மாறுபாடா யிராதே? இஃதெல்லாம் பெரிய சந்தேகம் அல்
"லவோ? இதை நீர் இனி நன்றாய் யோசிக்க யோசிக்கத் தெரிய
"வரும்."]

பண்டாரம். ௰-ம். கே: ஐயா நீர் இதுவரையிற் சொல்லிக் கொண்டுவந்தவைகள் எல்லாம் பலவிதமா யிருந்தாலும், அவைகள் எங்களுக்குள்ளே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது நிசந்தானே, அவைகளால் உமக்குள் சந்தேகமிருந்தாலும் இருக்கட்டும், ஆனால் இச் சம்பாஷணையில் தத்துவமென்றும், வேதமென்றும், சொல்லி திருஷ்டாந்தப்படுத்தி வந்தீரே, அவைகளைக்குறித்து எனக்குச் சற்று வெளிச்சமாக விபரித்துச் சொல்லவேண்டும்? அஃதேனென்றால், உங்களுக்கும் வேதம் உண்டாயிருக்கிறதே, அதனோடு இதுவுஞ் சரியாயிருக்குமோ, இல்லையோ என்பதைப் பார்ப்போம்?

கிறிஸ்தவர், பிர. ["வே. ஐயா நீர் அதை விரும்பினதற்
"காக நான் மிகவுங் கடவுளை ஸ்துதித்து சந்தோஷப்படுகிறேன்.
"ஏனென்றால் அப்படியே தேவன் தமது வழுவாதசத்தியத்திலும்,
"வேதயெழுத்துக்களை ஆராய்ந்துபாருங்கள். அதேனென்றால் அது
"களில் உங்களுக்கு நித்திய சீவனுண்டென்று எண்ணுகிறீர்க
"ளே, எனக்குச் சாட்சிகொடுக்கிறதுகள் அதுகள்தானே, (யோவ.
"௫, ௩௯.) என்றும் மேலும் (ஏசா. ௩௪, ௰௬. எஸ்ரு. ௭. ௰. சங்.
"௧, ௨. அப். ௰௭, ௰௧.) முதலிய வசனங்களிலும் எச்சரிக்கிறார்?

பண்டாரம். ௰௧-ம். கே: அப்படிப்பட்ட வாக்கியங்களைக்
"கேட்கிறது எனக்குமிகவும் வழக்கமே. அது உமக்கு தெரிந்திருக்
"கலாமே? ஆகையால் அதுவும் எங்கள் தத்துவவேதமும், சரிப்பட்
"டிருக்குமோ? வித்தியாசப்படுமோ? என்பதை நான் அறியும்
"படியாக அவைகளில் அடங்கிய தாற்பரியங்களை விபரிக்கவே
"ண்டும்.

உ-ம். சம்பாஷணை.

உலகசிருஷ்டிப்பையுந் தத்துவங்களையுங்குறித்துச் சொல்லியது.

2ND DIALOGUE.

ON CREATED THINGS AND THEIR PROPERTIES.

கிறிஸ்தவர். பிர: ஐயா அப்படியே விபரிப்பேன் கேளும், ஒரே மெய்யான பராபரவஸ்துவானவர், இவ்வுலகத்தாருக்கெல்லாம், அருளிச்செய்திருக்கிற நிர்வழுவாத சத்தியவேதமானது ஒன்றே. ஆனால்பசாசானது ஆதியில்தானே மெய்யைப் பொய்யாய்ப் புரட்டிப் போதிக்கப் பாம்பின்பேரிலே ஆவேசமாகி, நம்முடைய ஆதித்தாயண்டையில்வந்து மெய்யைப்பொய்யாய்ப்புகட்டி, அவளுக்குத் தந்திரமாகப்போதித்தது; அவளோ, அதைக்கேட்டு விசுவாசித்தபடியினாலே அவளையும், அதாவது ஆதிசத்தியையும், தன்னுடைய வாகனமாகிற பாம்பையும், அதாவது ஆதிசேடனையும், தன்னையும், அதாவது தலைமைப் பசாசையும், பெரியதம்பிரானாக, உலகமெங்கும் வணங்கும்படி சகலரையும் மோசம்போக்கி, வேதவாக்கியங்களைப்புரட்டி எழுதவும் பண்ணிற்று.

அஃதெப்படியெனில், உங்களுக்குள்ளே பிரதானமாகத் தத்துவமென்று சொல்லுகிற வேதசுலோகங்களைக் கொஞ்சம் எறக்குறைய ஷை மெய்வேதத்தோடே ஒப்பனை பண்ணும்பொழுது, உங்கள் வேதமாகியதத்துவம் புரட்டென்பதும், பொய்யென்பதும் உமக்கே நன்றாய்த்தெரியவரும்; ஆதலால் அந்தவேதமாகிய தத்துவத்தின் வியார்த்திகளைச் சொல்லுவேன், அதைக்கவனமாகக்கேளும்.

க-வது. ஷை உங்கள் தத்துவவேதத்தில் பராபரமாகிய பரமேசுரன் தராதலப்படைக்கத் தாம்நினைத்தருளி, என்கிறதற்கர்த்தம் யாதெனில், பராபரவஸ்துவானவர், உலகத்தை உண்டாக்க நினைத்தார், என்பதுதானே.

உ-வது. பராபரத்தில் பரந்தோன்றி, பரத்திற் சிவன்தோன்றி, சிவனிற் சத்திதோன்றி, என்பது இந்தத் தத்துவத்திற் கடைசியிற் சொல்லியிருக்கிற பஞ்சபூதியங்களையும் மற்றும் அவருண்டாக்கினவைகளையும் வரிசை வரிசையாய்ச் சொல்லத்தெரியாமல், முன்

னும் பின்னுங் குளறிக்கொண்டு, கன்னு பின்னுவென்று, ஒருவிதமாகச்சொல்லுவார்கள்; இதற்கு அர்த்தமோ, மெய்த்தேவன் அருளிச்செய்த வழுவாத சத்தியவேதத்தில் வரிசையாகச் சொல்லியிருக்கிறதெப்படியெனில்:—

௧-ம். நாளிலே பராபரவஸ்துவானவர் பிரிதிவு, அப்பு, தேயு, வாய்வு, ஆகாயம் என்கிற பஞ்சபூதியங்களை வெளிச்சத்தோடுங்கூட உண்டாக்கினார். (௧. மோசே. ௧, ௩. ௫.)

௨-ம். நாளிலே வானமண்டலத்தையும், பூமண்டலத்தையும் பிரித்தார். (௬, ௭. ௮.)

௩-ம். நாளிலே பூமியையுஞ் சமுத்திரத்தையும், இரண்டாகவகுத்துப் பூமியின்பேரிலே சகலபயிர்வகைகளையும், விருட்சங்களையும் முளைக்கப்பண்ணினார். (௯—௧௩.)

௪-ம். நாளிலே சந்திரசூரிய நட்சத்திரங்கள்முதலான கிரகங்களை உண்டாக்கினார். (௧௪—௧௯.)

௫-ம். நாளிலே மட்சங்களையும், பட்சிகளையும் உண்டாக்கினார். (௨௦—௨௩.)

௬-ம். நாளிலே சகலமிருகங்களையும், கடைசியில் ஆண்பெண்ணாகிய இரண்டுமனிதரையும் உண்டாக்கினார். (௨௪—௩௧.)

அஃதெப்படியென்றால், பராபரவஸ்து மனிதனைப்பூமியின் மண்ணினாலுருவாக்கி, ஜீவசுவாசத்தை அவன் நாசியிலூதினார். அப்பொழுது மனிதன் ஜீவாத்துமாவானான். (௨, ௭.) பின்பு மனிதனுக்கு அயர்ந்த நித்திரையைவரப்பண்ணி, அவன் விலாவின் எலும்பினாலும், மாமிசத்தினாலும் ஒரு ஸ்திரியை உண்டாக்கினார். (௧. மோ. ௨, ௨௧. ௨௩.)

ஆகையால் உங்கள் தத்துவவேதத்திலே, சிவன்தோன்றி, சிவனிலே சத்திதோன்றி என்பது இந்த ஆதிமனிதனையும், ஆதிமனுஷியையுங்குறித்தேசொல்லியிருக்கிறது. இதை முன்னும் உமக்குக்காட்டியிருக்கிறேன். இந்த ஆதி தகப்பனையுந் தாயையும் பராபரவஸ்துவானவர், செல்வம்பொழிகிற சிங்காரவனமென்று சொல்லப்பட்டபூலோக சுவர்க்கத்திலேவைத்து, சீவவிருட்சத்தையும், நன்மைதீமை அறியும் விருட்சத்தையுங்காண்பித்து, நீங்கள் சகல கனிகளையுஞ் சீவவிருட்சத்தின் கனியையுஞ் சாப்பிடுங்கள்; ஆனால் நாம் உங்களுக்கு விலக்கினமரத்தின் கனியைமாத்திரந் தின்றால் நமது சாயலையுஞ் சகலபாக்கியங்களையும் இழந்தும், செற்றும், போவீர்களென்று அவர்களுக்குப் பிரமாணத்தைக் கட்டளையிட்டார். (௨, ௧௫—௧௭.)

அப்படியே, அவர் கற்பித்த பிரமாணப்படிக்கு, இந்தப்பூலோக சுவர்க்கத்தில் வாழ்ந்திருக்கிறகாலத்திலே முன் வானமண்டலத்தில் பராபரவஸ்துவானவர் தேவதூதர்கள் என்னப்பட்ட ஏராளமான அரூபிகளை உண்டாக்கியிருந்தார். அந்ததேவதூதர்கள் மகாஞானமும், பரிசுத்தமும், பாக்கியமுமுள்ள ஆவிகள்தானே; ஆனால் அந்த அரூபிகளுக்குள்ளே அனேகர், தங்கள் ஆதிமேன்மையைக் காவாமல், தங்கள் பெருமைக்கிடங் கொடுத்ததால், தங்கள்பாக்கியத்தையுந் தங்கள் வாசஸ்தலமாகிய வானமண்டலத்தையும் இழந்து, அவரால் துரத்தப்பட்டுப் பசாசுக்களாய்ப்போய், அந்தரத்திலே அலைந்துகொண்டிருந்தார்கள்.

வே. [இதைக்குறித்து யோவா. ௮, ௪௪. எபேசி. ௬, ௧௧.
"௨. பேதுரு. ௨, ௪. ௧. யோவான். ௩, ௮. யூதா நிருபம். ௬-ம்வச.
"திருஷ்டாந்தம் அகஸ்தியர் ஞானம். ௩௦-லே. ௫-ம். கவி.

" அலகையது தேவனுக்குச் சரியாய்நின்று
" ஆங்காரந் தானெடுத்து அகந்தையாலே
" நிலைகுலைந்து பாதாளக்குழிக்குணின்று
" நித்தியமு மானிடரை மோசம்போக்கிப்
" பலகலையு முணரறிவை மயக்கித்தங்கள்
" பாதாள விடத்திலே பதுங்கச்செய்யு
" நிலையதையே யறியாமற் போரார்போரார்
" நினைத்துப்பார் புலத்தியனே நிசமாய்த்தானே."]

இப்படித் தாங்கள்கெட்டுப்போனதும் அல்லாமல், பூலோக சுவர்க்கத்தில் இருக்கிற மனிதரையுங்கெடுக்க அவைகளில் தலையான பசாசு என்பவன், சர்ப்பத்தின்மேல் ஆவேசவாகிப், பூலோக சுவர்க்கத்திலிருக்கிற ஆதித் தாயண்டையில் வந்து, பராபரவஸ்து புசிக்கவேண்டாம் என்று விலக்கின மரத்தின் கனியை அவர்கள் புசிக்கும்படிக்கு வெகுவாயெற்றிக், கடைசியிலே நீங்கள் இதைப் புசித்தால் பராபரவஸ்துவைப்போலாகி, நன்மையையுந் தீமையையும் அறிவீர்கள் என்று, பராபரவஸ்துவானவர் அறிந்து, உங்களைவஞ்சித்து, அதைப்புசிக்கவேண்டாமென்றுவிலக்கினார். ஆனபடியினாலே நீங்கள் இதைப்புசித்தால் சாகிறதேயில்லை; அப்பொழுதுபராபரவஸ்துவைப்போல ஆவீர்களென்று சொல்லிற்று. (௧. மோசே. ௩, ௪. ௫.)

ஆகையால், ஆதித்தாயானவள் பராபரவஸ்துவினுடைய பரிசுத்தகற்பனையை மீறிப், பசாசின்தந்திரத்துக்கு உட்பட்டு, கடவுளைப்போல் ஆகலாம், என்கிற பெருமையை நினைத்து, அவர்விலக்கின

மரத்தின்கனியைப்பறித்துத், தானும்புசித்துத், தன்கணவனுக்குங் கொடுத்தாள். அவனும்புசித்தான். அப்பொழுது, பராபரவஸ்துவினுடைய கோபமும், பாம்பினால்வந்த பாவவிஷமும், இவர்களுக்கு உள்ளங்கால் துவக்கி உச்சந்தலைமட்டும் ஏறிப்போய், சகலபாக்கியத்தையுந், தேவசாயலையும் இழந்து, சாவுக்கும், சகலநோய்களுக்கும், நரகத்திற்கும் பாத்திரர்களாகிப், பூலோகசுவர்க்கத்தைவிட்டுத் துரத்தப்பட்டுப்போனார்கள். (ங, க—கங.)

வே. [" அதுமுதல் தேவகோபமும், நித்திய நரகமும், பசாசின் " வல்லமையும், மரணமும், அநேகதீமைகளும், அறிவீனம், முதலான சகலகேடுகளும், மனிதரைப் பிடித்துக்கொள்ள விடமாயிற்று."]

அதனால் இந்தபாவவிஷம், உலகமெல்லாம் பிரளயமாய்ப்போனதால், ஒருவருங் கர்த்தாவைவணங்கி மோட்சம் அடையமாட்டார்களென்றும், எல்லாரும் அந்தப்பசாசையே வணங்கி, அவைகளையே நமஸ்கரித்து நரகத்திற்குப் பாத்திரர்களாய்ப் போவார்களென்றும், அறிந்த பராபரவஸ்துவினுடைய திருக்குமாரனும், உலகரட்சகருமான சற்குருவானவர் ஆதித்தாய் தகப்பன்செய்த பாவத்திற்குப்பிணையாளியாகி, இற்றைக்கு ௲அ௱அ௰எ வருஷங்களுக்கு முன் ஒரேவிசை இவ்வுலகத்தில் அவதாரம்பண்ணி, மனிதனாகப்பிறந்து, அந்தப்பாம்பின்தலையை நசுக்கிப், பாம்பினால்வந்த அந்தப்பாவவிஷத்தைத் தாமேகுடித்துப், பிதாவுக்கு பலியாவேனென்று பூரணபலியாகி, அந்தப்பசாசைஜெயித்து, உயிர்த்து வெற்றிசிறந்தார்.

வே. [" அப்படியே அவர் இவ்வுலகத்தில் பசாசுக்கு அடிமைகளாய்ப்போனவர்களைத் தமதுபலியால் மீட்டுக்கொண்டு, இப்பொழுது அகண்டஸ்தலமாகிய பரத்துக்கேறிப்போய், என்றென்றைக்கும் மெய்யான சற்குருவாயிருக்கிறார்: இந்த காரணசற்குருவைக்குறித்தே உங்களில் அநேகஞானிகளுஞ், சித்தாதிகளும் பேசியிருக்கிறார்கள். அதற்குத்திருஷ்டாந்தமாக அகஸ்தியர்ஞானம்௩0-லே. உ௩-ம் பாட்டு. விருத்தம்.

" வணங்குவாய் செகசோதி யொருவனாகி
" மானிடனா யொருகொடியில் வகுத்தேமண்ணிற்
" குணமான மனிதரையும் படைத்தபின்பு
" குவலையத்திற் றானுதித்துக் குருவாய்வந்து
" சனமான சமுசார மொன்றில்லாமற்
" சன்னியாசிப் போலிருந்து தவத்தைக்காட்டி
" அன்பான சித்தர்களை யிருத்திப்போட்டு
" அகண்டதலஞ் சென்றவனை யண்டுவாயே.

" எது. இந்தப்பிரகாரமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிற சற்குரு " வானவரே உலக இரட்சகனென்னப்பட்டிருக்கிறார். இந்த சற் " குருவைக் குறித்துப் பின்னாலே உமக்கு விபரிப்பேன்."

௩-வது. சத்தியில் நாதந்தோன்றி, நாதத்தில் விந்துதோன்றி, விந்துவில் சதாசிவன்தோன்றி, சதாசிவனில் மயேசுரன்தோன்றி, மயேசுரனில் ருத்திரன்தோன்றி, ருத்திரனில் விஷ்ணுதோன்றி, விஷ்ணுவில் பிர்மாதோன்றி என்பதற் கர்த்தமேதென்றால், சைபுருஷனும், பெண்சாதியும் இருவருங் கூடினதே நாதமாம்; அந்த நாதமென்கிற சத்தத்திலே விந்துவிழுந்து, கர்ப்பந்தரித்து, அந்தவிந்து விழுந்த கர்ப்பத்திலிருந்து சதாசிவன் பிறந்தான்; சதாசிவனுக்கு மயேசுரன் பிறந்தான்; மயேசுரனுக்கு ருத்திரன் பிறந்தான்; ருத்திரனுக்கு விஷ்ணுபிறந்தான்; விஷ்ணுவுக்கு பிர்மாபிறந்தான்; இப்படியே ஆதி தாய்தகப்பன் வயிற்றிற்பிறந்த சந்ததிகளுடைய வரிசையை மெய்வேதத்திலே இன்னமும் விஸ்தாரமாகச் சொல்லியிருக்கின்றது. (க. மோசே. ரு-அதி.)

ஆனால், உங்கள் தத்துவத்திலோ, ஐந்து தலைமுறைகளைமாத்திரமே சொல்லி நிறுத்தப்பட்டது; இதுவுமல்லாமல், பாவிகளாய்ப் போன நம்முடைய ஆதித்தகப்பனுக்குந் தாய்க்கும் முதல் முதல் பராபரவஸ்துவானவர் இரண்டுதோல் அங்கிகளைத் தரிப்பித்தார். (க. மோசே. அதி. ௩, உக.)

நீங்களோ, அதை அறியாமல் சிவன் ஆனைத்தோலை உடுத்திருக்கிறானென்று சொல்லுகிறீர்கள். இவைகளும் உங்கள் தத்துவபுராணச் சிதைவாயிருக்கிறது.

வே. [" ஏனென்றால் ஆனைத்தோலையும் ஒருமனிதன்போர்த்துக் " கொள்ளக் கூடுமோ? அல்லது அது மற்ற மிருகத்தோற்களைப் " போல மிருதுவானதோ ? அது இரண்டு அங்குல கனமுள்ள " பலகைக்கு ஒப்பாயிருப்பதால், அதைச் சுருட்டிப்போர்த்துக் " கொள்வதெப்படி முடியும்? ஐயா! இதெத்தனை அறிவீனம், " சத்தியவேதத்திலுள்ள மெய்ச்சரித்திரங்களை நீங்கள் சிதைத்து, " உங்கள் தத்துவங்களிலும், புராணசாஸ்திரங்களிலும் இவ்விதமே " துரும்பைத் தூணாகவுந், தூணைப்பர்வதமாகவும் பெருக்கிப், புளுகிப்பேசியிருக்கிறதே அல்லாமல் வேறில்லையே."]

இப்பவும், உங்கள் தத்துவத்தைக் கொஞ்சம் ஏறக்குறைய மெய்வேதப்படிக்கு ஒப்பனை பண்ணப்பட்டதே. ஆனால், அந்தத்தத்து

வத்தில் நீங்கள் படிப்பிக்கிற விந்தையைக்குறித்து இன்னமுஞ் சிலதைச் சொல்லுவேன், கவனமாகக்கேளும்.

பராபரமாகிய பரமேசுரன் தராதலம் படைக்கத்தாம் நினைந்தருளிப் பராபரத்தில் பரந்தோன்றி என்று சொல்லியிருக்கிற வசனத்தைக்கொண்டு இந்துக்கள் ஒன்றும் பேசுகிறதில்லை. ஆனால், அவர்கள் பரத்திலே சிவன்தோன்றி, சிவனிலே சத்திதோன்றி, சத்தியில் நாதந்தோன்றி, நாதத்தில் விந்துதோன்றி என்கிறதோ, இந்த ஆதி மனிதனாகிய சிவனையே பராபரனென்றும், ஆதிமனுஷியாகிய உலகமாதாவையே சத்தி, அல்லது பராசத்தியென்றும் போதித்து, அவர்கள் சஞ்சரித்த பாவத்தையே ஒருமந்திரமாகச் சொல்லிவருகிறார்கள்.

அஃதெப்படி யென்றால், ஒருநாள் சிவன் தன் பெருவிரல் நகத்தால் சத்தியினுடைய துடையிலே கீறினானும்; அதற்குச் சத்திபொறுக்கமாட்டாமல் ஓ, என்றாளாம்; அதற்குச் சிவன் அ, என்றானும். பின்னையும் பராசத்தி உ, என்றாளாம்; இவ்விதமே இந்த மூன்றெழுத்தும் பிறந்ததாம். இவைகளில் இந்த ஓ, என்கிற அட்சரத்திற்கு அர்த்தம் ஏதெனில், அது ஓம்புரதமென்றும், அண்டமென்றும், உடலின் மேலிலும், சகல வஸ்துக்களுடைய ப்ரோணி யென்றும், ஜெந்துக்களுடைய தோலென்றும், விநாயகனென்றும், மூலமென்றும், ஊமை எழுத்தென்றும், சத்தி எழுத்தென்றும், விந்தெழுத்தென்றும் அர்த்தமாகும்; அப்பால் அ, என்கிற எழுத்திற்கு லக்கம் (அ) எட்டு. உ, என்கிற எழுத்திற்கு லக்கம் (உ) இரண்டு ஆக எட்டும் இரண்டும் பத்து; இவைகளே திருமந்திரமாம். இதற்குக் கவி.

எட்டுமிரண்டுமறியாதவேழையை
எட்டுமிரண்டுமறிவித்தானென்னந்தி
எட்டுமிரண்டுமறிவாலறிந்தபின்
எட்டுமிரண்டுமிலிங்கமதாகுமே.

இதுவுமன்றி, வெண்பா.

ஓவெழுத்தே வித்தாய் உகாரமதில் வேரோடி
ஆவெழுத்திலே முளைத்து அஞ்சுகப்பாய்— ஆவெழுத்துப்
பூத்ததேவானம் புவனம் பதினாலுலகங்
காய்த்ததே பஞ்சாட்சரம்.

எது. இந்தக் கர்மமான வியார்த்தியைக் கேளும். பரலோகம், பூலோகம், பாதாளலோகங்களையும் படைத்து, நடத்தி, ஆண்டுவருகிற பராபரவஸ்துவைக் குறித்துப்பேசாமல், அவராற் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஆதிமனிதனும், ஆதிமனுஷியுமாகிய சிவன், சத்திஇருவரும்பாவத்தில் விழுந்து, பாவசங்கம்பண்ணிப், பிள்ளைகள் பிறந்ததினாலே வானம், பூமி, பதினாலு உலகங்களும் உண்டாயினவென்று இவன்

சொன்னான். பின்னையுந் தத்துவத்திலே சொல்லியிருக்கிற பஞ்சதேவர்களுடைய வரிசையையும், அவர்களுக்குரிய துதிதோத்திரங்களையும் இன்னபடி யென்றுஞ் சொல்லுகிறேன், அவைகளையுஞ் சற்றுகேளும்.

விந்துவில் சதாசிவன்தோன்றி, சதாசிவனில் மயேசுரன்தோன்றி, மயேசுரனில் ருத்திரன்தோன்றி, ருத்திரனில் விஷ்ணுதோன்றி, விஷ்ணுவில் பிர்மாதோன்றி, என்பது, இந்த பஞ்சகர்த்தாக்களுக்கு ஒரு விக்கினேச்சுரனும், ஒரு குருவும், ஆக ஏழுபேருக்கும், ஏழுஸ்தலங்களை இந்தச் சரீரத்திலே நியமித்து, இதற்குத் தொண்ணூற்றாறு தத்துவங்களும், ஐம்பத்தோர் அட்சரங்களும் உண்டுபண்ணி, ஸ்தாபித்து, வணங்கிவருகிற வரிசையை இன்னமுஞ் சொல்லுவேன், சற்று கவனிப்பீராக; விருத்தம்.

நன்னிலஞ்சதுரம்நான்கு நாளிருநாளிற்சோமம்
வன்னியுமூன்றுகோணம் வாய்வுமே ஆறுகோணம்
மின்னியவெளியேவட்டம் மெய்யென்பதிதுவேகாணுந்
தன்னிலேபிறந்துபின்னுந் தன்னிலேயொடுங்குந்தானே.

எ-து. நன்னிலஞ்சதுரம் நான்கென்பது, புட்டம்; நாளிருநாளிற் சோமமென்பது, இரண்டாம்பிறைபோலிருக்குந் தொப்புள்; வன்னியு மூன்றுகோணமென்பது, நெருப்பு; இப்படி △ மூன்று கோணமாயிருக்கிறதாம், இது மார்பென்றுஞ் சொல்லப்படும்; வாய்வுமே ஆறுகோணமென்பது, காற்று; இப்படி ✡ ஆறுகோணமாயிருக்கிறது; இது நெஞ்சென்றுஞ் சொல்லுகிறது; "மின்னியவெளியேவட்டம் மெய்யென்பதிதுவேகாணுந், தன்னிலேபிறந்துபின்னுந் தன்னிலேயொடுங்குந்தானே," இது வெளியாயிருக்கிற சிரசென்று சொல்லப்படும். இன்னமும், தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறதெப்படியென்றால், விருத்தம்.

ஈறுசெய்த மூலமதில் நாலதாகு
மெண்ணரிய லிங்கமதி லாறதாகுங்
கூறரிய நாபியிலே பத்ததாகுங்
குறிப்பெனுமுக் கோணமதிற் பனிரண்டாகும்
பேறுசெய்த காலதனிற் பதினாறாகும்
பேசரிய லாடத்தே யிரண்டதாகும்
மாறிரிதோர் குருபதத்தி லொன்றதாகும்
மன்னியசீ ரட்சரங்க ளைம்பத்தொன்றே.

எ-து. இதற்குவயணம்; ஈறுசெய்த மூலமாகிறது, இரண்டுக்கு அல்லது மலம் வருகிற இடம், அங்கே விக்கினேச்சுரன் இருக்கிற ஸ்தானம்; அவனுக்கு நாலு எழுத்துக்களிலே மந்திரம். எண்ணரிய

லிங்கமாவது, ஒன்றுக்கு அல்லது சலம்வருகிறஇடம், அங்கே பிர்மா இருக்கிறது, அவனுக்கு ஆறு எழுத்துகளிலே பூசைமந்திரம், கூறிய நாபியாகிறது, தொப்புள், அங்கே விஷ்ணு இருக்கிற ஸ்தானம், அவனுக்குப் பத்து எழுத்துகளிலே பூசைமந்திரம், குறிப்பெனு முக்கோணமாவது, மார்பு, அங்கே ருத்திரன்இருக்கிறது, அவனுக்கு ப்பன்னிரண்டு எழுத்துகளிலே பூசைமந்திரம், பேறுசெய்தகாலாகிறது, நெஞ்சு அங்கே மயேசுரன் இருக்கிறது, அவனுக்குப்பதினாறு எழுத்துகளிலே பூசைமந்திரம். பேசரியலாடமாகிறதுநெற்றி, அங்கே சதாசிவன் இருக்கிற ஸ்தானம். அவனுக்கு இரண்டு எழுத்துகளிலே பூசைமந்திரம். மாறிரிதோர் குருபதமென்பது, உச்சி அந்த உச்சியிலே குரு இருக்கும் ஸ்தானம் அவனுக்கு ஓர் எழுத்திலே பூசை மந்திரம். ஆக இவைகளெல்லாம், ருக : அட்சரமாயிற்று.

வே. ["மீளவும், இதற்கு திருஷ்டாந்தம். ஞானவெட்டி. ௪அ௱ம். பாட்டு

"முத்திதரு மூலத்தி லட்சரமே நாலு;
"முதலான சுவாதிஷ்டான வெழுத் தாறும்,
"பத்திதரும் பூரகத்தி லெழுத்தும் பத்து,
"பாங்கான வநாகதத்தி லெழுத்திராறும்,
"சித்திரமாம் விசித்திதனி லெழுத் தெட்டாறு,
"சிறந்தவாக்கினையிலெழுத் திரண்டுமாகும்,
"சத்தியெனு மம்பரத்தி லெழுத்தொன்றுச்சு,
"சார்வாகு மைம்பத்தோ ரட்சரங்காணுண்டே.

"மேலும் சங்கராச்சாரியசுவாமிகள் அருளிச்செய்த உடலறிவிள
"க்கம். உங, உரு, ஙக, சஉ, சங, ச௱ம், பாடல்கள்.

"ஓங்கார முதலாமை தனிற்பிறக்கும்,
"ஒவ்வெழுத்தி லீரெழுத்து முகித்துநிற்கும்,
"பாங்கான உவ்வெழுத்தில் அவ்வுந்தோன்றும்,
"பகர்ந்தஅவ்வில் யவ்வெழுத்தும் வவ்வுந்தோன்றும்,
"நீங்காத சிவ்வெழுத்தில் மவ்வுந்தோன்றும்,
"நின்றமவ்வில் நவ்வெழுத்து நேராய்த்தோன்றும்,
"ஓங்கான தத்துவங்கள் தொண்ணூற்றாறும்,
"சிவாயநம வஞ்செழுத்தில் செனித்தவாறே.

"புகலரிய நவ்வெழுத்துப் பிரிதிவாகும்,
"புதல்வனே யதிற்பிறந்த தத்துவங்கள்,
"அகலநில மனம்வாக்குப் பாதம்பாணி,
"யடுத்தவெழில் பாயுருவென் றுபத்தமேழாம்,
"இகலுடைய மயிரொலும்பு தோல்நரம்போ,
"டிறைச்சிசட்சு சிங்குவையாக் கிராணந்தொக்கு,
"சகலவெழில் சோத்திரம்பை சந்திராசதன்,
"தைசதவாங் காரமிவை யிருபதாமே.

"நவ்வெழுத்து தெய்வமா னாக்கனேகேள்,
"நான்முகனு மாகுமவ் வெழுத்துமாலாம்,
"சிவ்வெழுத்து ருத்திரனு மாகுமன்றே,
"செப்புமயேச் சுரனும வவ் வெழுத்தேயாகும்,
"யவ்வெழுத்துச் சதாசிவனு மாகுமென்றே,
"யறைந்திடு உவ் வெழுத்துவிந்து நாதம்அவ்வாம்,
"ஒவ்வெழுத்து மகாமேரு வூமையெழுத்தானே
"யொருநான்கு வேதமறி யாதபரமாமே.

"பஞ்சவன்னத் தத்துவமஞ் செழுத்தினாலும்,
"பகுத்தநெற்றி வாய்வயிறு கால்கையாகும்,
"மிஞ்சுவிரற் றுடைதனுக்கால் முழங்காலென்னும்,
"விழிசெவிமே லுச்சிதலைக் கதுப்புநாசி,
"நெஞ்சமெனும் பேர்கடனித் தனியேயான,
"நிலையில்லாக்காயமிதை நீ நம்பாதே,
"தஞ்சமெனு நாதமுன் னுடம்புகண்டாய்,
"தனையறியா மாந்தர்களு முடம்பையறியாரே.

"நகம்புறங்கா லெழுத்துக் குதிமார்பென்னும்,
"நடுமுதுகு ளவயிறு நாபித்தோளாந்,
"செகம்பிடிக்கு நாவுதடு புருவமூக்குச்,
"சிறந்தவுள்ளங் கால்கழுத்துப் பிடரியான,
"உகமையில்லாப் புறங்கையுள்ளங் கையுமான,
"வுறமுறையுஞ் சதமல்ல நீ நம்பாதே,
"தகமை பெறுந்தமுன் னுடம்புகண்டாய்,
"தனையறியா மாந்தர்களு முடம்பையறியாரே.

"பெருவிரல்மே லுச்சி இவை எண்சாணளம்,
"பிரமாண மங்குலமுந் தொண்ணூற்றாறு,
"ஒருவிரலங் குலத்துக்கோர் கிருஷியாகி,
"யுற்றகரு விக்குலங்கள் தொண்ணூற்றாறு,
"மருவியமும் மலம்பொதிந்த நாதவீடு,
"மண்ணிலெழு நீர்க்குமிழி நீநம்பாதே,
"தருவியுயிர் நாதமுன் னுடம்புகண்டாய்,
"தனையறியா மாந்தர்களும் முடம்பையறியாரே."]

இதற்குகண்டனையாகப் பேரின்பமணிமாலையில், விருத்தம்.

ஓங்காரத் துள்ளிருக்குஞ் சோதியென்று
முட்சமயம் புறச்சமயத் துள்ளோரெல்லாம்,
ஆங்காரத்தா லவர்க ளறிவீனத்தா
லைம்பத்தோ ரட்சரத்தைப் பிரித்தெடுத்துப்,
பாங்காக நாலெழுத்தும் ஆறெழுத்தும்
பத்தெழுத்து மெட்டெழுத்தும் பலவாய்ச்சேர்த்து,

நீங்காமற் சேவித்து நரகில்வீழ்வார்
நித்தியன்று ளறியார் நிர்மூடர்தானே.

எ-து. இப்பால், ௯௬ தத்துவங்களுக்குஞ் சொல்லியிருக்கிற வயணத்தையுஞ் சற்று கவனமாகக்கேளும். சகல மனிதருக்கும் தம் தம் சரீரம் தம்தம் விரலால் ௯௬ அங்குலப்பிரமாண நீளமாம். அல்லது ௪ சாணுயரம், ௩ சாண் பருமம், ௩௰ கோடி ரோமம், ௭௰௲ நாடி நரம்பு, ௩௨ முழக்குடல், ௯௨ சந்து, ௯ பேரெலும்பு, அ ( ) பலம் ஈரலும் (௨) நாழி ரத்தமும்; ௩௨௰ ( ) பலம் மாமிசமும்; (௩) உழக்குப்பித்தமும்; (௫) ஆழாக்கு சிலேட்டுமமும்; இவைகள் இத்தனைவிந்துவாகிய இந்த உடலிலே தத்துவங்கள் ௯௬ க்குந் தொகையையுங் கேளும்.

வே. [“பூதம். ௫, தன்மாத்திரை. ௫, ஞானேந்திரியம். ௫, கர் “மேந்திரியம். ௫, கரணம். ௪, நாடி. ௰, அவஸ்தை. ௫, மலம். ௫, “குணம். ௩, மண்டலம். ௩, பிணி. ௩, விகாரம். ௮, ஆதாரம். ௬, “தாது. ௭, வாய்வு. ௰, கோசம். ௫, வாசல். ௯, இப்பால் இவை “களின் விவரமாவது:—பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம், “இவ்வைந்தும்பூதங்களாம். மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம், இ “ன்னான்குங் கரணங்களாம். இடை, பிங்கலை, சுழிமுனை, காந்தா “ரி, அத்தி, சிகுவி, அலம்புடை, புருஷன், குரு, சங்கினி, இப் “பத்தும் நாடிகளாம். சாக்கிரம், சொர்ப்பனம், சுழுத்தி, துரியம், “துரியாதீதம், இவ்வைந்தும் அவஸ்தைகளாம். ஆணவம், காமி “யம், மாயை, திரோதாயி, மாயேயம், இவ்வைந்தும் மலங்க “ளாம். சத்துவ, ரசோ, தமோ, இம்மூன்றுங்குணங்களாம். அக் “கினி, ஆதித்த, சந்திர, இம்மூன்றும்மண்டலங்களாம். வாதம், பித் “தம், சைத்தியம், இம்மூன்றும் பிணிகளாம். காமம், குரோதம், “லோபம், மோகம், மதம், மாற்சரியம், இவ்வாறும் விகாரங் “களாம். மூலாதாரம், சுவாதிஷ்டானம், மணிபூரகம், அனாகதம் “விசுத்தி, ஆக்கினை, இவ்வாறும் ஆதாரங்களாம். இரதம், உதி “ரம், எலும்பு, தோல், தசை, மூளை, சுக்கிலம், இவ்வேழுந் தா “துக்களாம். பிராணன், அபானன், சமானன், உதானன் வியா “னன், நாகன், கூர்மன், கிரிகரன், தேவதத்தன் தனஞ்சயன், இப் “பத்தும், வாயுக்களாம். செவி, ௨. கண், ௨. நாசி, ௨. வாய், ௧. “குதம், ௧. குய்யம், ௧. ஆகவாசல், ௯;

“இதற்கு திருஷ்டாந்தம் ஞானவெட்டி. ௯௬-ம் பாட்டு.

“மும்மலமுந் தரித்ததொரு வாசலொன்று
“முடிகாண விங்கமொரு வாசலொன்று
“நன்மையறு சுவையறியும் வாசலொன்று
“நலமான கேள்விகொண்ட வாசலிரண்டு
“வன்மையுள்ள வாசமறி வாசலிரண்டு
“வளமான ரூபமறி வாசலிரண்டு

“அன்னமெனு மம்பிகைப்பெண் ணருளினாலே
“யறிவாலே யெடுத்ததிந்தக் காயமாண்டே.”]

மேலும் இவைகளின் பொறிகளாவன. சுரோத்திரம், தொக்கு, சட்சு, சிங்குவை, ஆக்கிராணம், இவ்வைந்தும் ஞானேந்திரியங்களாம். வாக்கு, பாதம், பாணி, பாயுரு, உபஸ்தம் இவ்வைந்தும், கர்மேந்திரியங்களாம். தன்மாத்திரைகளாவன, சத்தம், பரிசம், ரூபம், ரசம், கந்தம், இவ்வைந்தும் ஞானேந்திரியப் புலன்களாம். வசனம், கமனம், தானம், விசர்க்கம், ஆனந்தம், இவ்வைந்தும் கர்மேந்திரியப் புலன்களாம். அல்லது கோசங்களென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

வே. [“இவைகளல்லாமல் உலகசிருஷ்டிப்பைக் குறித்து உங் “கள் தத்துவசாஸ்திரத்திலே, ஆதியிலே கடவுள் சகல தத்துவங் “களையும் கடந்துதனிமையில் நின்றபொழுது, அவருக்குள் ஓர் “இச்சைபிறந்து, அவ்விச்சையிலே மாய்கையும், மாய்கையிலே “மகுத்துவமும், மகுத்துவத்திலே ஆங்காரத்துவமும் பிறந்தது; “இவைகளில் நின்று முறையே சாத்வீகம், ராசதம், தாமதம், என் “ற மூன்றுகுணங்களும் பிறந்தன. [illegible] சப்தம், “ஸ்பரிசம், ரூபம், ரசம், கந்தம், இவ்வைந்தும் பிறந்ததாம்; சை “சப்தத்தினாலே ஆகாசம் பிறந்தது. அதுதான் சதாசிவம். இந்த “சதாசிவத்திலே வாய்வு பிறந்தது. அதுதான் மயேசுரன். இந்த “மயேசுரனிடத்திலே அக்கினி பிறந்தது. அதுதான் ருத்திரன். “இந்த ருத்திரனிடத்திலே ஜலம்பிறந்தது. அதுதான்விஷ்ணு. இந் “த விஷ்ணுவினிடத்திலே பூமிபிறந்தது. அதுதான் பிர்மா.

“இவ்விதமாக பஞ்ச கர்த்தாக்களாகிய பஞ்ச பூதங்களினாலே “தான் விஷ்ணுவினுடைய உந்திகமலத்திற் பிர்மா பிறந்து பிர்மா “வினுடைய அங்கங்களிற் சகல ஜீவராசிகளும் பிறந்தனவென்றுஞ் “சொல்லியிருக்கிறதல்லவோ? இதற்கு விருத்தம்.

“இருக்கின்ற வெளியதுதான் சிவமதாகு
“மியல்புள்ள வாய்வதுவே, மயேசனாகுஞ்
“சுருக்கின்ற ரவியதுவே, ருத்திரனாகுஞ்
“சுகமுள்ள வப்பதுவே, மாலதாகுங்
“குறுக்கிநின்ற பிரிதிவியே, பிரமாவாகிக்
“கோடிமறை வேதமதாய்ப், பிரிந்தநாதன்
“பெருக்குகின்ற வுலகமெல்லாந் தானேதானாய்ப்
“பிரமாவாய் நின்றவகை பேணிப்பாரே.

“இஃதன்றி இவ்வைந்து பூதியங்களுக்கும் ஐந்துஸ்தல லிங்கங்க “ளையும் ஸ்தாபித்திருக்கின்றன, அஃதெப்படியென்றால்.

“1. பிருதிவிலிங்கம், காஞ்சியில்.
“2. அப்புலிங்கம், திருவானைக்காவலில்.

" 3. தேயுலிங்கம், திருவண்ணுமலையில்.
" 4. வாயுலிங்கம், சீகாளதையில்.
" 5. ஆகாயலிங்கம், சிதம்பரத்தில்.

" இப்பஞ்சபூத வடிவங்களான விசேஷித்த பஞ்சலிங்கங்களை
" யும், நீங்கள் செபிக்கிற பஞ்சாட்சர மந்திரத்தையும், அவைகளுக்
" கெல்லாம் யார்த்திகளையுங் குறித்துப் பேசவேண்டுமோனுல்,
" தொடங்கிய விசேஷம் நடக்கிறதற்கு சமையமிராது. ஆதலால்
" அதை இன்னமொருவேளையில் விஸ்தரிப்பேன்.

" ஆனுல் இப்பஞ்சவடிவங்களான விசேஷித்தபஞ்சலிங்கங்களையு
" ம்கூட தேவர்களாக நீங்கள் சேவிக்கிறவைகளைக்குறித்து உங்கள்
" சங்கராச்சாரி சுவாமிகள் அருளிச்செய்திருக்கிற புத்திகளைமாத்தி
" ரங் கேளும். உடலறிவிளக்கம், கஉ, கூஅ-ம். பாடல்கள். கவி.

" வட்டமதி இரவிதனைப் பூசிப்போரு
" மண்ணிலிங்கந் தனையெடுத்துப் பூசிப்போருஞ்
" சுட்டவுரு மரச்சிலைகள் பூசிப்போருந்
துய ... வுருவைப் பூசிப்போருந்
" திட்டமுட னெட்டெழுத்தைப் பொருளென்போருஞ்
" சிறந்தவெழுத் தஞ்சுமே பொருளென்போரும்
" விட்டவிடந் தனையறியா ரியர்தமெல்லாம்
" விஷ்ணுவென்றுஞ் சிவனென்றும் விளம்புவாரே.

" கருவிருந்த தலமறியார் புரவியொன்று
" கால்கள்பனி ரண்டறியார் கருத்தினுள்ளே
" அருவியெழுங் குளமறியா ரக்குளத்தி
" லாயிரத்தெட் டிதழறியார் அவ்வும் உவ்வும்
" உருகியடி முடியாகி யுஞ்செழித்து
" முணர்த்திநிற்கும் வாறறியாரொடுங்கும்போது
" வெருவியெழுங் கனவொடுக்க மறியாரெல்லாம்
" விஷ்ணுவென்றுஞ் சிவனென்றும் விளம்புவாரே.

" இவருக் கொப்பாக மற்றொரு வித்துவானுஞ் சொல்லி இருக்
" கிற ஆசிரிய விருத்தம், [சிவனும்
" பஞ்சதேவர்கள் பிர்மா விஷ்ணு ருத்திரன் பகர்மயேசுரன் சதா
" பஞ்சபூதிபமண் ணீரனல்காற்று, பாருலாவெளிபஞ்சாட்சரங்க
" ளஞ்சிநகாரம் பவனமாகார மானதுநாசி சிகார
" மாகுமார்பதுவ காரமேகண்ட மதிக யகாரமுஞ் சிரசாம்
" முஞ்சொலுபஞ்சகா ஷணமலமூத்திர மூலவக்கினிகபமுனே
" மொய்பஞ்சவஸ்துமாங்கிஷபித்தரத்தம் முறையொடுவாதங்கண்
" ணுளியா [னிது
" மிஞ்சொலாயநமசிவாயவஞ்செழுத்தினியல்பெனும்விரிபொருட
" மிறைவனுகியபராபரக்கடவுடளைமறுத்துரைப்பதுதகுமோ?

" இப்படியேபட்டணப்பிள்ளைபூரணமாலையில்எகூ-ம்பாட்டில்
" நகார மகார மென்பார், நடுவே சிகார மென்பார்
" வகார யகார மென்பார், வகையறியார் பூரணமே.

" என்றும் இன்னும் இவைகளைக்குறித்து உதாரணங்களும்வியா
" ர்த்திகளுஞ் சொல்லவேண்டுமோனுல் அப்பால் விசேஷம் நடக்கி
" றதற்குச் சமயமில்லை, ஆகையால் இதை இவ்விடம் நிறுத்து
" வேன்"]

இவ்விதமாகப் பசாசானது (இந்துக்கள் அறிவை அழித்து) பராபரவ
ஸ்துவை அறிந்துவணங்கவொட்டாமல்மறைத்து, அவருக்குப்பதிலாக
இத்தனைகோடிக்கருமங்களை எல்லாம் உண்டுபண்ணி, நன்மையைக்
கசப்புந் தீமையைத் தித்திப்புமாக மாற்றிக்காண்பித்து, ஏகதேவ
ஞகிய தமக்கு விரோதமான சாஸ்திரசடங்கு முதலிய சங்கடங்
களாகிய சகலவித பொய்களை எல்லாம் நம்பவுங் கடவுளையல்ல,
தன்னையே நமஸ்கரிக்கவும் போதித்து, இந்துக்களுடைய உள்ளத்
தைத்திருடிக்கொண்டு, அவர்கள் அ... ருடைய சா
க்குபொடிதூவிவிட்ட ... யல்லவோ? ஆகையால் இவைகளை
யெல்லாந் திருஷ்டாந்தப்படுத்துகிற ஒரு ஞானியார் சொல்லியிரு
க்கிற சாட்சிகளைமாத்திரஞ் சற்று கவனிப்பீராக.

அகவல்சந்தம்.

பாவிநானுனேனண்ணே! பகர நீகேளாய், சாவிலாநரகிற், சாத
கப்பேய்தான்.] காவிலேவந்து, கனியெனுமருந்தைத், தாவியேபறி
க்கச், சாதனையுரைத்து.] ஏவைதன்னிடமா, யெனைமருந்திட்டுப்,
பாவிகாளென்றுபேர், படைத்ததல்லாமல்.] பூவுலகத்திற், பொருந்
துமந்திரங்கேளண்ணே,கூளிதாமென்னைக்,கொண்டகோலத்தை.]
இலகுபார்படைத்த, இறைவனைமறக்க, அலகைதானிட்ட, அதிகம
ருந்தை.] வகையுடனுரைக்க, மருந்திட்டகவலைத் தொகையுடன்கே
ளீர், சுருதி நாவலரே.] புண்ணியவேளைப் புரையறப்பிடுங்கிப், பண்
ணியபாவப்,பருமவேர்பாய்ச்சி.] முந்திவிநாயகன், மூலமென்றுரைத்
து, உந்திச்சுழிமுனை, யுகாரமென்றோதி.] அஞ்செழுத்துடனே, யல
கைதன்பெயரைப், பஞ்சபூதியத்திற், பரப்பியேயிருத்தி.] அஞ்சு
தேவதையென் றுக்கையுமழிவும், பஞ்சவர்னங்கள், பலவிதமோதி.]
அங்கக்குறியு; மழியுமுடல்தனைப், பங்கக்குறியெனப், பாரெலாம்பர
ப்பி.] நெற்றியில்மூளை, நிறைந்தவெலும்பிற், சுத்தசதாசிவன், றோ
ற்றமென்றருளிச்.] சேற்றுமம்வெகுவாய், சிறந்திடுங்கழுத்திற், கூற்
றுவனந்தி, குடியிருப்பென்றும்.] வஞ்சகம் நிறைந்த, மார்பினில்
ருத்திரன், நெஞ்சில்மயேச்சுர, னிலையெனவுரைத்து.] மலமுஞ்சல
மும், வரும் வயிற்றடியில், இலகுபெருமா, ளிருப்பிடமென்றும்.]
மூலமுமலமு, முக்கூட்டெலும்பில், நான்முகன்பிரமா,நவ்விருப்பெ

ன்றுங்.] குடலுமெலும்புங், கொழுப்புஞ்சதையும், உடலுமாங்கிஷ
மும், முதிர் நரம்பும்.] மூளையுஞ்சீழு,முதிர்ந்தசுக்கிலமும், ஈளையுமி
ருமலும்ளதிர்த்தசிலேட்டுமமும்.]வாதமும் பித்தமும், வருந்தியநோ
யும், காதிருகைகால், கணுவொடுசந்தும்.]பல்லொடுநாவும், பருத்த
குண்டிக்காய்,நல்லவீரலும், நாக்கொடுதொப்பும்.] இத்தொகையுட
லை, எடுத்தொ பொருளாய்த், தத்துவந்தொண்ணூற், றாறெனச்சா
ற்றி.] நீறு ஸ்திர, நிமித்தங்க ரைத்து, ஆறுசாஸ்திரம், ஐம்பத்
தோரட்சரம்.] வேதநான்கென, ம்பியேமூர்த்தி, ஆதிவந்த,வழித
னையடைத்து.] உகம்பதினெட்டென், ஒருவழிவிட்டுச், சகம்பே
யெனவே, தானுரைசெய்து.]குருவீநற் தருமங், கொடுப்பதேயென்
றும்,வரும்பெரும்பாவ,வழிதனைத்திறந்துப்.] பெருவழியாக்கிப்,பே
ருலகாசை, தருவழிசகல, சாஸ்திரமென்றுங்.] கருவழியருளுங், கட
வுளைமறைத்து, உருவழிதருங்க, ளொன்பதெனத்து.] என்றிய
ராசியை, எண்டிசைபிரித்து,மன்றியசாஸ்திரம், மதிகலங்கிடவே.]
பாவபுராணம்,பலபல காவியநாடகங், களவுசாஸ்திர
நூல்.] விதிதிருசாஸ்திரம், வீதிசாஸ்திரம் சிற்பசாஸ்திரம்,சூதுசா
ஸ்திரம்.] கெஜலட்சணங்கள், கெணித ஸ்திரம், ஆசைப்பூட்டும்
அட்சரவித்தை.] தானசாஸ்திரந், தன்மவிகழ்ச்சி, கண்ணோரூடன்,
கன்மசாஸ்திரநூல்.] நரிகுறுக்கிடுதல், நாய்வலம்விடுதல், கரிவலா
ங்குருவி, சாகம்பருந்து.]நரையான் சண்பகம், நாடியகோட்டான்,
விரிவாய்ப்பூனை, வெளிமுயல் கூரான்.] வலமாயிடமாய், வருவன
போவன, ஜலமந்திரங்கள், சர்ப்பசாஸ்திரநூல்.] ஆந்தைக்காதல்,
அலகுநூல்சாஸ்திரம், காந்திபிவாம, தக்கியவிதியன்.] இரட்டைப்
பார்ப்பா, னெதிரேவருதல், மொட்டைத்தலையன், முன்னேவருத
ல்.] ஒற்றைக்குரவி, யோலமிட்டழுதல், குற்றுக்காயர், குறுக்கேவ
ருதல்.] மட்டைக்குறுக்கே,வருமதிசாஸ்திரம்,சட்டித்தலையன்,தவ
சிசந்நியாசி.] ஒற்றைப்பார்ப்பான், ஊனக்கண்ணன், மற்றத்
டான், வாணியன்குயவன்.] முலைவிரிதலைவிரி, மூக்கறைமொண்டி,
கலந்திவர்வழியிற், காணுறுதென்றும்.] நிறைகுடம் பாற்குடம்,
நெய்க்குடம்பார்த்து, வெறுங்குடமெதிரே, வரவொறுதென்றும்.]
நச்சுக்கழுத்தி, நாணக்காலி, அச்சமரண்டனைக், கர்காதென்றும்.]
உதறுகாலி, தூரக்கண்ணி, இதறுவடிவாள், ஏறியநெற்றி.] கூடுபு
ருவம், குறுகியகழுத்தி, நீடியவளையாள், நீக்குப்பல்லி.] குறையுட
லோரைக், கூற்றமுரைத்தல், பறைச்சிறையோரைப், பண்புபழித்
தல்.] சாதி இழுக்கஞ், சமயவிரோதம், பேதகசாஸ்திரம்,பிரட்டொ
ருகோடி.] நாழிவருத்து,நல்லடிகாலன், தூழவருத்து, முறம்வரக்

கேடு.] சிதேவி என்று, செப்பியவார்த்தை, மூதேவி என்று, முறை
பலவுரைத்தல்.] நாழிக்கவுறுதல்,நாக்கைக்கடிக்குதல்,தேழிவாய்ச்
சொல்,தோளைத்துடிக்குதல்.] கையை யூறுதல், கண்ணைத்துடிக்குத
ல், ஐயோ கோவென்று, அடுப்புக்கனியுதல்.]எண்ணைத்தும்ம, விரு
காலிடறுதல், விண்ணுயர்சாஸ்திரம், விருந்துப் ச்சி.] தலையைக்கு
லையுதென், றருளியசாஸ்திரம்,குலையை இடிக்குதென், குறையோ
வென்குதல்.]குறத்திசாஸ்திரங், சோணங்கிசாஸ்திரம், பறைச்சிவா
ய்மொழி, பாண்டவர்சாஸ்திரம்.] சக்கணக்கயறு, சரசாஸ்திரநூல்,
சிந்தைகலங்குஞ், சினேந்திரமாலை.] பஞ்சபட்சி, பகடைசாஸ்திர
நூல், வஞ்சனைமந்திரம், மனையடிசாஸ்திரம்.] வள்ளுவர்சாஸ்திரம்,
மலையாளகுறிகள், உள்ளமுடை ன், ஒருகோடிசாஸ்திரம்.] கையி
னிலெழுத்து, கால்வழிநூல்வழி மெய்யினில்ரோமம், வெளுப்பனக
றுப்பன.] தலையினிலெழுந்து, ப்பறைசாட்சிகள், நிலையுடல்தன
னில், நிறைசுழிசாஸ்திரம்.] சாமுத்திரியஞ், சரசவிநோதம், காமு
கர்க்கேற்ற, கல்விநூல்வித்தை.] லேபனமந்திரம், லேபனமருந்து,
சாவனபிழைப்பன, சக்க ச்சைகள்.] வாலிபர்க்கேற்ற, மதனசாஸ்
திரநூல்,காளையர்க்கேற்ற, மலட்சணங்கள்.] பாதாள லட்சணம்,
பகற்பிரவேசம், வேதாளவித்தை, ன்பிரசங்கம்.] முகவசிகரம்,
மோகினிவித்தை, புகலூர்லட்சணம், பாவெனவாவென.]வாயோ
சாரி,வாசலிடித்தல், ஓயா ரி, பூஜ
தை, அரிவையர்கோடி, பஞ் லட்சணங்கள், பதினெண்புராணம்.]
ஆயுதவித்தை, அடக்கமொடுக்க வாயக்கம்பனை,மந்திரதந்திரங்.]
கண்கட்டுவித்தை,கருவழிசாஸ்திரம், விரைகட்டிநிற்கும்.விமோசன
மாயம்.] அத்திரபரிட்சை, அலங்காரலட்சணம், குத்திர வித்தை,
கொடும்பில்லிசூனியம்.] அக்கினிக்கட்டு, அஷ்டமசித்து, புக்குட்டிப்
புராணம்,பூமிசல்லியம்.] இத்தனைசாஸ்திரம், இலட்சணத்துடனே,
கர்த்தனைமறைக்க, காமநூல்வருத்தி.] புத்தியைமயக்கிப், புண்ணிய
ங்கசப்பாய், தித்திக்கும்பாவஞ், செய்யவேமனதாய்.] நடையிலு மு
டையிலும், நாகரீகத்திலும்,விடையிலுங் கொடையிலும், வெகுமான
த்திலும்.] தயவொடுசிநேகம்,சந்தோஷத்திலும், பயமொடுசெல்வ,
பாக்கியத்தினிலும்.] பாவமருந்தை, பரிவுடனூட்டி, கோவமருந்தா
ல்நற், குணங்களைக்கெடுத்து.] மாயமருந்தாலென், மனதைமயக்கி,
பேயிடுமருந்தால், பெருக்கத்தவித்து.]இன்பமாமோட்சம், இழந்தே
பேயால், அன்புபோய்பாவிநா, னானேன்.]

வே. "ஏது ஐயா பண்டாரமே? இப்படிப்பட்ட கர்மங்களை யெ
"ல்லாம், இந்துக்கள்நம்பவும், அப்படியே செய்து நடக்கவும், பசா

" சானவன் தன்னையே வணங்கிப் புகழவும், அநேகக் கல்விமான்க
" ளின் இருதயத்திற்குள் நுழைந்து அவர்களைக்கொண்டும் இவ்வித
" சகுனசாஸ்திரப் பொய்க்குறி கிரியாவரம் முதலிய அற்புதங்களை
" யெல்லாம், மகிமையாய்ப்பாடி உலகத்தில் விதைக்கும்படி ஏவி
" விட்டிருப்பதும் [illegible]ய்யல்லவோ?

இதற்குத்திரு[illegible]டாந்தம்அறப்பளீசுரசதகம்,௯௨,௯௩,௯௪-ம்பாடல்.

" சொல்லரியகருடன்வானரமத[illegible]மூஞ்சூறு சுகரங்கிரி கலைமான்.]
" துய்யபாரத்வாச மட்டை எலிபுன்கூகை சொற்பெருக மருவு
" மாந்தை] வெல்லரியகரடிகாட் டான்பூனைபுலிமேல்விளங்குமிரு
" நாவுடும்பு] மிகவுறைசெ யிவை[illegible]லாம் வலமிருந்திடமாகில் வெ
" ற்றியுண்டாகுகலமாம்] ஒல்லையி[illegible] வழிப்பயண மாகுமவர்தலைதா
" க்க லொருதுடையிருத்தல் பற்றல்] [illegible]மலாணையிட விரும
" ல்போகேலென்ன வுபசுருதி சொல்லிவையெலாம்] அல்லறரு
" நல்லவலவென்பர்முதியோர்பரவும் அமலனே யருமைமதவேள்]
" அநுதினமுமனதினினை தருசதுர[illegible]ரறப்பளீச்சுரதேவனே]

" நரிமயில்பசுங்கிள்ளை கோழிகொக்[illegible]ாடுகொக்கை நாவிசிச் சிலி
" யோந்திதான்] நாயான் [illegible]த்தயாய்ச் செம்போத்துடன்மேதி
" நாடரிய சுரபிமறையோர[illegible] வரியுழுவைமுயலிவை யனைத்தும்வ
[illegible]ாகைநன்[illegible]ம்] மற்றுமிவையன்றியே
" குதிரையனுமானித்தல் வாய்ச்சொ[illegible]வா வாவென்றிடல்] தருவ
" னைதொனித்திடு[illegible] கொம்புதிடு[illegible]முரசு தப்பட்டையொலிவல்
" வேட்டு] தனிமணிமு[illegible]கெழு[illegible]வையெலாமூர்வழி தனக்கேக
" நன்மையென்பார்] அருணகிரணோதயத் தருணபானுவையனைய
" வண்ணமேல யருமைமதவேள்] அநுதினமுமனதினினை தருசதுர
" கிரிவள ரறப்பளீச்சுரதேவனே.

" தலைவிரித்தெதிர்வருத லொற்றைப்பிராமணன் தவசிசன்னாசி
" தட்டான்] தனமிலாவெறுமார்பி மூக்கறைபுல் விறகுதலை தட்
" டைமுடிமொட்டைத்தலை] கலன்கழிமடந்தையர் குசக்கலஞ்செ
" க்கான் கதித்ததில் தைலமிவைகள்] காணவெதிர்வரவொணா நீர்
" க்குடமெருக்குடை கனிபுலானுபயமறையோர்] நலமிலகுசுமங்
" கலை கிழங்குருதகமங்கை நாளும்வண்ணானழுக்கு] நசைபெருகு
" பாற்கலசமணிவயன்மலரிவைகணாடி யெதிர்வரநன்மையாம்] அலை
" கொண்டகங்கைபுனை வேணியாய்ப்பரசணியுமண்ணலே யருமை
" மதவேள்] அநுதினமு மனதினினை தருசதுரகிரிவள ரறப்பளீச்
" சுரதேவனே.]

"கேளும் பண்டாரமே ! இவ்விதமாகப் பசாசு இந்துக்களை மரு
"ட்டி மயக்கி மருந்திட்டிருக்கிறதும், மெய்யல்லவோ?"]

ஆகையால்தான் ஷைதத்துவத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிற பஞ்ச கர்த்தாக்களையுங்குறித்து சிவவாக்கியர் [illegible]ன்ன கவி.

அஞ்சு மஞ்சு மஞ்சுளே யனாதி யான தஞ்சமே
பிஞ்சு பிஞ்சு போகுதே பிதற்று[illegible]ன்ற பித்தர்காள்
பஞ்சபாதகருமைத்த பாழ்வு[illegible]யைத்தேடுதீர்
அஞ்சுமில்லை யாருமில்லை யனாதியான தொன்றுமே.

எ-ம். ஞானியார் பஞ்சகர்த்தாக்களும் பஞ்சாட்சரமென்பதும் அநாதிகடவுளும் பஞ்சபூதத்தில் அடக்கம், ஆகையால் மனிதரை அந்த பஞ்சபூதியங்களைக்கொண்டே அநாதிவஸ்துவை அறியுங்கள் என்றும் மற்றபடி பித்தம்பிடித்து பிதற்றுகிற பஞ்சபாவிஷ்டர்களின் பாழானவழியிற் போகாமல் அநாதிகடவுளும் வழியுமாயிருப்பவரையே தேடிக்கொள்ளுங்களென்றுஞ் சொல்லியிருப்பதால் மேற்சொல்லப்பட்ட தத்துவங்[illegible]லுள்ள குப்பைகளும், அவைகளைச்சேர்ந்த சாஸ்திரசகுனதப்பி[illegible]க்கிரியைகளும், வீணாயிருக்கிறதல்லவோ? ஆகையால் பண்டாரமே [illegible]ான் இதுவரையில் உங்கள் தேவர்களின் ஜெனனத்தையும், அவர்கள் உண்டானவரிசையையும், உமக்குத் தெளிவாய்க் காண்பித்ததும் அன்றி, அதனால் அவர்கள் தானயிருக்கிற பராபரவஸ்தல்லவென்றுந் தாய்வயிற்றிற் பிறந்து வளர்ந்தவர்களென்றும், ஒப்புவித்தேன் அல்லவோ? இப்பால் உமக்கு என்னமாய்த்தோன்றுகிறது.

பண்டாரம். ௭௨-ம். கே. வே. ["ஐயா! இவைகளெல்லாஞ்
" சரியே ஆனால் மேற்சொல்லிவந்த சாஸ்திரங்களுஞ், சகுனவிதிக
" ளும், மற்றுமுள்ள சகலசடங்குப்பிரமாணங்களும், ஆதிமுதல் எங்
" கள் தேவர்களாலும், ரிஷிகார்களாலும், பூர்வீக மகாத்துமாக்க
" ளாலும், உண்டுபண்ணப்பட்டு, இன்னாள்வரையில், பாரம்பரை
" யாக இந்துக்களாகியநாங்கள் கைக்கொண்டு வருகிறதுமன்றி அவ
" ர்களால் ஸ்தாபித்தும் பூசித்தும் வந்தவிக்கிரகங்களையே பின்ன
" டியாரான நாங்களும் பூசிக்கிறோமே ஒழிய நடுவது பாதியிலுண்
" டாக்கப்பட்டதும், புதிதாகத்தோன்றின தேவர்களும் அல்லவே?

"கிறிஸ்தவர். பிர. ஐயா! அப்படியோ? அவைகளில் ஒன்று
" கூடும் ஆதிமுதல் உண்டானதில்லையே? பசாசோ தனக்குத்தகு
" தியான சமையம்பார்த்து, தன்பணிவிடைத்தோழரைக்கொண்டு
" உண்டுபண்ணின பொய்யுபதேசங்க ளென்பதற்கு அநேகசா

“ட்சிகளுண்டே? அப்படியே உங்கள் பூர்வஞானிகளுந் தபசிகளும்
“முறையிட்டு அலைகளை உண்டுபண்ணினவர்களைப் பேய்கொண்
“டமானிட்டரென்றும், அவர்களு[illegible]தானுயிருக்கிற கடவுளை அறியா
“மல், திரிமூர்த்திகளையும், பசாசு, விக்கிரகரு சிலைரூபங்களையும்,
“பணிந்துவணங்கும்படிப் பொய்ப்புராணங்களைஎழுதிவைத்து உல
“கத்தைக்கெடுத்தா[illegible]ளென்றும், இப்படித் தானுயிருக்கிற கடவு
“ளுக்குந் தங்கள் ஞானங்களுக்கும் விரோதமானவைகளையெல்லாம்
“எடுத்துப்பேசியுமிருக்கிறார்களே! அவைகளிற் சிலசாட்சிகளை
“இன்னமும் பின்னுமேலே உமக்குவி[illegible]ப்பேன், என்றாலுங் கடவுளு
“ந் தமதுநீதிவழுவாத சத்தியமறையில் உங்கள் பொய்த்தேவர்கள்
“நடுவதுபாதியில்தான் உண்டானார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிற
“திருஷ்டாந்தங்களை மாத்திரம் முந்தி உமக்குத்தெரிவித்து இச்சம்
“பாஷணையை முடிப்பேன். அஃதாவது தாங்கள் அறியாமலுந் தங்
“கள் பிதாக்கள் எண்ணாமலும் போன நடுவதுபாதியிலே புதிதாய்
“உண்டானதேவர்கள் அல்லாத பேய்களென்ற தேவர்களுக்கு
“பலியிட்டார்கள். உன்னைச் செனிப்பித்த கன்மலையை நீ நினையா
“தேபோய், உன்னைப்பெற்ற பராபரனை மறந்தாய், எனெனில்
“அது யோசனைகெட்டஜாதி அவர்களி[illegible]ல் உணர்வில்லை. அவர்கள்
“ஞானம் அடைந்து, இதைப்புத்தியாய் [illegible]ணர்ந்துத் தங்கள் பிற்கா
“ரியத்தைச் சிந்தித்துக்கொண்டால் [illegible]ாவிளையென்கிறார். (௫.
மோசே. ௩௨, ௰௭. ௰௮. ௨௮.௨௯.)

“அப்படியே நான் இச்சல்லாபத்திற் காண்பித்திருக்கிற பேய்க்
“கிரியையாகிய சகுனஜோசிய மந்திரதந்திரசூனியஞ் சன்னதம்
“முதலியகுறிசொல்லுதலைக் கைக்கொள்ளுகிறவர்களையுங்கூட கட
“வுள் அருவருக்கிறார். என்பதைக்குறித்தும் எழுதியிருக்கிறதாவது”
“ஜோசியனும் நாள் பார்க்கிறவனும் அஞ்சனம் பார்க்கிறவனுஞ்
“சூனியக்காரனும் மந்திரவாதியுஞ் சன்னதக்காரனும் குறிசொ
“ல்லுகிறவனுஞ் செத்தவர்களைக்கேழ்க்கிறவனும், உன்னிடத்தி
“லேகாணப்படாதிருப்பதாக. ஏனெனில்இப்படிக்கொத்தவைகளைச்
“செய்கிறவனெல்லாங் கர்த்தருக்கு அருவருப்பானவனென்றுஞ்
“சொல்லுகிறார். (௫. மோசே. ௰௮, ௰—௰௨.)

“ஆதலால் ஐயா பண்டாரமே! நீரும் இந்ததேவ எச்சரிப்பைப்
“புத்தியென்றே உணர்ந்து மேற்சொல்லிய பேய்க்கிரியைகளையெ
“ல்லாம் இகழ்ந்து உமதுபிற்காரியங்களைச்சிந்தித்தால் உமக்குந்
“தாவிளையல்லவோ? கடவுளானவர் நிந்தசிந்தையை உம்மில் உண்
“டுபண்ணி நித்திய ஜீவவாழ்வையுமக்குந் திறப்பாராக.”]

௩-ம். சம்பாஷணை.

திரிமூர்த்திகளுடையவுந், தேவேந்திரனுடையவும்
நடபடிகளைக் குறித்துச் சொல்லியது.

3RD DIALOGUE.

CONCERNING THE ACTS OF THE HINDOO TRIAD AND DEVENTHERAN.

பண்டாரம். ௰௩-ம். கே: ஐயா! நீர்முன்னாலேசொல்லிவந்தவைகளெல்லாம் எங்கள் புராணங்களில் உள்ளதே, அதை ஒப்புக்கொண்டேன். ஆனால் திரிமூர்த்திகள் பராபரவஸ்துவினாற்சிருஷ்டிக்கப்பட்ட வெறும்மனிதர்தான் என்றும், இவர்களைக்குறித்துச்சொல்லப்பட்டிருக்கிற தத்துவசாஸ்திரப்புராணங்கள்யாவும்,புரட்டுஉருட்டென்றும், எனக்கு ரு[illegible]சாரப் படுத்திவந்ததிலுஞ் சிலது தெரியவந்தது, என்றாலும் இவர்[illegible]ளுடைய நடைத்தைகள் புண்ணியரூபமோ? பாவரூபமோ? ஏனென்றால் சிருஷ்டிக்கப் பிரமாவும், ரட்சிக்க விஷ்ணுவுஞ், சங்கரிக்கச் சிவனும் என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதால் அது மனிதருக்கு அடுத்ததோ? தேவர்களுக்கு அடுத்ததோ? இம்மூன்றுதொழிலும், இம்மூவருக்கு உண்டென்று, சாஸ்திரங்கள் சொல்லுகின்றனவே? அவைகளும் அபத்தந்தானோ?

கிறிஸ்தவர். பிர: ஐயா! இதற்கு காளமேகனென்கிற ஒரு வித்துவான்சொன்ன கண்டனை வெண்பா.

கன்னபுரமாலே கடவுளரில் நீ பெரியோன்
உன்னிலுமோ நான்பெரியோனென்றுகேள்-என்னிலுமோ
உன்பிறப்போ பத்து, உயிர்சிவனுக்கோர் பிறப்பு
என்பிறப்போவெண்ணி முடியாது.

ஏது, இதிலே இவர் சொல்லியிருக்கிறவைகளை நாம் கவனிக்கும் அளவில் திரிமூர்த்திகளும், மற்ற மனிதரைப்போலவே தாய்வயிற்றிற் பிறந்தபடியி[illegible]யுஞ் சக்தியாகியஉலகமாதாவானவள் ஆங்காரத்தினாலேபரத்தை [illegible] பசாசின் சொற்கேட்டு ஆங்காரியாகிப் பராபரவஸ்து விலக்கின கனியை சக்திபுருஷன் இருவருந்தின்று

பாவிஷ்டர்களாய்ப்போனபிற்பாடு, இவர்களிடத்திற்பிறந்த பிள்ளைகளெல்லாம் இவர்களைப்போலவே உலகத்தில் பாவிகளாயிருப்பதால் இவர்களுந் தங்களைப் பெற்றோரைப்போல, ஆங்காரமுள்ள பாவிகள்தான் அல்லவோ! இதற்குத்திருஷ்டாந்தக் கவி.

ஆங்காரசக்தி ஐவரைப்பெற்றவள், ஓங்காரமாகிய வுலகமாதா
பாங்கானபச்சை நிறத்தையுடையவள், சிங்காசனத்திலினித்திருந்தாளே.

எ-நு. இதிலே இவள் ஆங்காரமுள்ளசக்தி என்றும், பஞ்சகர்த்தாக்களைப் பெற்றவளென்றும், உலகத்துக்கு மாதாவென்றுஞ் சொல்லியிருப்பதும் அல்லாமல், பின்னும் கவி.

ஆங்காரத்தாலே யாவுமழிந்தது, ஆங்காரத்தாலே யதர்மம்பிறந்தது
ஆங்காரத்தாலே யறிவுமிழந்தது, ஆங்காரக்காட்டிடை ஆவதுநரகமே.

எ-நு. இவ்விதமாகவே ஆங்காரத்திலே பிறந்து வளர்ந்து, ஆங்காரத்திலேசிறந்து இறந்துவிட்ட, இம்மூவரும், நீ கடவுள் நான்கடவுளென்றும், நீ பெரியோன் நான்பெரியோன் என்றும், தர்க்கங்களும் வாதுவாக்குகளும், யுத்தங்களும் அல்லாமல் இம்மூவருக்கும், மூன்று உலகங்கள் உண்டென்றும், அவர் அவருடைய வடிவும் வரணங்களும், குணகுணங்களுந் தொழிலும், பொறுப்பும், குடிப்பும், ஆடையாபரணங்களும், பெண்டு பிள்ளைகள், மாமன் மைத்துனன், உறவின் முறையார், மூப்பு இளமை, வெற்றித்தோல்வை, தெளிவுமயக்கம், சுகம்துக்கம், விவேகம் அவிவேகம், ஞானம் அஞ்ஞானம், சனிபலன் சண்டைபடை, ஆயுதவாகனவித்தியாசங்களும், காமம், குரோதம், மதம், மாற்சரியமும் உடையவர்களாகவும், நல்லமனிதருக்குப் பொருந்தாத வேஷங்களையுங் கூட்டிப்பூண்டுகொண்டு, தலையிலும்வாயிலும், மார்பிலும், முதுகிலும், காலிலுந்தோளிலும், ஒவ்வொருத்தன் அனேகம் பெண்டுகளை, பொய்மைக் கூத்தாட்டுகிறவளைப்போல சுமந்துகொண்டு திரிகிறதுமல்லாமற் பெற்ற தாய், பெற்றமகளையும் கூடப்பிறந்த தமையன், தன் தங்கையையும், முறைபாராமல், மிருகங்களைப்போல கர்மங்களைச்செய்திருக்கிற இந்த ஆங்காரபாவிஷ்டர்கள்தானே? சிருஷ்டிக்க, ரட்சிக்க, சங்கரிக்கவும், வல்ல தொழிலாளிகளென்று சொல்லவந்தீர்! ஐயையோ! அப்படியானால் இன்னமும் இந்த திரிமூர்த்திகளின் செய்தியைச் சற்றுக்கேட்பீராக. தத்தாத்திரிமெய்ச்சதகத்திலே சொல்லியிருக்கிறதாவது, அத்திரிமகாமுனியினுடைய ஸ்திரி அனுசூயை என்பவள் பதிவிரதாதனத்திலே பிரகாசித்திருந்தபடியினாலே அவளைக்கற்பழிக்கிறதற்குத் தேவேந்திரன் முதலானதேவர்களில் ஒருவராலுங் கூடாதென்று

திரிமூர்த்திகளுக்கு நாரதன்சொல்ல, அதுகேட்டுத், திருமூர்த்திகள் அவளைக் கற்பழிக்கத்தக்கதாகத்தங்களிலேஆலோசனைபண்ணிப் பரதேசிகளானபிராமண வேஷமாகவந்து, அவளைபிட்சைகேட்டார்கள். அப்பொழுது அந்தஸ்திரியானவள், அவர்களுக்குபக்தியோடுபிட்சையிடவந்தபொழுது, இவர்கள் அந்தப்பிட்சையை வேண்டாமென்று சொல்லி, அந்தப்பத்தினியைத் தங்களுக்குமுன், பிறந்தசுரூபமாக அல்லது நிர்வாணத்தோடேவந்தால் அதுவே தங்களுக்கு வேண்டியிருக்கிற பிட்சையென்று சொன்னார்கள்; அப்பொழுது அந்த பதிவிரதை அப்படிப்பட்ட பொல்லாதவார்த்தையைக்கேட்டு வெட்கி, அநாதிதேவனைத்தியானித்து இவர்கள்பேரில தீர்த்தத்தைத் தெளித்து, இவர்களைச் சபித்தபொழுது, இம்மூவரும் இளங்குழந்தைகளாய்ப்போனார்கள். அப்பொழுது இம்மூவருக்கும், அவளே முலைப்பால் கொடுத்துக்கொண்டு காப்பாற்றிவந்தாள்; ஆதலால், இவள் திரிமூர்த்திகளையும், தன்வசமாக்கிக்கொண்டாள் என்றுதேவர்கள் அறிந்து பயப்பட்டு தேவேந்திரனிடத்தில் முறையிட்டார்கள். தேவேந்திரனே நாரதனை அழைப்பித்துதிரிமூர்த்திகளை மீட்டுக்கொண்டுவரும்படிக்குச்சொல்ல, அதற்கு நாரதன் அந்த மகாதேவர்களாகிய திரிமூர்த்திகளையே சபித்து சாபமிட்டவள், என்னை என்ன செய்வாளோ; ஆகையால்நான்போகமாட்டேன்என்றுசொன்னான். அப்பொழுது அந்த திரிமூர்த்திகளுடைய தேவிமாரும் நாரதனைப் பார்த்து தங்களுக்கு புருஷபிட்சைத்தரவேண்டுமென்று உபசாரத்துடனே கெஞ்சிப்பஞ்சரித்துக்கொண்டதினாலே, இவன் அந்த அத்திரி மகாமுனியினுடைய ஆசிரமத்திற்குப்போய்த் தந்திரம்பண்ணி உலகம் வெகுகாலங்களாக விருத்தி இல்லாமற் கிடக்கிறபடியால் இவர்களுக்கு இந்த மட்டோட்டைக் கட்டளையிடவேண்டும்? என்று உபசரித்துக்கொண்டதினால் அந்த அனுசூயை என்பவள்சம்மதித்து சாபத்தைத்தீர்த்துத். திரிமூர்த்திகளைப் போகச்சொன்னாள் அல்லவோவா? ஆ, ஆ! ஐயா! இஃது எப்பேர்ப்பட்ட வங்கடச்சரித்திரம் என்பதை நீரே யோசித்துப்பார்த்துச்சொல்லும்.

ஏனென்றால் இம்மூன்றுதேவரும், சிருஷ்டி, திதி, சங்காரம், என்னும் மூன்று தொழில்களுக்கும் பாத்திரரானால் இவர்களாலே சிருஷ்டிக்கப்பட்டும் காக்கப்பட்டும் வந்த ஒருசொற்பநரஸ்திரியை நிர்வாணமாக வரச்சொல்வது தேவசீலமோ? அந்தஸ்திரியினாலே மூவருஞ் சபிக்கப்பட்டுக் குழந்தைகளாய்ப்போவதுந் தேவத்தன்மையோ?

வே. ["அஃதேனென்றால் க-வது ப்ரமா சகலவாயுஞ்சிருஷ்டிக்"கிறதுமெய்யானால், அந்தஸ்திரி குழந்தைகளாக்கிவிட்ட தங்களை

“ மறுபடியும் பழையபடி புருஷனைப்போலவே சிருஷ்டித்துக்
“ கொள்ள வல்லமையில்லாமற் போனதென்ன?

“உ-வது. விஷ்ணு சகலரையும் ரட்சிக்கிறது மெய்யானால்,
“மேற்படி ஸ்திரியின் சாபத்திலிருந்து ஏன் தங்களை ரட்சித்துக்கொ
“ள்ள வல்லமைஅற்றுப் போயிற்று?

“ங-வது. சிவன் சகலரையுஞ் சங்கரிப்பது மெய்யானால், தங்
“ களைக் குழந்தைகளாகச் சபித்துவிட்ட அந்தஸ்திரியை ஏன்
“ செயித்துச் சங்கரித்து அழிக்கவல்லமை இல்லாமற் போயிற்று?

“ச-வது. இம்மூவரும் குழந்தைகளாகச் சபிக்கப்பட்டபொழுது,
“ உலகத்தில் சிருஷ்டி, திதி, சங்காரத்தொழில்களை இவர்களுக்குப்
“ பதிலாகச்செய்து நடத்தினவர்களார் ?

“ ரு-வது. திரிமூர்த்திகளை சபித்துவிட்ட ஸ்திரியோ? அவள் சா
“ பத்துக்குள்ளான திரிமூர்த்திகளோ? ஆர்பெரியதேவன்? என்
“ பவைகளைக்குறித்து நீரொன்றாய் யோசிப்பீரோயாகில் அவர்கள்
“ மானிடரென்பதுந் தேவர்களென்பதும் உமக்கே தெளிவாகும்.

“ மேலும் பிருகுரிஷியின் பெண்சாதி நாகவல்லி என்பவளா
“ லும், இந்தத் திருமூர்த்திகள் சாபம்பெற்று அதனால் அவர்கள்
“ குழந்தைக ளாக்கப்படும், ஒருமூலையில் உருட்டி புரட்டி தள்
“ ளிவிடப்பட்டும் குழவியைப்போல உருண்டுக் கிடந்தவர்களல்
“ லவோ? ஆமென்றால், இந்த திரிமூர்த்திகளைப்பார்க்க அந்த
“ நாகவல்லியே பெரியவள் என்பது உமக்கே திருஷ்டாந்தப்
“ படவில்லையோ? இவைகளைக்குறித்து ஒரு கவீசுரன் சொன்ன

ஆசிரியவிருத்தம்.

“ உலகதிசயங்க ளனைத்தையும்பார்க்க வுகந்துமூர் திரிமூர்த்திகளு
“ மூளங்களித்தேகும்வழியிலோர்முனிதன்னுடமனைபுகர்ஷிமனைவி
“ பெலனுடுகெடிர்துச்சொலிமிகச்சினந்துபேய்களென்றேசியேசபி
“ த்துப், பிறக்கினைகெடுத்துக் குழவிகளாக்கிப் புரட்டி-ஓர்மூலையிற்
“ கிடத்த, அவ்வீயேவீரிட் டழுதபேயர்களோ வளித்தழித்திரக்கி
“ லைஷச்செய்வார், அவனவன்றனைக் காப்பதற்கியலாரவனா
“ யடுத்தவர்தமைக் காப்பர்களோ,பலபலபொருட்களுயிர்சகலத்தை
“ யும் பரித்துமுற்றுமுழிவுடனுளுஞ் பரமவல்லமைக ளிவரிடத்து
“ ளதோ பகுத்தறிவற்றபித்தர்களே.

“ ஏது,உலகத்தின் அதிசயங்களைப்பார்க்க திரிமூர்த்திகள் சங்கோ
“ ஷத்தோடு போகும்பொழுது, வழியிலே ஒருரிஷியின் ஆசிரமத்து
“ க்குட்பிரவேசித்து,அந்தரிஷிபத்தினியைஅழிப்புச்செய்யஎத்தனி

“ த்ததால் அவள் இம்மூவரையும் மிகுதியாய்க்கடிந்து கோபித்து
“ வைது சபித்து அவர்கள் ரூபத்தைமாற்றிக் குழந்தைகளாக்கிப்
“ புரட்டி யுருட்டி ஓர் மூலையில் ஒதுக்கிக்கிடத்த வீரிட்டு அலறி
“ அழுதுகொண்டிருந்த இந்தக் காமப்பித்தர்களோ ? சிருஷ்டிக்க
“ வுஞ் சங்கரிக்கவும் வல்லவர்கள்? ஏனென்றால் இவர்கள் தங்களைத்
“ தாங்கள் காத்துக்கொள்ளத் திராணியற்று ஒரு ஸ்திரிவசம் அட
“ ங்கிப்போன பலவீனர் அடுத்தோரைக் காத்துக்கொள்வ தெப்
“ படி ? இதனால் இவர்களிடத்தில் தேவவல்லமை முதலிய லட்
“ சணங்கள் எவ்வளவென்கிலும், இல்லையென்பதை இந்துக்கள்
“ யோசியாதிருப்பதேன் ? ஓ பேய்க்கொண்டோரே என்று இவர்
“ முறையிடுகிறார். ஆகையால் இவர்கள் மிகுந்த காமாதிகளென்று
“ நாம் அறிகிறதும் அன்றி அவர்களுடைய மோகினி சரித்திரத்
“ தைக் கொண்டும் இவர்கள் காமிகளென்றே திருஷ்டாந்தப்படு
“ கிறதே ! அவைகளை மெய்ப்பிக்கச்சிலதை உமக்கிங்கே விபரிப்
“ பேன் கேளும். இருசமயவிளக்கம் மோகினிப் படலத்தில்

விருத்தம்.

“ கொன்றையுஞ்செஞ்சடைச்சங்கரன்றங்கவன்வைகுந்தமேவித்
“ தான்றுவைபந்தண்டுழாய்மாயனைக்கண்டதோர் தொல்லைநாளில்
“ இன்றுபோலென்று முள்ளாய்ச்சுரர்க் கமுதத் திடுவதற்காய
“ நின்றநின்பெண்ணுருக்காணவிச்சித்ததென்னெஞ்சமென்றான்.

“ நெற்றிசேர்விழியினு னுபகர்ந்திடுதலு நேமிமாலுங்
“ கற்றைவார்சடையினு நீயுமவ்வடிவினைக் கண்டபோழ்தே
“ பற்றிசிந்தையனுமாய் மையயாகியவலைப் படுதியென்றான்
“ கொற்றமூவிலைநெடும் படையினான்மீளவுங் கூறலுற்றான்.

“ அழைக்குமானை நீ யஞ்சலென்றுதவுகூ ராழியாய்நீ
“ யிழைக்குமாலை குநா னுள்ளலேனெனநகைத்தெம்பிரானும்
“ மழைக்குலஞ்சுர்வதோ சந்தனச்சோலையும் வாவியும்போன்
“ மழைக்குமிவ் நான்சலுஞ்செய்ததிற்றானுமோர் தையலானான்.

“ கன்னையைப் பொன்னினாஞ் சலிலெனதிர்க்களவிலே கவுரியுந்தன்
“ செவ்வனியிற்கங்கையுங் குவளென்றதனையோ சிறிதுமெண்ணான்
“ மன்னுபரிமளப் புதுமலர்க்கண்ட ஓர்வண்டுபோல
“ மின்னுருக்கொண்டமோகினித்தனந்தழுவவேல் விழுவதானான்.

“ மாதினைத்தகையகண் வல்லிபொன்னுஞ்சன்மேன் மருவினு
“ னம்மேனியத்தொடுமேனுங்லுனிழந்தோடவல்லிடையினாலுங்
“ காரலைப்புனலெனத் தொடருவார்போனெடுங் காலுமாறுங்
“ தானலைப்புறநடக் தேறவெள்ளருவிக டாளினார்.

“ இட்டவளவிலே னுருக்கொண்டுமால் கினாநின்றான்
“ றிட்டமிகுகிமாயைகுளானேமெனச் சிந்தைசெய்யாக்
“ கட்டுசெஞ்சடையனு காணினுமன்றுபா கவதமங்கே
“ தட்டகச்சர்நான் குறைசெயுங்காரணர் தடவிதன்றே.

" என்று சொல்லிய, இவ்வாறு பாடல்களின் பொருளேதெ
" னில் கொன்றைமாலைசூடப்பட்ட சிவந்த சடையினை உடைய
" சங்கரனாகிய சிவன், உயர்ந்த வைகுந்தத்தில் பிரவேசித்துக்
" குளிர்ந்த பச்சைதுளசிமாலையை உடைய ஸ்ரீ ஹரியைக்கண்ட
" ஓர் பூர்வகாளிலே அவருடனே இன்றுபோ லென்றும், இரு
" க்கப்படாநின்ற நீர், அன்று தேவர்களுக்கு அமுதிடும்படிக்கு
" எடுத்தநின்ற உம்முடைய ஸ்திரிரூபத்தைக்காண என்னுடை
" யநெஞ்சு, இச்சித்ததென்று சொல்ல, ஸ்ரீ ஹரி பிரிதியுத்தர
" மாக நீர் அந்த ஸ்திரிரூபத்தைக் கண்டமாத்திரத்திலே அதை
" உமது கருத்திலேபற்றி மாயைக்குட்படுவீர் என்று சிவனுக்குச்
" சொல்ல சிவன் மீளவும் அபயமிடும்யானைக்கு அபையாஸ்தங்
" கொடுக்கும் நீரிழைக்கும் மாயைக்கும் நான் உள்பட்டவனல்ல
" என்று உறுதிசொன்னமாத்திரத்திலே, நகைத்துக் குளிர்ச்சி
" பொருந்திய சந்தனச்சோலையும், அதனில் தடாகமும், அதன
" ருகே பிரகாசம் பொருந்திய பொன் உஞ்சலுஞ்செய்து ஸ்ரீஹரி
" தானும் ஓர் ஸ்திரியாய் அந்த உஞ்சலின்மேல் எழுந்தருளி
" னார், அப்படியே அந்த உஞ்சலின்மேல் கன்னியாயிருந்த ஸ்ரீஹ
" ரியைச் சிவன் கண்டமாத்திரத்திலே தன்னுடைய பக்கத்திலிருக்
" கிற உமையவளும், தலையிலிருக்கிற கங்கையுஞ் சிரிப்பார்களெ
" ன்று, கொஞ்சமாகிலும், மனதிலே எண்ணாமல், பிரகாசத்தையுந்
" திவ்விய பரிமளத்தையும், உடையபுதிய புட்பத்தைக்கண்டவண்
" டினுடைய சிறைப்போல்பிரகாசம்பொருந்திய பெண்ணுகமோ
" கத்தை வருத்திவிக்கிறதற்கு இன்பமாயிருந்த ஸ்ரீஹரியினுடைய
" மோகினிஸ்தனங்களைத் தழுவுதற்கு மேலே விரும்படி வந்தான்
" அதுகண்டு நம்முடையமேனியைத் தொடுவீரோ? தொடும்பார்ப்
" போமென்று உஞ்சலைவிட்டிறிந்து ஸ்ரீஹரிமுன்னும் எழுந்து எறுஞ்
" சிவன் அவள்பின்னுமாகச் கானலைஜலமென்றுதொடர்வார்போல
" நெடுந்தூரம் இளைப்புடனே விந்துகால்வழியாய் ஓடிவடியத்துரத்
" திக்கிட்டிவந்தபொழுது ஸ்ரீஹரி தம்முடைய நிசரூபத்தைக்காண்
" பித்து நின்றான், நின்றமாத்திரத்திலே திருஷ்டாந்தமாய் மாயை
" க்கு உள்ளானேமே என்று சிவன் சிந்தித்துவெட்கினான், என்ப
" தாக பாகவதத்தின் எட்டாவதுஸ்கந்தத்திலே எழுதியிருக்கிறது.
" என்பதாயிற்று.

" இதைப்பற்றி அந்த விந்திலே ஹரிஹரன்புத்திரன் என்கிற ஐய
" னார் பிறந்தாரென்றும் இது காட்டிலேநடந்த செய்தியானதால்
" ஐயனாருக்குக் காட்டிலே வீடுகட்டி மண்ணினாலே ஆனைகுதிரைக

" ளைப்போல உருக்களைச் செய்துவைத்து, அவ்விடங்களுக்குப்போ
" ய்ப் பொங்கலிட்டு பூசைபலிசெலுத்தி வருகிறதென்றும் இந்துக்
" கள் சொல்லுவார்கள். இஃதன்றி மேற்சொல்லிய கருத்தின்படி
" சிவனும் விஷ்ணுவும் புருஷராயிருந்தும் இருவரும் ஆண்புணர்ச்
" சியும், பின்புஒருவிசைமான்புணர்ச்சியுஞ்செய்தஅக்கிரமலீலைகளை
" க்குறித்தும், வேறனேகமுறை கேடானவிபசாரங்களைக்குறித்தும்
" இச்சபைமுன்விபரிக்க நானே வெட்கப்படுகிறேன், ஆனால் அவைக
" ளில்தகுதியானவைகளைமாத்திரமுமக்குப்பின்னாலேவிபரிப்பேன்.

" **பண்டாரம்.** ௩-ம் கே. இவைகளெல்லாஞ் சாஸ்திரங்க
" ளிற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது மெய்யே. ஆனால்திரிமூர்த்திகளில்
" ஒருவரும் நீர் இதுவரையிற் சொல்லிவந்த தோஷங்களைத் தங்கள்
" சுபாவப்படிசெய்யாமல் சநிபகவானாலே நடத்தப்பட்டதால்பல
" விபசாரங்களிலும் அதனால்பலருடையசாபங்களிலும் அலக்கழிக்
" கப்பட்டதேயொழியவேறல்லவே? இதற்குத்திருஷ்டாந்தவிருத்தம்.

" வேலவனை வேங்கைமர மாக்கி வைத்தாய்
" விறகுகட்டி சொக்கர்தனை விற்க வைத்தாய்
" மாலவனை யுரலோடே கட்டி வைத்தாய்
" வள்ளிதனைக் குறவருடன் வனத்திற் சேர்த்தாய்
" காலனை மார்க்கண்டனுக்கா யரனுதைத்த
" காரணனை நீர்பிடித்த கர்மத்தாலே
" சாலவே யுனை தொழுவே னெனைத் தொடாதே
" சநியனே காரிமேறுந் தம்பிரானே.

" என்று சொல்லியிருப்பதால் அந்தந்த துர்க்கிரியைகளைத்தங்கள்
" சுபாவத்திற் செய்ததாக ஆர்சொல்லக்கூடும்?

" **ஸ்ரீவ். வர்.** பிர: கேளும் ஐயா பண்டாரமே! திருமூர்த்
" திகளை சநியன்பிடித்துக்கொண்டு அலக்கழித்தானென்று உங்
" கள் புராணங்களில் உள்ளபடியேசொல்லுகிறீர், ஆனால் திரிமூர்த்
" திகளை அலக்கழித்த சநிபகவான் இம்மூவருக்கும்மேற்பட்டதேவ
" னல்லவோ? ஆமென்றால் இந்துக்கள் அந்த சநியனுக்கும் ஒருபெரி
" யகோவிலைக்கட்டி உச்சவஞ்செய்யாதிருப்பானேன்? அப்படிச்செ
" ய்யத் தகுதியல்லவென்றால் அந்தச் சநிபகவான் எங்கே இருந்து
" வந்தவன்? எந்த வரால் அவன் ஆருடையஅநுமதியில் இந்தத்
" திரிமூர்த்திகளையும் பிடித்துக்கொண்டான்? ஆதலால் அந்த சநி
" பகவானோ? அவனால் ஆளப்பட்டும் அலக்கழிக்கப்பட்டும்இமிசை
" ப்பட்டுத்திரிந்த அந்த திரிமூர்த்திகளோ? ஆர் பெரியதேவன்?
" என்பதை நீர் இதுவரையில் யோசிக்கவில்லையோ? இதன்பேரிற்

“ பின்னாலே பேசுவோம், என்றாலும் இதைக்குறித்தப் பேரின்பம
“ ணிமாலையில் சொல்லியிருப்பதைக் கேளும்,”] விருத்தம்.

மூவரையுஞ் சநியன்றான் பிடித்தாலே
முதலொருவன் றலையிழந்தான் முக்கணுள்ளோன்
சாவுவருமென முனிவன்றனக்கு மஞ்சித்
தாளொளித்தா னேவிரலி தன்னிலேதான்
பாவியென்ற திருமாலோர் பெண்ணினாலே
பதியிழந்து பாரியுடன் வனத்திற்சென்றான்
தேவனென்றே யிவர்கள்தம்மை வணங்கினால்மெய்த்
திறமையுள்ள கதியருளுந் தேவனாமோ?

வே [“ ஏது. இவ்விதமே அந்தச்சநியனுக்குப் பயந்தோடி ஒளித்து
“ ந்தலை இழந்தும், பதி இழந்தும், வனம்புகுந்தும், பெண்டிழந்தும்,
“ தண்டிழந்தும்போன இந்த பாவிஷ்டர்களையோ? கதிகொடுக்குந்
“ தேவர்களென்று சொல்லலாம்? என்று, இவர் இகழுகிறார். மே
“ லும் இந்த திரிமூர்த்திகள் மிகவுந் துர்ப்பலவீனர்களான மானிட
“ னென்று சொல்லுகிற வேறொருவருடைய திருஷ்டாந்தத்தையுங்
“ கேளும். ஆசிரியவிருத்தம்.

“ சொல்லுமும்மூர்த்திகளின் மகுத்துவங்க
“ டொகுத்துச் சிட்டிப்பதுபிரமன்
“ றேற்றங்கள்வகுப்ப தனைத்தையுங்காத்து
“ சுகித்திடத்திதிப்பது விஷ்ணு
“ பல்லுயிரையுஞ்சங் கரிப்பதுருத்திரன்
“ பகுந்திதைப்பகரும் பேயர்களே
“ படைப்பவன்றனது சிரமிழந்ததும்
“ பரிக்கும்ரட்சக னிராவணன்றன்
“ னில்லாமனிலங்கைச் சுட்டழித்ததும்
“ யாவையுஞ் சங்கரித்திடுவோ
“ னெதிர்ப்பற்பரிஷியா லைவிரற்காயி
“ னிடைபுகுந்தொளித்ததும் பார்க்கிற்
“ கல்லைகளாகுமா கையாலிவர்கள்
“ கதைகளையறிந்து மீண்டிவரை
“ கடவுடற்றுவரும் ஞெழிற்குரியோனெ
“ கட்டுரைப்பது கற்பிதமே.

“ துஷ்டபேய்காளியொடு வென்வாது
“ தொடுத்துநின்றாட காற்சிலம்பு
“ துண்டித்துத் தெறித்ரவிட மறியாமற்
“ றுடர்ந்து வள்ளுவன் சொலவறிந்து
“ திட்டமாய்த்தேடி யெடுத்தபேதைகளோ
“ செயமிகு தேவ வல்லபிகள்

“ திகட்சியுற்றெண் ணெட்டாங்கலைக் கியானந்
“ திறம்விக்கிர மாதித்தன் கேட்க
“ அட்டமாத்திசை மெச்சிய ரிஷியிடஞ்
“ செல்லவர் சொல்வனமும் மூர்த்திகளு
“ மருளின ரதனாற் பொருள்பலகடந்த
“ வறிவில ரென்கலா மிவர்கள்
“ பட்டபாடொடு கெட்டகட்ட கேடுகளும்
“ பகுத்தறிந் திருப்பர்க ளிவரைப்
“ பாதகரென்பர் தேவர்க ளென்று
“ பகர்பவர் பாழ்நர கெய்வார்.

“ ஏது, வெளிப்படையாயிருக்கிற இவ்விரண்டு செய்யுட்களிலும்
“ திரிமூர்த்திகளின் தொழிலையும் தங்கள் துர்நடத்தைகளையும் அவர்
“ அவர் பல வீனங்களையும் உங்கள் சாஸ்திரஞ் சொல்லியபடியே
“ இதிற்சுட்டி இருக்கிறது உமக்கே தெளிவாயிருக்கிறதே?

“ ஆகையால் உங்கள் சமையசாஸ்திரப்படி முப்பத்துமுக்கோடி
“ தேவர்களுக்குந் திரிமூர்த்திகளே முதன்மையென்று இந்துக்கள்
“ ஆராதித்தாலும், இவர்களுக்கு தேவலட்சணங்கள் இல்லாமை
“ யால், இம்மூவருக்குந் துவக்கமாகிய ஜெனனம் எப்படியோ? அப்
“ படியே இவர்களுடைய ஆயுசாகிய முடிவையும் பார்க்கலாமல்ல
“ வோ? அஃதெப்படியெனில் ஆதிஅந்தமுள்ளமனிதர்முதலிய ஜீவ
“ ராசிகள் எல்லாம் உலகத்திலிருந்து அழிந்து ஒழிந்து போவது
“ போலவே, இவர்களும் முன் உலகத்திலிருந்து, வாழ்ந்து அழிந்து
“ ஒழிந்தும் போனவர்கள்தான் அல்லவோ? இன்னமுந் திரிமூர்த்தி
“ களுடைய கதைகளில் விளங்குகிறபடி பிர்மாவும், விஷ்ணுவும்,
“ சிவனைநோக்கி தபசுபண்ணினதினாலும் சிவனும் ஒரு வேதத்தை
“ த்தேடதேவபத்தினியுடையவனாக பராபரவஸ்துவைநோக்கி தபசு
“ பண்ணினதினாலும் இம்மூவருந் தேவர்களே அல்ல வென்பதும்
“ இவர்களெல்லாரும் மேலான தேவன் ஒருவர் உண்டென்பதும்
“ உமக்குமற்ற இந்துக்களுக்குந் தெளிவான சாட்சி அல்லவோ?

“ இதற்குத் திருஷ்டாந்தம் பேரின்பமணிமாலையில் விருத்தம்.

“ ஒருவனே தேவனென்று உலகுளோரறிந்திருந்தும்
“ பரகதிகொடுக்குமேலாம் பராபரப்பொருளைநம்பார்
“ அரிவையர்மயக்கந்தன்னி லழுந்துவோர்தம்மைநம்பி
“ பரகதியிழந்தெப்போதும் பாழ்நரகடைவர்மாதோ.

“ மூவரில்மூவரல்லால் முப்பத்துமூன்றுங்கோடி
“ தேவர்தஞ்செயலைச்கேட்டால் தெளிந்தவர்க்கருவருப்பே
“ நாவலர்முதலாயுள்ள ஞானிகளனைத்துமிந்தப்
“ பாவலரிருளைத்தள்ளி பராபரக்கடிமையாவார்.

இப்பால் அகஸ்தியர் வாக்கு கவி.

" மூவருமொன்றே மும்மூர்த்தியல்ல
" மூவருமேயாளுருவு மொன்றேயாகும்
" அச்சுதாமிவர்களுமே யாண்பெண்ணெல்ல
" அரனுமல்ல லிங்கமல்ல வநாதியான
" சச்சிதாநந்தனையே வணக்கஞ்செய்து
" சற்குருவைத்தரிசித்து சரணம்பற்றி
" வச்சரிக்கைக்கொண்டே வப்பாவப்பா
" யெண்ணில்லாமுத்திவழி யெய்துவாயே

சிவவாக்கியர் வாக்கு கவி.

" தேவர்தேவரென்றுநின்று தேடுகின்றமூடர்காள்
" தேவர்யாவரென்றறிந்து தேடவுமறிகிலீர்
" மூவர்தேவரென்றுநீர் மொழிந்ததென்னஞாயமோ
" மேவதாகவும்முனே விரித்துணர்ந்துகொள்ளுமே.

" அரியுமல்லஅயனுமல்ல வரனுமல்லவப்புறங்
" கருமைவெண்மைசெம்மையுங் கடந்துநின்றகாரணம்
" பெரியதல்லசிறியதல்ல பெண்ணுமாணுமல்லவே
" தூரியமுங்கடந்துநின்ற தூரதூரதூரமே.

" கழுதைகட்டியோமஞ்செய்தாற் கழுதையன்னமாகுமோ
" பழுதகற்றமாந்தர்கேளும் பரமசிவன்கர்த்தனே
" முழுதுமானஞானரூப மூர்த்திநின்றதப்புறம்
" எழுதுமாதியந்தமு மிதையமுங்கடந்ததே.

மற்றொரு வித்துவானுஞ்சொன்ன வெண்பா.

" மாலுமனுடன் மலரோனுந் தான்மனுடன்
" ஞாலமுண்டகண்ட வன்மனுடன் — ஞாலமிசை
" யுற்றுமுணர்ந்து மூவருமம் பெரியோர்கள்
" கற்றுமறிந்தாரில்லை காண்.

" மீளவும் இம்மூவருந் தேவர்களல்ல என்பதற்கு [illegible] வொரு சா
" ட்சியும் உண்டு, அஃதாவது, தாருகாவனத்தில் [illegible] பண்ணிக்
" கொண்டிருந்த ரிஷி பத்தினிகளின் கற்பை இச்சித்துச் சிவன்
" அலங்காரமுள்ள புருஷனுமாய், விஷ்ணுவோ மகா அழகுள்ள
" ஸ்திரியுமாகமாறி, ரிஷிகளுடைய ஆசிரமத்துக்குட் பிரவேசித்து
" அவர்கள்தபசைக்குலைத்து அந்த ரிஷிபத்தினிகளையுங் கற்பழித்து
" ப்போயினதால், இவ்விருவரும் அந்த ரிஷிகளாற் சாபத்தைப்பெற்று
" ச்சிவனுடையலிங்கமாகிய சிசினமும் அறுந்துவிழுந்துபோயிற்றெ
" [illegible] இருசமையவிளக்கந் தாருகாவனசாபப்படலத்திலவிருத்தம்.

" மருவுநற்றாருகாவனமுனிசீத்தலைவர்தம்மனவிருத்திப் [தானுன்
" பெருமையெவ்வளவெனக் காட்டவேசெங்கண்மாலெபெண்ண

" விரவுமங்கவர்கள் பத்தினியர்கற்பினைவிவேகிப்பதற்கே
" பெருமுலைப்பாக பாணியுமனோகரமிகும்புருடனா[illegible]ன்

" கருதுமிங்கவர்கள் மோகனசுரூபங்களைக்கண்டபோழ்தே
" திரமிகுத்திடுமுனித்தலைவரோ டவர்கள்பத்தினியரெல்லா
" முருகுசிந்தையினராய்மதன்வேளங்கணைகள்பட்டுருவலோடும்
" விரதநிட்டைகள்மறந்தனர்கள் தங்கற்பும்வெவ்வேறுபட்டார்

" தங்கள்பத்தினியர்கற்பழிய மாதவர் பொருந்தார்களாய்மற்
" றிங்குவந்திணையமோகம் விளைத்தவனிலிங்கந்துணிந்தே
" பங்கமுற்றிடவெனச்சாபமிட்டார்களப் பரவுசாபம்
" பொங்கியபுருடனிற் சம்பவித்ததுகணப்பொழுதுதன்னில்

" ஏது. இம்மூன்று பாடல்களைக் கொண்டு திரிமூர்த்திகளின்
"மோகினி சரித்திரங்களைத் தீர்க்கமாய் அறிந்துகொண்டீர் அல்ல
" வோ? இந்த அசுத்தலீலைகளடங்கிய சரித்திரங்கள் உமக்கென்ன
" மாய் தோன்றுகிறதோ? தெரியவில்லை, ஆனால் எனக்குள் தோ
" ற்றுகிற தெப்படியென்றால், புத்தியற்ற குருக்கள், பத்தியற்ற
" சிஷருக்கு உரைத்த உபதேசமாயிருக்கிறதொழியவிவேகத்தையும்
" ஞானத்தையும் இப்பேர்ப்பட்ட அக்கிரமக் கதைகளைக்கொண்டு
" அறியக்கூடாதென்பதே. மேலும் இவர்கள்மோகினி வேஷமாகி
" மோகத்தைவிளைத்து மூன்றொருவிசை ஒருவரை ஒருவர் புணர்
" ந்ததுமன்றி இப்பொழுதோ தாருகா வனத்திலுள்ள ரிஷிகளின்
" மனச்செருக்கையுந் தபசையும் அழித்து அவர்கள் ஸ்திரிகளையும்
" புணர்ந்து கெடுத்ததால் அவர்களிட்ட சாபமீன்டு சிவனுடைய
" சிசினமாகிய லிங்கமும் அற்றுவிழும்படி பலஞ்செய்த ரிஷிக
" ளும் அவர்கள் பெண்களும் திரிமூர்த்திகளைப் பார்க்க மகாப்
" பெருமூர்த்திகளென்று சொல்லவேண்டுமே அல்லாமல் ஒருசிறு
" பிள்ளையுங் கூட இவர்களைத் தேவர்களென்றுசொல்ல இடமில்
" லையே? நாமும்நம்முடையபகிளைவிலுங் கனவிலுங்கூட அப்படிச்
" சிந்திக்கவும் இடமில்லையே, என்றாலும் இவர்களைக்குறித்து உம
" க்கின்னங் கொஞ்சஞ் சந்தேகம் உண்டென்று எனக்குள் தோ
" ன்றுகிறது ஆனால் அவைகளையுஞ் சில திருஷ்டாந்தங்களைக்கொ
" ண்டு [illegible]ரத்தில் நிவர்த்திசெய்துபோடுவேன்."]

அஃதெப்படியெனில் கெண்டகி என்கிற வேசியினிடத்தில் நிதம் நிதம் எப்பேர்ப்பட்டவன் வந்தாலும், அன்றையத்தினத்தில் அவள் அவனை மகாபக்தியோடும், உபசாரணையோடும், ஏற்றுக்கொள்வாளாம். இந்தநிச்சயத்தைச் சோதிக்கிறதற்கு உங்கள் மூன்றுசாமிகளும் காமிகளாகி வெவ்வேறு வேஷங்களைத் தரித்துக்கொண்டு ஒரு ராத்திரியில் அவளிடத்திற்குப்போய்ச் [illegible]டையப்பண்ணினார்கள். விசேஷமாக விஷ்ணு மூன்றுவிசை வயிறுக்[illegible] அவனுடைய படுக்கையிலும் அவள் சல்லிரங்களும் ரோகதையான அசுத்தங்களாகச்செய்தான், அதனிமித்தம் இந்த வேசியுங்கூட இவர்க

ளைச் சபித்தாள், அதனால் இம்மூவரும் மூன்றுவிதக்கலவாக அல்லது மூன்றுவிதக் கல்லுகளாகப் பிறந்துபோனார்கள். ஆனால் அந்த வேசிகாலம்பண்ணிப்போன பிற்பாடு திரிமூர்த்திகள் மூன்றுமாதிரிக்கல்லுகளாகச் சமைந்திருக்கிற அந்தநதிக்குக் கெண்டகிநதி என்று அந்த வேசியின்பெயரே உண்டாயிற்றாம், () இம்மாதிரிக் கல்லாய்ப்பிறந்த பிர்மாவுக்குப் பெயர் இரணியகற்பம், விஷ்ணுவுக்குப் பெயர் சாலிக்கிராமம், ருத்திரனுக்குப் பெயர் சிவநாமம், இந்த மூன்று நாமங்களையும் மூன்று தினுசு கற்களுக்குத் தரிப்பித்து அப்படிப்பட்டகற்களை இந்துக்கள் பிரியமாய்த் தேடிச் சம்பாதித்துக்கொண்டு அவைகளுக்கு அநேகர் பூசை பண்ணிக்கொண்டும் வருகிறார்கள் அல்லவோ? இதற்குத் திருஷ்டாந்தம் பிராமணர் சோடித்திருக்கிற விக்கினேஸ்பரம் என்கிற பிரபந்தத்திலே அந்த கெண்டகி நதியின்பேரிலேசொல்லியிருக்கிற சுலோகமாவது.

வேசியார் தரிசனம் புண்யம், பரிசனம் பாபநாசனம்
சும்புநாம்சர்வதீர்த்தானம், மைதுனம்மோட்சசாதனம். (அல்லது)

వేసియాం దరిసనం పుణ్యం, పరిసనం పాపనాశనం
సుంపునామ సర్వతీర్థానం, మైథునం మోక్షసాధనం.

எது. வேசிகளை தரிசிக்கிறது புண்ணியம், அவர்களைத்தொடுகிறது பாபவிமோசனம், சப்புகிறது சகல தீர்த்தத்துக்குச் சமானம், மைதுனம் பண்ணுகிறதோ மோட்சத்தை அடையலாம் என்பதாம். ஐயா பண்டாரமே இனி என்பேரில் கோபஞ் செய்யாமற்கேளும். இவ்வித அசுத்தமான வார்த்தைகளைச் சிலபிராமணர் தங்கள் மனதிலே வைத்துத் தியானித்துக்கொண்டு அன்றுடம் தங்கள் செபங்களில் உச்சரித்து இவைகளைக் கொண்டு தாங்களும் மற்றவர்களும் டை தங்கள் தேவர்களைப்போலவே வேசிகளை நேசிக்க இடம்பண்ணித் தங்கள்மாங்கிஷ இச்சைகளுக்கு இடங்கொடுத்துக் காமவிகாரங்களை நிறைவேற்றிக் கொண்டும் வருகிறார்கள் அல்லவோ!

வே. [" ஐயோ! இவ்விதமாக பிராமணர் முதலிய உங்களுக்கு
" கள் மாத்திரம் அல்லவே, நீங்கள் நமஸ்கரிக்கிற தேவர்களாகிய
" திரிமூர்த்திகளுங்கூட காமவிகாரிகளாய் விபசாரமென்னும் பா
" வசமுத்திரத்தில் அமிழ்ந்திப்போய், மோட்சகரையேறாமல் நர
" க அக்கினியில் முழுகிப் பேய்களுக்கு அடிமைகளாய்ப் போனார்
" களென்று வேமையர்சொன்ன தெலுங்குவார்த்தையையும் கவ
" னிப்பீராக."

காலமுந்தரளருகுடா, யிந்தலாக்கனுமுக்குறு
இந்தக்கானரு முணிகிப்போயிரி, நருண்டியிந்தமண்டே
நகபாடிகாதையா, விஸ்வதாஅபிராம வினுராவேமா. (அல்லது)

కాలముంద యెరుగరా, యింతలావు సుముగ్గురు.
యిం త్రకా రముణిగిపోయ్యెరి, నరుండు యింతమందే
నగపాటి దయా. విస్వదాభిరామ వినుర వేమా.

எது. இம்மூன்றுபெயரும், காமசமுத்திரத்திலும் மோக வெள்ளத்திலும் முழுகிப்போனார்கள் என்று இவர் சொல்லி யிருப்பதால் இவர்களைக் காமிகளான மனிதரென்று சொல்லத் தகுதியேயன்றி சாமிகளான தேவர்களென்று வாயால் வசனிப்பது தோஷமே. ஆகையால் இவர்கள் சிருஷ்டிக்க, காக்க, சங்கரிக்கவும், அத்தனை சுத்தவாளரென்று இனி ஆர்தான் சொல்லத்துணிவார்கள் ?

வே. [" இதனால் இவர்களைக்குறித்து அகஸ்தியருஞ் சொன்ன கவி.
" வேதாந்தத் தமிழ்மார்க்க முறைமையக்கேளும்
" விரித்துரைக்கப் பெரியோர்க்குக் கோபம்வேண்டாம்
" நாதனொன்றும் மும்மூர்த்தி நரகப்பேய்கள்
" நாடுதனிற் பலபலதந் திரங்கள்பண்ணிக்
" காதார்ந்த மாய்வலைக் கண்ணிக்குற்றிக்
" காசிகங்கை யென்றுதவ தானம்பண்ணி
" மாகாந்த வுருவமே யெடுத்துயிர்த்த
" வையகத்தை மயக்கினார் வருந்துப்பாரே.
என்றும் " மீளவும் இவர்சொன்ன மற்றொரு கவி.
" பிரிந்தவர்க்கு பஞ்சபட்சி குருவால்கண்டு
" பிரிக்கவறியார் பொய்யெனவே பேசுவார்கள்
" அறிந்தவர்க்கு மோட்சமுண்டு படைத்தோன்றன்னை
" அறியாதோர் மாரிநரகி லழிந்துபோவார்
" வெறிபிடித்த சிவன்பெருமாள் பிர்மாதானும்
" மேலானதேவரல்ல மனிதரப்பா
" அறிவடைந்து நமைப்படைத்தோன் றன்னைத்தேட
" அப்பனே புத்தியுள்ளோர்க் கறிவித்தேனே.

" எது. இப்படி அகஸ்தியர் மாத்திரமல்ல, சகலஞானிகளுங்கூட
" திரிமூர்த்திகளை நாயென்றும் பேயென்றும் பேசி ஏசி இருக்கிற
" தை நீரும் டை யாருடைய ஞானசாஸ்திரங்களிற் பார்த்திருக்க
" லாம். ஆகையால் இப்படிப்பட்ட விபசாரப் பாதகருக்கெல்லாம்
" புத்தியாக, ஔவை நல்வழி-௨௦-ம் பாட்டு, தண்டலையார் சதகம்,
" ௯௨-ம் பாட்டு, ஞானவெட்டி ௪௭௦-ம் பாட்டு, திருவேகம்பமாலை
" ௨௯-ம் பாட்டு, கடுவெளிசித்தர் பிரபந்தம் ௰-ம் பாட்டு முதலான
" அநேக புராணங்களிலும் பரத்தையர்மாலை முற்றிலும் பார்வையிட்டால் இந்தக்காமாதிகளான திரிமூர்த்திகளும் மற்றப்பேர்க
" ளைப்போலவே ஆத்துமாவிலும் சரீரத்திலும் நஷ்டங்களை அடை
" வார்களென்பதைக் காண்பிக்கிறதல்லவோ?

" ...ளவும் ஷை திரிமூர்த்திகளுடைய தர்க்
" குறித்து இன்னமும் பேசுவோமானால் அவர்களை
" தேவலட்சணங்களை எவ்வளவுங் காணவேமா?
" இனி உங்கள் முக்கியதேவர்களாகிய திரிமூ
" ... அரசன் ... தேவேந்திரனையும் ஒவ்வொ
" ருமுன் நிறுத்தி அவர் அவர்கள் துர்க்கிரியைகளை
" க்காட்டி இந்த வண்டசரித்திரத்தை முடித்
" அதற்குமுன்னாக உமக்கிருக்கிற சொற்ப சந்தேக
" கும்படி திரிமூர்த்திகள் மானிடர்தான் என்பதற்கு
" சாகிய ஜீவாட்களைக்கொண்டும் சிலதை உமக்கு ...
" படுத்த விரும்புகிறேன். ஆதலால் பண்டாரமே உங்கள் ...
" ங்கள், விஷ்ணுபுராணங்கள், முதலிய சாஸ்திரங்களை ...
" துப் பார்க்கும்பொழுது இந்த திரிமூர்த்திகளுக்கும் மற்ற ...
" ளைப்போலவே ஆயுசும் அழிவும் உண்டென்பதைக்காண்கிறே...

அஃதெப்படியெனில் இந்த சாஸ்திரங்களிலே திரிமூர்த்திகளு க்கு ஆயுசென்று விஸ்தாரமான வருஷங்களை அவர் அவர்கள் இச்சையின்படியே நியமித்துத் தொகையேற்றி அப்படிப்பட்ட வருஷங்கள், நூறுகூடினால் பிர்மாவுக்கு ஆயுசு சரியென்றும் அப்படியே விஷ்ணுவுக்கு ஆயுசு இருநூறுபங்குஞ் சிவனுக்கு ஆயுசு முன்னூறு பங்குமாக நியமித்திருப்பது நிச்சயமல்லவோ?

வே. [" ஆமென்றால் திரிமூர்த்திகளுக்கு ... குறிக்கப்பட்டிருக்கிற
" ஷை ஆயுசைக்குறித்து நாம் சற்றுநேரம் க...ணிப்போம், (க) பிர்
" மாவுக்கு ஆயுசு உங்கள் சாஸ்திரத் தொகையின்படியே நூறுப
" ங்குங் கடந்து முடிந்துபோனால், அத்தோடே பிர்மா அழிந்து
" ஒழிந்துபோகவேண்டும் அல்லவோ? அப்பொழுதோ! திரிமூர்
" த்திகளில் பிர்மாவாகிய ஒரு மூர்த்தியானவன் காலம்பண்ணிவி
" ட்டால் அப்புறம் இருமூர்த்திகள் மாத்திரம் இருப்பார்களே! ஆ
" மென்றால், அதுமுதல் சிருஷ்டிக்க ஒரு பிர்மாவுமில்லையே? இப்
" படி மாண்டுபோன பிர்மா, உலகத்தின் சகல ஜீவாத்துமாக்களு
" க்கும் அவர் அவர்தலையில் ஆயுசைவிதித்து எழுதுகிறவனாயிருக்க,
" இவனுக்கு மேல் ...விதிக்கப்பட்ட ஆயுசின்தொகையை விதித்துஇவ
" ன்தலையில் எழுதின பிர்மா வேறே ஆரோ? தெரியவில்லையே!
" ஆகையால் அதை நீரே சொல்லும்? ஆனால் பிர்மாவின்நூறு வரு
" ஷங்களும் முடிந்தபின் அவன் ஸ்தானத்திலே குரங்கு என்கிற
" அனுமார் வருவான் என்கிறதோ?(உ.)ஷை பிர்மாவுக்குப் பிறகுவிஷ்
" ணுவுக்கோ, அவனிலும் அதிக ஆயுசு உண்டு அல்லவோ? அல்லது

" இறநேரம் ஒருகிழி... யுசுக்கு இருபங்கும், விஷ்ணுவுக்கு முடியும்
" டது ஒருகாட்... முந்தின பிர்மாவைப்போலவே இறந்து அழிந்
" ஒரு கலையென்... வேண்டுமே? அப்படியானால் நின்... இருமூர்த்திக
" த்தமென்றுபெ...ியாகிய விஷ்ணுவுங் கால... ...னால் அப்
" க-நாள்-கரு-... ஒரேமூர்த்தியாயே சிவன்மாத்திரம் ...
" இந்தமுன-உ... ாழுது உலகத்தில் சிட்சிப்பின் கிரியைகளை நடப்பிக்க
" அயனம்-உ-க் ...யுமில்லையே! (ரு) கடைசியிலே இந்த விஷ்ணுவுக்
" கொண்டது ...னுக்கோ விஷ்ணுவைப்பார்க்க அதிக ஆயுசின்காலெ
" ல்லிரோதந்து விஷ்ணுவுக்குரிய ஆயுசைவிட சிவனுக்கு முந்நூறு
" உறவது. முடியும்பொழுது, இந்தச்சிவனும், முந்தின பிர்மாவைப்
" ஷகம், ...ம், பிந்தின விஷ்ணுவைப்போலும், இறந்தும் அழிந்தும்
" சாந்தும் போகவேண்டுமே? அப்பொழுது! எப்படியிருக்குமோ
" ...வென்றால், இந்தத் திரிமூர்த்திகளில் ஒருமூர்த்திமாண்டபின், இரு
" மூர்த்திகளாகி, இருமூர்த்திகளிலும், ஒருமூர்த்திமாண்டபின், ஒரே
" மூர்த்தியாகி, ஒருமூர்த்தியும் மாண்டபின், அப்புறம் வெறுமூர்த்
" தியாயிருக்குமே? ஐயோ! இவ்விதமாக இந்தத் திரிமூர்த்திகளில்
" ஒன்று உயிராயிருக்க மற்றொன்றுமாய்ந்து முடிவடைந்தால், இவ
" ர்கள் மனிதரோ? தேவர்களோ? இதை நீரே சீர்தூக்கிப்பாரும்.

" பண்டாரம் ...ரு-ம். கே: மெய்தான் ஐயா நான் எவ்விதமாக அவர்களை ...ொன்று சொல்லத் துணிவேன்? என்னென்றால் ஸ்ரீமது சகலலோக சிருஷ்டி திதி சங்கார காரணேசுரராயிருக்கிற பரமேசுரருடைய கருணையினாலே சகல ஜீவாத்துமாக்களையும், பிறப்பிக்கும்பொருட்டாய்ப்பிர்மதேவனை உண்டுபண்ணினாரே ஒழிய வேறல்லவே?

" கிறிஸ்தவர். பிர: பராபர வஸ்துவினால் சிருஷ்டிக்கப்ப
" ட்ட இந்தப் பிர்மா முதலிய சகலஜீவாத்துமாக்களும், மனிதரென்
" றே சொல்லப்பட்டிருக்க, அவரால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட திரிமூர்த்
" திகளைமாத்திரம் மனிதரென்று சொல்லத் துணியமாட்டேனென்
" றீரோ? அஃதென்ன சந்தேகம்? அந்தச்சந்தேகம் உமக்கு நிவிர்த்தி
" யாகும்படி இன்னமுஞ்சிலநேரம்பி...ர்மதேவனின் ஆயுசைக்குறித்து
" ஒன்றைப் பதினாயிரங்களாகப் பெ...ருக்கி புரட்டி எழுதியிருக்கிற
" உங்கள் சாஸ்திரங்களைக்கொண்டே அவர்களை மானிடரென்
" றுபிக்கிற சில திருஷ்டாந்தங்களைத் தெளிவாக விவரிப்பேன்;
" அஃதாவது, மச்சபுராணத்தில் சொல்லியபடி.

" கோடிவிதியாண்டால் குளாவுங்கமல கடற்கும்
" ...வடையாறுறங்குமே-நாடுங்கா
" விந்தனைர்கோடி யழிகிலருணைகிரி
" ...சத்தே நரும்.
...ஆம், விருத்தம்.)
" பிரளயத்திற் பிரமன்சதாசிவப்
" பெரிறைன்முதலோரைப் பெரும்பயங்
" கரசொருபருமா யழிவிப்பவன்
" கன்னனென்றுங் கமலப்புராணரால்

...இகள் பராபரவஸ் ...ரணிடமொன்றும், ...வன் ஊருராயப்பி ...ராதியோடு வன ...ற்று, என்றிவள்

" எனவும் பிர்மாவுக்கு ஆயுசைச்சொல்லி அவன் ... தகளை நிறுத்
" றும், அவனுடைய பட்டத்துக்கு வேறொரு பிர்மா வரு...ய நட
" றுந்,தெட்சபிர்மாவென்றுங்,காஸிபப்பிர்மாவென்றும், இரண்...லும்,
" த்தாருமின்றிஇன்னம்அனேகபிர்மாக்களும், இருக்கிறதாகச் சொ
" ல்லியிருப்பதால், இவர்கள் அனைவரும் பூர்வகாலத்துமனிதரொ
" னும் தங்கள் தங்கள் சந்ததித்தலைமையில் திரள் ஜனசநனங்களு
" க்குப் பிதாக்களென்றுந் தீர்க்கமாய் அறியலாமே? அஃதெப்படி
" யெனில் ஸ்ரீ விஷ்ணு பெற்ற முந்தினபிர்மா அனேகம் பிள்ளைக
" ளைப் பெறுகையில்,இந்தப்பிள்ளைகளும் அவனைப்போல் அனேகம்
" பிள்ளைகளைப் பெறுவர்கள் தானே? ஆகையால்தான் இவர்களும்
" பிர்மாக்கள் ஆனார்கள்? ஆனால் முந்தினபிர்மா காலம்பண்ணுகை
" யில், அவனுடையபிள்ளைகள் அவனுடைய ...ட்டத்தில் பிர்மாக்
" கள் ஆனார்கள். இவர்களுங் காலம்பண்ணுகை...ல்,இவர்களுடைய
" பிள்ளைகளும், இப்படியே தோற்றத்தின் வழி...யசென்று பார்த்
" தால் இப்பொழுது வழக்கப்படி பிள்ளைபெறுகிற ஒவ்வொருபுரு
" ஷனும், பிர்மாதான் அல்லவோ? ஆனால் ஒடுக்கத்தின்வழியின்
" நோக்கினால், எல்லாபிர்மாக்களும், முந்தினபிர்மாவின் தேகத்தில்
" ஒடுங்கி ஸ்ரீ விஷ்ணு தம்முடைய பத்தாவாகிய சிவனில் ஒடுங்கி,
" சிவன்தான் எடுக்கப்பட்ட மண்ணில் ஒடுங்கி, மண், தண்ணீர்,
" நெருப்பு, காற்று, இந்நான்கும், ஆகாயத்தில் ஒடுங்கி, ஆகாயத்
" திருஷ்டி திதிசங்காரக்கர்த்தாவாகிய ஆதிகாரணருடைய வார்த்
" தையில் ஒடுங்கி, அவ்வார்த்தை ஆதிகாரணரில் ஒடுங்கி, ஆதிகார
" ணர் ஒருவர்மாத்திரமே, அநாதியாய் அதரிசய மெய்ப்பொருளாய்
" விளங்கும் என்பதே உண்மை அல்லவோ?

" ஐயா இதனால் இவர்கள் ...வளவுந் தேவர்களே அல்லவென்று
" உமக்குத் தெளிவாகத் தே...வில்லையோ? இல்லையென்றால் வே
" றொரு திருஷ்டாந்தமாவது; இந்து சமய சாஸ்திரப்படி அந்தப்
" பிர்மாவுக்கு வயது எவ்வளவு என்றால், மனிதர்கள் கண்ணிமிட்டு

...மென்றுபெயர், அந்த நிமிஷம் கரு...காண்
...யென்று பெயர், காட்டை-௩0-கொண்டது,
...பெயர், இத்தகலை-௩0-கொண்டது ஒருமுகூர்
...ர், இந்த முகூர்த்தம் ௩0 கொண்டது, நாள்-
...கொண்டது, பட்சம்-க. இந்தபட்சம், உ க்கு மா-
... இருது-க-இந்த இருது-௩-க்கு அயனம்-க-இந்த
... வருஷம்-க. இவ்விதமாக மனிதவருஷம்-௩௱௬0
...தவர்களுக்கு வருஷம்-க-ஆகுமாம். இந்த வருஷத்
...கம்-௪௲அ௱. இதற்கு மனிதவருஷம்-கஎ-லட்சத்து
...ரேதாயுகம் தேவவருஷம். ௩௲௬௱. இதற்கு மனிதவரு
...லட்சத்து, ௬௲௬. துவாபரயுகம், தேவவருஷம் உ௲
...இதற்குமனிதவருஷம்-அ-லட்சத்து-௬௲௪. கலியுகம் தேவ
...ஷம்-௲உ௱-இதற்குமனிதவருஷம், ௪௲௩௰௨௲. ஆகயுகங்கள்
...க்கு-தேவவருஷம்-கஉ௲-மாம். இதற்குமனிதவருஷம்-௪௰௩
௲உ௰... இந்தயுகங்கள்-௲-ஆனபின், பிர்மாவுக்கு ஒருபகலாச்சு
" தாம். பின்னையும்-௲ வருஷமானபின் ஒருநாளாம். இவ்விதநாள்.
" ௩0-கொண்டது பிர்மாவுக்கு ஒருமாதமாம். இப்படி-கஉ-மாகொ
" ண்டது பிர்மாவுக்கு ஒருவருஷமாம். இந்தவருஷம்-௱-ஆனபின்
" பிர்மப்பிரளயமாம். இதுவே பிர்மாவுக்குரிய ஆயுசு என்கிறீர்கள்.
" இந்தப்பங்கு-உ-கொண்டது, விஷ்ணுவுக்கும், அப்படி-௩-பங்கு
" கொண்டது சிவனுக்கும் ஆயுசு என்றுந் தீர்ப்பாய் உங்கள் சாஸ்
" திரங்களில், சொல்லப்பட்டிருக்கிறது மெய்யல்லவோ? ஆமென்
" றால் நீங்கள், இதனால் பிர்மாவுக்கு நியமித்திருக்கிற பகலும்,
" நாளும், மாதமும், வருஷமுமாகிய, இவன் ஆயுசை ஒருமனிதன்
" எண்ணித்தொகையாக்கி, அவைகளை ஒன்றுக்கொன்று பெருக்கிக்
" கணக்கிட அரிதாயிருந்தாலும், இருக்கட்டும், இவைகளை மனிதர்
" பிரமிக்கச் செய்தவைகளென்று உமக்கே தோற்றலாம், எப்படி
" யாகிலுங் கடைசியாய் இவர்களுக்குரிய ஆயுசின்முடிவில் இவர்க
" ளும் அழிந்து முடிவை அடைவது நிச்சயந்தானே? அப்பொழுது
" இவர்களும் மண்ணிற்பிறந்து மண்ணில் வளர்ந்து மண்ணில் இறந்
" துவிடும் மானிடரில் ஒருவர் ஆகவில்லையோ?"]

இதுவிற்க, திரிமூர்த்திகள் இன்னமும் மனிதர்களென்கிற நீர் அறி
ந்துகொள்ள வேறொரு திருஷ்டாந்தமும் உண்டு. அஃதென்னவென்
றால், ஔவை நீதிமொழி, வெண்பா.

விதியால்வருவதல்லால் ...த்தோர்தங்கள்
மதியினால்வாழ்வு தொ...ன்றோ—பதிதோறும்

சங்கரனுமைபமிரந் தண்டான் நட
மங்கையுடன்காடுறைந்தான் மால்.

எது. நீர் இதை உற்றுக்கவனித்தால் மும்மூர்
று அல்லவென்றும், அவரால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட
அறிவனும் அல்லாமல், பிர்மன் விதித்தபடியே
ட்சை இரந்து சாப்பிடவும்; விஷ்ணு தன்பெ
வாசந் திரியவுங் கடலோரஞ் சுற்றவும் இடமா
சொல்லியவைகளாலும் அறிகிறீர் அல்லவோ ?

" வே. [" ஆகையால் இனி மும்மூர்த்திகளின் க
" தி மறநும் உங்கள் சில்லறை தேவர்களையும் அவர்க
" படிக்கைகளையுங்குறித்துப்பரிசோதித்துப்பார்ப்போமென
" அவைகளும் இவைகளைப்பார்க்க விஸ்தாரமான பொற்று
" லுங் கந்தையும், பொந்தையும், நக்கலும் நரகலுமா யிருக்கிற
" ஒழிய வேறில்லையே ? அதை உமக்கு மெய்ப்பிக்க ஒரு சரித்திர
" தைமாத்திரஞ்சொல்லிக்காண்பிப்பேன், அஃதென்னவென்றால்.]

உங்கள் சாஸ்திரப்படி தேவர்களுக்கெல்லாந் தேவனும் ராஜனுந் துரையுமாயிருக்கப்பட்டவன் தேவேந்திரனும்; இந்தத்தேவேந்திரனுக்குப் பெண்சாதி சேஷி; இவனுக்குரிய சுவர்க்கபாக்கியங்கள் என்னவென்றால் போகஸ்திரிகளேயாம்; அவர்கள் ஆரெனில் ரம்பை, ஊர்வசி, திலோத்தமை, மேனகை, என்னும் ஸ்திரிகளின் அநுபோகமே அல்லாமல் இவனுக்கு வேறில்லையே! ஐயோ! பன்றி நாய் நரிகள் முதலாய் தங்கள் காலாகாலங்களை அறிந்து கூடுமே! இவர்களோ அந்தமிருகங்களைப்பார்க்க அவலட்சணமான அநுபோகங்களையெல்லாம் மோட்சபாக்கியங்களாக இச்சித்தவர்களென்பதே அல்லாமல் வேறென்ன நன்மைகளை அவர்களிற் காணலாம்.

இப்பேர்ப்பட்ட விபசார இந்திரனையே நீங்கள் தேவர்களுக்கெல்லாம் பெரிய ராஜதேவனென்றும், இவனுக்குப் போகி பண்டிகை என்று ஒன்றை நியமித்துக்கொண்டு, அதிலே இவனைப் பூசித்தும் வருகிறீர்களே! ஐயோ அவன் அசுத்தங்களைக்குறித்து இன்னமுஞ் சிலதைச் சொல்லுவேன் கவனிப்பீராக.

இந்தத் தேவேந்திரன், கவுதம மகாமுனியினுடைய ஸ்திரி அகலிகையை இச்சித்து மோகவிகாரங்கொண்டு ஒருநாள் ராத்திரியிலே அவளிருந்தஅறைக்குட்போய் கட்டுத்தனமாய்அவளைக் கற்பழிக்கதற்குச்சாவல்வேஷம்எடுத்து கூவினபடியினாலே, கவுதமரிஷி போ

முதாவிடிகிறநேரம் ஆச்சுதென்று, எழுந்திருந்து ஸ்நானத்துக்குப் போக இவன் பார்த்திருந்து அவர்போனபின் அகலிகையைக் கற்பழித்தான்; கவுதமன் மறுபடியுந் தன் வீட்டிற்கு வந்து வீட்டில் நடந்தகாரியத்தை அறிந்துகொண்டு தன் ஸ்திரியைக் கல்லாய்ச்சபித்து தேவேந்திரனைப்பார், சிசினம் அற்றுவிழவும், அவன் சரீரமெங்கும், ஆயிரம்யோனிகளாய்ப் போகவுங் கடவதென்று சபித்தார், அந்தப் பிரகாரமே, சிசினமும்போய், சரீரம் எங்கும், அவலட்சணமுள்ள பெண் குறிகளாகிய யோனிசரூபமாகவே மாறிப்போய்விட்டதாம். அப்பொழுது மற்றச் சில்லறைதேவர்கள், தங்கள் துரையாகிய தேவேந்திரனுக்கு, ஆட்டின் சிசினத்தை அறுத்து கொண்டுவந்து ஒட்டிவைத்தார்கள். ஆகையினாலே இந்திரனுக்கு மேஷாண்டன், என்கிறபெயர் உண்டாயிற்றும். இந்த ஆங்கார விகாரத்தினால் நேரிட்ட அவலட்சணமான பயித்தியக்கதையை விசுவாமித்திரன் என்ற ரிஷி ராமனுக்குச் சொன்னானென்பதை ராமாயணம் பாலகாண்டத்திலே பார்க்கலாம்.

வே. [" மேலும் அகலிகை படலம், எச-ம் பாட்டுமுதல், எகூ-ம்
" பாடல்வரைக்கும், அகூ-ம் பாட்டிலும் பார்க்கலாம், இவைகளை
" நீனப்பூட்ட ஒருவித்துவானுஞ் சொன்ன விருத்தம்.

" அகலிகையழகினை நோக்கியுள்ளத்தில்
" மிகமயன்மேவியே இரவிற்கள்ளமாய்
" புகுதவட்புணர்ந்து கோதமன்சொல்சாபங்கொண்
' டகன்றனன் தவிந், திரனுந்தேவருவனே.']

எது. இவ்விதமாக தேவேந்திரனாற் கற்பழிந்த இந்த அகலிகையையும், இன்னும் இப்படிப்பட்ட நாலுஸ்திரிகளையும், ஆக பஞ்சகன்னிகைகளென்று விசேஷமாக மூன்று வேளைகளிலும் பிராமணர் இதின் பின்வருஞ் சுலோகத்தைச் சொல்லி ஆராதிக்கிறார்களே, இஃதெத்தனை அறிவீனமும் பாவச்செய்கையும், என்பதை நீரே அறிந்துகொள்ளும். அஃதாவது இந்த சுலோகம்.

அகலியா துரோபதிசீத்தா, தாராமண்டோதரீஸ்ததா,
பஞ்சகன்யாஸ்மரேந்நித்யம், மஹாபாதகநாசனம். (அல்லது)

అహల్యా ద్రౌపదీ సీతా, తారా మండోదరీ స్తథా,
పంచకన్యాః స్మరేన్నిత్యం మహాపాతకనాశనం,

ஏது. அகலிகை, துரோபதை, சீதை, தாரை, மண்டோதரி, இந்த ஐந்து ஸ்திரீகளையும், நித்தியகாலமும் ஸ்துதித்து வருகிறவர்களுக்குச் சகல பாவங்களும் விமோசனமாகிவிடும். என்பதாம்.

ஐயா இந்த ஸ்திரிகள் ஆரென்றால், அகலிகை, இவள் நான் முன் சொல்லியபடி கவுதமமகாமுனியினுடைய ஸ்திரி. துரோபதை, பஞ்சபாண்டவர்களுடைய ஸ்திரி. சீதை ராமனுடைய ஸ்திரி. தாரை, பிரகஸ்பதிக்கும், சந்திரனுக்கும் ஸ்திரி. மண்டோதரி, ராவணன் என்னப்படுகிற ராட்சதனுடைய ஸ்திரிதான் அல்லவோ ?

வே [“ ஆமென்றால் இந்த ஐந்துஸ்திரிகளும் புருஷனைச்சேர்ந்த
“ வர்களாயிருக்க கற்புடையகன்னிகளென்றும், தேவதைகளென்
“ று ... த்தங்கொண்டு வணங்கி நாள்தோறும் இவர்களை நோக்கிச்
“ செபத்தியானஞ் செய்து வருகிறதும் அன்றி இவர்களிடத்தில்
“ விபசாரப்பாவங்களைக் கட்டிக்கொண்ட இந்திரனையும் உங்கள்
“ தேவர்களுக்கெல்லாம் பெரிய ராஜதேவனென்று சொல்லிப் புக
“ ழ்ந்து வருகிறீர்களே ? ஐயோ ! இந்த விபசார இந்திரனும் இவ்
“ விபசார ஸ்திரிகளும் மற்ற விபசாரப்பாவிகளுக்கு எந்த மோட்ச
“ கதி கொடுப்பார்களென்று நம்பி நமஸ்கரிக்கிறீர்களோ தெரியவி
“ ல்லை. இவ்வைந்து ஸ்திரிகளுந் தேவேந்திரனுடைய பெண்சாதி
“ களாயிருந்தாலும் அவள் அவளுடைய குறிப்புகளைக் கொண்டு
“ அவர்கள் தேவதைகளோ விபசாரப்பாவிஷ்டர்களோ ? என்ப
“ தை நீரும் இங்குள்ள பிரஜைகளும் அறிய இன்னமும் விப
“ ரமாக விபரிப்பேன் கேளும்.

“ க-வது. அகலிகை, இவள் ஆரென்றால், முற்படி மாணி அறு
“ ப்புண்ட தேவேந்திரனிடத்திற் சேர்ந்து சோரத்துவத்தால் கொண்டு
“ பிடிக்கப்பட்டவளே ? ஆகையால் இவள் புருஷனாகிய கவுதம
“ மகாமுனியினால் கல்லாகச் சபிக்கப்பட்டுப் போனவள்தானே.

“ உ-வது துரோபதை; இவள் ஆரென்றால், பஞ்சபாண்டவர்களா
“ கிய, தருமன், வீமன், அருச்சுனன், நகுலன், சகாதேவன் இவ்
“ வைந்துபேருக்கும் பெண்டாயிருந்துங் கன்னனையும் இச்சைசப்ப
“ ட்டவள்தானே ?

“ ௩-வது. சீதை; இவள் ஆரென்றால், இவளை ராவணன் எடுத்து
“ க்கொண்டுபோய்விட்டதால் ஈனப்பட்டுப் போனவள்தானே.

“ ச-வது. தாரை; இவள் ஆரென்றால், பிரகஸ்பதிக்கும், சந்திர
“ னுக்கும், பெண்சாதியானவள், அல்லது வியாழ பகவானுடைய
“ சீஷனாகிய சந்திரனோடுங் கூடிப்புணர்ந்த ஒரு விபசாரிதானே ?

79

“ ரு-வது. மண்டோதரி, இவள் ஆரென்றால், இராவணனென்கிற
“ ராட்சதனுடையபெண்சாதி, ஆகுங்கால் இவளும் ஒருராட்சதஸ்
“ திரிதானே ?

“ இப்படியாகக்கற்பழிந்தும் விபசாரிகளுமான இவ்வைந்து ஸ்தி
“ ரிகளையும் ஐந்துகன்னிகாதேவிகளென்று, அந்திசந்தி இவர்களை நோ
“ க்கிச்செபித்துப் பாவங்களைவிமோசனஞ்செய்கிறோம் என்பதெல்
“ லாம் இந்துக்களின் அறிவீனச்செய்கை அல்லவோ? அதுபோல
“ வே இவர்களிடத்தில் விபசாரப்பாவங்களைச்செய்த இந்திரனையுங்
“ கூட சகலதேவர்களுக்கும் அரசனாக்கி வணங்குவதும் அதைவிட
“ அறிவீனக்கொள்கை அல்லவோ ?

“ ஆதலால் பண்டாரமே, இந்த விபசாரஸ்திரிகளை மற்ற விபசா
“ ரப்பாவிகள்தினந்தினம் நினைத்துச்செபிப்பதில்தங்கள்பாவங்கள்
“ விமோசனமாகிறதற்கு இடம் இல்லையே! ஏனென்றால் இவர்களே
“ அசுத்தராயிருக்க மற்றவர்களின் அசுத்தங்களை எப்படிப் போக்கு
“ வார்கள் ? அல்லது இவர்கள் தேவதைகளாயிருந்து உங்கள் பாவ
“ ங்களை மன்னிப்பது மெய்யானால் இவர்களால் பாவவிமோசனம்
“ அடைந்தவர்களுக்கு இவர்கள் ஒருபதவியையுங் கட்டளையிடவே
“ ண்டுமே ? ஆமென்றால் சிவனுக்குக் கயிலாயமும், விஷ்ணுவுக்கு
“ வைகுண்டமுஞ்சொந்தமாயிருப்பதுபோல, இந்தச் சோரஸ்திரிக
“ ளுக்கு எந்தஸ்தலஞ் சொந்தமாயிருக்கிறது? சொர்க்கஸ்தலமோ?
“ அக்கினிஸ்தலமோ ? அதை நீரே சொல்லவேண்டும்.

“ இதுநிற்க இந்திரனுக்குச்சேஷி என்கிறசொர்க்கமனையாட்டி ஒ
“ ருத்தி யிருக்கப் புறஸ்திரிகளிடத்தில் விபசாரத்துவஞ் செய்வது
“ துஷ்டமனிதரின் செய்கையோ ? ராஜதேவனுக்குரிய சீலமோ ?
“ இப்படிப்பட்ட விபசாரருக்குப் புத்தியாக ஒருஞானியார் சொல்
“ லிய விருத்தம்.

இல்லாளகத்திருக்கப் புறதாரத்தை
“ இச்சிப்போனுந்தேவர் நரகவீட்டிற்
“ செல்லாமற்போறதெங்கே சோறுலகத்தத்
“ தேவர்களுக்கிடங்கொடுத்துச் சேர்ப்பாரோ
“ பொல்லாதென்றிவையெல்லாந் தவிரவென்ற
“ போதகத்தின்படிக்கவர்களுறவைப்போக்கி
“ நல்லோர்க்குக்கதியருளுங் கடவுளாலே
“ நாடியவர்க்கடிமையாய் நடப்பர்தாமே.

“ ஏது, ஷை ராஜதேவனாகிய இந்திரனும் தன் தாரமாகிய சேஷிக்
“ குத் துரோகஞ்செய்து அவளை வஞ்சித்து ஒரு தபோதன ரிஷியின்
“ ஸ்திரியை இச்சித்து எடுத்துக்கொண்டதாய்மேற்சொல்லியபாட

" வின்படியே இவனும் அந்தநரகவீட்டிற்குப் பாத்திரனுனன் அல்
" லவோ? ஐயோ! இப்படிப்பட்ட பாவநிலைமையிற் கட்டுண்டிருப்
" பவன் எப்படி தேவர்களுக்கெல்லாம் அரசனாயிருக்கக்கூடும்?

" ஐயா, இதுவரையில் திரிமூர்த்திகளுந் தேவேந்திரனும் நடந்து
" வந்த துர்நடத்தைகளைக்கொண்டு அவர்கள் துஷ்டமானிடர்களே
" என்பதற்கு அனேக திருஷ்டாந்தங்களைக்கொண்டு மெய்ப்பித்து
" வந்ததில் திரிமூர்த்திகளில் ஒருமூர்த்தியாவது தேவன் அல்ல என்
" பதை நீர் எவ்வளவுஞ் சந்தேகமற ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியதே
" ஞாயமும் உமதுரட்சிப்புக்கு அவசரமுமான காரியம், ஆகையால்,
" [illegible]து இருதயத்தைக் கடினப்படுத்தி இன்னமும் சந்தேகம்
" இருக்கிறதென்பீராகில் அவைகளையுந்தேவதயையால்சீக்கிரத்தில்
" உம்மிலிருந்து நிவிர்த்தியாகும்படி பிரயாசைப்படுவேன்.

" ஆனால் ஒரு காரியத்திற்காகவே துக்கப்படுகிறேன். அஃதென்
" னவெனில், திரிமூர்த்திகளின் மோகினிலீலைகளையும் ஷை-தேவேந்
" திரனுடையஅக்கிரமக்கிரியைகளையுங்குறித்தே. ஏனென்றால் இப்
" படிப்பட்டவர்களுக்குப் பராபரவஸ்து தமது வழுவற்ற சத்தியம
" றையில் நியமித்திருக்கிற பயங்கரமான அழிவுகாத்திருக்குமே,
" ஐயோ! அவைகள் என்னவென்றால், "அஞ்ஞாயக்காரர் பராபர
" னுடைய ராச்சியத்தைச் சுதந்தரிப்பதில்லை யென்றறியீர்களோ?
" மோசம்போகாதேயுங்கள், வேசிக்கள்ளராகிலும் விக்கிரக ஆரா
" தனைக்காரராகிலும்,விபசாரராகிலும் தற்புணர்ச்சிக்காரராகிலும்.
" ஆண்புணர்ச்சிக்காரராகிலும்,பராபரனுடைய ராச்சியத்தைச் சுத
" ந்தரிப்பதில்லை என்று (க. கொறி ௬. ௯. ௰.) சொல்லியிருப்பதி
" னுல்தானே. என்றாலும் அவர் இவ்விதப் பாவிகளையும் மன்னித்து
" ஏற்றுக்கொள்ள வல்லமையுள்ள தேவன் ஆனபடியால் உலகத்தின்
" சகலகுடிகளும் நீரும் நாலுங்கூட மனந்திரும்பித்தாழ்மைத்தேடிக்
" கொண்டால் பாவங்களை மன்னிப்போமென்றுந் திருவுளம்பற்றி
" யிருக்கின்றார், அதாவது: கர்த்தர் கண்டுபிடிக்கைகயில் அவரைத்
" தேடுங்கள், அவர் சமீபமாயிருக்கையில் அவரைநோக்கிக் கூப்பி
" டுங்கள், துஷ்டன் தன்வழியையும் அக்கிரமக்காரன் தன் நினை
" வுகளையும்விட்டு கர்த்தரண்டைக்கு மனந்திரும்பக்கடவன், அப்
" பொழுது அவன்மேல்மனதிருகுவார், நம்முடையதேவனண்டை
" க்கேமனந்திருப்பக்கடவன், ஏனெனில் அவர்மன்னிக்கிறதற்குத்
" தயைபெருத்திருக்கிறார் என்றும், (ஏசா. ௫௫, ௬.எ.) சொல்லியிரு
" ப்பதால் நீரும் இந்தமுதலானவசனங்களைக் கவனித்துதிரிமூர்த்

" தேவேந்திரன் முதலான பொய்த்தேவர்களையும் அவர்களிருக்கிற
" பயங்கரஸ்தலத்தையும் விட்டுப்பிரிந்து மெய்த்தேவனையே தொ
" ழுதுகொள்ளக்கடவுள் உமது இருதயத்தைத் திறப்பாராக."]

௪-ம். சம்பாஷணை.

பிர்மாவினுடைய நடபடிகளைக் குறித்துச் சொல்லியது.

4TH DIALOGUE.

CONCERNING THE ACTS OF BRAHMA

மீளவும்கேளும் ஐயா! பண்டாரமே,சகலத்தையுஞ் சிருஷ்டிக்கிற தொழில், அற்பமானதொழில் அல்லவே! ஆனால் நீர் மேற்சொல்லியபடி அதுபிர்மாவுக்குஉண்டானால்,அவன் சகலத்தையுஞ் சிருஷ்டித்தவனாயிருக்கவேண்டுமே? அதைவிசாரிப்பதில் அவன்பிறப்பைமுன்னமே சொல்லியானதால் இனிஅவனுடைய சுரூபத்தையுங் கிரியைகளையுங்குறித்து உங்கள் புராண பிரபந்தங்களிற் சொல்லியிருக்கிறவைகளைமாத்திரம் உம்மிடத்திற் பேசிவருவேன், அவைகளைக் கவனிப்பீராக.

வே• [" இந்தப்பிர்மா சகலசிருஷ்டிகளுக்கும், வேதத்துக்குங்கர்த்
" தாவாம்,இவனுக்குமனைவியோ சரஸ்வதியாம்,இவனுக்குரியஆயுத
" ங்களோ, பாசம்; கொடி; மறை; அல்லது வேதமாம்.இவனுக்குரி
" யவாகனங்களோ, அன்னப்பட்சி, ஆயுஷியம்,சற்பமுமாம். இவன்
" ஆ[illegible]ரைப்புஷ்பமாம். இவனும் இவனுக்குரிய நாலுபு
" யங்களும் பொன்னிற ரூபமுமாயிருக்கின்றானாம்."]

இந்தப்பிர்மாவோ ஆதியிலே ஐந்துசிரசோடேபிறந்ததாற்பஞ்சமுகப்பிர்மாவென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதாம். அப்படிக்குச் சிலகாலம், பஞ்சஅல்லது ஐந்துசிரசோடேயிருந்து அதன்பிறகுஒன்றைஇழந்தான். அதனால் இவன்சதுர்முகப்பிர்மாவென்று[illegible]பட்டான். அஃதெப்படியென்றால், தேவர்களெல்லாருங்கூடி, சிவனுக்குக் காசியிலே கலியாணம்பண்ணமுகூர்த்தஞ்செய்கிறதருவாயில், சர்வத்தையுஞ்சிருஷ்டிக்கிறஇந்தப்பிர்மாவானவன், அந்தக்கலியாணஞ்செய்கிறபெண்ணைப்பார்க்க, இச்சைகொண்டிருக்கும் பொழுது, இரா

க்குள்ளேசடங்குசெய்கிறபெண்களின் கால்பெருவிரலைக்கண்டுஅபேட்சித்தானென்றும், அப்பொழுது இந்தப் பிர்மாவினுடைய விந்துபூமியில்விழுந்ததென்றும், அதைப்பெருவிரலாலே [illegible]தேய்த்தானென்றும், அதில்கோப்புச் சந்தனப்பார்ப்பார் பிறந்[illegible]ென்றும், இரண்டுவிரலாலே ஊன்றித்தேய்த்தபொழுது நாமப்பிராமணர் பிறந்தார்களென்றும், மூன்றுவிரலாலே குறுக்கித்தேய்த்தபொழுது விபூதிபிராமணர் பிறந்தார்களென்றும், அதையெல்லாங் குழைப்பித்தேய்த்தபடியினாலே மல்லகச்செட்டிகள் பிறந்தார்களென்றும், இப்படி நான்குசாதிகளும், பிர்மாவினாலேவந்ததென்றும், அப்பொழுது தானே மகாபிராமணருடைய சந்ததிச்சத்துருக்களைச்சிவன்கேட்டுபிர்மா ஒருவன்மாத்திரம் அல்லவோஇருந்தான்? இப்பொழுதோ இத்தனைபிரமருங்கூடிக்கொண்டு, வேதம் ஓதுகிறதேதென்று, யோசித்துப்பார்க்கும்பொழுது, பிர்மாவானவன் தன்பெண்சாதியை மோகித்தான் என்று அறிந்து மகாகோபத்துடனேவந்து, பிர்மாவினுடைய ஐந்துசிரசில்ஒன்றைக்கிள்ளிப்போட்டானும், ஆனால்இந்தப்பிர்மாவினுடையதலை, அறுபட்டுப்போனதை இன்னமும் மூன்றுவிதமாகச் சொல்லுகிறார்கள், அஃதெப்படியெனில் சிவனுக்கும் பிர்மாவுக்கும், ஐந்தைந்து தலையிருந்ததால், சிலவேளைகளில் சிவன்பெண்சாதி பார்வதிகுறிப்புதெரியாமல்வெட்டிப்போனதினாலே, சிவனுக்குக்கோபம் பிறந்து பிர்மாவினுடையஒருதலையைக்கிள்ளிப்போட்டானென்றும், இன்னம் ஒருகதையிலோ பிர்மாவானவன், தன்வாயிலே சரஸ்வதி என்கிற பெண்ணை வைத்துக்கொண்டிருந்ததுமல்லாமல் பெற்றமகளாகிற ஊர்வசியோடுபோகசங்கம் பண்ணவே[illegible]டுமென்று தங்கள் முந்தினரூபத்தோடு தகப்பனும் மகளும் புணர்[illegible]தற்கு அவள்நாணங் கொண்டதால், இருவருங்காட்டுமிருகமாகிய மா[illegible]த்து, ஒருகாட்டிலே அநேகநாள் சஞ்சரித்துக்கொண்[illegible] இருவரும் முறைகேடான விபசாரப்பாவம் செய்துகொண்டிருந்தபடியால்இப்படி பிர்மா தன்மகளாகிய ஊர்வசியோடே முறைகே[illegible]டான பாவசங்கஞ் செய்தகுற்றத்திற்காகச் சிவன் அவன்தலையிலே [illegible]ன்றைவெட்டினானென்றும், மகளோதப்பிப்போனாளென்றும், அ[illegible]டையவெட்டுபட்ட[illegible]நக்ஷத்திரிகிறதென்றும், அதுதா[illegible] மிருகசீரிடநட்சத்திரமென்றும், இப்படியே ஒழுங்கில்லாமல் ப[illegible]பலவிதமாக அவரவர்மனதின் தோற்றப்படியே சொல்லுகிறார்கள், இவைகளைக் குறித்து, இன்னமுங் கிரிசைவாகத்தில் விஸ்தாரமாகச் சொல்லியிருக்கிறதை நீரே பார்த்தறிந்துகொள்ளலாம்.

மற்றொரு [illegible]தையிலோ பிர்மாவுக்குஞ் சிவனுக்குந் தர்க்கமுண்டாகி, பிர்மாவ[illegible]னவன் சிவனை நோக்கி உன்னை நான்சிருஷ்டித்தேன், ஆகைய[illegible]ல் உன்னிலும் நானே பெரியவனென்றும், சிவனோ நானே [illegible]னென்றும், ஒருவரோடொருவர் தர்க்கித்துக்கொண்டதில், [illegible] கோபங்கொண்டு பிர்மாவினுடைய ஒரு தலையை வெட்டினான் என்றுஞ் சொல்லியிருக்கிறது. இப்படி பலவிதமாக எழுதப்பட்டிருந்தாலும் ஒரு விதத்தில் பிர்மாதன்சிரசைஇழந்தான் என்பது நிச்சயம் அல்லவோ? ஆமென்றால் இதைக்குறித்துப் பேரின்ப மணிமாலையில் விருத்தம்.

ஐங்கரன்றலையிழக்க அரிவனந்தன்னிற்போகச்
சங்கரன்பிச்சையேற்கச் சதுர்முகனெழுதினானோ
அங்கவனெழுதினால்மற் றவன்றலையற்றுப்போக
இங்கெவனெழுதினான்சொல் விதுவெல்லாமையந்தானே.

ஏது: எல்லார்தலையிலும்எழுதினவன் இந்தப்பிர்மாவானால், இவன்தலை அறப்புண்டுபோகஎவனெழுதினானென்பதைநீரேயோசியும்.

வே. [" இப்படி அறப்புண்டுபோன தன் சிரசை மறுபடியுஞ்
" சிருஷ்டித்துக்கொள்ளச் சக்தியில்லாதபிர்மா உலகத்தையெல்லா
" ஞ் சிருஷ்டித்தவனென்றால் ஆர் நம்பக்கூடும்? கிள்ளிப்போடப்
" பட்ட தன் சிரசை மறுபடியும் பொருத்திக்கொள்ள வல்லமை
" யில்லாமல், அதைத்தேவனிடத்திற்பெற்றுக்கொள்ள இன்னமுந்
" தபசுசெய்கிறானென்று இந்துக்கள் சொல்லுகிறார்களே அவன்
" எந்தத்தேவனை நோக்கி தபசுசெய்கிறான்? இவ்வித பலவீனப்
" பாவாத்துமாவாகிய பிர்மா உங்களுக்குக்கொடுத்திருக்கிற நாலு
" வேதங்களும் பரிசுத்த வேதமென்றும், மெய்யானவேதமென்றும்
" எப்படி நம்பலாம்."]

பின்னையும் பிர்மா தன் முகத்திலே பிராமணரையும், மார்பிலே ராஜாக்களையும், அரையிலே வைசியரையும், பாதத்திலே சூத்திரரையுஞ் சிருஷ்டித்தது மெய்யானால், அறுந்துபோன தன் தலையை மறுபடியும் உண்டுபண்ணிக்கொள்ளாமற் போ[illegible]தென்ன? இந்தப் பிர்மாவுக்குப் பிள்ளைகள் இல்லாமல் கூத்திவயிற்றில் விபசாரத்திற் பிறந்த வசிஷ்டரை வேதஞ்சொல்ல அனுப்பினதென்ன? இன்னமும் வெவ்வேறு புராணங்களிலே பிர்மா மனிதனை உண்டாக்கின விதஞ் சொல்லியிருக்கிறதெப்படியென்றால், பிர்ம[illegible] குயவனோடு சொல்லி மனிதனை உண்டாக்குகிறதற்கு உத்[illegible]கொடுத்தபடியினாலே, அவன் மனிதனை ஒருகாலோடு அல்லது ஒற்றைக்காலோடு உண்டாக்கினானும், அந்த மனிதன் விழுந்தும், எழுந்தும், நடக்கிறதைப்பார்த்து இது நன்றாயிருக்கவில்லை என்று அவனை அழித்துப் போட்டுமூன்றுகாலோடு உண்டாக்கினானும், இதுவும் வரிசை அல்

லவென்று கண்டு இரண்டுகாலோடு உண்டாக்கினதும், இப்பேர்ப்
பட்ட அறிவீனமும் அஞ்ஞானமும் நிறைந்த பிர்மா சிருஷ்டிகளாக
இருந்தபடியினாலல்லவோ மற்றத்தேவர்களும் தங்கள் தங்கள் மன
தின்படியே பலபல அவசரங்களில் ஒவ்வொரு ச[illegible]ப் பூமியி
லுந் தெர்ப்பைப்புல்லிலும், முழங்காலிலும், வெய[illegible]யிலும், நெ
ருப்பிலும், சிலம்பிலும், கண்ணாடியிலும் தாமரைப்பூவிலும், இப்
படி இன்னம், அநேகவிதங்களாலும், மனிதரைச் சிருஷ்டித்தார்க
ளென்று, இந்து சாஸ்திரங்களிலே சொல்லியிருக்கிற தல்லவோ?
இதனால் அல்லோ சிருஷ்டிக்கிறகாரியம் இந்துக்களில் அற்பமாக
எண்ணப்பட்டிருக்கிறதே? ஆகையினாலேதான் சிருஷ்டிப்பின்சரி
த்திரம் உங்கள் தத்துவபுராணத்தில் வழுவிப்போயிருக்கிற தென்
பதை அறியலாம், ஆகையால் இந்தச்சிருஷ்டிப்பைக்குறித்து பின்
னொருவிசை பிர்மாவுக்கும், விஷ்ணுவுக்கும், நீ கடவுள் நான் கட
வுளென்று தர்க்கம் உண்டாயிற்றென்றுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கிற
தல்லவோ?

வே. [" அஃதெப்படியெனில் பிர்மாவானவன் வைகுண்டத்திற்
" பிரவேசித்து விஷ்ணுவுடனே. நான் எல்லாவற்றையும் உண்டாக்
" கினவனாயிருக்க, உலகத்தில் என்னைப் பெரியவனென்றுசொல்
" லாமல் உன்னையே பெரியவனென்றும், என்னையோ உன்னு
" டைய உந்தியிற்பிறந்தவனென்றுஞ் சொல்லவேண்டியதென்ன?
" சுவரில்லாமற் சித்திரம் எழுதப்படக்கூடுமோ? அதுபோல நான்
" இந்த உலகத்தை உண்டாக்காவிட்டால்நீ அவைகளை ரட்சிக்கிறது
" எங்கே? ஆதலால் இது முதல் உன்ரட்சிப்பின்செருக்கை விட்டு
" விடு? அப்படிநீவிடாதிருந்தால் உலகத்தைரட்சிக்கநான்வேறொ
" ருவனை உண்டாக்குவேன், உன்னையோ அசுராதிகள்வந்துசூழ்ந்து
" கொள்வதற்கு முன்னாக நீதிருப்பாற்கடலிலே ஓடிப்போய்ஒளித்
" துக்கொள்? என்று வாதுசெய்ததில் இருவருக்கும் மகாப்போர்
" உண்டாகி ஒருவரை ஒருவர் ஆகாயத்திலே எடுத்து எறிந்து சகல
" ரும் நடுநடுங்கும்படி அதலகுதலம் பண்ணச்சே மலைகள் பொடிப்
" பொடியாகி, தட்[illegible]கள்வெடித்து, சந்திரசூரியநட்சத்திரராசிக
" ளெல்லாம்மறைந்து, பூமியைச்சுமக்கிற ஆதிசேடனும்பாரஞ்சுமக்
" கமாட்டாமல் தலையை நெளிக்க, தேவர்களெல்லாரும் இதுகற்ப
" முடிவென்று தங்கள் தங்கள் கண்களை மூடிக்கொள்ளும்படிக்கு
" இருந்ததால், எல்லாதேவர்களுந் தேவேந்திரனுஞ் சிவனைநோக்கி
" அபையமிட்டார்களென்றும்அருணகிரிபுராணத்தில் திருமலைச்சரு
" க்கம், ௧௭ - ௪௦-ம் பாடல்வரைக்கும் விஸ்தரித்திருப்பவைகளைச்
" சொல்லி விபரிக்க இப்பொழுது சமையமில்லை. என்றாலுஞ்

" கேளுங், தேவேந்திரனும், மற்றத்தேவர்களும்இட்ட அபையசத்த
" த்தைச் சிவன்கேட்டு, சகலலோகங்களும்உருகிப்போகிற அக்கினி
" மலையானானும், அப்பொழுதுயுத்தஞ்செய்திருக்கிற [illegible]பிர்மாவும்
" விஷ்ணுவையுங்கண்டு நாம் இருவரும் இப்படிப்போராடுவானேன்?
" அந்தமலையின் அடியையும் அதன்முடியையுந்தேடிமுந்தி அதைக்
" கண்டுபிடிப்பவன் எவனோ? அவனே பெரியவனென்று நிர்மானி
" த்துக்கொண்டு, பிர்மா அன்னப்பட்சியாகமாறி, அந்தமலையின்மு
" டியையும், விஷ்ணு வராகமாக, அல்லது பன்றியாகமாறி, அந்த
" மலையின் அடியையுந் தேடியும், இருவரில் ஒருவருங் கண்டுபிடியா
" மல், விஷ்ணுதிரும்பிவந்து இது சிவனுடைய செயலென்று சிவ
" னைப்புகழ்ந்தானும், பிர்மாவோ வெகுதூரம்பறந்து, இளைப்படைந்
" து பரதவிக்கச்சே, சிவனுடைய முடியிலிருந்துவருகிற ஒருதாழம்
" பூவைக்கண்டு, அந்தப்பூவினிடத்தில் தன்னிருவாகத்தைமுறையிட்
" டு நான் விஷ்ணுவினிடத்திற் சிவனுடையமுடியைக்கண்டேனெ
" ன்றுசொல்வேன், அப்பொழுது நீயும் ஆமென்று சொல்லவேண்
" டுமென்று, அதைவேண்டிக்கொண்டான்; அப்படியே பிர்மாவுந்,
" தாழம்பூவும், இறங்கிவந்து விஷ்ணுவினிடத்தில், பிர்மா நான்முடி
" யைக்கண்டேன் என்றுசொல்ல, தாழம்பூவும் ஆமென்றது, அக்க
" ணமே, அந்த அக்கினிமலைவெடித்து, அதிலிருந்து சிவன்புறப்பட்
" டுப், பொய்சொன்ன பிர்மாவையும்தாழம்பூவையுஞ்சபித்து, விஷ்
" ணுவின்மேல் மகாசந்தோஷமானான் என்றும், இந்த அக்கினிம
" லையே திருவண்ணாமலை ஆச்சுதென்றும், அருணாசலப்புராணந் திரு
" மலைச்சருக்கம். ௪௧-ம். பாட்டுமுதல். ௭௦-ம். பாடல்வரைக்குஞ்
" சொல்லியிருக்கின்றதே; அவைகளில் இப்பொழுது பிர்மாசொன்
" [illegible]யைக் குறித்திருக்கிற. ௬௯. ௬௮-ம். பாடல்களைமாத்தி
" ரம் இங்கே உமக்குச்சாட்சியாகவசனிப்பேன் அதில் ௬௯-ம்பாட்டு.

" சீதராகேட்டியென வரவின்செய்கையைக்
" காதநூறாயிரங் கணத்திலேகடந்
" தாதியான்முடியறிந் தனனென
" ஓதினான்கேதகை யுள்ளதென்

" எது: சீதரா மகாவிஷ்ணுவே கேளா யென்னு[illegible]டைய வரவின்
" செய்கை நூறாயிரக்காதம் ஒருக்ஷணத்திலே பறந்து கடந்துபோ
" ய் ஆதியாகிய அக்கினிமலையின் முடியினைக்கண்டு வந்தேனெ
" ன்று சொல்லக் கேதகையாகிய தாழம்பூவும் உள்ளதென்று சாட்
" ட்சியுஞ் சொல்லிற்றென்றவாறு. இந்தப்பொய்க்காகச்சிவன்பிர்மா
" வைச் சபித்ததைக்குறித்து, ௬௮-ம் பாட்டு.

" ஆசையாலுருகு மவ்வரிதனன்புகண்
" டீசனும்பலவா மினிதுநல்கினன்
" வாசமாமலர்வர வுனக்குமண்ணின்மேற்
" பூசையுங்கோவிலும் போகவென்றனன்.

" எ-று: இப்படி ஆசையா[illegible] உருகித் தோத்திரம்பண்ணித் தொழ
" ப்பட்ட மகாவிஷ்ணுவைப்பார்த்து அவரது அன்புகண்டு பரமே
"சுரனும் பலவரங்களு மினிதுஞ் சந்தோஷமாக அருளிச்செய்தார்.
" வாசமாமலரவனுகிய பிர்மதேவனைப்பார்த்து உனக்கு லோகத்தி
" லே பூசனையுங் கோவிலுமில்லாமற் போகக்கடவதென்று, சாபமி
" ட்டானென்றவாறு.

" இந்த இரண்டுபாடல்களிலும் பிர்மா சிவனுடைய முடியைத்
" தேடியுங் கண்டுபிடிக்கத் திராணியில்லாமற் கண்டேன் என்று ப
" ஞ்சபாதகங்களில் ஒன்றாகிய பொய்யைப்பேசினதும் அன்றி இந்
" தப் பொய்யன் தனக்கு ஒப்பாகவே பொய்சொல்லத் தாழம்பூ
" வையும் போதித்துக் கெடுத்துப்போட்டானே ! ஐயையோ! இப்
" படிப்பட்ட பொய்யன் கொடுத்தவேதமும் மெய்யாயிருக்குமோ?
" அதை எப்படி நம்பலாம் ? இவன் மேசான பொய்க்குக்கூலியா
" கச் சாபத்தைவாங்கிக் கொண்டவன்தானே சிருஷ்டிகன்! இப்படி
" ப்பட்ட பொய்யனுக்கோ நாலுமுகங்களும், நாலுபுயங்களும், உ
" ள்ள புருஷனைகவும் ஒருகையில் சாகாமைக்கு அடையாளமாகிய
" சக்கரமும், ஒருகையில் வல்லமைக்குஅடையாளமாக அக்கினியு
" ம், மற்ற இரண்டுகைகளிலும் வேதங்களையும், பிடித்துக்கொண்
" டிருக்கிற பாவனையாகக் காண்பித்திருக்கிறீர்கள் ! மெய்தான்
" இவனுக்குரிய நாலுமுகங்களுக்கும் நாலுவாயும் நாலுநாவுமுண்
" டே? அவைகளில் எந்த வாயும் நாவும் இந்தப்பொய்களைச் சொல்
" லிற்று ! மேலும் இவனுக்குரிய எட்டுகைகளும் இருபக்கங்களிலு
" ம் நண்டு கால்களைப்போலிருப்பது எத்தனை அவல[illegible]ருபத்
" தை நமக்குக்காண்பிக்கிறதோ, அப்படியே இவன் துஷ்டகிரியைக
" ளையும், அதன் அவலட்சணங்களையும், வெளிப்படுத்தி வருகிறதல்
" லவோ ?

" ஆகையால் [illegible]மே ஒருமனிதன் உம்மிடத்திற்பொய்யை
" ச்சொன்னால் பி[illegible] நம்புவீரா? நம்பமாட்டீரோ? அப்படி
" யிருக்கப், [illegible]ய்யைச்சொல்லியும் பொய்யைப்பேசும்படி போதி
" த்தும் சாபம்பெற்ற பிர்மா எப்படி தன்பக்தரை வைகுண்டத்திற்
" சேர்ப்பான் ? இதை இந்துக்கள் யோசியா திருக்கிறதென்ன ?
" ஐயோ! அவன் தந்தநாலு வேதங்களில் ஒன்றைத்தான்மெய்யென்று
" நம்பலாமோ? நம்பவிடமில்லையே? அஃதேனென்றால்தேவனுக்குத்
" தேவனே இப்படிப்பட்ட பொய்யைச்சொன்னால் இனிஅப்படிப்

" பட்டதேவன் மனிதருக்குப் பொய்சொல்ல அஞ்சுவானோ ? அத
" ற்காக எவ்வளவும் அஞ்சமாட்டானென்றே நம்பலாம், ஆகை
" யால் இந்தப்பொய்யினிமித்தமே சிவன் பிர்மாவின்மேற் கோப
" மாயிருக்கையில் பிர்மா நாம் இனிப்பிழைக்கிறது, துல்லபமெ
" ன்று அடியற்ற பனைமரத்தைப்போலே சிவனுடைய பாதங்க
" ளில் சாஷ்டாங்கமாக விழுந்தான் அல்லவோ? இதற்குவிருத்தம்.

" என்னீர்களுமொன்றாகிய வெ[illegible]வாரியுமறுகா
" வென்னீரதுவானுலுனை வினவப்பெலனுண்டோ
" தன்னீரிமைதென்றாலுல குயிரொப்படிநிகழும்
" முன்னீர்விடமுண்டாயெனை முனியேலெனைமுனியே.

" பொடிமூடியதழலேநிகர் புலையாளுவமலமாஞ்
" செடிமூடிகையாலேயுழ சிறியேனொருபொருளோ
" வடிவேபெருவெளியேசது மறையேசதுமறையின்
" முடிவேகனிமுதலேமுனி முனியேலெனைமுனியே.

" அறிதற்கரிதாமுன்னடி யறிவேனெனுமளவே
" பறவைக்குலமானேனினி மேலோரிடற்படுவேன்
" துயரப்படுமென்பாலருள் புரியென்றுரைசெய்தான்
" மறுகிக்கடல்புன்போலவிறை மகிழ்வாயிவைமொழிவான்.

" என்று இவ்விதமாகத் தன்னுடைய இளப்பத்தையும், எசமான
" னுடைய வளப்பத்தையும், பாடிப்புலம்பிக்கிருபைசெய்யப் பிரிய
" வசனம்சொல்லி அழுதான் என்றும் அப்பொழுது அந்த அருணா
" சலஈசுரன் காசி ஆற்றின் தண்ணீரைப்போலே குளிர்ந்து பிர்மா
" வுடனே இனி பிராமணருக்குப் பூலோகத்திலேசெய்கிற தானதர்
" மம்பூசைமுதலானதும், உனக்குப் பிரிதியாயிருக்கக்கடவது, இனி
" எல்லாவற்றையும் மறுபடி உண்டுபண்ணென்றுசொல்லி வரங்
" கொடுத்துப்போகிறபொழுது, பிர்மாவும், விஷ்ணுவும், அந்த அக்
" கி[illegible]டுங்கிவருகிறதுகண்டு, அதன் ஒளியை அவர்கள் தாங்
" கக்கூடாதபடியினாலே, அங்கே அவர்கள் சிவனைப் பூசைபண்ணு
" ம்படிக்குச் சிவன், ஒரு லிங்காகாரமாய்த் தோன்றவேண்டுமென்
" றுகேட்கச், சிவன் கேட்டவர்களின் வரங்[illegible]டுத்து, வருஷத்தி
" ல் ஒருவிசை கார்த்திகைமாதம், [illegible]சத்திரந்தோறுந்,
" திருவண்ணாமலையின் சிகரத்திலே ஒரு [illegible]பிரகாசங் காண்பி
" க்க நிற்போம், அந்தச்சோதிப்பிரகாச[illegible]டவர்கள், பாவ
" மும் தாரித்திரியமுந் தீர்ந்து, அவர்களு[illegible]ய வம்சஷமும் இருபத்
" தொரு தலைமுறைமட்டும் முத்தி அடையும் என்[illegible] சொல்லிப்
" போனான் என்பதாக அருணாசலப்புராணத்திற்புறம் எழுதியிருக்
" கிறதல்லவோ ?

" ஏனென்றால் இது அருணாசலப்புராணத்தில் எழுதியிருக்கிறப
" டியே திருவண்ணாமலையின் பூர்வோத்திரமேயானால், திருவண்

“ ணாமலையிலே, லிங்கம் ஒன்றுமாத்திரம் அல்லாமல் வேறே அனே
“ கக் கற்சிலைகளும், பஞ்சலோக விக்கிரகங்களும், இல்லையோ?
“ அல்லது அக்கினிமலையாய்த் தோன்றி, கருங்கல் லிங்கமாக
“ அமைந்துபோனன் என்கிற அருணாசலத்துக்கு உண்ணாமுலை
“ என்கிற பெண்சாதி யேது? அர்த்தநாரீசுரனென்னுஞ் சரித்திரத்
“ தினால் உமையவள் திருவண்ணாமலையிலே இடப்பாகம் பெற்று
“ உண்ணாமுலையா யிருக்கிறாளென்று சொல்லுகிறதோ? உமைய
“ வள் இடப்பாகம்பெற்றிராமல் இடப்பாகத்திலிருந்த் வர்த்தமா
“ னத்தை இனிமேல் தெரியப்பண்ணலாம், என்றாலும், பிர்மா
“ வைகுந்தத்திலே பிரவேசித்து விஷ்ணுவுடனே சண்டை தொ
“ டங்கினான், என்று அருணாசலப்புராணத்திலேஎழுதியிருக்கிறதே?
“ இப்பவும் பஞ்சபாண்டவர்களின் மகாபெந்தத்திலே எழுதியிரு
“ க்கிறபடியேயும்வைஷ்ணர்களெல்லாம்விரும்பியிருக்கிறபடியேயும்
“ வைகுண்டம் வடக்கே அல்லாமல் இப்பொழுது தெற்கில் இருக்
“ கும் திருவண்ணாமலையில் அல்லவே? ஆதலால் திருவண்ணாமலை
“ யில் சிவன் அக்கினிமலையாய்த் தோன்றவேண்டிய முகாந்தரமெ
“ ன்ன? முன்சொன்னபடி பிர்மாவும் விஷ்ணுவும், ஒருவரை ஒரு
“ வர் எடுத்து எறிகையில் திருவண்ணாமலை இருக்கிற இடத்திலே
“ இருவரும் உருண்டுவந்து விழுந்தார்களோ? அப்படியானால் இந்த
“ விருத்தத்தைக் கேளும்.

“ மெக்கமறமுனிவரெல்லாமமரரெல்லாம், பயந்தவிரநாகமீதில்
“ படுக்கைபுரிதிருமாலின்பங்கயத்தின், பிர்மாவின்பகைமைதீர
“ வடுக்கியபுவனமெல்லா மடுக்கழியாதிருக்கமனத்தருள்வதாகி
“ தடுக்கரியகனலுருகவொருவனாயா, யிருவரையுந்தடுப்பதானன்.

“ பாதலத்தின்பணிகளெல்லாம்விழுதாகி, யதன்மேலாபருவேரோடி
“ பூதலத்துக்கிளர்ந்திமையோருலகமெல்லாம் வளர்ந்துமலர்ப்புண்
“ டரீகன்] மீதலுத்துமுகவூடைத்தக்கடாகவெளிகடந்து பெருவெ
“ ளிக்குமேலாய்] மாதலத்துக்கிதுவுமொருகன்றுமேறு வெடுத்துயே்த
“ னவளர்ந்தமாதோ.]

“ முளைக்குமெருடுஞ்சுடரிரவிபாவியுல வரவுலகுமுழுதுமோடி
“ கிளைக்குமணியிருளைக்கறவேற்றிவைத்த விளக்கெனவேகிளர்க்கை
“ யாலே] வளக்க[illegible]மனை[illegible]ரிய வடவையழல் பாந்தென்ன
“ வர்த்தமானய்] [illegible]க்கும்மூகிர்களெல்லா மதுசொரிந்தசிறுபொ
“ ரிபோற்சிறந்[illegible]ர.

“ ஏது, இவ்[illegible]தங்கேட்பவர்கள் எல்லாரும் ஆச்சரியப்படத்தக்க
“ தாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிற இந்தவர்த்தமானங்களெல்லாம்மெ
“ ய்யாக நடந்தவைகளானால், அந்த அக்கினிமலையின் பூர்வோத்தி
“ ரத்தை மற்றச்சாதியாரும்,பாஷைக்காரரும்,எழுதித்தங்கள் பின்
“ சந்ததியாருக்கு, அறிவியாமற் போனதென்ன? ஏனென்றால்அது
“ புவனசாஸ்திரம் அறியாத பேதைகளின் பதினாலு உலகங்களை

“ யும் பாய்ந்து, உருகி நின்றதென்று சொல்லியிருக்கின்றதே! அது
“ மெய்யானால், மற்றச்சாதியாரும், பாஷைக்காரரும், எழுதஅசட
“ ராயிருந்தாலுந், திருவண்ணாமலையாரும், அதைச்சூழவிருக்கும் இ
“ ந்துதேசத்தாரும், அந்த அருணாசலத்தினுடைய வர்த்தமானங்க
“ ளை அப்பொழுதுதானே தங்கள்சொந்தப்பாஷைகளில்,எழுதிவை
“ யாமற்போனதென்ன? ஏனென்றால் அதைத் தமிழில் உரைத்தவ
“ ராகிய எல்லப்பநாத்தியார் அதைத் தாம் வடகலையாகிய கிரந்த
“ த்திலிருந்து தென்கலையாகிய தமிழில் சொன்னேன் என்றும், அ
“ து மிகவும் பழமை அல்லவென்றும் சொல்லுகிறார் அல்லவோ?
“ இந்தப்பிரகாரமாக முன்னும்பின்னும்போக்கித் திருவண்ணாமலை
“ யின் சிகரத்திலே இப்பொழுது கார்த்திகைமாதம், கார்த்திகை ந
“ ட்சத்திரந்தோறும் இந்துக்கள் கொண்டுபோய் ஏற்றிவைக்கிறவெ
“ ளிச்சத்தை அல்லாமல் சிவன் தான்காட்டுவேன் என்று வாக்குத்
“ தத்தம்பண்ணினார் என்கிறதாக, அப்புராணத்திற் சொல்லியிருக்
“ கிறபடியே, யாதொருவெளிச்சத்தையும், நாம் அவ்விடத்திற்கண்
“ டதில்லையே? அப்படிக்காணாதிருக்கிறபடியால், அவைகள் முழு
“ ம் அபத்தம் என்பதற்குச்சிவனுடைய அந்தவாக்குத்தத்தமே நமக்
“ கு உதாரணம் அல்லவோ? இவ்விதப்பொய்யுள்ள அருணாசலப்பு
“ ராணத்தைப் படிக்கிறவன் அருணாசலா அருணாசலா என்று சொ
“ ன்னால் முத்தி உண்டென்கிற ஒரு குருட்டுப்போதகத்தையும் நம்
“ பி அனேக இந்துக்கள் மோசம்போகிறார்களே? ஆகையால் விஷ்
“ ணு சமயத்தார், தங்களுடைய சகல அபத்தங்களும் அருவருப்புக
“ ளும் அனேகம் இருக்கவே இருக்க, இந்த அருணாசலத்தின் வர்த்
“ தமானங்களையும் அபத்தமென்றேகொளாகத்தீர்மானித்து இரு
“ க்[illegible]ல்லவோ? சிவசமயத்தாராகிய நீங்களோ, உங்களுந்
“ [illegible]ரனே வெகுமுக்கியமும், இராசலாக்கியமும், பேசுகிறவர்களா
“ யிருந்தாலும், உங்கள் சமயத்தை மறுதலிக்கிறவர்களுக்குக் குலைக்
“ கமாட்டாத பேய்நாய்களைப் போலே, இ[illegible]டிக்கிறதொழி
“ ய சரியான பிரதி உத்தரவுசொல்லி [illegible]வாயை மூடமா
“ ட்டீர்களே, ஆகையால் உங்கள் இறமையையும், உங்கள் எதிரிக
“ ளாகிய விஷ்ணுசமயத்தாரின் இறமையையும், வி[illegible]க்கிற இ
“ ருசமயவிளக்கத்தில், தர்க்கமிட்டு வெல்லக்கூடாதிருக்கிறபடியே,
“ சிவசமயத்தாராகிய நீங்கள் கொண்டாடிவருகிற இந்த அருணாசல
“ த்தினுடைய பெருமையையும், விஷ்ணுசமயத்தார் நிந்திக்கிறப
“ டி, இந்த அருணாசலத்தினுடைய சிறுமையையும், இப்பொழுது
“ இங்கே சொல்லிக் காண்பிக்கவேண்டியதா யிருக்கிறது. ஆகை

“ யால் விவேகமுள்ள இந்துக்கள் யாவரும், நீரும் அதை சீர்தூக்கிப்
“ பார்ப்பீர்களாக. இருசமயவிளக்கம், வராகவவதாரப்படலத்தில்
“ விருத்தம்.

“ இன்னசொற் சுருதிமெல்லியலிசைத்திட நகைத்திவளுரைப்பாள்
“ சொன்னசிற்பத்து நூனிற்க மும்மதகரித் தோலுடுத்தான்
“ சென்னிவைத் திசைமு ன் றேடினனிருபதந் தேடுகைக்கே[ள்.
“ மின்னெயிற்றொருதனிப் பன்றியாய்நின்றனன் வீரனடுவென்று

“ ஏது, பிர்மாஅன்னப்பட்சியுமாய்,விஷ்ணு பன்றியுமாய், சிவனு
“ டைய முடியையும் அடியையுந் தேடினார்களென்று சொல்லுகிற
“ சிவசமய அருணாசலப்புராணத்தினால் சிவன், விஷ்ணுவினும் பெ
“ ரியவனென்று சிவசமயத்துக்காகப் பேசுகிறவர்களாக, ஸ்தாபித்த
“ ஆகமவல்லிசொல்ல, விஷ்ணு சமயத்துக்காகப் பேசுகிறவளாக,
“ ஸ்தாபித்த, ஆரணவல்லி பிரதி உத்தரமாகச்சொல்லிய விருத்தம்.

“ என்றலுஞ் சுருதிமான் நவிலுவாள் வைதிகத்தியல் புராணத்
“ தொன்றிலும் பவியிலாவசனமே யுரைசெய்தீ லுறுதியுண்டோ
“ துன்றுபற்பணி பொருந்திரு தனத்தாகமத் தோகையேநா [ய்.
“ ளொன்றுநின் மனமுடன்படவிளம்புவ னதினின்றுறுதிகொள்வா

“ பாரளந்தருளுநாள் நாரணனருளினுட் பட்டதன்றோ
“ மேருவுங் கயிலையுஞ் சிவனும் மதிகளும் வேறுமெல்லா
“ மாரணம்புகழு மவ்வாழியா னகிலமுண்டரு மன்னாள்
“ நாரியர் பாகனுமவன்றிருவயிற் றின்றியேநழுவினானே.

“ சரிவளைக் கையினாயீது நிற்கவுமெச்சானகதன்னிற்
“ கருதுமாதிப் பருச்சத்தின்மேவு மனுவாகங் கன்றான்றிற்
“ பரவுசெஞ் சொல்லினும் பரமாற்றும முதல்பலவிடத்தும்
“ விரவுமாலென மானது நிலந்தாங்கவென்றே வ[illegible]

“ ஏமமாலேனமாய் நின்றதின் னிலைமையே யென்றியம்பு
“ நாமவேதத்துடன் மாறுபாடாகவே நவில்வதெல்லாந்
“ தாமதம் புனை[illegible] தநூ வியல்புமேற் சாற்றுகின்றேன்
“ றேமிகுங்கு[illegible] ளென்னநீ டாகமத்தெரிவைசொல்வாள்.

“ ஏது, வே[illegible]புராணங்களில் கூடியிராதவசனங்களைச்சொன்னால்
“ உறுதியா[illegible]மோ? விஷ்ணு மண்ணளந்த நாளிலே மகாமேருபர்
“ வதமுங் கயிலாசமும் சிவனும் மற்றும் உண்டானதுகளும் அவனு
“ டைய அதிகாரத்துக்குட்பட் டிருக்கவில்லையோ ? அல்லது விஷ்
“ ணு மண்ணுண்டநாளிலே ஸ்திரிபாகனாகிய சிவன் அவனுடைய
“ திருவயிற்றில் இல்லாமல் நழுவிப்போனானோ? என்றும் நிலத்தை
“ த்தாங்கும் நிமித்தமாகவே விஷ்ணு பன்றியாய் அவதாரம் பண்

“ ணினான் என்கிற வேதபுராணங்களுக்கு மாறுபாடாகச் சொல்லு
“ கிறதுலெல்லாம்தாமதநூலேயாகுமென்றும்இவள்சொல்லுகிறாள்.

“ ஆகையால் பண்டாரமே, நீரும் இதைக்கேட்கிற அல்லது வா
“ சிக்கிற யாவரும் இதை சீர்தூக்கி யோசிப்பதேயுண்டானால் இது
“ சிவசமயத்தாரின் இருதயத்தில்தைத்தஆணியைப்போலிராதோ?
“ விஷ்ணு, வராக அவதாரம் பண்ணி நிலத்தைத்தாங்கின வர்த்த
“ மானத்தையும், வாமன அவதாரம்பண்ணி நிலத்தை அளந்த விர்
“ த்தாந்தத்தையும் இனி விபரிக்கலாமென்றாலும் விஷ்ணு மண்
“ ணுண்டநாளிலே சிவன் விஷ்ணுவின் அதிகாரத்துக்குட்பட்டவ
“ னானால், இரணிய ராட்சதன் பூமியை எல்லாம் பாயாகச்சுருட்டி
“ க்கொண்டு போனநாளிலே விஷ்ணு இரணிய ராட்சதனுடைய
“ அதிகாரத்துக்குட்பட்டவனல்லவோ! என்று எட்டிக்குப்போட்டி
“ சொல்லவும் சிவசமயத்தாராகிய நீங்கள் அறியீர்கள், ஆகையால்
“ தான் இவ்வுலகத்திலே திரண்ட மதபேதங்களும் அனேக ஆயி
“ ரம் தேவர்களும் உண்டாக இடமாயிற்று. இவ்விதமே மற்ற மற்
“ ற ஸ்தலப்புராணங்களையும் விரித்து முன்னும் பின்னும் போக்கிப்
“ பார்வையிட்டால் சகலமும் அபத்தமென்றே வெளிப்படும் என்
“ பதற்குச் சந்தேகமில்லையே.

“ இதுநிற்க, பிர்மா பொய்யனாக மாத்திரமல்ல முறைகேட்ன்
“ என்றும் காமு[illegible]கன் என்றும் அவனுடைய மற்ற அசுத்தக் கிரி
“ யைகளையும் [illegible]வனுக்கு உரிய ஐந்துசிரசில் ஒன்றை இழந்த வர
“ லாறையும் [illegible]வனுடைய துர்நடத்தைகளையுஞ் சுருக்கமாகத் தெரி
“ [illegible]தும் அவ[illegible]ன சிருஷ்டிகர்த்தாவென்று உமக்குள் இருக்கும்
“ அந்தச்சந்தேக[illegible]தை நான் தேவ ஒத்தாசையைக்கொண்டுசீக்கி
“ ரத்தில் நிவர்த்தி[illegible]செய்ய விரும்பியிருப்பதால் இவைகளுக்கு உதா
“ ர[illegible]வைக்குறித்தே இன்னமும் உங்கள் புராணங்க
“ ளிற் சொல்லியிருக்கிற சில காரியங்களை உமக்கு எடுத்துக்காண்பி
“ ப்பேன்,கேளும் கந்தபுராணம் மார்க்கண்டபடலம் கஉ-ம்-பா.

“ கூன்முகத்திங்கணெற்றிக் கோதையர்குழுவுக்கெல்லாந்
“ தான்முதலிறைவியாகத் தன்கையாற் சமை[illegible]க்கத்தக்க
“ மான்முகநோக்கிமுன்னோர் மலரயன் மையலா[illegible]கி
“ நான்முகமானனென்ப நாமுண ராததன்றே,

ஏது, எல்லா ஸ்திரிகளுக்கும் முதன்மையா யிருக்கும்படியாக,
“ திலோத்தமை என்கிற ஒருஸ்திரியைப் பிர்மா உண்டாக்கினானெ
“ ன்றும், உண்டாக்கினபின்பு, இந்தத் தன்மகளாகிய திலோத்த
“ மையின்மேல் தந்தையாகிய பிர்மாவே மோகங்கொண்டான்

“ என்றும்; இவள் தன் தகப்பனாகிய பிர்மாவினுடைய கெட்டமோக
“ இச்சைக்கு சம்மதிக்கக் கூடாதென்று, நாலுதிக்கிலும் ஓடிமறை
“ ந்ததால், இவளைக்கண்டுபிடிக்கும்படியாகவே பிர்மா நாலு முகங்
“ களைக்கொண்டான் என்றும், இந்தச் செய்யுளிற் சொல்லப்பட்டி
“ ருப்பதால், பிர்மா முறைகேடனும் விபசாரனும் மோகவிகார
“ னும் என்றே வெளிப்படுகிறதல்லவோ ? ஐயோ! இப்படிப்பட்ட
“ முறைகெட்ட காமியை எந்த மூடன்தான் சுவாமியென்று சொ
“ ல்லத் துணிவான் ? ஏனென்றால் இவ்விதக்காமிகள் கணக்கில்லா
“ மல் மாண்டார்களென்றும், அவர்களில் பிர்மாவும் ஒரு காமி
“ தான் என்றும், அதனால் அவன் ஒரு மானிடனே என்றும், நாம்
“ அறியும்படியாக உங்கள் பஞ்சாட்சர-பதிபசுபாசவிளக்கம் ௭௯-ம்
“பாடலைக் கவனியும்.

“ காமத்தாலிந்திரன் கலக்கமெய்தினன்
“ காமத்தாலிராவணன் கருத்தழிந்தனன்
“ காமத்தாற்கோசிகன் கவலையுற்றனன்
“ காமத்தாலிறந்தவர் கணக்கிலார்களே,

“ஐயா, இந்த வெட்கக்கேடுகளை இன்னமும் உங்கள் அருணாசலப்
“ புராணம் பாவந்தீர்த்தச் சருக்கம் ௧௨, ௧௩, ௧௪-ம் பாடல்களிலே
“ சொல்லியிருப்பதையுங் கேட்பீராக.

“ வ்குத்தனன் றிலோத்தமை யென்னுஞ்வஞ்சி[illegible]ய
“ உருத்தனன் வலியைகன் மதியையோட்டின[illegible]
“ மிகுத்ததோர் விஞ்சையிற் புலியின்வேட்டுவ[illegible]
“ அகத்துடலழித்துட லளிப்பதென்னவே.

“ மன்மதன் கணையினன் மயங்கிவாடுமென்[illegible]
“ தன்மையையறிந்துநான் றனக்குத்தாதை[illegible]ன்
“ றென்மனம் பொருந்திலா தெனதுகையுறுவள்
“ முன்பினி னொளிக்கான் முகமுந்தேடினேன். (௧௩.)

“ கன்னிமானாகச்சென்றாள் கலையதாய்த்தொடர்ந்தேன்பேட்டு
“ வன்னியாய்ப்பறந்தாள்சேவல்வடிவமாய்த்தொடர்ந்தேன்மங்கை
“ பின்னையோர் பதியுங்காணாள் பிறங்கலாமருணைநாதன்
“ தன்னையே [illegible]ரக்கண்டாள் சரணமென்றுரைத்துச்சார்ந்தாள்.

“ இம்மூன்று பாடல்களையும் பிர்மா தான்செய்த பாவங்களைக்
“ குறித்துச் சொல்லுகிறதாவது : தான், திலோத்தமை என்றபெ
“ ண்ணை உண்டாக்கி அவளையே மோகித்ததினால் தன் புத்தியை
“ ப்போக்கடித்ததாகவும், தன் கெட்ட இச்சைக்கு மகள் சம்மதியா
“ மல் ஓட,தகப்பனே அவளைநாலுபக்கங்களிலும் தேடிக்கண்டபொ
“ ழுது;அவள்ஒருபெண்மானாகிஓட இவன்ஒருஆண்மானாகித்தொடர்

“ ந்து ஓடியும், பிறகு அவள் பெண்கிளியாகிபறக்க, இவன் ஒரு ஆ
“ ண்கிளியாகித் தொடர்ந்துபறக்க, அவள் தப்பித்துக்கொள்ள வே
“ றிடங்காணாமல் அருணாசலத்தைக்கண்டு, நீயே திக்கென்றுசரண
“ மடைந்து தப்பித்துக்கொண்டாள் ; என்று பிர்மாவே இதில் மு
“ றையிடுவதால், அவனும் ஒரு பாவிஷ்டியென்று உமக்கேவிளங்
“ கவில்லையோ ? பின்னும்இந்தப்பிர்[illegible]வின் முறைக்கேட்டையும்;
“ விபசாரத்தையும், பொய்யையுங்குறித்து, ஒருஞானியார் தமது
“ பிரபந்தத்திற் சொல்லிய விருத்தம்.

“ தான்பெற்றபெண்மேல் விகாரத்தினைக்கொண்டுதளர்வுற்றனன்
“ மான்பெற்றகான்மத் தகங்காண்கிலாமற்பொய்யுரைசொற்றனன்
“ கான்பெற்றமுனிவன் [illegible] சிறளியற்றனன்
“ தேன்பெற்றமலர்நான் முகத்தோனையுந் தெய்வமென்லாகுமோ ?

“ ஏது: தேனினையுடையதாமரைப்பூவில் வீற்றிருக்கிறானென்றும்
“ நாலுமுகங்களை உடையவனாயிருக்கிறானென்றும், நீங்கள் சொல்
“ லுகிற பிர்மாவைத்,தேவனென்று சொல்லுகிறது மகாதேவதூஷ
“ ணம் அல்லவோ ? ஏனென்றால் அவன் தன்மகளாகிய திலோத்த
“ மையின்மேல் மோகித்துச் சோர்ந்ததும் அல்லாமல், சிவனின்
“ முடியைத்தே[illegible]ப்போய்க் காணாமல்வந்துகண்டேனென்றுபொய்
“ யையும்சொ[illegible]னான். இதுவும் அன்றி, காட்டிலிருக்கிற பிருகு
“ ரிஷியின் சா[illegible]த்தினாலே இந்த உலகத்தில் இவனுக்குக்கோவில்
“ இல்லாமலும் [illegible]பாயிற்றென்றவாறு.

“ இன்னமும் பி[illegible]மாவின் தகாத நடபடிகளைக்குறித்து அருணகிரி
“ புராணந் திருமு[illegible]ச்சருக்கம். ௧௭-ம். பாட்டுமுதல் ௬௮-ம். ௭௦-ம்
“ பாட[illegible]களி[illegible]லு[illegible] [illegible]கவதம் மூன்றாவது ஸ்கந்தம் கபிலர் தாயாருக்
“ குத்தத்துவமுரை[illegible]த்த அத்தியாயம், ௬௮-ம். பாட்டிலும்,பாகவதவ
“ சனம். ௧௦-வது [illegible]ஸ்கந்தம் பிருகுமுனிசென்ற அத்தியாயத்திலும்,
“ ஸ்ரீ விஷ்ணுபுரா[illegible]ணத்திலும் அருணாசலப்புராணம் பாவந்தீர்த்தச்
“ சருக்கம். ௧௧-ம். பாட்டிலும், கந்தபுராணம் காமதகனபடலம்.
“ ௧௧-ம் பாட்டு, மா[illegible]க்கண்டபடலம். ௧௨-ம். பாட்டிலும், அகத்திய
“ படலம். ௨-ம். பா[illegible]ட்டிலும் உத்தரபடலம். ௬௫[illegible] பாட்டிலும்,
“ பாரதம் ஆதிபரு[illegible]வம், தருமபுத்திராபிடேகச் சருக்கம். ௬௪[illegible]
“ ௬௮-ம். பாடல்களி[illegible]லும் நீரே வாசித்து, திட்டமாய் அறிந்துகொ
“ ள்ளலாம், ஏனென்[illegible]றால்நான்அவைகளைஎல்லாம் எடுத்துப்பேசஇப்
“ பொழுது சமயம் இல்லாமையால், இவன் பொய்சொன்ன கார
“ ணத்தையும் ஒருதலையை இழந்த விதத்தையும் மற்றும் இவன்
“ பல்வின கேடுபாடுகளையும், உமக்கு மெய்ப்பிக்க இரண்டொருவ

"னை மாத்திரம் இங்கே சாட்சிகொடுக்கிறேன் அவர்களில்சிவவாக்
"கியர் சொன்னகவி."]

மண்டுவங்கள்போலநீர் மனத்துமாசறுக்கிலீர்
குண்டுவங்கள்போலநீர் குளத்திலேமுழுகுவீர்
பண்டுமுங்கள்நான்முகன் பறந்துதேடிக்காண்கிலான்
கண்டிருந்துமும்முனோர் கலந்துணர்ந்துகாணுமே.

வே.[" வேறொருவித்துவான் சொன்ன ஆசிரியவிருத்தம்.
" அடங்கலும்படைத்தங்க வாவர்சிரத்திலட்சரமமைப்பது பிர்மன்
" அவன்சிரம்சிவன்கிள்ளிடவெழுதினதா ரச்சிரம்பொருந்தினதெ
"ங்கே [டன்விந்துசிந்த
" விடங்கண்டன்மனப்பெண்ணடியைக் கண்டிவனும், விரகமுற்று
" விரற்கைகால்களிறைற்குழப்பிடநாலு பிர்மச்சாதிகள்பிறந்ததென்
"றுஞ் [தவைத்
" சடங்கவிந்திரன்றன்பெண்களைத்தாரத்தக்கையலர் புகுந்தறைக்க
" தமர்படத்துளைத்த கோசத்தாற்சொரிந்த சலத்திற்சந்ததிகளாச்
" சென்றுந் [யோ
" துடங்கியவேதபுராணத்திற்கட்டித்தொகுக்கவும்வெழ்க்கச்சிக்கிலே
" துட்சணதெய்வ லட்சணமெனவி தனைச்சொலுட்கியானவீணர்
" களே"] மேலும்பேரின்ப மணிமாலையில் விருத்தம்.

அன்னவாகனமுமாகி யரனடிமுடிகாணமற்
தன்னிலேயயர்ந்துபொய்யைச் சாற்றியேதலைவெட்டுண்டு
கன்னல்வில்வேலரல்நொந்துக்கலைதனைப்படைத்தோன்றன்
யுன்னியேகடவுளென்றுலகுளோர் நகைத்திடாரோ.[னை

எது, முன்னொருவிசை அத்திரிமகாமுனியினுடைய ஸ்திரிஅனு
சூயை என்கிறபத்தினியை இச்சைப்பட்டதினாலே, குழந்தையாய்ச்
சபிக்கப்பட்டுப்போன இவன் நாரதமகா முனியினுடைய புண்ணி
யத்தினாலே, மீட்டுவிடப்பட்டான், என்றும், பின்னொருவிசைசிவ
னுடையபெண்சாதியின்மேல் ஆசைப்பட்டதினாலே அவனால்தலை
அறுப்புண்டுபோனானென்றும், இன்னொருவிசை அன்னப்பட்சியா
கிப்பறந்து, சிவனுடைய முடியைக்காணமற் கண்டேனென்றுபொ
ய்சொல்லிக்கோவிலும்பூசையும்இழந்துபோகச்சாபம்பெற்றானென்
றும், மற்றொருவிசை கெண்டெகிஎன்னும்தேசியினிடத்திற்செய்த
அக்கிரமத்துக்காக, அவள்வயிற்றிற் கல்லாய்ப்பிறக்கச்சாபம்பெற்று
ப்போனானென்றும், இஃதன்றி இவனிழந்துவிட்ட தன்தலையையுந்,
தன்பெண்சாதி சரஸ்வதிஇழந்துவிட்ட மூக்கையுஞ்செவ்வைப்படுத்
திக்கொள்ளவல்லமைஇல்லாத பிர்மாவானதால்,இவனுக்குச்சிருஷ்
டிக்கிற உத்தியோகம் எவ்வளவுஞ் செல்லாதென்று அறிந்துகொள்
வது எளிதல்லவோ? இதுவும்அன்றிஇந்தப்பிரமாசிருஷ்டிகன்அல்ல

வென்பதற்கு இவன் பெயரே இந்துக்களுக்குத்திருஷ்டாந்தப்படுத்
துகிறதே? அஃதெப்படியென்றால்,

முதலாவது, பிர்மா என்கிற பெயருக்கு அர்த்தஞ் சிருஷ்டிக்கிற
வன் அல்லவே? வேதப்பிரமாணம் வைத்திருந்த படியினாலே,
பிர்மாவென்று காரணப்பெயராயிற்று.

இரண்டாவது, பார்ப்பாரும் வேதப்பிரமாணம் வைத்திருக்கிற
படியினாலே பிராமணரென்கிற காரணப்பெயர் உண்டாயிற்று.
மூன்றாவது, இவனுக்குப் பிள்ளையில்லாத படியினாலே கூற்றி
வயிற்றில் விபசாரத்திற் பிறந்த வசிஷ்டர் இவனுக்குப் பிறகுவேத
ப்பிரமாணங்கொண்டு வந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறதால் இவன்சிரு
ஷ்டிகர்த்தாவாகிறதெப்படி?

வே. [" நான்காவது, உங்கள் திவாகரம் நிகண்டு முதலான
" வைகளில் பிர்மாவுக்குச்சிருஷ்டிகர்த்தா என்கிறபெயர் கொடுக்க
" ப்பட்டிராமல், மண்டூபிதாத்தந்தைஎன்ற பெயர் மாத்திரஞ்சொ
" ல்லப்பட்டிருக்கிறதே அதாவது, மண்ணில் உண்டானவர்களு
" க்குப்பொதுவான தகப்பனென்று அர்த்தங்கொண்ட தந்தை
" என்றுசொல்லப்படுகிற படியால் இவனையும், மற்ற மனிதரைப்
" போலவேபூமியின் மண் என்று சொல்லவேண்டுமே, அன்றிவே
" றல்லவே? இதனால் இவனும் ஒரு சிருஷ்டியே அல்லாமல் சிரு
" ஷ்டிகன் அல்லவென்பது தெளிவாயிருக்கிறதே;

"பண்டாரம்: ௯-ம். கே. ஐயா பிர்மா சிருஷ்டிகர்த்தா
" வல்லவென்றால் நீர்முன்சொன்னபடியே எங்கள் சிவசமயத்தார்
" பிர்மா சிருஷ்டிக்கிறார், விஷ்ணு ரட்சிக்கிறார், சிவன் சங்காரம்
" பண்ணுகிறார் என்றும் இதனால் இம்மூவருக்கும் இவ்வுலகத்துக்
" கும் பாத்தியம் உண்டென்றும் இதில் சிவனேமுதற்காரணரென்
" றும் நாங்கள் உறுதியாக நம்பியிருக்கிறதற்குச் காரணம் எங்கள்
" சிவபுராணத்தில் ஒரு விருத்தமாவது.

" ஆலமரத்தையடக்கியவித்தெண், அண்டமெலாமெளிதிற்
" சாலவடக்கியளிப்பவனேதிகழ், சந்திரசேகரனே
" மாலயனுக்குமனந்தமறைக்குநல், வானவருக்குமெலா
" மூலமெனத்தகுகாரணனேநம, முக்கணனேநமவே.

" என்று சொல்லியிருப்பதால் பிர்மாவுக்கும் விஷ்ணுவுக்கும்
" சகல சிருஷ்டிகளுக்குஞ் சிவனே முதற்காரணர் அல்லவோ?

" கிறிஸ்தவர். பிர: ஐயா, அப்படியானால்கேளும்; உங்களை
" ப்போலவே விஷ்ணு சமயத்தார் தாங்களும் உறுதியாக நம்பிக்
" கைவைத்திருக்கிற விஷ்ணுபுராணத்தில் ஒரு விருத்தமாவது.

“ அத்தியினின்கனியுள்ளுறை சில்லுயிரத்தருநோறியுஞ்
“ சத்தியிலாததுபோலுனதாகிய தத்துவமுன்னுடையுற்
“ பத்தியவண்டமெலாமுறை சங்கரர்பலபிர்மாதிகளாற்
“ புத்திசெயற்கரியாயரியே பரிபூரணனேசமவே.

“ என்றும் வேறு விருத்தத்திலோ.

“ அம்புவியுமாருசமும்புனல்[illegible]ர்த்தியுமாகாயப்பரப்பும்போண்டந்தானு
“ மும்பரும்போய்மாண்டிறந்தகாலந்தன்னி லோங்குமரியொருவனு
“ மேபுளறாய்கின்றான், பம்பியசீர்புனைந்திமெல்வரியிறைபிப்பங்கய
“ த்தி [illegible]ர்முகனுற்பவித்தானந்தச், செம்பதுமத்தான்பெற்றான் சி
“ வ[illegible] [illegible]பன்று தெளிவாகவெருவிருக்கிற்செப்புமன்றே.

“ எ[illegible]றுஞ் சொல்லியிருப்பதால், பிர்மாவுக்குஞ் சிவனுக்கும்,
“ சகல சிருஷ்டிகளுக்கும், விஷ்ணுவேமுதற்காரணம் என்றும், ஒரு
“ மைப்படாது சொல்லிவருகிறது எல்லாருக்குந் தெரிந்த சரித
“ திரங்களே ஒழிய, ரகசியமல்லஎன்பது[illegible]மக்குந்தெரிந்திருக்கலாம்.

“ ஆகையால் விஷ்ணுவின், ரட்சிப்பையும், சிவனின் சங்கரிப்
“ பையும் வரிசைவரிசையாய்த்தனித்தனியாகஉமக்குவிபரிப்பேன்,
“ என்றாலும் இப்பொழுது பிர்மாவின் சிருஷ்டிப்பைக் குறித்து
“ விட்டுவிடாமல் இன்னமுஞ் சிலதுபேசவேண்டியதாயிருக்கிறது?
“ அஃதாவது.

“ பிர்மாவின் பூர்வோத்திரம் எப்படி இருக்கிறதென்றால், பாகவ
“ தம் முதலான விஷ்ணுபுராணங்களிற் சொல்லியிருக்கிறபடியே,
“ விஷ்ணுவினுடையநாபியிலேபொற்றாமரைபிறந்தது, அதிலிருந்து
“ பிர்மா பிறந்தான், அப்பொழுது விஷ்ணு தனதுவயிற்றிலே வை
“ த்திருக்கிற உலகங்களையெல்லாம்இந்தப்பிர்மாவுக்குக் காண்பித்து
“ நீர் நம்முடைய வயிற்றிலே கண்ட வுலகங்களையெல்லாம் நிர்மிக்க
“ வேண்டுமென்று சொல்ல, அப்படியே பிர்மா பிரஜைகளை உண்
“ டாக்கினான். அஃதெப்படியெனில், தம்[illegible]டைய முகம் தோ
“ ள், நாபி, உரு என்கிற நான்கு இடங்களிலிருந்தும் செனிப்பித்
“ தானென்று சொல்லியிருக்கிறதொழிய, நாம் வாசமாயிருக்கிற
“ இவ்வுலகத்தையும், இதைத்தழுவும் பூதியங்களையும், இன்னின்ன
“ விதமாகச் சிருஷ்டித்தானென்று தொகைபெறத் தொகுத்துவ
“ கைபெற [illegible]பிரித்துச் சொல்லுவது உங்களில் ஒரு நூலும் இல்லை
“ [illegible]ன்றால் இந்தப்பிர்மா பதினாலு புவனங்களையும் ஏழு
“ சமுத்திரங்களையும் படைத்தான் என்று பொதுப்பட பெண்டுகள்
“ பிள்ளைகள் குளறுகிறதுபோல முன்னும் பின்னும் பொருந்தாமற்
“ சொல்லியிருப்பதால், அந்தப்புராணங்களைப் பார்க்கிற கல்விமான்
“ களுக்கெல்லாம், அவைகள் அபத்தமாயிருக்குமொழிய வேறல்
“ லவே?

“ ஆனால் கிறிஸ்தவர்களாகிய நாங்கள் கைக்கொண்டிருக்கிற நீதி
“ வழுவாத சத்தியவேதத்திலோ அப்படிச்சொல்லாமல் வரிசை வ
“ ரிசையாகப் பராபரவஸ்துவானவர், இவ்வுலகத்தையும், இதிலுள்
“ ள சத்தசாகரங்களையுஞ் சிருஷ்டித்தவரலாறையெல்லாம் முன்ன
“ மே நான் உமக்குச்சொல்லியிருப்பதால் இனி அதைக்குறித்துப்
“ பேச அவசரமில்லை.

“ ஆனாலும் உங்கள் புராணங்களால் விளங்குகிறபடி, இந்தப்பிர்
“ மாவை ஸ்ரீவிஷ்ணு என்பவன் சங்கரனாகியசிவனுக்குப்பெற்றான்
“ என்றும், இந்தப்பிர்மாவின் அங்கிஷத்திலே சகலமானிடரும் பி
“ றந்தபடியால், இம்மூவரும்மனிதரென்றேஅறியலாம்அல்லவோ?
“ இதற்கு இன்னமும் அனேக உதாரணங்கள் உண்டு என்றாலும்
“ அவைகளை எல்லாம் விபரிக்க இப்பொழுது சமயம் இல்லை.ஆகை
“ யால் நாம் துவக்கின காரி[illegible]ன் ரூபத்தையுங் காரணத்தின் மு
“ டிவையும்மாத்திரம் இங்[illegible] கவனிப்போமாக.

“ ஆகையால் இந்த பிர்மாவுக்கு சரஸ்வதியென்று ஒருபெண்சா
“ தி உண்டென்பதையு[illegible] இவனுக்கு ஆயுசையுங் குறித்திருப்பதால்,
“ அப்பொழுதே இவ[illegible] சாகிறமனிதன் என்று தீர்க்கமாயிருக்கிற
“ தே? மேலும் இவனிலிருந்து சகல ஜனங்களும் உற்பத்தியாயிற்
“ றென்று சொல்லும்பொழுது இவனே சகல ஜனங்களுக்கும்பிதா
“ வென்றுக் தலைவனென்றுஞ் சொல்வது நாயமல்லவோ? மற்றப்
“ படி இவனைச் சிருஷ்டிகன் என்றுந் தெய்வமென்றுஞ்சொல்லநா
“ யங்கொஞ்சமென்கிலுங் காணப்படவில்லையே? அன்றியும் விஷ்
“ ணுவுக்கு இந்தப்பிர்மாவைத்தவிர மன்மதன் என்று வேறொருபி
“ ள்ளை உண்டென்றும், சிவனுக்கோ, விக்கினேச்சுரன், குமரன்,
“ வீரபத்திரன் என்று மூன்றுபிள்ளைகள் உண்டென்றுஞ் சொல்லி
“ யிருப்பதால், இந்தத்திரிமூர்த்திகள் மனிதர் என்றே நிர்மானிக்க
“ எவ்வளவுஞ் சந்தேகமில்லையே? அப்படியே ஒரு ஞானியார்
“ சொன்னவெண்பா.

“ மாலுமயனுடன் மலரோனுந்தான்மனுடன்
“ ஆலமுண்டகண்ட னவன்மனுடன்-ஞாலமிசை
“ உற்றுமுணர்ந்து மூவருந்தம்பெரியோர்[illegible]
“ கற்றுமறிந்தாரில்லை காண்.

“ என்ற இச்செய்யுளிற் தோன்றுகிறபடி [illegible]ராபரவஸ்து எல்லா
“ மானிடரையும் எப்படிச் சிருஷ்டித்தா[illegible]? அப்படியே இந்தத்
“ திரிமூர்த்திகளையுஞ் சிருஷ்டித்திருப்பதால், இவர்களையும் மனிதர்

"என்றுதான் ஞானியார் சொல்லியிருக்கிறார்; அல்லாமல் இவர்க
"ளுங்கர்மிகளாக இருவினைப்பாசபந்தக்கன்மவாரியில், அமிழ்ந்திப்
"போனவர்களென்று உமக்கு அனேகத்திருஷ்டாந்தங்களைக்கொண்
"டு முன்காண்பித்திருப்பதால், இனிஇவர்களைத்தேவர்களென்றுநம்
"பாமல் மானிடனென்றே நம்புவீராக ஏனென்றால் இந்தமனிதரா
"ல்மற்றவர்களுக்குமேலான நன்மைவருமென்பதை ஒருவரும் நம்
"பக்கூடாதே? அப்படியே வழுவாத சத்தியவேதத்திலும் மூக்கி
"லே சுவாசமுள்ளமனுஷனை நம்புவதைவிட்டோயுங்கள், ஏனென்
"றால் அவன் எம்மாத்திரமென்றெண்ணப்படலாம். எசா.
"உ. உஉ-லே.) பராபரவஸ்து திருவுளம்பற்றியிருப்பதால் நீரும்,
"மேற்சொன்ன திரிமூர்த்திகளாகிய மனிதரை நம்புவதைவிட்டு
"ஓய்ந்து மெய்த்தேவனையே தேடிக்கொள்ளக்கடவீராக."

ரு-ம். சம்பாஷணை.

சிவனுடையவும் விக்கினேச்சுரனுடையவும் நடபடிகளைக் குறித்துச் சொல்லியது.

5TH DIALOGUE.

CONCERNING THE ACTS OF SIVAN AND VIGNESPARAN

வே. ["பண்டாரம். கஎ-ம். கே: ஐயா, நீர் இதுவரையிலு
"ம் வாயெடுக்க ஒட்டாமல் பிர்மதேவர்சொன்ன பொய்யைக்கு
"றித்தும் அவர்நடந்துகொண்டசிலதுர்நடத்தைகளைக்குறித்தும், அ
"ந்த அந்தப்புராணங்களிற்சொல்லப்பட்டிருப்பதைச் சுட்டிச்சுட்
"டி உதார ளாகக் காண்பித்துச்சிருஷ்டிகர்த்தாபொய்பேசவு
"ஞ் சிரசில் ஒன்றை இழந்துவிட்டவும், சீலமல்லவென்பதற்கும் உ
"தாரணமாக எங்கள் தர்மசாஸ்திரத்துக்கு விரோதமான பஞ்சபா
"தகங்களில், பொய் முறைகேடுமுதலான விபசாரபாவத்தையுஞ்
"செய்தவனாகையால், அவன் சிருஷ்டிகர்த்தா அல்ல, ஒருமானி
"டனே என்று எண்பித்து, கடைசியில் இவ்விதபாவிஷ்டர்களுக்கு

"பராபரவஸ்துவானவர் உங்கள் வேதத்தில் விதித்திருக்கிற ஆக்கி
"னைகளிற் சிலதையுங் காண்பித்துவந்தீரோ, அதுமிகவும் ஞாயந்தா
"னே ஆனால் அவர்களில் சிரேஷ்ட கடவுளாகிய சிவதேவனையும்
"அவருடைய தெய்வீக மகத்துவங்களையும், அவருடைய சிரேஷ்ட
"புத் ரனாகிய விநாயகமூர்த்தியையும் அவர் சகல ஜீவாத்துமாக்க
"ளின் விக்கினங்களை நீக்கி காத்துவருகிற மகத்துவங்களையுங்குறித்
"து எங் ள் சிவபுராணங்களில் ஷை பிர்மாவைப்போலப்பொய்மு
"தலான பஞ்சபாதகங்களில் ஒன்றைச்செய்தவர்கள் என்பதை க
"ண்டி ரா? அப்படிச்சொல்ல ஒருவருக்கும் நாவில்லையே? ஆ
"கையா தான் அவ்விருவரும் எங்கள் சிவபுராணங்களில் பரமேசு
"ரனென் ம் விக்கினேச்சுரன் என்றும் பட்டப்பெயராகிய ஈசுரர்
"என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள்? இதனால்தான் அவர்கள் சக
"லதேவ களைப்பார்க்கச் சிரேஷ்ட தேவர்கள் என்பதைச் சகலரும்
"அறியல ம் அல்லவோ?

கிறிஸ் வர். ா, அப்படியானால், முந்தி இந்தச் சிவ
தேவனுடை ய சுரூப நடத்தையும் எப்படிப்பட்டதென்று சற்று
சோதித் ப்பார்ப்போம் நீங்கள் சொல்லுகிறபடிச் சிவனுக்கு ஐந்து
சிரசு ல்லவோ ஆமென்றால் இந்த ஐந்து சிரசுக்கும் பத்து
கண்க ருக்கவேண் டும்? அஃதப்படியிராமல் மூன்றுகண்கள்மா
த்திரம் இருக்கக்காண்பித்திருக்கிறீர்களே! மற்ற ஏழுகண்களும்
பொட்டையாய்ப்போயிற்றோ? இஃதன்றி பிர்மா சிருஷ்டித்தவைக
ளைச் சிவன் சங்கரிக்க வல்லவனானதால் சங்காரருத்திரனென்றுஞ்
சொல்லுகிறீர்கள். ஆனால் இப்படிப்பட்டவனுடைய வேஷமோ
ஜோகி, சொக்கன், பாம்பாட்டியென்றுஞ்சொல்லத்தகுதியே ஒழிய
வேறல்லவே? அஃதேனென்றால் சிவன் சரீரம் எங்குஞ் சாம்பலைப்
பூசியும், சடைகளைவளர்த்தும், சூலத்தைக்கையிற்பிடித்தும், சர்ப்ப
ங்களை ஆபரணமாகத் தரித்துக்கொண்டும், ஆனைத்தோலை உடுத்திக்
கொண்டும், பிர்மகபாலத்தைக் கையில் ஏந்திக்கொண்டும், வெரு
வாய்க் கூப்பிட்டு கூப்பிட்டுப் பிட்சையிரந்துகொண்டு வெட்டிச்
சியுடனே சஞ்சாரஞ்செய்து பன்னிரண்டுவருஷம் ருத்திரபூமியாகி
ற சுடுகாட்டில் வாசஞ்செய்த இப்பேர்ப்பட்ட உத்தியோகஸ்தனை
வேறே இனி யாருக்குத்தான் ஒப்பிடலாம்? என்ட ... நீரோ திர்மா
னியும், இதுவுமன்றி, சர்வத்தையுஞ் சங்காரம்பண்ணுகிற ருத்திரன்
பிர்மாவின் ஒருதலையைச் சங்காரம் பண்ணினதினாலே அந்தப்பிர்ம
த்தி இவனைச் சுற்றிக்கொண்டு அவன்தலை ஓட்டிலே பன்னிரண்டுவ
ருஷகாலம் இரந்துண்டான் என்றுஞ் சொல்லியிருக்கிறதல்லவோ?

வே. [" இதை ரூபகாரப்படுத்த நக்கீரர்சொல்லிய வெ[ண்பா.]

" சங்கறுப்பதெங்கள்குலஞ் சங்கரனார்க்கேதுகுலம்
" பங்கமுறச்சொன்னால் பழுதாமோ – சங்கை
" யரிந்துண்டுவாழ்வோ மரனேநின்போ
" லிரந்துண்டுவாழ்வ திலை.

" வேதாந்தசாஸ்திரியார் சொல்லியசரணம்.
" விறுமன்றலையிலொன்றைக்கிள்ளின விருமத்தியதுமிடி
" மறுகிச்சுடலைதன்னிலாடிமதங்கிவெட்டிச்சியுடன்றிரி[ந்தவ]
[ம்]

இப்படிப்பட்ட சிவனிடத்திற் பஸ்மாசுரன் வரங்கே[ட்கும்பொழுது] [அ]ச்சிவனு ஆருடைய சிரசின்பேரிலேயாகிலுங் கைவை வைத்தா[லவ]ர்கள் [எ]ரிந்துபோகும்படியாக, வரங்கொடும் என்று கேட்டு, வ[ரம் வா]ங்கிக்கொண்டபின்பு, அதைச் சோதனை ...கிறேன் என[்று] ...டு, நான் யே எரித்துவிடும்படியாக நெருங்க[ி] ...யா[ல்] சி[வ]ன் அ... அவன் ஓடப், பஸ்மாசுரன்துரத்தினான், அ... சிவன் ...த்தை வா ர்களை எரித்துவிடக் கொடுத்த வரந் தனக்[ே] கேடாக[ி] ...று, சிவனை தென்று, அங்கலாய்த்து, நடுங்கி, நாலுதி[க்கி]லும் ஓடி ...ற்குப்பயந்து காணமல் ஐவிரலிக்காயிலே புகுந்த ஒளித்[து]க்கொண் ... சம்பவித்த வோ! ஐயோ! இதுதானோ தேவர்களுக்[கெ]ல்லாஞ் சி... –டங் ஞகிய உங்கள் சிவதேவ சீலம்?

வே. [" இதைக்குறித்து ஒரு ஞானவான் தமது பிரபந்தத்தின் " ௲ம். சரணத்திற் சொல்லுவது.

" விருகன்றவத்தைக்களித்தானவன்வேண்டும்வரத்தையளித்தான்
" வரத்தைச்சோதிக்க நினைக்கப்பயந்து மருண்டைவேலியுட்புகுந்
" தொளித்தனன் சிவன்.

" ஏது, சிவனானவன் பஸ்மாசுரன் என்று உங்களால் வழங்குகிற
" விருகாசுரன் செய்த தவத்தைக்குறித்துச் சந்தோஷப்பட்டு, அவ
" னுக்குப் பிரத்தியட்சம் ஆனானும், அப்பொழுது அவன் தான் ஆர்
" தலையில் தன்கையைவைத்தாலும் அப்பொழுதே அவர்கள் அழிந்
" துச்சாம்பலாகவேண்டுமென்றுசிவனைவரங்கேட்கச், சிவன் அப்ப
" டியே வரங்கொடுத்தானும், அப்பொழுது அந்த பஸ்மாசுரன், அ
" ந்தவரத்தைச்சோதிக்கநினைத்துச் சிவனுடைய தலையின்மேல்கை
" யைவைக்கவந்தான், அதைக்கண்டு சிவன்பயப்பட்டு, மனம்மயங்
" கி ஓடி ஐவிரலின் காயுக்குள்ளே புகுந்து ஒளித்துக்கொண்டான்,
" என்பதே.

" ஐயா, இஃதெப்படிப்பட்ட அறிவீனச்செய்கையோ தெரியவி
" ல்லை, கேட்டபடி வரங்கொடுத்தால் தன்னையேசாம்பலாக்கவருவா

" ன் என்று சிவதேவன்முன்னமே அறியாமற்போனதென்ன? வரத்
" தைக் கொடுத்த பின் அவன் தன்னை எரிக்கவந்த பொழுதாகிலும்
" அந்தவரத்தை நீக்கக்கூடாமற் போனதென்ன? அல்லது அது
" தன் பேரிற் சாராதபடிக்குத்தடுக்கத்தெரியாமற்போனதென்ன?
" அவ[ன]ுக்குப் பயந்து ஓடி ஐவிறலிக்காயிற்குள்ளே ஒளிக்கிறது
" தாமோ சிவதேவ சீலம்? ஆனால் இவ்விரண்டுபேரில் பெரியதே
" வன் [யா]ர் என்பதை நீரேயோசியும். ஐயா, மற்றவர்களைப் பஸ்
" மமாக்[க]விட வரங் கொடுப்பதுந் தேவநீதிதானோ? இதன்வரலா
" றைப் [பா]கவதம் ௧௦ வது ஸ்கந்தம் விருகாசுரனைக்கொன்ற அத்
" தியாய[ம்] ௬-ம். பாட்டு முதல் ௧௬-ம் பாடல்வரைக்கும், கந்தப்
" புராண[த்]திலும் பார்க்கலாம். கடைசியில் இவன் விஷ்ணுவினு
" டைய மோகதந்திரத்தினாலே அந்த ராட்சதன் தன் சிரசின்மே
" ல்தானே தன் கையை வைத்துக்கொண்டு எரிந்துபோனானும்,
" ஆகையால் விஷ்ணுவினுடைய புண்ணியத்தினாலே, சிவன் தப்
" பிப்பிழைத்தான் என[்று] விஷ்ணுபக்திகாரர் இழிவாயேசிவருகிறா
" ர்கள் அல்[ல]வோ?

வே. "பண்டாரம். ௩௭-ம் கே: மெய்தான்இப்படி அனே
" கம்[பா]டு, என்றுலுயஅவைகள் எல்லாம்சனிபகவானின்கோளா
" றே[அ]ல்லாமல் அவர் சுபாவ பலகனத்தால் நடந்தினதல்லவே?
" அதற்கு உதாரணமாக, ஒரு ஞானவான்சொல்லிய விருத்தம்.

" ...ந்த முதலறியாஞானவஞ்செழுத்தின்
" மெய்ப்பொருளை யயன்மால்தேடுஞ்
" சோதியையம்பலத்திற் றொன்றியாடுஞ்
" சுடரொளியை நீபிடித்ததோஷத்தாலே
" பாதிமதிசடைக்கணிந் தரவம்பூண்டு
" பதியிழந்துச் சுடலைதனிற் பாடியாடி
" சாதியினிற்கடையேட னெச்சிற்தின்றான்
" சனியனேகாகமேறுந் தம்பிரானே.

" ஏது. இப்படியாகச் சிவன்முதலான தேவர்களைச்சனிபகவான்
" பிடித்த நிமித்தமே அவர் அவர்கள் பல துன்பங்களைப்பட்டு அநு
" பவிக்க இடமாயிற்றே அன்றி, தங்கள் சுவாவத்தில் நடத்தின
" தீமைகள் ஒன்றுமில்லையே!

"கிறிஸ்தவர்.பிர: ஐயையோ, இப்படிச்சனியன்பிடித்துக்
" கொண்ட சண்டாளன[ை]த்தானோ சுவாமிகளென்றுசாதிக்கிறீர்? ஏ
" னென்றால் இச்செய்யுளை நாம் கவனிக்கும்பொழுது திரிமூர்த்தி
" களைப்பார்க்க அவர்களைப் பிடித்துக்கொண்டு தன் இஷ்டப்படிக்
" கெல்லாம் ஆளுகைசெய்த சனியனே பெரும்மூர்த்தி என்று
" சொல்லத் தகுதியே யன்றி வேறில்லையே! இதைக்குறித்த ஓர்
" கொச்சகம்.

" சனியனிந்த மூவரையுந் தாரணியிலே பிடித்தால்
" சனியன்றனையனுப்புந் தற்பரனார் வேறலவோ ?
" விருமாவின் கையெழுத்து மேதினியோர்க்குண்டானால்
" விருமா தலையறுக்க விதித்தெழுதிவைத்தவரார்."]

இதற்கொப்பாகப் பேரின்பமணிமாலையில் விருத்தம்.

மூவரையுஞ்சனியன்தான் பிடித்தது,
முதலொருவன் றலையிழந்தான் முக்கண்ணருள்ளோன்
சாவுவருமெனமுனிவன் ......நகித்
தானொளித்தானேவெலி தன்னுடல்தான்
பாவியெனுந் திருமாலோர் பெண்ணினாலே
பதியிழந்துபாரியுடன் வனத்திற்சென்றான்
தேவனென்றே யிவர்கள்தமை வணங்கினோர்க்கு
திறமையுள்க தியருளுந் தேவனாமோ ?

வே. [" ஏது கேளும்பண்டாமே, பிர்ம விஷ்ணு திருமூர்த்திக
" ளையுஞ் சனிபகவான் பிடித்ததாகவும், அதில் அவர்கள் பலவித
" அவஸ்தைப்பட்டதாகவும், முன் ஒரு சம்பாஷணையில் பேசின
" தற்கு உத்தரவு சொல்லியிருக்கிறேனே? இப்பொழுதே உமக்கு
" சிரேஷ்டதேவனாகியசிவனையுங்கூட ஆகத் திரிமூர்த்திகளை அப்
" படியே சனிதேவன்பிடித்துச்சிவன் சுடலையில் ஆடவும் பாடவு
" ம், பதியைவிட்டு ஓடவும் வாய்த்ததென்றும் நீர் பாடினதல்லா
" ல் சரிதான், அப்படியானால் சனியனுக்குக் கீழ்ப்படிந்த சிவனோ?
" சிவனைப்பிடித்து ஆளுகை செய்து வந்த சனியனோ? ஆர்பெரிய
" தேவன்? இதனால் சிவன் தேவனே அல்ல என்பது வெளிப்படுகி
" றதே ? அன்றியுமிந்த திருஷ்டாந்தப்படுத்த ஒரு ஞானவான்
" சொன்ன ஆசிரியவிருத்தம்.

' அழிக்கவல்லபருத்திரன் செய்தகொடுமையானதைக்கேளுமிவ்வுல
' க, மறியத்தன்மாதுவென்றலையைக்கொய்தறுத்தன்மாமிதன்கா
' தை, செழிக்கநுணிந்தசிறுத்தொண்டன்மகனைச் சேதித்துதின்
' றுசாம்பானைத், தீயினிவெந்துச்சுடலைக்குவிறகுசுமந்துபின்பிலா
' ங்கனைப்புசித்த, மழுக்கரன்றன்மங்கையின்கை நறுகத்தில்வடிம்த
' வன்வாணிச்சிகொழுனன், வனரிஷிகளின்மங்கையர்பெண்கடனை
' மயக்கியும்மயக்கிமைதுனஞ்செய்துகெடுத்தோன், புழுக்கையாம்பா
' வைத்தனக்குநூதெய்தோன் பிட்டுக்குக்கூலிமண்ணெடுத்துப்,
' புறமுதுகின்றிப்பிரம்படிபட்டு தசைதோல் புழுத்தவன் சங்கரப்புல
[னோ ?

" ஏது- இதிலே ருத்திரனாகிய சிவன்செய்த கொடுமைகளாலும்,
" இவனுக்குரிய இழிவுகளாலும், இவன் தேவனல்லவென்று காட்
" டுகிறார். ஏனென்றால் இவன்செய்த அக்கிரமத்தினால் தன் லிங்

" கத்தை இழந்துவிட்டதுமல்லாமல், இவன்பெண்சாதியின் ஆவ
" டையாருங் கூட அறுவுண்டுபோகச் சாபம் நேரிட்டதல்லவோ?
" அதெப்படி யெனில்,ஒருநாள் அதிகாலையிலே கவுதமரிஷி எழு
" ந்து ஸ்நானம்பண்ணப்போகச்சே, எதிரே அளவற்றவெள்ளமாய்
" இந்திரியம்ஓடுகிறதைக்கண்டு காட்டாறென்றுஎண்ணித் தமது கை
" களினால்அள்ளிமீண்டும் யூகையினால் தமது புத்தியினாலேஅது இந்
" திரியம் என்றுஅறிந்து இப்படி விபரீதசம்போகம்பண்ணுகிறவர்க
" ளுடையலிங்கமும்அவளுடைய ஆவுடையாரும்அற்றுப் பூமியிலே
" விழக்கடவதென்று சபித்தார் அல்லவோ ? இவ்விதத் துர்க்கிரி
" யையைச் செய்த சிவன் சக்தி இருவருக்கும் உடனே அப்படிச்
" சம்பவித்ததே ? ஐயோ ! அது காமாதிகளின் தொழிலும் அதிக
" கேடுகாலரின் தொழிலேயன்றித் தெய்வங்கள்செய்யுந் தொழிலா
" மோ ? இதைவெளிப்படுத்துகிற இருசமையவிளக்கம் கவுதமர்வி
" டு சிவசாபசம்பந்தப் படலத்தில் விருத்தம்.

' ஏகுகின்றதோரளவில்வெள்ளமாயிந்திரியத்துவெள்ளருவியோ
' லுந், தோமுள்ளகான்யாறுதானெனவே மெள்ளவங்கையாலள்ளிவே
' றுமோ, குருபுத்தியால் விந்துவென்றுதானுன்னியின்னவாறுழி
' விபரீதசம், போகமெய்துவார்யோனிலிங்கமிப்போதுவீழவிப்புவி
' யிலென்றனன்

" என்று இப்படி கவுதமரிஷி சிவனைச்சபித்தபின் ரிஷிகள் எல்லா
" ருங் கவுதமரிடத்திலேவந்து அவருடனே நீர் குடியிருக்கிறவீட்டி
" லே கொள்ளியைவைத்துக்கொண்டாப்போலே சந்திரசேகரனா
" கிய சிவனைச்சபிப்பதற்குப்புத்தியற்றுப்போனீரோ? இனி நீர் அந்
" தணர்குலத்திலேயிருக்க நாங்களும் பொருந்தோம், போவென்று
" சொன்னமாத்திரத்திலே அவர்கள் சம்மதப்படும்படிக்கு கவுதமரி
" ஷி அற்றுவிழுந்த அந்தலிங்கத்தையும், ஆவுடையாரையும், அருச்
" சனைபண்ணும்படிக்கு அளவில்லாததாலே இன்றுதானேஉண்டா
" க்குவேன் என்று பிரதியுத்தரஞ்சொல்லி, ரிஷிகளுடனே ஒப்புர
" வானதாகக் கந்தபுராணத்தில் உதாரணமெடுத்து இருசமயவி
" ளக்கத்தில் எழுதியிருக்க நீர் வாசிக்கவில்லையோ ? இவ்விதமே
" முன்ஒருவிசை தாருகாவனத்து ரிஷிகளிட்ட சாபஞ்சிவனுக்குப்ப
" லித்துச்சிவனுடையலிங்கம் அறுந்துபோயிற்றதல்லவோ? இங்கே
" ஷி கவுதமன் சாபத்தாலுஞ்சிவனுடையலிங்கம் அறுந்துபோயிற்
" றே! இன்னமும் ஓரிடத்திலேபிருகுரிஷியுங்கூடச்சிவனுடையலி
" ங்கம்அறுந்துவிழும்படி சபித்தது உண்டே! ஐயோ! இந்தச்சிவனு
" க்குரியலிங்கத்தால் ரிஷிபத்தினிகளுக்குமிருந்த நஷ்டமாகிறதென்
" றல்லவோ. அவன்லிங்கத்தையே ரிஷிகள்சபித்தார்கள்? ஐயா! அப்
" படி அடிக்கடிச்சபிக்கச்சிவனுக்குஎத்தனைலிங்கந்தான்உண்டாயிரு
" ந்ததோ,தெரியாது;அன்றியும் சிவனுடைய லிங்கத்தின்பேரில்தா
" னோ இத்தனைரிஷிகளும்மித்தஞ்செய்யவேண்டும்? இப்படிச்சாபம்

" அடைந்துபோன லிங்கத்தையும் இந்துக்கள் நமஸ்கரிப்பது ஞாய
" மோ? ஏனென்றால் விக்கினப்பட்ட சில விக்கிரகங்களை மறுபடி
" வைத்து நமஸ்கரியாத இந்துக்கள் விக்கினமடைந்த சிவலிங்கத்
" தை எப்படி நமஸ்கரிக்கலாம்? ஐயோ! இப்படி ஒருமனிதனின்
" சாபத்தால் சிவதேவனுடைய லிங்கம் அற்றுப்போக இடமானால்
" அவன் இனி நம்மோடொத்த ஆண்சாதி மனிதன்தான் என்று உ
" மக்கும் மற்றவர்களுக்குந் தெளிவாயிருக்கவில்லையோ? இதனலா
" திலும் அவனை இதுமுதல் தேவனல்ல, துஷ்டமானிடரில் ஒருவ
" னென்றுந் துர்ப்பலன் என்றுங்காமாதிகனென்றுமே தீர்மானிக்க
" வேண்டும் அல்லவோ? இதற்குத் திருஷ்டாந்தமாக இன்னமுஞ்
"சிவனுடையதுர்ப்பலன்களைக்குறித்துஒருஞானியார்சொல்லியகவி

" பெண்ணுடன்சூதாடி யிளைத்தவன்பொய்யைப்
" பேணிவென்றே னென்றுரைத்தான்
" நண்ணுமுனிவர் மங்கையரைக்கெடுக்க
" நக்கன்வேடங்கொண்டு சொக்குறச்செய்தனன்சிவன்.

" ஏதுவிந்தச் சிவன் தன்பெண்சாதியாகிய பார்வதியோடே
" சொக்கட்டான் ஆடித் தோற்றுப்போனாலும் பயமில்லாமற் பொ
" ய்ச்சொல்வனென்னைங் கொண்டு நானே ஜெயித்தேன் என்று புளுகி
" னனே! மேலும் இவன் ஒருகாலத்திலே தாருகாவனத்தில்
" இருந்த ரிஷிபத்தினிகளின்கற்பைக்கெடுக்கும்படி பிச்சாண்டிவே
" ஷங்கொண்டு வெட்கங்கெட்டு வஸ்திரம் இல்லாமல் நிர்வாணி
" யாய்ப்போய் அந்த ஸ்திரிகளையெல்லாம்மயக்கிக்கெடும்படிச்செய்
" தானல்லவோ? இப்படிச்சூதாடுகிறதும் பொய்பேசுகிறதுங் கற்பு
" ள்ள ஸ்திரிகளைக்கெடுக்கிறதுந்தானே? உங்கள் சிரேஷ்டதேவனு
" கிய சிவனுக்குத்தெரிந்ததொழில்? இவைகளை நீர் கந்தபுராணம்
" கயமுகனுற்பத்திப்படலம். ௱௬௰-ம். பாடல்முதல். ௱௭௪-ம். பாட
" ல்வரைக்கும். உத்தரப்படலம். ௬௰. ௬௬. ௬௪. ௬௭. ௬௮. ௭௰.
" ௭௬. ௫௫. ௫௬. ௫௪. ௯௬. ௮௯. ௯௧. ௯௨. ௯௪-ம். பாடல்களி
" லும் பார்க்கலாம், மேலுங்கவி.

" கிருபையழகுகண்டேநெறிகேட்டுவிரகங்கொண்டே
" உரைசெய்யும்படி நினைத்திருந்தெங்கள் உள்ளமிகுபயங்
" கொள்ளும் வேலைசெய்தான் சிவன்.

" ஏது. இந்தச்சிவன் துரோணசாரியார் பெண்சாதியாகியகிருபை
" என்பவளுடைய அழகைப்பார்த்தமாத்திரத்தில் அன்னிய ஸ்திரி
" யையிச்சிக்கலாகாதென்கிறநீதிநெறியைத்தப்பிஅவள்மேல்ஆசை
" கொண்டு, அடாததுஷ்டகாரியஞ்செய்தானே! ஐயோ! அந்தக்காரி

" யத்தைச்சொல்ல நினைத்தால் என்மனந் திகைத்திட்டு அதிகபய
" த்தைக் கொடுக்கிறதே; இந்தக்கதை சமஸ்கிருத பாரதத்தில் விப
" ரமாகச் சொல்லியிருப்பதால் அதிலே நீரே பார்த்துக்கொள்ள
" லாம். ஏனென்றால் இச்சபையிற் சொல்லத்தகாத காரியங்கள்
" அதிலுண்டே. ஐயோ! அதைச்செய்தவன் எத்தனை அசுத்தனும்
" காமத்துரோகியுஞ் சாமத்துரோகியுமா யிருப்பானோ? தெரியாது.
" ஆதலால் இத்தனை அவலட்சணங்களை யெல்லாம் உலகத்திலே
" நடத்திவந்தசிவனைத் தெய்வமென்று சொல்லுகிறது உங்களுக்கு மா
" னபங்கமாயிருக்கவில்லையோ? இதைப் பாரதம் ஆதிபருவம் வா
" ரணாவதச்சருக்கம் ௪௧-முதல் ௫௪-ம்பாடல்வரைக்கும் பார்க்கத்
" தெரியலாம்.

"**பண்டாரம்.** ௯௮-ம் கே: ஐயா, நீர் கெடுதிலும் எங்கள்
" புராண சாஸ்திரப்பிரகாரமேபேசித் தகவற்சொல்லிக்கொண்டே
" வருகிறதற்காக நான் மெத்தவுஞ் சந்தோஷப்படுகிறேன். என்று
" லும் நீர் அப்படி எங்கள் சிவதேவனைப் பொய்யன் என்றும்,
" விபசாரன் என்றும் பாபிஷ்டி என்றும், காமத்துரோகி என்றும்
" சாமத்துரோகி என்றும் இன்னம் இப்படி அனேக தேவதூஷண
" ங்களை யெல்லாஞ்சொல்லி ஒரு நீசனைப்பார்க்க ஈனமாக
" நிந்தித்து வருகிறீரோ அவைகளே என் மனதுக்கு வருத்தமாயிரு
" க்கிறது. ஆகையால் ஐயா, இனி இவ்வித தேவதூஷணங்களை
" என்னிடத்திற் பேசவேண்டாம்.

"**கிறிஸ்தவர்.** பிர: ஐயா, உமக்கு மனவருத்தம் வேண்டாம்,
" ஏனென்றால் நான் சர்வவல்ல தேவனைத் தூஷணியாமல் கொடூர
" பாவிஷ்டியாகிய சிவன் செய்துவந்த துர்க்கிரியைகளைக் காட்டி
" அப்படி ஞாயஞ்சொல்லவேண்டியதா யிருந்ததே ஒழிய வேற
" ல்லவே!

"**பண்டாரம்.** ௱-ம். கே: சேனுமையா சிவதேவன் ஒரு
" போதும் ஒரு துர்க்கிரியை செய்ததேயில்லை என்பதை நீர் எண்
" ணாமல் அவரை ஒரு பலஈனமானிடன் என்றே நினைத்துத் தூஷ
" ணஞ் சொன்னதெல்லாம், நீர் இன்னமுஞ் சிவபுராணங்களை
" நன்றாய்ப்பாராதவர் என்று தோற்றுகிறது. ஏனென்றால் அவர்
" தமது தேவவல்லமையினால் ஒருகாலத்தில் தமது வெள்ளிப்பர்
" வதத்தை எடுத்துக்குலுக்கின ஒருராட்சதனின் நிமித்தம் அவர்
" திரிபுர அரன் என்றபேரைத் தரித்துக்கொண்டு பூமியை ஒரு
" ரதமாக்கி, பிரமதேவனைச்சாரதியாக்கி, வேதங்களைக்குதிரைகளா
" க்கி, விஷ்ணுவை அம்பாக்கி, மகாமேருவை வில்லாக்கி, ஆதிசே
" டனை நாணாக்கி, அந்த ரதத்துக்குத் தாமே எசமானாயிருந்து, பா

“ ணத்தைக் கொளுத்தித் திரிபுரங்களின்பேரிலும் எறிந்து, அந்த
“ மூன்றுகோட்டைகளையும், அதில் இருந்த ராட்சதர்களையும் சட்
“ டழித்துப்போட்டார் என்பதை, பாகவதம் ஒன்பதாஞ்சல்லாப
“ த்தில் அறியலாமல்லோ? இப்படிப்பட்ட பரச்சுரூபியும் பராக்
“ கிரமசாலியுமாகிய சிவதேவனைத்தானே நீர் துர்ப்பலன் நீச்சம
“ னிதனென்று சொற்பமாகப் பேசப் புறப்பட்டீர். சபாஸ், இனி
“ இப்படி பேசுவது உமக்கு ஞாயமல்ல?

“ **கிறிஸ்தவர்.** பிர: ஐயா, கோபியாமற்கேளும், இப்படியே
“ முற்காலத்திலும் பிற்காலத்திலும் இக்காலத்திலும் உங்கள் தேவ
“ ர்களைப்பார்க்க அனேக அரசர்களும், பராக்கிரம பிரபுக்களும்
“ வெகுகோட்டைக் கொத்தளங்களையும், நாடு நகரிகளையும், பிடி
“ த்தும், இடித்தும் சுட்டழித்துப்போட்டதும், அங்கங்கே அனே
“ கமாயிரம் உண்டே? அவைகளைவிட நீர் சொன்ன பொய்க்கதை
“ கள் ஒரு அதிசயமோ? அஃதெப்படி பொய்யென்றால் சிவன்
“ பூமியை ரதமும், வேதங்களைக் குதிரைகளும், பிர்மாவைச் சாரதி
“ யும் விஷ்ணுவை அம்பும், மகாமேருவை வில்லும், ஆதிசேடனை
“ நாணும் ஆக்கிக்கொண்டு யுத்தஞ்செய்து திரிபுரங்களை வென்றா
“ னென்று உங்கள் புராணத்திற் புளுகியிருப்பதைநீர் மெய்யென்று
“ நம்பி இச்சபை மெச்சப் புகழ்ந்துபேசுகிறபடி நான் பேசாமல்
“ சகலரும் ஒப்புக்கொள்ளத் தகுந்த சில திருஷ்டாந்தங்களையே
“ இனிசொல்லுவேன் கேளும்.

“ **பண்டாரம்.** ௨௧-ம். கே: போரும், போரும், அப்படியே
“ நீர் சொல்லவும் நான் கேட்கவுந்தான்வேண்டும். ஆனால் எங்கள்
“ சிவபுராணங்களில் புளுகியிருப்பதை நான் உம்மிடத்தில் புகழ்ந்
“ ததாகச்சொன்னீரே அதற்குத் திருஷ்டாந்தம் என்ன?

கிறிஸ்தவர். பிர. ஐயா, அதற்கனேக திருஷ்டாந்த முண்
“ டே? அஃதெப்படியென்றால். சிவன் பூமியைரதமாக்கிக்கொண்
“ டபொழுது அவன் யுத்தஞ்செய்யப்போன அந்த மூன்று புரங்க
“ ளும் எந்தப்பூமியிலிருந்தது? பூமியைவிட்டு ஆகாயத்திற்பறந்து
“ கொண்டு நின்றதோ? அவைகளில் வாசஞ்செய்திருந்த ராட்சத
“ ருங்கூட ஆகாயமார்க்கமாய்ப்பறந்துகொண்டிருந்தார்களோ? சிவன்
“ பூமி முழுமையும் ரதமாக்கிக்கொண்டபொழுது திரிபுரங்களும்
“ அதற்குள்அடக்கம் அல்லவோ? ஆமென்றால் அப்புறம் ௸ குதி
“ ரைகளும்வில்லும்அம்பும் மற்றமற்ற ஆயுதங்களுமென்னத்திற்கு?
“ பூமியே ரதமானால் அந்தரதத்தைச்சிவன் எந்தப்பூமியின்மேல்நட

“ த்தினான். ஆகாயமார்க்கத்திலோ? பூமியே ரதமாயிருக்க யுத்தஞ்
“ செய்ததெங்கே? ஆகையால் இவைகள்எத்தனைபெரியஅறிவீனப்
“ பொய் என்பதை நீரே கவனிக்கத்தெரியுமே? இதனால் நீர்சொன்
“ னவைகள் சத்தியம் அசத்தியமென்பதை இங்குள்ளவர்களே தீர்
“ மானிக்கட்டும்?

“ **பண்டாரம்.** ௨௨-ம் கே: ஐயா, மெய்தான் எவ்விதத்தி
“ லும் நீர் எங்கள் புராணங்களைப் பொய்யாக்க வேண்டுமென்றே
“ இவ்வளவும் எத்தனித்ததே ஒழிய வேறென்ன? என்றாலும் பெரி
“ தல்ல, ஆனால் நீர் முன்னே என்னிடத்தில் புராணப்பொய்களை
“ நீங்கள் மெய்யென்று சாதிப்பதுபோல நான்சாதியாமல் சகலரு
“ ம் மெச்சி ஒப்புக்கொள்ளும்படியாக மெய்ச்சரித்திர திருஷ்டாந்
“ தங்களைச்சொல்லிக் காண்பிப்பேன்? என்றீரே அவைகளைச் சற்று
“ தெரிவிக்கவேண்டும்?

கிறிஸ்தவர். பிர: கேளும் ஐயா, அவைகள் என்னவென்றா
“ ல், இந்துக்களிற் சிலர் கொஞ்சகாலத்துக்குமுன் பர்மா, சீனா,
“ ரங்கூன், அயோத்தி, அவரங்கபாத், சோலாப்பூர், நாகப்பூர், சக
“ நாதம், டில்லி முதலிய தேசங்கள் எல்லாம் எங்கள் தேவர்கள் வா
“ சஞ்செய்தஸ்தலங்கள் ஆகையால்அவைகளை [illegible]போய் ஜெ
“ யித்துவரமாட்டார்கள் என்றும், சிலரோ நீச்சராகிய வெள்ளைக்
“ காரர் துணிந்துபோய் அவ்விடங்களிற் காலைவைத்தாலும் அந்தந்
“ தத்தேவர்கள் அவர்களை உடனேமூக்கிலும் வாயிலும் ரத்தம் விழ
“ ச்செய்துக் கொன்றுப் போடுவார்கள் என்றும், அல்லவென்று
“ ௸ நீச்சர்போனாலும் அந்தத்தேவஸ்தலங்களை ஒருக்காலும் ஜெ
“ யிக்காமல் தங்கள் தண்டுகளையே மடியக்கொடுத்து அபசெயப்ப
“ ட்டுத் திரும்புவார்களேயன்றிவேறில்லை என்றும், வேறு சிலரோ
“ வெள்ளைக்காரர் இந்துமதவிரோதிகளாகையால், அந்தத்தேவஸ்த
“ லங்களை ஒருக்காலுஞ் செயிப்பதில்லை என்றும், ஒருவரோடு ஒரு
“ வர் கைபோட்டுஞ் சத்தியஞ்செய்துஞ் சாமர்த்தியங்கூறி நிஷித
“ மாகப்பேசிப்பலவிதமாய்ப்பிதற்றினவர்களும்அநேகர்அல்லவோ?
“ ஆமென்றால், இப்பொழுது இந்துக்களுடைய அந்தந்த தேவஸ்த
“ லங்களும் அந்தந்த தேவர்களும் எங்கேயிருக்கின்றன? ஐயோ!
“ இந்துக்கள்முன் ஈங்கிதையாக நீச்சரென்றுசொன்ன அந்த வெ
“ ள்ளைத் தேவாட்களுக்கேகீழ் அடங்கி கிடக்கின்றதல்லவோ? அந்
“ தந்த தேவஸ்தலங்களையெல்லாம் அவர்கள்பிடித்தும் தங்கள் இஷ்
“ டப்படி நாளதுவரையில் ஆளுகைசெய்தும் வருகிறார்கள் அல்ல
“ வோ? இவைகளை யெல்லாம் வெள்ளைத் தேவாட்கள் பிடிக்கப்

“ போகச்சே மேற்படி உங்கள் சிவதேவன் பூமியை ரதமாக்கிக்
“ கொண்டு போனானென்ற பொய்யைப்போல அல்ல, நம்மில்
“ அனேகர் யாத்திரைசெய்ததும் நம்முடைய கண்கள் கண்டதும்
“ காற்றில்லாமலும் பாயில்லாமலுஞ் ஜலத்தில் பறக்கும் ரதத்தில்
“ ஏறிப்போய் ஜெயித்தார்களென்பதே சகலரும் அறிந்த செய்
“ தி அல்லவோ ?

“ மேலும் உங்கள்சிவதேவன் இந்தப்பூமியை ரதமாக்கி எசமானு
“ க ஏறிக்கொண்டுபோய், யுத்தஞ்செய்து திரிபுரங்களையுஞ் செயி
“ த்தானென்று நீர் சொன்னீரே? சிவன் அந்த பூமியாகிய ரதத்தை
“ வேறே எந்தபூமியின்மேல்நடத்திக்கொண்டுபோனான் என்பதை
“ ப் புராணத்தை எழுதினவர் கண்டெழுதாமற் போனதால் அது
“ பொய்களிற் பிரதானப்பொய் என்பது சகல அறிவாளிகளுக்குந்
“ தெளிவாயிருக்கிறதே?, ஆனால் ஐயா, நான் அப்படி உம்மைப்போ
“ ல் பொய்புராணத்தைநம்பி அபத்தம்பேசாமல்இந்தச்சதுர்தேச
“ ங்களிலும் உள்ள கோடாகோடி பிரஜைகள் நாளதுவரையில் அ
“ ங்கங்கே யாத்திரைபோய் வருகிறதும் அங்கங்குள்ள நாட்டாரு
“ ங் க[illegible]ருந் தங்கள் தங்கள் சொந்தக்கண்களாற்பார்த்தும் வரு
“ கிறபடி, அனேக ஆயிரம் ஆடு மாடு குதிரை முதலிய மிருகசாதி
“ களையும், கோழி முதலிய அனேக ஆயிரம் பட்சி ஊர்வனங்களையு
“ ம், கட்டில் மேசை பெட்டி பேழை சட்டி சரக்கு சகலவித சா
“ மான்களையும், பலவிதபதார்த்த காய்கனி கீரை முதலிய உணவு
“ களையும், ஒவ்வொரு ரதங்களிலும் நிரப்பிக்கொண்டும் அனேக
“ மாயிர ஜனங்களுங்கூட ஒருமிக்க ஏறிக்கொண்டும் எத்தனை நூறு
“ ரதங்களையும் ஒன்றின்பிறகால் ஒன்று சங்கிலிகளாற் பொருத்
“ தி, ஆனை குதிரை ரிஷபம் முதலான மிருகங்களைக்கொண்டும், ம
“ ற்ற மனிதரைக்கொண்டும், நடத்தப்படாமல் தன்னாலேதானே
“ மகாவேகத்தோடே ஒருநாழிகைக்குள்எண்காதவழிதூரம்பறந்து
“ ஓடிக்கொண்டு சகலருக்கும் உபயோகமாயிருக்கிறதும் மகா
“ ஞானத்தையும் ஆச்சரியமான சூட்சத்தையும் உடையதாயும்
“ சகல பூலோகத்தாருக்கும் மிகுந்த பிரமிப்பை உண்டு பண்
“ ணிக்கொண்டு வருகிறதாயும் இருக்கிற அனேக சூட்ச ரதங்க
“ ளை இக்காலங்களில் பார்த்துவருகிற மேற்படி இந்துக்கள் ஆ ஆ!
“ இதைச் செய்து நடத்துகிற வெள்ளையனிதரே பூரண ஞானிக
“ ளென்று புகழ்ந்து இவர்களே தேவப்பிறவிகளென்றும் இவர்க
“ ளே தேவ சாதியாரென்றும் இவர்களே தேவ புத்திரரென்றும்
“ முன் இவர்களை நீச்சரென்று இகழ்ந்த தங்கள் சொந்த நாவுகளே

“ இப்பொழுது இவர்களை மேலான ஞானிகளென்றுங் கண்கண்ட
“ தேவாட்களென்றும் புகழ்ந்துபேசி பிரமிக்கிறார்கள் அல்லவோ?
“ ஐயா, இப்படிப்பட்ட சூட்சரதங்களைக்கொண்டே நாளதுவரை
“ யில் வெள்ளைத் தேவாட்கள் யாத்திரைசெய்து அந்தந்த தேசங்க
“ ளிலுள்ள சத்துருக்களை செயித்தும் அழித்தும் வென்றும் வருகி
“ றார்கள் அல்லவோ? ஆமென்றால் ஷை பூமியை ரதமாக்கிக்கொ
“ ண்டானென்று உங்கள் சிவன் முதலிய திரிமூர்த்திகளாவது முப்
“ பத்துமுக்கோடி. தேவர்களில் யாதொருவராவது இவ்வித சூட்ச
“ ரதங்களைச்செய்து அவைகளில் ஏறிப்போனவர்கள் உண்டோ?
“ இந்தச்சூட்சமான ஆச்சரியங்களை அந்தந்தத்தேவர்கள் தங்கள்கண்
“ களினாலாகிலும் கண்டிருப்பார்களோ ? காதுகளினாலாகிலுங் கேள்
“ விப்பட்டிருப்பார்களோ ? இவ்விதச்சூட்சரதங்களைச்செய்துநட
“ த்தத்தக்க ஞான முள்ளவர்களாகிலும் உங்கள்தேவர்களில் ஒரு
“ வன் உண்டோ? ஐயா, இந்த ஞானமுள்ள சூட்சரதத்தின் மெய்
“ ச்சரித்திரங்களைக் குறித்தாகிலும் உங்கள் புராணங்களில் எழுத
“ ப்பட்டிருக்கிறதுண்டோ?

“ இஃதன்றிச்சிவன்பூமியை ரதமாக்கி ஏறிப்போனான் என்
“ நீர்சொன்ன பாகவதத்தில் உள்ள பொய் [illegible] அல்ல இன்ன
“ மும் ஒரு நிச சரித்திரத்தையே, சொல்லுவேன் கேளும். நீங்க
“ ள்சொல்லுகிற காமதேனும், மற்ற ரிஷபம், பறக்கிற குதிரை,
“ ஆனைமுதலியவாகன ஒத்தாசையினாலும் அல்ல, ஆகாயத்தில்
“ பறக்கும் பட்சிகளால் தாங்கிப் பறக்கும்படியான யாதொரு
“ ஒத்தாசையைக் கொண்டும் அல்ல, மகா ஞானமாகவும், சூட்ச
“ மாகவும், ஆகாயமார்க்கத்திற் பறந்து யாத்திரை செய்யும்படியா
“ ன ஆகாச ரதங்களையும் ஷை வெள்ளைத் தேவாட்களே செய்து
“ அவைகளின்மேல் ஏறி ஆகாயத்தில் யாத்திரை போகச்சே
“ அங்கும் இங்கும் உள்ள கோடாகோடி பிரஜைகளின்கண்களுக்கு
“ எட்டின தூரமாகிய ஆகாயமண்டலம் வரைக்கும் பார்த்தும்,
“ பிறகு மனிதர் கண்களுக்கும், எட்டாத தூரம் போகச்சே மறை
“ ந்தும் சிலநாளுக்குப்பின்பூமியில் இறங்குவதுமாகிய ஆகாசரதத்
“ தைப்பார்த்த இத்தேசத்தின் இந்துக்கள் பிரமித்து ஆ, ஆ, முற்
“ காலத்தில் நம்முடைய தேவர்கள் ஆகாயரதமேறி, கைலங்கிரிக்
“ குப்போனார்கள் என்று புராணங்களில் புளுகியிருப்பதை வாசி
“ த்துங் கேட்டதே அல்லாமல் அதை ஒருவனுங் கண்களாற் கண்
“ டவனும் இல்லை, அதைக் கண்டவன் சொல்லக் கேட்டவனும்

“ இல்லை. ஆனால்இக்காலத்திலோ தேவவமிசத்தாராகிய வெள்ளைத்
“ தேவாட்கள் இப்பேர்ப்பட்ட ஆகாய ரதத்தில் ஏறி, உயரப்பறந்
“ துபோகிறதே பிரமிக்கப் படத்தக்க அதிசயம். ஆகையால்
“ இவர்களே நம்முடைய கண்கண்ட தேவாட்கள், என்றும் பேசி
“ ன புகழ்ச்சிகளை நீர் கேள்விப்படவில்லையோ? ஐயா, இவ்வித
“ மாக சகலருங் கண்களாற் கண்ட ஜல ரதம், நில ரதம், ஆகாய
“ ரதமென்கிற மெய்ச் சரித்திரங்களைச் சொன்னால் அல்லவோ
“ மூடரும்ஒப்புக்கொள்ளச்சந்தேகமிராது? ஆனால்நீரோமுழுப்பூசி
“ ணிக்காயைச்சோற்றுடன் மறைக்கப் பார்த்தீரே! அது முடியு
“ மோ? முடியாதே! எப்படியாகிலும் நீர் உமது சிவதேவனைப்
“ பராக்கிரமமும் வல்லமையும் உள்ள கடவுளென்று மெய்ப்பிக்
“ கப் பிரயாசைப் படுகிறீர், நானோ அவன் ஒரு பலவீன மனித
“ னென்றும் அவன் துர்நடக்கைகளைக் குறித்தோ ஒரு துஷ்டபா
“ வாத்துமாவென்றும் இன்னமும் கடைசிவரையிலும் ரூபகாரப்
“ படுத்தப்பார்ப்பேனே அல்லாமல் வேறல்ல? ஆகையால் பண்
“ டாரமே அப்படியே உங்கள் சிவதேவன் பலவீன மானிடன்
“ தான் என்பதற்கு இன்னமுஞ் சில திருஷ்டாந்தங்களைக் காண்பி
“ ப்பேன் கேளும்.]

ஒருவிசை வாணாசூரன் என்கிற ராட்சதன் மகா பலத்தவனாயி ரு[illegible] அவனுக்குச் சிவன் வாசல் காத்துக்கொண்டு அனேககாலம் இருக்கிறபொழுது இவனுடைய சிறையை நீக்க வேண்டும் என்று விஷ்ணு, அந்த வாணாசூரன்பேரிலே விநாயகன், வீரபத்திரன், சுப்பிரமணியன் முதலான வெகுசேனைகளைக் கூட்டிக் கொண்டுபோய், வெகுகாலஞ் சண்டைசெய்கிற பொழுது, வாணாசூரன் இவர்கள் பேரிலே சண்டைக்குத் தன்வாசல் காக்கிற மேற்படி சிவனைஅனுப்பினான்என்றும், அப்பொழுதுஇவன்தேரில் ஏறிக்கொண்டுபோய் அந்தவிஷ்ணுவுடனே யுத்தம்பண்ணும்பொழுது விஷ்ணுவானவன் இவன்ஏறிவந்ததேரை அடித்து உடைத்ததனால் இவன் கீழேவிழுகிறபொழுது அடா இவன் நம்முடையவன் அல்லவோ! என்றெண்ணி விஷ்ணு ரிஷபமாகத் தாங்கித் தப்பி ஓடிப் போக விட்டுவிட்டான் என்றும், சிவன் ஓடிப்போன பிற்பாடு வாணாசூரன் தானே வெகுசேனைகளைக் கூட்டிப்போய் அவனோடே எதிர்த்து யுத்தப்பண்ணும் பொழுது திருவரங்கக்கலம்பகம். ௫௯-ம் பாட்டில்.

ஐங்கரன் முடுகியோட முருகனோட முக்கணீசன் மக்களைத்
தேடியோட வாணனாயிரம் புயங்கள் குருதிநீர் சிந்தியோட
நேமிதொட்ட திருவரங்கராசரே.

என்று விஷ்ணு சமயத்தார் கோயில் அரங்கக்கலம்பகத்திற்

சொல்லுகிறார்கள் அல்லவோ? இதுவுமன்றிப் பின்னொருவிசைபலிச்சக்கிரவர்த்தியை மூன்று அடிநிலங் கேட்டுப் பூலோகமெல்லாம் ஓர் அடியாக அளந்து ஆகாயம் ஓர் அடியாகப் பாதத்தை நீட்டுகிறபொழுது நீட்டின பாதத்தினுடைய ஒருவிரல் வருணமண்டலத்திற்பட்டு அந்தமண்டலம் உடைந்து ஜலம்புறப்பட்டு வரும்பொழுது, சிவன் கண்டு இது விஷ்ணுபாத உதைப்பட்ட ஜலம், இது வெகுகாலந் தவசுபண்ணினாலுங் கிடையாதே என்று அந்த ஜலத்தைச் சிவன் தன்னுடைய பூச்சியமுள்ள சிரசில் தரித்துக்கொண்டான் என்று விஷ்ணு சமயத்தார் மேற்படி கலம்பகத்திற் சொல்லுகிறார்களே? இவைகளால் சிவனுடைய மனிதசுபாவ பலவீனங்கள் வெளிப்படுகிறதல்லவோ? இதைக்குறித்த ஒரு கவித்துறை.

தேனுந்துசோலை யரங்கேசர்சேவடி மேல்விசையன்
தானந்தநாளையிர் சாத்தியமாலையுந் தான்விளங்க
வானந்தருங்கங்கை நன்னீருஞ்சென்னியில் வைக்கப்பெற்ற
ஆனந்தந்தானலவோ முக்கணன் மன்றுளாடுவதே.

எ-து: இதுவுமல்லாமல் மேற்சொன்னபடி முன் ஒருவிசை அத்திரிமகாமுனியினுடைய ஸ்திரி அநுசூயை [illegible] பதிவிரதையை நிர்வாணத்தோடே பார்க்க ஆசைபட்டபடியினாலே அவளால் குழந்தையாகச் சபிக்கப்பட்டுப்போன இவன் நாரதமகாமுனியினுடைய புண்ணியத்தினாலே அல்லவோ மீட்டுவிடப்பட்டான்?

பின்னும் ஒருகதையிலே சிவன் பன்னிரண்டுவருஷமாக இரந்துண்டு திரிகிறபொழுது சத்தரிஷிகளுடைய பெண்டுசாதியுங் கற்பழித்தான் என்றும் அதில் ஒருத்தி அருந்ததி என்பவள், மற்ற ஆறுபெயருந் தாங்கள் இந்தச்சிவனுக்கு விபசாரத்தில் பெற்ற பிள்ளைகளைத் தங்கள் புருஷருக்குப்பயந்து வெட்கம்போம் என்று சிவனை அந்தப் பிள்ளைகளைக் கூட்டிப்போகச் சொன்னபடியினாலே சிவன் கூட்டிக்கொண்டுவந்து தன் தேவி பார்வதியின்முன்னே விட்டபொழுது, அவள் இந்தப்பிள்ளைகள் ஏதென்றுகேட்க உன் மக்கள்தானே என்று சிவன்சொல்ல அவள் சந்தோஷத்தோடே மிகுந்த பட்சமாக அந்த ஆறுபிள்ளைகளையுங் கட்டி அணைத்துக்கொண்டாளாம். அப்பொழுது ஆறுபிள்ளைகள் உடலுங் காலும் ஒன்றாய்ப் பொருந்தித், தலையுங் கையும் பொருந்தாமற்போனதினாலே, அந்தப்பிள்ளைகளுக்கு ஆறுமுகம்என்றுபெயர் ஆயிற்றுதாம். கேளும்பண்டாரமே, பராபரவஸ்துவானவர், உண்டாக்கப்பட்ட வானத்திலுள்ள இருபத்

தேழு நட்சத்திரத்தையும், தக்கன்பெற்ற இருபத்தேழு பெண்கள்
என்றும், அந்தப்பெண்களை ஒருவன் தன்னுடனே காந்தருவ மண
மாகக் கூடியிருக்க அழைக்கும்பொழுது அந்தப்பெண்கள் தங்கள்
தகப்பனைக் கேட்டுக் கலியாணம் பண்ணிக்கொள்ளும் என்று
சொன்னதினாலே அவன் அந்த உஎ. பெண்களையும் கூனுஞ் சப்
பாணியுமாகச் சபித்துப்போட்டுப் போனதாகவும், பின்பு ஒரு ரிஷி
வந்து அந்த சாபத்தைத் தீர்த்து அவர்களைக் கலியாணம்பண்ணிக்
கொண்டுபோனான் என்றும், ஒருகதையில் இந்தப்பொய்யையுங் கற்
பித்திருக்கிறது மெய்யல்லவோ? மேற்படி அந்த உஎ. பெண்களுஞ்
சந்திரனுக்குத் தேவியாயிருக்கிறதென்றும், அதிலே ரோகணிதேவி
பேரிலேமாத்திரம், சந்திரனுக்கு மகாபட்சம் என்றும், அதில் ஒரு
கார்த்திகை நட்சத்திரம்மாத்திரம், ஆறுபெண்கள் என்றும், மறுமீ
ன் காதலியென்றும், மடக்கவவிலே கார்த்திகையாள் நான்றகந்த
னென்றும், இப்படிப்பட்டபொய்களை இந்துக்கள்புராணமாகக்கட்
டிவைத்திருக்கிறார்கள். மேலும் இந்தத் தெட்சப்பிரசாபதியாகிய
தக்கன் என்கிற அசுரன் தெய்வலோகத்துக்குப் போனபொழுது
அங்கிருக்கவர்கள் எல்லாரும் எழுந்திருந்து ஆசாரம்பண்ணினார்கள்,
இந்தச்சிவனே எழுந்திராமலும் ஆசாரம்பண்ணாமலும் போனபடி
யினாலே, தக்கன் கோபித்துக்கொண்டு, இவன் என்மகளைக் கலியா
ணம்பண்ணின என்மருமகன், இவன் என்னைச் சின்னத்தனப்பண்
ணினான் என்று யாகம் நடத்தும்பொழுது, தனக்குவேண்டிய மனி
தனையுந் தன் உறவின்முறையாரையும் அழைத்துவைத்துக்கொண்
டான், மற்றப்படிச்சிவனையும்தன்மகளாகிற பார்வதியையும் அழை
க்கவில்லை. ஆனால் பார்வதி தன் தகப்பனின் யாகத்துக்குப்போக
வேண்டும் என்று சிவனைக்கேட்க, அவனோ அழையாமற்போகிறது
சரியல்ல அப்படிப்போனாலும் பொல்லாப்பு வரும் என்று எத்தனை
யாய்ச்சொல்லியுங் கேளாமற்போனாள். ஆனால் சிவன் யாகம்நடந்
தால் தனக்குச்சாவுவரும் என்று யாகத்தைக்கெடுத்துவரச்சொல்லி
த் தன்மக்களைஅனுப்பினான். இங்கேசிவதேவனுடைய பிள்ளைகளின்
அறிவீனப்புத்தியைச்சற்றுக் கவனியும். முந்திவிநாயகனை அனுப்பி
னபொழுது அவனுக்குக் கச்சாயத்தினாலே பராக்குகாட்டினதால்
அவன் அதைத் தின்றுகொண்டே இருந்தானாம். பிற்பாடு அனுப்
பின இளையமகனை வேசி நடனத்தினாலே மயக்கிவித்தானாம். அப்
பொழுது சிவனுக்குக் கோபம்பிறந்து வீரபத்திரனை நெற்றியின்
கண்ணினாற் பிறப்பித்து சீக்கிரத்தில் அந்த யாகத்தை [illegible]த்துவர

அனுப்பினான். இவன் தன் தமையனென்று அறியாமல் விநாய
கனையும் வெட்டித் தக்கன் தலையையும் வெட்டி யாகத்தைம் அழி
த்தான். இதற்குமுன்னே யாகத்துக்குப்போன பார்வதியோடே
அங்குள்ள ஒருவரும் பேசாதபடியினாலே அந்தயாகத்தில் விழுந்து
செத்தாள். அப்பொழுது சிவன் தன்பெண்சாதியைச் சாகக்கொ
டுத்ததால் பர்வதத்தின்பேரிலே தபசுக்குப்போய்த் தபஞ் செய்த
பொழுது பர்வதராஜன் சிவன் தபசை மெச்சித் தன்மகளைச் சிவ
னுக்குக் கலியாணம் பண்ணுவித்தான். இதுவும் அல்லாமல் வால்
மீகன் போஜராஜன் முதலான கிரந்தகர்த்தாக்கள் சொன்ன கம்ப
ராமாயணம் வால்மீகராமாயணத்திலே பாலகாண்டத்தின் முப்பத்
தைந்தாஞ் சருக்கத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிற கிரமமாவது.

ருத்திரனும் பார்வதியும் மகா மன்மதபாணத்தினால் நொந்துவட
கைலாசத்திலே ஆயிரம்வருஷம் இடைவிடாமல் மகாபோகசங்கம்
பண்ணினார்கள் என்றும், அதிலே அநேக அருவருப்புள்ள காரியங்
கள் பலபல அஞ்ஞான விரோத வித்தியாசங்களாகவும், அவலட்ச
ணவிதங்களாகவுஞ் சொல்லியிருப்பதால், அந்த வண்டக்கதைகளை
இவ்விடத்தில் வெளிப்படுத்துகிறது எனக்கே சங்கோசமா யிருக்கி
றது. ஆதலால் உத்திராதி கிரந்தத்திலே சொல்லியிருக்கிறபடிச்
சுருக்கமாகச் சிலதை வெளிப்படுத்துகிறேன்.

அதாவது, ருத்திரனாகிய சிவனும் பார்வதியும், ஆயிரம்வரு
ஷம் போகசங்கம் பண்ணுகிற பொழுது ருத்திரனை அறியாமற்
பார்வதியைத் தேவர்கள் எடுத்துக்கொண்டுபோய் அவன் அறியா
தஸ்தலத்திலே வைத்திருந்தார்கள் என்றும், அப்பொழுது பார்வ
தியானவள் இடைவிடாமல் ஆயிரம்வருஷம் போகசங்கம் பண்ணி
னதும் போராமல் தன்னைத் தேவர்கள் எடுத்துக்கொண்டுபோய்
வைத்ததினாலே பார்வதி கோபித்துக்கொண்டு தேவர்களுக்குப் பிள்
ளையில்லாமற் போகக்கடவதென்று சாபமிட்டதும், ருத்திரன் தன்
பெண்சாதியைப் போக்கடித்த படியினாலே மிகுந்த சஞ்சலத்து
டனே அங்கலாய்த்துக்கொண்டு, பின்னும் மோகம் பொறுக்கமாட்
டாமல் ரேதஸ்க்கலனம் பண்ணினதும், கங்கை அதைப்பொறுக்க
மாட்டாமல் அக்கினியிலே போட்டாள் என்றும், அக்கினியானது
அப்படிப்பட்ட ரேதஸ்கலனைப் பொறுத்ததினாலே ருத்திரனுக்குக்
கிருசாறு ரேதாயென்கிறபெயர் உண்டாயிற்றென்றும், இந்துக்கள்
சொல்லுகிறார்கள். இதுவும் அல்லாமல் சிவன் வண்ணாத்தியையும்
ஒரு பெண்சாதியாக வைத்திருந்தான் என்றுஞ் சொல்லி யிருக்கி
றதால் குருநமசிவாயர் சொன்ன வெண்பா.

ஆண்டகுருபரனை அறியாதமானிடனைத்
தூண்டி விடவொருத்தித் தோன்றினள்—நீண்டபுகழ்
திக்கெல்லாம்போற்றுந் திருவண்ணாமலைதனிலே
எக்கெல்லாத்தேவியென் றெருத்தி.

எது. வண்ணார் குடித்தனம் பண்ணினது ஒரு மலையிடமானபடி
யினாலும் அங்குள்ள வண்ணாத்தியைச் சிவன் எடுத்துக்கொண்ட
படியினாலுங் அதற்குத் திருவண்ணா மலையென்றுபெயர் உண்டா
யிற்று. இதைக்குறித்தே உங்கள் பெரிய உலா என்னும் ஒருபிரப
ந்தத்திற் சொல்லியிருக்கிறதாவது,

உண்ணாமுலையாளிருக்கவண்ணாத்திக்கட்டிப்பிடவைத்தப்புங்,
கையாலணைத்ததற்கோ தட்டுப்புழுகணிந்ததாம்.

வே. [“ மீளவுங் கேளும் பண்டாரமே, இதற்குச்சாட்சியாக,
“ வேதாந்தசாஸ்திரியாருந் தமது பிரபந்தத்தின் ஒருசரணத்திலே,
“ அண்ணாமலையர்திருவணுமலைவண்ணாத்தியெனுமுண்ணாமுலையை
“ பண்ணாலூட்டியுங் கண்ணாற்கண்டதென் [ப்
“ றெண்ணுமலேசீங்கள் விண்ணாணைப்பேசுறீர்.

“ என்றுஞ் சொல்லிய திருஷ்டாந்தங்களால் சிவன் ஒருகாமி
“ யான மானிடனென்று மறியலாமல்லவோ.”]

இதுவும் அல்லாமல் ஒரு பெண் பசாசாகிற காளியை வெல்ல
வேண்டும் என்று தேவர்கள்தாளம்போடச்சிவனுங் காளியும்நடனம்
பண்ணுகிறபொழுது, காளியம்மை கெலிக்கிற தறுவாயிலே சிவன்
தன்னுடைய அவமானமெல்லாங் காணும்படியாகத் தன் ஒருகாலை
உயரவெடுத்து அம்பலத்தில் ஆடினான் என்றுங் காளியம்மை அப்
படி ஆடாமல் மகிமையோடே வெட்கப்பட்ட அவளைத் தேவர்கள்
தோற்றுப்போனாளென்று, ஆகடியமாகப் பரியாசம் பண்ணினார்
கள் என்றும்; அவளுஞ் சிவனுக்குஒருபெண்சாதிதான்என்றும், அவ
ளை நாராயணன் சகோதரி கன்னிக்குமரி என்றுஞ் சொல்லுகிறார்
கள். இப்படி இவர்களிருவரும் ஆடுகிறபொழுது; சிலம்புதெறித்
துத் திருவேலங்காடுவிட்டுத் தெற்கே புலியூரிலே விழுந்ததென்
றும், இந்த முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்களுந் தாங்கள் ஞான திருஷ்
டியினால் அறியாமல், அதிற் சிலதேவர்கள் கூடிக்கொண்டு வடக்
கே மயிலாப்பூரிலே, தறிநெய்கிற நீச்சனாகிய வள்ளுவனிடத்திற்
போய்க் கேட்கும்பொழுது, வள்ளுவன் தார்போடுகிற சட்டிக்குள்
ளே கலுக்கென்று விழுந்தசத்தங் கேட்டேனென்று சொன்னான்.
இதனால் உங்கள் தேவர்களின் அறிவீனங்களை நீரே அறிந்துகொள்
ளும். மேலும் மயிலாப்பூருக்கும் புலியூருக்கும் பன்னிருகாதவழி
தூரத்திலேவிழுந்தசிலம்பு வள்ளுவன் தார்போடுகிறசட்டியிலேசத்

தங்கேட்டேனென்று லக்குச்சொன்னபிற்பாடு, அந்த அறிவில்லாத
தேவர்கள், வள்ளுவன் அறிந்து சொன்னசெய்தியைக் கேட்டுக்கொ
ண்டு,புலியூருக்குப்போய்ச்,சிலம்பைக்கண்டெடுத்தபடியினாலே, அ
ந்தஸ்தலத்திற்குச்சிலம்புரம், என்றுபெயரிட்டார்களாம்.ஆதலால்அ
ந்த ஸ்தலத்தைமகாபாதகங்களைச்செய்த எந்தச் சண்டாளனானாலுங்
கண்டால் அப்படிப்பட்டவனுக்கு மோட்சம் உண்டென்று சிலம்புர
ச்சருக்கத்திலே ஆணையிட்டுச்சொல்லி யிருக்கிறதை நீரும் வாசித்தி
ருப்பீர் அல்லவோ?

“ **பண்டாரம்.** உகூ-ம். கே: ஆம் ஆம். அதற்குச் சந்தேகம்
“ இல்லை, அப்படியே நானும் வாசித்ததுண்டு. அஃதல்லாமல் எங்க
“ ள் சிவபக்தரினும் ஒருஞானவான் மேற்படி சிலம்புரத்தைக் காண்
“ கிற சண்டாளர்மாத்திரம் அல்ல, சிலம்புரமென்று ஒரேவிசைவா
“ யாற் சொல்வோர்க்குங்கூடத் தங்கள் ஊழிகாலப்பாவங்கள் எல்
“ லாம் விமோசனமாகிவிடும். ஆகையால் மற்ற நேம நிஷ்டைகளை
“ ச் செய்வதெல்லாம் வீணென்றுஞ் சிவதேவமகிமைகளையே மிக
“ வுந் திருஷ்டாந்தப்படுத்தியிருக்கிறார். அந்தச்சித்தாந்தப்பதசரண
“ ங்களிற் சிலதை உமக்குத் தெரிவிப்பேன் கேட்பீராக.

பதசரணங்கள்.

“ ஒருக்காற்சிவசிதம்பரமென்றுநீசொன்னாலிருக்காதூழ்வினையே
“ கருக்காவெனருக்கித்துத் தெரியும்பொதுவிலொருக்
“ காலைத்தூக்கிநின்ற கோலத்தைமனதில்வைத்து. ஒருக்.
“ வேதமந்திரஞ்சொல்லி யாயிரந்தெண்டன்புவி, மீதினில்விழு
“ வானேன், இரு] பாதமுஞ்சிவந்திடதலங்கடோறுந்திரிந்து, பல
“ தெய்வந்தொழுவானேன், கொல்லன்] ஊதுந்துருத்திபோலே
“ வாயுவைக்கும்பித்தும், யோகத்திலாழுவானேன், ஐந்து] காயங்
“ களுமொடுங்கி அங்கப்பிரதட்சணஞ்செய்,தருண்டுபிரண்டுமெதி
“ மருண்டெழுந்தழுவானேன். ஒருக்.

“ உருக்கியுடலைமெத்த வருத்தியுறக்கத்தையும், ஊனையுந் திறப்
“ பானேன், சிலை] யனைக்கில்லாநிருவாணி யாகியுலகவாழ்க்கை,
“ யனைத்தையுமறப்பானேன், தலை] நரைக்குந்திரைக்குங்கற்ப ம
“ ருந்துஞ்சித்தர்களாகி, நாடெங்கும்பறப்பானேன், சபை] தி
“ ரைக்குள்ளேமறைவாகி, யிருக்குமரகசியத்தைத், திறந்தறியா
“ மலேனோ யிறந்துதின்ம்பிறப்பானேன். ஒருக்.

“ சூழ்வலியுடைய பஞ்சாக்கினி யடைகின்ற, சுருபமுங்கருவா
“ னேன், மனை] வாழ்வைவெறுத்துகனி காயுஞ்சருகுந்தின்று,
“ மாதவம்புரிவானேன், பல]வேழ்விகளைச்செய்தந்த ஓமகுண்டத்
“ தில்நெய்யை, வீணிலேசொரிவானேன், காதுங்] கேழ்வியில்
“ லாதமுழு மவுனிகளாய்த்தலையிற் கிளைத்திட்டசடைதன்னை வ
“ ளர்த்திட்டுந்திரிவானேன். ஒருக்.

“௭௰. இப்படியாக இவர் சிவனுடைய மகத்துவங்களுக்கு மிஞ்
“சின நேமநிஷ்டைகள் உலகத்தில் யாதொன்றும் ஈடல்லவென்
“கிறாரே.

கிறிஸ்தவர். பிர: ஐயா பண்டாரமே, “இதைக்கொண்டு
“நான் உம்மை இனிவினவப்போகிற உதாரணங்களை நீரே எனக்
“குத் திருஷ்டாந்தப்படுத்தி விட்டதால் அவைகளைக் கொண்டே
“சில தகவல்களை உம்மிடத்திற் கேட்கவிருப்புகிறேன். அஃதென்
“னவென்றால், நீர் சொல்லிவந்த ௯ உதாரணப்பாடலில் நீரும்
“நானும் மற்றவர்களும் அறிகிறபடியே உம்மோடொத்த ஒரு சிவ
“பக்தரானவர் தன் சிவதேவன்பேரில் மகா பக்தியுடனே பாடியி
“ருக்கிறபொருள் என்னவென்றால், சிவதேவன் காளியுடன் வாது
“செய்து அவளைஜெயிக்க யோசித்துத் தன்மாணியைக் காளியின்ம
“ன் பார்க்கவும் அதனால் அவள் நாணம் அடைந்து அப்புறம்
“அவனோடே எதிர்நின்று ஆடாமல் தோற்றுப்போகும்படியாகவும்
“தன் ஒற்றைக்காலைத் தலைமட்டாகத்தூக்கி ஆடிக்கொண்டு நின்ற
“சிவனுடைய அந்த காலாக்கோலத்தையே மனதில் தியானித்துக்
“கொண்டு ௯ சிலம்புரத்தை சிலம்புரம், என்று வாயினாற் சொல்
“லிலு யாவருக்குந் தங்கள் ஊழிகாலப் பாவங்கள் யாவும், விமோ
“சனம் ஆகிவிடும், என்று சொல்லியிருக்கிறார் அல்லவோ? ஆமெ
“ன்றால், அவரைப்போலவே நானும் சிலகாரியங்களைக் குறித்து
“உம்மை வினவவிருப்புகிறேன்.

“௧-வது. ௯ சிவபக்தனவர் மற்ற இந்துக்களை நோக்கி நீங்
“கள் வேஷங்களை உச்சரிப்பானேன்? தேவனைப்பார்த்து ஆயிரம்
“இரண்டாயிரம் விசைக் குப்புறவிழுந்து தெண்டனிட்டுக்கிடப்பா
“னேன்? உங்கள் கால்கள் சிவந்துபோக திரேகம் எங்கும் மெலி
“ந்துபோக பலஸ்தலங்களிலுந்திரிந்து அலைந்து பல தேவர்களைத்
“தேடித்தொழுதும் வருவானேன்? அங்கப் பிரதட்சணஞ்செய்து
“புரண்டுபுரண்டு உருண்டும்போவானேன்? மேலும் புரண்டும்
“அழுவானேன்? சிலம்புரம் என்றால் ஊழ்வினைகள் எல்லாம்பறந்
“துவிடுமே என்கிறார் அல்லவோ? ஐயா இதை இந்துக்கள்மீறி
“மேற்சொல்லிய நேமநிஷ்டைகளையே செய்து வருவானேன்?
“சிவன், காலைத்தூக்கி நின்றதை நினைப்பதாலும், சிலம்புரம்
“என்று சொல்வதினாலும் ஒரு பிரயோசனமுங் கயிலாசமுங்கிடை
“யாது என்பதையே விளக்கி அறியாதவர்களும் அறியசாட்சியிடு
“றார்கள் அல்லவோ?

“உ-வது. அவர் மீளவும் இந்துக்களை நோக்கி, நீங்கள் உங்கள்
“உடலைவருத்தப்படுத்துவானேன்? பசிப்பையும் நித்திரையையும்
“வெறுப்பானேன்? நிருவாணிகளாய்த் திரிவானேன்? இல்வாழ்க்

“கையைவிட்டு வனவாசஞ்செய்து எல்லாவற்றையும் மறப்பானே
“ன்? சித்தர்களாகி கற்பங்களைப்புசித்து நரை திரை போக்குவா
“னேன்? மரித்துப் பிறகு எழுவிதம் மறுபடி பிறப்பானேன்?
“சிலம்புரம் என்றால் மாத்திரம் போருமே! அதனால் உங்கள் ஊழ்
“வினைகள் எல்லாம் பறந்து ஓடிவிடுமே என்கிறார் அல்லவோ?
“இவைகள் மெய்யாயிருந்தால் இந்துக்கள் ஏன் சிலம்புரம் என்று
“லேசாய்ச்சொல்லிவிட்டு அவரவர் ஊழ்வினைகளைப் போக்கிக்கொ
“ள்ளாமல் மேற்படி சமையசடங்கு முதலானவைகளையே செய்து
“வருகிறார்கள். இதனால் சிலம்புரம் என்று சொல்வதில் பாவம் ஒ
“ருபோதும் விமோசனம் ஆகாதென்கிறதற்கு இவர்களே இடசாட்
“சிகளாக மேற்படி சிவபக்தன் சொன்னவைகளைப்பொய்யென்று
“வெளிப்படுத்துகிறார்கள் அல்லவோ?

“௩-வது. அவர் மீளவும் இந்துக்களை நோக்கி நீங்கள் உங்கள்
“தேகத்தை ஒடுக்கி இல்வாழ்வைவெறுத்துக்காய்கனிசருகுகளைத்
“தின்று கடுந்தபஞ் செய்வானேன்? பல புல வேழ்விகளைச் செய்
“து ஓமகுண்டங்களில் நெய்யை வீணில் வார்ப்பானேன்? மவுன
“ஞ்சாதித்துத் தலையிற் சடைகளைவளர்த்துந் திரிவானேன்? சிலம்
“புரம், என்னுமாத்திரஞ் சொன்னால் அவர்களுக்கு ஊழ்வினைகள்
“யாவும் பறந்துபோமே என்கிறார் அல்லவோ? ஐயா, இது மெய்
“யாயிருக்குமானால் சகல இந்துக்களும்நீரும் ஏன் இந்தச்சிவபக்தன்
“சொன்னதை நம்பி சிலம்புரம் என்றுமாத்திரம்வசனித்துக்கயிலா
“சத்தை லேசாய் அடையாமல் அவர் தள்ளக் கற்பித்த மேற்படி
“வீண்வேஷக் கிரியைகளையே கைக்கொண்டு தங்கள் சிவபக்தன்
“சொன்னதையோ அசட்டைசெய்துச்சிவனுக்குங் கோபத்தை உ
“ண்டுபண்ணி வருகிறதெல்லாம், தங்கள் சிவபக்தன் ஒருவிசை சி
“லம்புரம் என்றால் சகலபாவங்களும் விமோசனமாகிக்கயிலாசம்
“போகலாம் என்று பாடினது பொய்யென்றுந் தங்கள் பாரம்ப
“ரைகளையே கைக்கொண்டும் நடக்கிறதே ஞாயமென்றும், வெளி
“ப்படுத்துகிறதல்லவோ? ஆகையால்பண்டாரமே, அவர்சொன்ன
“தும் இவர்கள் செய்து வருவதும் இரண்டும் பொய்யென்றே வெ
“ளிப்படுறதே மெய்.

114615

“பண்டாரம். உ௪. கே: கேளும் ஐயா, இந்துக்கள் சிவ
“பக்தரின்வாக்கைப் பொய்யென்று எண்ணினதாகவல்ல? உலகம்
“பலவிதம் அல்லவோ? ஆகையால் நீர் சொன்னபடியே அனேக
“இந்துக்கள் சிவபக்தாளுடைய புராண வாக்குகளைமாத்திரம் அல்
“லவோ? சிவதேவனையே அசட்டைசெய்து சிவநேமநிஷ்டைகளிற்
“சிலதைமாத்திரம் நடத்தி மற்றதை அருவருக்கிறார்கள், அதற்குக்
“காரணம் அவர்கள் இன்னமும் சிவபுராணங்களை நன்றாய் வாசித்
“துச் சிவதேவனுடைய மகத்துவங்களை அறியாதிருப்பதே.

“ கிறிஸ்தவர். பிர : ஐயா பண்டாரமே, அப்படி உங்கள்
“ சிவதேவனுடைய மகத்துவங்கள்தான் என்ன? நான் அவைக
“ ளைச் சொல்லப்போனால் வெட்கக்கேடாயிருக்குமே ஒழிய வேற
“ ல்ல? அஃதெப்படி என்பீரோ மேற்சொல்லியபடி ஒருதருணத்
“ திலே சிவன் தன்மானத்தை ஸ்திரிஜாதி பார்க்கும்படியாக ஒற்
“ றைக்காலை உயர உச்சிவரைக்குந்தூக்கிக்கொண்டு ஸ்திரியோடே
“ கூடக் கூத்தாடின மானங்கெட்ட மகத்துவந்தானே சிவனுக்குக
“ ந்தது? ஆம் இதைவிடச்சிவனுக்குரிய வேறெந்த மகத்துவமும்
“ புராணங்களில் இல்லையே? ஐயோ! இப்படியே சிவசரித்திரபுரா
“ ண வகுப்புகள் ஒவ்வொன்றிலும் அக்கிரமக் கிரியைகளாகவே
“ நாம் வாசித்துவருவதால் அவன் ஒரு துஷ்ட மானிடன் என்றும்,
“ பெண்சாதிகளையுங் கூத்திகளையும் பிள்ளைகளையும் உடையவன் என்
“ றும், விபசாரச்சோரனென்றும், காமாதிகனென்றும், கம்தி
“ கொள்ள வேண்டுமேயன்றி, மகத்துவமுள்ள தேவனென்று ஒ
“ புராணங்களைக் கொண்டுஞ் சொல்ல எள்ளளவும் இடங் காண
“ படவில்லையே!

“ பண்டாரம். உரு. கே : சிவசிவா, என்தான் இந்தத் தேவ
“ நிந்தையை அடிக்கடிப் பேசிவருகிறீர்? சிவதேவனை அக்கிரமக்கா
“ ரனென்றும், துஷ்டனென்றும், விபசாரச்சோரனென்றும், மானி
“ டனென்றும், காமாதிகனென்றும் சிவபுராணங்களில் வாசித்த
“ தாகத் தூஷணம் பேசினீரோ அவைகளுக்குத் திருஷ்டாந்தம்
“ உண்டா?

“ கிறிஸ்தவர். பிர : ஐயா, கோபியாமற் கேளும், உங்கள்
“ சிவபுராணங்களிற் சொல்லியிருப்பவைகளையே சிவபக்தரான அ
“ னேக ஞானவான்கள் எடுத்துப் பாடியிருக்கிற சிவ இகழ்ச்சிகள்
“ அனேகம் ஆயிரம் உண்டே? என்றாலும் அவைகளிற் சிலதைமா
“ த்திரம் இப்பொழுது உமக்கு ஞாபகப்படுத்துவேன், அதனால்
“ சிவனுடைய லட்சணங்கள் இன்னின்னதென்று உமக்கே தெரிய
“ லாம். அவைகளில் காளமேகன் சொன்ன கலித்துறை.

“ குண்டக்கழுத்தனைக் கூத்தாடும்பேயனைக் குண்டுணியைக்
“ கண்டக்கறுத்தனைப் பிள்ளையைத்தின்னியைக் காணவயன்
“ மண்டக்கரத்தனைக் கண்ணப்ப னெச்சியை வாரியுண்ட
“ பண்டப்பறையனையோதேவனென்றெப்படிப்பாடுவனே.

“ ஏது. கேளும் பண்டாரமே, நான்சிவனைக்குறித்து உள்ளதை
“ ச்சொன்னதற்குக்கோபித்தீரோ? இப்பொழுது உங்கள் சிவபக்த
“ னே இச்செய்யுளில் சிவதேவனைக் கூத்தாடி யென்றும், பேய

“ னென்றும், குண்டுணியென்றும், பிள்ளையைத்தின்றவனென்றும்,
“ கண்ணப்பன் எச்சிலைப் புசித்தவனென்றும், பாடினதுமல்லா
“ மல் கடைசியில் இவ்விதபறையனான மனிதனை, நான் எப்படித்
“ தேவனென்று பாடுவேனென்று தீர்த்துவிட்டாரே, இதில் அவர்
“ சிவதூஷணஞ் சொல்லவில்லையோ? இன்னமும் இவைகளுக்குத்
“ திருஷ்டாந்தமாகச்சிவனுடைய பெண்சாதி பார்வதி தன் சக்கள
“ த்தியாகிய காளியிடத்திற்போய் நீ ஏன் என் புருஷனை எடுத்துக்
“ கொண்டாயென்று விளுவுகிற பாவனையாகப் பாடப்பட்டிருக்கிற
“ மற்றொரு சிவபக்தனின் வாக்கை நானே சொல்வேன்சற்றுக் கவ
“ னிப்பீராக. பதசரணங்கள்.

“ பேயாண்டி தனைக்கண்டு நீயேண்டி மயல்கொண்டாய்
“ பெண்களுக்கழகாமோடி
“ மாயாண்டி சுடுலையில் வாழ்வாண்டி காளிமுன்
“ வாதாடிச் சூதாடி வழக்காடித் திரிவாண்டி. பேயாண்.

“ பாரில் முப்புரமெல்லாம் பல்லை யிளிப்பாண்டி
“ பஞ்சபாணனைக் கண்டுப் பறக்கவிழிப்பாண்டி
“ யூருகள்தோறும் பிச்சை யுகந்துதின்பாண்டி
“ யுற்றார் பெற்றாரில்லை யொருவனே தாண்டி. பேயாண்.

“ கண்ணப்ப னெச்சியைக் கலந்துத் தின்றாண்டி
“ காலனைக் காவா லுதைத்து வந்தாண்டி
“ பெண்ணைச் சடைமீதில் வைத்துக்கொண்டாண்டி
“ பிட்டாசையாலே பிரம்படிப்பட்டாண்டி. பேயாண்

“ நிந்தை யில்லாமலே சபையேறு வாண்டி
“ நிசமாக வேகையில் மழுவேந்து வாண்டி
“ சந்தோஷம் வந்தா லுனைக்கூடு வாண்டி
“ சமையம் வந்தாற்காலைந் தூக்கிக் கொள்வாண்டி. பேயாண்.

“ ஏது, கேளும்பண்டாரமே, உம்மைப்போலஒருசிவபக்தன்இதி
“ லே மகா தெளிவாகப் பாடியிருக்கிற உங்கள் சிவதேவனுடைய
“ அயோக்கியங்களையும் அவலட்சணங்களையும், கேட்டீர்களோ, இத
“ னாலேயாகிலுஞ் சிவன் குலஸ்திரி பல ஸ்திரிகளையுமுடையஒருகா
“ வாலியான மானிடன்தான் என்பது உமக்கு விளங்கவில்லையோ?

“ பண்டாரம். உகூ-ம். கே : ஐயா, சிவன்இதனாலே தேவன்
“ அல்லாமல் ஒருகாவாலி மானிடனாய்ப் போய்விட்டார் என்றோ
“ நினைக்கிறீர்? அப்படி ஒருக்காலும் நினைக்கவேண்டாம். ஏனென்றா
“ ல் அந்தப் பக்தன் சிவதேவனை இகழ்ச்சியாக அல்லவே! அவை
“ கள் ஒவ்வொன்றும் சிவனுக்கு மகிழ்ச்சியாகவும் புகழ்ச்சியாகவும்
“ தமது உள்ளத்தில் உருக்கமாகவும் அவனைப் பெருமைப்படுத்திப்

"பாடியிருக்கிறார் என்பது சகலருக்கும் வெளிப்படுகிறதே ஒழிய
" வேறல்லவே?

"**கிறிஸ்தவர்.** பிர: ஐயா, எப்படியும் அந்தச்சிவபக்தன் சிவ
"ன்செய்த அசுத்தமான துர்க்கிரியைகளை உள்ளதை உள்ளபடி
" உண்மையாயிதில் இகழ்ச்சியாகப் பேசினானோ ஒழிய மறைத்த
" தில்லையே?

O

"**பண்டாரம்.** உஎ-ம். கே: மெய்தான் சிவன் அப்படி துர்
" க்கிரியைகளைச் செய்திருந்தாலும் அவைகள் சனிபகவானின் சே
" ஷ்டையே ஒழிய சிவதேவர் அதற்குக் காரணர் அல்லவே! நா
" னிதை உமக்கு முன்னுஞ் சொன்னதுண்டே!

"**கிறிஸ்தவர்.** பிர: ஆம் அதற்கு நானும் அந்தச் சனியை
" யே உங்களுக்குப் பெரிய தேவனாக ஸ்தாபித்துவைத்துச், சிவனை
" யோ ஒரு மானிடனாக நீங்கள் தீர்மானிக்கும்படி முன்னமே உம
" க்குந் தீர்ப்புச் சொன்னதுமுண்டே?

" ஆகையால் இந்தச்சிவன் ஒரு நரஜெனனப் புருஷனும் பெண்
" சாதி வைப்பாட்டிப் பிள்ளைகளையும் உடைய பெரிய தந்திரவாதி
" என்றும், நான் உமக்கு இதுவரையில் திருஷ்டாந்தப்படுத்தின
" செய்யுட்களில் இவனைப் பேயாண்டி என்றும், மாயாண்டி என்
" றும், சுடலை சஞ்சாரி என்றும், வாதாடி என்றும், வழக்காடி என்
" றும், சூதாடி என்றும், பல்லை யிளிப்போனென்றும் பறக்க விழி
" ப்போனென்றும் பிச்சை யிரந்துண்போன் என்றும், எச்சியை
" உண்டோன் என்றும், ஸ்திரியைச் சுமந்து திரிவோன் என்றும்,
" பிட்டுக்குப் பிரம்படிபட்டோன் என்றும், வெட்கமின்றிச்சபை
" யேறுவோன் என்றும், மழுவெடுக்க அஞ்சாதவன் என்றும், சந்
" தோஷமானால் விபசாரஞ் செய்வோன் என்றும், தோர்ப்படை
" யும் பொழுதோ தந்திரமாக ஒருகாலைத் தூக்கிக் கொள்வோன்
" என்றும், உங்கள் சிவபக்தனே ஒருவரும் எதிர்ப்பேச இடமில்
" லாமல் தீர்க்கமாய்ச் சாட்சியிட்டிருப்பதால், நீரும் மற்ற இந்துக்
" களும் இனி உங்கள்சிவனை மெய்த்தேவன்தான் என்று சொல்ல
" இடமுண்டோ?"]

இதுவுமல்லாமல் சிவன் மனிதனென்பதற்கு வேறு திருஷ்டாந்த
ங்களுமுண்டு, அஃதாவது, இவன் தலையிலே விஷ்ணுவின்பாத உ
தைபட்ட தண்ணீர் ஒரு ஸ்திரியாயிற்றென்றும், அந்த ஸ்திரிக்குப்
பெயர் கங்காதேவியென்றும், அவள் சிவனுடைய சிரசில் இருக்கச்
சே மாரப்பிறவிடையானுளென்றும், அந்தச்சூதகவுதிரமானது சிவ
னுடைய நெற்றியின்வழியே ஒழுகி அதரத்திலே விழுந்ததென்றும்,
அந்தஅடையாளம் அதுமுதல் இப்பொழுதும், எட்டாந்திருவிழாவி
லே சாந்துசாற்றுகிறதென்றுவெகுசந்தோஷமாக இந்துக்கள்கொண்

டாடுகிறார்கள். இவைகள் எல்லாம், மதுரை (௬௪) ம் திருவிளையாட்
டிலேசொல்லியிருக்கிறதை நீரும் வாசித்திருக்கலாமே? மேலும் க-
வது. சிவனுக்குப்பெண்சாதிகள் அவனைப்பெற்றநித்திய கன்னிகை
யாகிறபராசக்தி ஒருத்தி. உ-வது. தன்னைஒருவராலும் ஜெயிக்க மு
டியாதென்று காமக்கொடி கட்டிக்கொண்டு இருக்கிற அம்பிகை ஒ
ருத்தி. ௩-வது. கமலத்தடங்கண் கங்கை பத்திரகாளி ஒருத்தி. ச-
வது. மேற்படி கங்காதேவி ஒருத்தி, இப்படி அநேகம் பெண்டுகளை
வைத்திருந்தும், பாதாரங்களையும் இச்சித்துக்குலஸ்திரிகளைத்திருடி
அநேகம் பெண்களைக் கற்பழித்தவனுமான பாவமனிதனல்லவோ?
ஆனால் இப்பொழுதிருக்கிற பாவிகளுக்குள்ளே ஒரு பாபிஷ்டியும்
இப்படிச் செய்யப்போகிறதில்லையே! இப்படியிருக்கச் சிவன் தா
ன் துரைத்தனம் பண்ணச்சே தன் துரைத்தனத்தில் அப்படிச் செ
ய்தாலுந் தெய்வம் அவனுக்குத் தகுந்த கூலியைக்கொடாரோ! அ
ப்படியே அவர் கூலிகொடுக்கிற வயணத்தையுங் கேளும்.

தாருகாவனத்தில் இருந்து அக்கினிதோத்திரம் பண்ணிக்கொண்
டு தபசுசெய்கிற மகாரிஷீசுரர்களுடைய பத்தினிகளைக் கற்பழிக்க
வேண்டும் என்று சிவன் கங்காள வேஷங்கொண்டு போய் அவர்களை
எல்லாங் கற்பழித்து வரும்பொழுது, பிருகுமகாரிஷி இதை அறிந்து
சிவனுக்கு ஒரு சாபமிட்டாராம். அஃதெப்படியென்றால், முன்னா
லே கவுதமனென்கிற ரிஷி தேவேந்திரனுடைய சரீரம் எங்கும் ஆயி
ரம்யோனிகளாகக்கடவதென்றல்லவோ சாபமிட்டார்? இப்பொழு
து இவர் இட்ட சாபமோ அதிலும் மகா வேடிக்கையாயிருக்கிற
தே. அஃதெப்படியென்பீரோ, அந்த ரிஷியானவர் சிவனுடைய அ
க்கிரமத்தைக்கண்டு பலநாள்கள்ளன் ஒருநாளில் வந்து அகப்பட்டா
ற்போல இவன் தனக்கு இட்டது இருக்க பேராசைப்பட்டானே;
ஆகையால் இவனுடைய் மாணி அற்று விழுந்துபோகக்கடவதென்
று சாபமிட்டாராம், அப்படியே ஆயிற்று. பேரின்ப மணியாலையில்
விருத்தம்.

அடலரசைப் படைப்போரும் வேல்விழியினரும்
அரனுரு மதன்கலையா லயர்ந்துகொங்கு
வடகயிலா சந்தனிலை யினைஞனாய்
வருடமட்டு யிருவோரு முயங்கிமற்றும்
இடமுடைய தாருகா வனத்திற்சென்று
இலிங்கமறு பட்டதின்பின் னெல்லோர்காண
நடனமிடுஞ் சிலம்புரத்தின் றேவன்றானே
நற்கதியை யருள்கடவுள் நவிலுவீரே.

எது. இப்படிப்பட்ட அக்கிரமக்காரனை மோட்சங்கொடுக்கிற ப
ராபர வஸ்துவுக்கு ஒப்பிட்டுச்சொல்லலாமோ? ஐயோ, பின்னையும்

ஒரு கதையிலே சிவன் கடைசியில் கெண்டகி என்கிற வேசியின் சாபத்தாற் கல்லாய்ப் பிறந்துபோனான் என்றுஞ் சொல்லியிருக்கின்றதே, இப்படியே இவன் எத்தனையோபெண்களையும் புருஷன்கீழ்ப் பெண்டுகளையுந் திருடின பெண்பாதகனாகி அவரவர் சாபத்தால் அழிந்தவனல்லவோ? ஆகையால்தான் சவுந்தரலகிரியில் ஒரு கவிதையிலே சிவன் பார்வதியினுடைய மங்கிலிய பலத்தினாலே பிழைத்திருக்கிறான் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, ஆகிலும்.

பத்தர்கள் சித்தர்கள் பரமஞானிகள்
சித்தங்கலங்கிட தீவினைமூண்டிடும்.

என்று சொல்லுவார்களே, அதுபோலவே சிவனுக்குந் தீவினைவந்ததாம்; அஃதாவது, சிவன் இறந்துபோனதற்கே சமானமென்பதாம். இதற்கு உதாரணமாக ஒரு சரித்திரத்தைச் சொல்லுவேன் கேளும்.

வே. [“முன் ஒருகாலத்திலே போஜராஜனுடைய சமஸ்தானத்தில் ஏகசந்தக்கிராகி, துவிசந்தக்கிராகி, திரிசந்தக்கிராகி, என்றபெயர்களை உடைய மூன்று புலவர் இருந்தார்கள். ஆனால் ஏகசந்தக்கிராகி, ஒருதரஞ் சொல்லக்கேட்டதைக் கிரகிக்கிறவன், துவிசந்தக்கிராகி, இரண்டுதரஞ் சொல்லக்கேட்டதைக் கிரகிக்கிறவன், திரிசந்தக்கிராகி, மூன்றுதரஞ்சொல்லக்கேட்டதைக் கிரகிக்கிறவன். இம்மூவரில்ஏகசந்தக்கிராகியானவன்போஜராஜனது ஆஸ்தானவாசலிற்காத்து வெளியிலிருந்து யாதொரு வித்துவான் புதிதாக ராஜன்பேரில் பாடற் பாடிக்கொண்டுவந்தால் அவர்களைச் சொல்லச் சொல்லி ஒரோதரத்திலே அதைக்கிரகித்துக்கொண்டு, அந்தப்பாட்டைத் தன் வாயினாற் சொல்லிக்காட்டி இது பழைய பாடலென்று இகழ்ச்சி செய்கிறதுமன்றி, துவிசந்தக்கிராகியோ உள்ளேயிருந்து அதை எட்டிக்கொள்ளுகிறது, திரிசந்தக்கிராகி, ஒத்திட்டு மைதடவிக்கொண்டு வந்து காண்பிக்கிறது, இதனால் தன் சுயகருத்தைக்கொண்டு அதிகப் பிரயாசையோடு பாடிவந்த புலவன் பிரமித்துப் பேசாமற்போய்விடுகிறதே அல்லாமல், அந்த ராஜனைக்கண்டு அவரால் பரிசுபெறுகிற கவீசுரர் ஒருவருமில்லை.

“இப்படி அனேகநாளாக நடந்துவருகிற இந்த மோசத்தை அறிந்த மகாசாமர்த்தியனாகிய மற்றொரு வித்துவான், ஒருநாள் வந்து வாசலில் இருக்கிறவர்களுக்குத் தான் ஒருவித்துவான் என்பதைத் தெரிவியாமல், அங்குள்ளவர்கள் நீர் ஆர் என்று கேட்டதற்கு, நான் அரசனுக்கு ஒரு அவசியமான ரகசிய சமாச்சாரம் சொல்ல வந்தவன் என்றான். அப்படியானால் போகலாம் என்று உள்ளே விட்டுவிட்டார்கள். அப்படியே அவன் அரண்மனைக்குள்போய் பா

ர்க்குமளவில், அரசன் சிவசரித்திர விசாரணையில் இருந்தபடியால், இவனைப் பாராமலும் இவனிடத்திற் பேசாமலும் இருப்பதைக்கண்டு புலவன் ஒரு உபாயஞ் செய்யவேண்டும் என்று யோசித்து, கோகோவென்று பெருங்கூச்சலிட்டு அலறி அழுதான். இதனால் அரசனுக்கு அதிக கோபம்பிறந்து சிவபூசை வேளையிற் கரடி புகுந்தாற்போலத் திடீரென்றுவந்து கூக்குரலிடுகிற நீ ஆரடா? நீ எங்கேயிருந்து வந்தாயென்றார். அவருக்கு வித்துவான் நான் கயிலாயத்தில் இருந்து மரண சமாச்சாரங் கொண்டு வந்தேன் என்றான்.

“அரசன் அங்கே ஆர் மரணம் அடைந்ததென்றார். அதற்கு இவன் சிவன் செத்தான் என்றான். இதைக்கேட்ட போஜராஜன் ஆச்சரியப்பட்டு எப்படிச்சிவன்செத்தான் என்றார். அதற்கு இவன் சிவன் தன் பாதிசரீரத்தை விஷ்ணுவுக்கும், மற்றப்பாதிசரீரத்தைப் பார்வதிக்குங் கொடுத்துவிட்டு இவ்விதமாகத் தன் சரீரம் முழுவதுந் தன் சுவாதீனத்தில் இராமற்போனபடியாற் சிவன் செத்துப்போனான் என்றான். அதுகேட்டுப் போஜராஜன் ஆ, ஆ, கல்விக்களஞ்சிய மாகையால் இது வித்தியாசாதுரியம் என்று சந்தோஷப்பட்டு, மறுபடியும் வித்துவானைப்பார்த்து சிவனானவன் இந்தவிதத்திலே செத்தான் என்பதை மெய்யென்றே கொள்ளவேண்டியதுதான். ஆனால் சிவனுடைய சடையில் இருந்த கங்கை எங்கேயென்றுகேட்க, அது சமுத்திரத்திற்போய்ச் சேர்ந்துவிட்டதென்றான். சிவன் சூடியிருந்த சந்திரன் எங்கே யென்று கேட்க, அது ஆகாயத்திற் போய்விட்டதென்றான். சிவன் ஆபரணமாக அணிந்திருந்த பாம்பு எங்கேயென்றுகேட்க, அது பிலத்திற்போய்விட்டது என்றான். சிவனுடைய நகை எங்கே யென்று கேட்க, மகாராஜனே அதை உமதுகையிற் கொடுத்து விட்டான் என்றான். நல்லது சிவன் தன்கையிற் பிடித்திருந்த ஓடுதான் எங்கேயென்றுகேட்க, அதை நீயே இரந்துகுடி என்று என்கையிற் கொடுத்துவிட்டுச்செத்தான். என்றுஞ் சாபங்கூறிப் பின் அவ்விதக் கருத்துகளையெல்லாம் ஒரே பாடலாக இசைத்துப்பாடினதாவது; கட்டளைக்கலித்துறை.

“ஒருபாதி மால்கொள மற்றொருபாதி யுமையவள்கொண்
டிருபாதியாக விறந்தான் புராரி யிருந்தியோ
பெருவாரிதியிற் பிறைவானிற் சர்ப்பம் பிலம்புகுந்த
தருவாகும்போஜ கொடையுன்கை யோடென்கை தந்தனனே.”

இதிற் சொல்லியிருக்கிற பிரகாரஞ் சிவன் செத்தான் என்பதற்குச் சந்தேகம் இல்லையே. இதுநிற்க நீர் முன்னாலே புகழ்ந்து பேசின மேற்படி சிவனுடைய மூத்தகுமாரனாகிய விக்கினேச்சுரனுடைய நடபடிகளையுங் கேளும். இவன் பிறப்பு எப்படிப்பட்டதென்றால்,

இவன் பார்வதியினுடைய உடலின் அழுக்கிலே பிறந்தவனும். அல்லாமல் இந்த விநாயகன் என்பவனுக்கு ஆனைத்தலை எவ்விதமாகவந்ததென்றால், அதை இரண்டு மூன்று விதமாகச் சொல்லுகிறார்கள்.

அதெப்படியெனில் பார்வதி விக்கினேச்சுரனைத் தன் வாசலுக்குக் காவல் வைத்தாளாம்; ஆகையாற் குமாரசுவாமிவந்து வைகுல்லியத்தினால் அவன் சிரசை வெட்டிப்போட்டானாம்; அதற்காக ஈசுரனும் பார்வதியும் வெகுவாய் அங்கலாய்த்து இதைச் செவ்வைப்பண்ணும்பொருட்டாக, வடக்குநோக்கிப் படுத்துக்கொண்டு இருக்கப்பட்டவனுடைய சிரசை வெட்டிக்கொண்டுவரவேண்டும் என்று போகச்சே ஒரு ஆனைமாத்திரம் வடக்குமுகமாய்ப் படுத்துக்கொண்டு இருக்கிறதைக்கண்டு அதன் சிரசை வெட்டிக்கொண்டுவந்து விக்கினேச்சுரன் தலைக்குப் பதிலாக ஒட்டிவைத்தார்களாம்.

பின்னொரு கதையிலோ, தக்கன் யாகத்தை அழிக்கச் சிவன், வீரபத்திரனை அனுப்பினபொழுது அவன்போய்த்தக்கனையும், அங்கிருந்த மற்றவர்களையும், விக்கினேச்சுரனையும் வெட்டி, யாகத்தையும் அழித்தபொழுது, தக்கன் தலையும் விக்கினேச்சுரன் தலையும், யாகத்திலே விழுந்து வெந்துபோனபடியினாலே, தக்கனுக்கு ஆட்டுத்தலையையும், விக்கினேச்சுரனுக்கு ஆனைத்தலையையும், பொருந்த வைத்தார்கள், என்றுஞ் சொல்லுகிறார்கள்.

மற்றொரு கதையிலோ, சிவனும் பார்வதியுஞ் சிலகாலம் வனங்களிற் சஞ்சரித்தபொழுது, ஆனைகளின் புணர்ச்சியைக் கண்டு இவர்கள் இருவரும் அப்படியே சஞ்சாரஞ் செய்தபடியால், ஆனைமுகம் உடைய விநாயகன் பிறந்தான் என்றுஞ் சொல்லுகிறார்கள். கேளும் எப்படியானாலும் புத்தியானது மனிதர்களுக்குத் தலையிலே இருக்கிறபடியினாலே, விக்கினேச்சுரனுக்கு மிருகத்தின் தலை உண்டாயிருப்பதால் அவனுக்கும் மிருகத்தின் புத்தியே ஒழிய அதிகம் இராதே? ஆனபடியினாலே, இவனைத்தன் தகப்பனாகிய சிவன் உனக்கு எந்த ஸ்திரீ வேண்டும்? என்று கேட்டபொழுது, இவன் தன் தாயார் பார்வதியைப்போல் ஒத்த ஸ்திரீயே எனக்கு வேண்டுமென்றான். ஐயா, இது முறை தலையில்லா மிருகபுத்தி அல்லவோ! ஆகையால் தான் சிவன் இப்படிப்பட்ட துர்க்குணப்பிள்ளையை வீட்டிலேவைத்தால் பெரிய மோசம்வரும் என்று சொல்லித் தன் தாயாரைப்போல ஒத்த ஸ்திரீகளைக்கண்டு சம்பாதிக்குமளவும், ஸ்திரீ ஜாதிகள் விசேஷித்து நடமாடும் தண்ணீர் மொள்ளுகிற ஸ்தலங்களிலும் வழிகளிலும், இருந்து பார்த்துக்கொண்டிருக்கச்சொல்லிச்சொன்னானாம். ஏனென்றால் இவனுக்குரிய மிருக புத்தியால் மற்ற மிருகங்கள் தாய் பிள்ளை பாராமல் சேர்ந்து கொள்ளுகிறதுபோலவே இவனுந் தாயைச் சேர்வானென்று அப்படிச்சொல்ல இடமாயிற்று. பேரின்ப மணிமாலையில் விருத்தம்.

சத்திவயிற்றுதித்தசிவன் றன்னையீன்ற
  தாயாரைத்தாரமெனப் புணர்ந்ததாலே
பித்தனென்றுவுலகோர்சொல் வசையைக்கேட்டுப்
  பிதிராசாரந்தவர லாகாதென்று
அத்திமுகன்றாயின்மே லாசையுற்று
  அவடனைப்போ லணங்குவரு மவதிமட்டும்
நித்தநெடுந்தெருக்கள் தண்ணீர் துறைமுச்சந்தி
  சேர்வழியிற்காத்திருப்ப னிலத்துள்ளோரே.

ஏது. கேளும்பண்டாரமே, இந்த மிருகத்தலையுள்ள விக்கினேச்சுரனை இந்துக்கள் யோசியாமல் முதன்மையாக வணங்குகிறது எப்படியெனில், விக்கினேச்சுரன் அழுக்கிலே பிறந்தபடியினாலே அவனை உண்டாக்கிக் கும்பிடுகிறதும், அழுக்கினாலேதான் அல்லவோ? அது எந்த அழுக்கென்றால் மாட்டினுடைய சாணமே; அவனை ஷட்சமயத்தார்வைத்துவணங்குகிற ஸ்தலம், இரண்டுக்கு வருகிற எச்சவாயிடமாகிய விஷ்டிக்கிற மூலாதாரவாயிலே, இப்படிப்பட்ட விக்கினேச்சுரனை முதல்வணங்காமல் சிவன் முதலிய சகல தேவர்களையும், முந்திவணங்கக்கூடாதாம். இந்தப்புத்தியில்லாத மிருகத்தலையுள்ளவனையும் மாட்டின் நரகலையும், முந்தி வணங்க வேண்டுமேயன்றி மற்றொரு தேவரையும் வணங்கலாகாதென்று, மகா கெட்டிபத்திரமாய் இந்துக்களுக்குப் பசாசு சொக்குபொடிதூவிப் புத்தியைக் கெடுத்துப்போட்டிருக்கிறது. இதிலே திருஷ்டாந்தமாய்க் காணப்படுகிறதல்லவோ? இதைப் புத்திமான்கள் யோசித்து, இதன் வரலாறைச் சற்றுக்கவனித்துப் பார்க்கத்தெரியுமே? ஆனால் நான் இன்னமும் இந்த விக்கினேச்சுரனின் கதையைப் பின்னாலே உமக்குச் சற்று விபரமாகச்சொல்ல எண்ணியிருப்பதால் இதை இம்மட்டுநிறுத்துவேன்.

வே. [" அல்லாமல் நாம் இதுவரையில் இச்சம்பாஷணையிலே
" பேசிவந்த திரிமூர்த்திகளில் ஒருவனும் இந்த விக்கினேச்சுரனுக்
" குத் தகப்பனுமாகிய சிவன், ஒரு மனிதன் என்றே உமக்கு அடிக்
" கடி அநேக திருஷ்டாந்தங்களைக்கொண்டு ரூபகாரப் படுத்தினது
" போதுமென்றே எண்ணுகிறேன். ஆகையால் மேற்படி சிவனா
" கிய ப[illegible]வாத்துமா உங்களுக்குக் கயிலாயத்தைக் கட்டளையிட்டு ரட்
" சிப்பார் என்று, வீணாக நம்பிக்கை வைத்திருப்பது மிகுந்த அறி
" வீனமென்று உங்கள் தபசிகள் வேதாந்தி முதலானவர்கள் சாட்
" சி கொடுத்திருக்கிறதுபோலவே, நாங்கள் கைக்கொண்டிருக்கிற
" நீதிவழுவாத சத்திய வேதத்திலும், பராபர வஸ்துவானவர்,

" (ஒரோமி. கஎ, ௫. லே) மனுஷன்மேல் நம்பிக்கையை வைத்துச்
" சரீரத்தைத் தன் புயமாக்கிக்கொண்டு கர்த்தரைவிட்டு மனம்விலகு
" கிற மனுஷன் சபிக்கப்பட்டவன் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார். எ
" ன்றும் (சௌ, சங். ௩-லே) பிரபுக்களையும் ரட்சிப்பில்லா மனு
" ப்புத்திரனையும் நம்பாதேயுங்கள். என்றும் (கக௮-சங்.௮, ௯-லே)
" மனுஷனை நம்புவதைப்பார்க்கக் கர்த்தர்மீதில்பற்றுதலாயிருக்கிற
" தே நலம். பிரபுக்களை நம்புவதைப்பார்க்கக் கர்த்தர்மீதில் பற்றுத
" லாயிருக்கிறதே நலம். பிரபுக்களை நம்புவதைப்பார்க்கக்கர்த்தர்மீதி
" ல் பற்றுதலாயிருக்கிறதே நலம். என்றுங்கடவுள் கற்பிக்கிறபடி
" யே நீரும் இந்தச் சிவன்முதலானமானிடரைத் தேவர்களாக நம்பி
" நமஸ்கரியாமல் இதுமுதல் அந்த ஏகதேவனைமாத்திரம் உமது
" சிருஷ்டிகர்த்தாவென்று நம்பிக்கைவைத்து ஆராதித்து வணங்கு
" ம்படி கடவுள் உமக்குக் கிருபைசெய்வாராக."]

௬-ம். சம்பாஷணை.

விஷ்ணுவின் நடபடிகளைக்குறித்துச் சொல்லியது.

6TH DIALOGUE.

CONCERNING THE ACTS OF VISHNOO

பண்டாரம். ௨௮-ம். கே: ஐயா, இம்மட்டுஞ் சிவதேவனு
டையவும், விக்கினேச்சுரனுடையவும், நடபடிகளைக்குறித்துப்பேசி
வந்ததுபோரும்; ஏனென்றால் இவர்களைக்குறித்து நீர் இன்னமும்
பின்னாலே சொல்லுவேன் என்றதால், இனிவிஷ்ணுவைக்குறித்துச்
சற்றுநேரம்பேசமனதாயிருக்கிறேன். ஆதலால், சர்வம் விஷ்ணும
யம்செகத், என்றுசொல்லியிருக்கிறதைக்குறித்து நீர் என்னசொல்
லுகிறீர்?

கிறிஸ்தவர். பிர: முன்னாலே இந்த விஷ்ணுவினுடைய
பிறப்பு பராபரவஸ்துவினாலே சிருஷ்டிக்கப்பட்டுச் சத்திவயிற்றில்
உற்பத்தியானான் என்றும், கடைசியில் இவன் ருத்திரனுக்குப்பிறந்
தான் என்றுங்கேட்டீரே? இப்படிப்பட்ட விஷ்ணு [illegible]கிரமகா
முனியினுடைய ஸ்திரீ அனுசூயை என்கிற பத்தினியா[illegible] சபிக்கப்
பட்டுக் குழந்தையாய்ப்போன இவன் நாரதமகாமுனி[illegible]னுடைய
புண்ணியத்தினாலே மீட்கப்பட்டான் என்றும், பன்றியாய் வேடம்
கொண்டு சிவனுடையபாதம் காணமற்போனான் எ[illegible]ம், அன்று

சிவன் நஞ்சை உண்ணவிட்டால்விஷ்ணுவும்,பிர்மாவும், மற்றத்தேவ
ர்களும், செத்தவிடம் புல்முளைத்துப்போம் என்றும், கடைசியிலே
கண்டகியென்கிற வேசியைச்சேஷ்டை பண்ணினநிமித்தம், அவள்
வயிற்றில் கல்லாய்ப்பிறந்தானென்றும், அந்தக்கல்லுக்குப்பெயர்சால
க்கிராமம் என்றுஞ்சொல்லுகிறார்கள் அல்லவோ? சிவவாக்கியர்கவி.

> ஒன்றையொன்று கொன்றுடனுணவுசெய் திருக்கினும்
> மன்றினூடு பொய்கள்யாவு மாறுவேறு செய்யினும்
> பன்றிதேடி யீசனைப் பரிந்துகூற வல்லிராய்
> அன்று தேவருமுனே யறிந்துணர்ந்து கொள்ளுமே.

ஏது. சிவவாக்கியர் சிவமதத்தில் இருந்தபொழுது இதைச்சொன்
னார் ஒழிய வேறல்ல. அருணகிரி அந்தாதியில் வெண்பா.

> வானவருமிந்திரரு மால்பிர்மருஞ் செத்துப்
> போனவிடம் புல்முளைத்துப் போகாதோ-ஆனபிரான்
> அத்தன் அருளைச னன்றுகந்து நஞ்சைப்
> புத்தியுடனுண்ணுந போது.

மேலும் காளமேகம் என்கிற வித்துவானுஞ் சொன்னவெண்பா.

> கன்னபுரமாலே கடவுளரில் நீபெரியோன்
> உன்னிலுயோநான்பெரியோனென்றுகேள்-என்னிலுமோ
> உன்பிறப்போ பத்து உயர்சிவனுக்கோர்பிறப்பு
> என்பிறப்போ வெண்ணி முடியாது.

ஏது. விஷ்ணுவை மகாதெய்வமென்று புராணபிரபந்தங்களிற்
சொல்லியிருக்கவில்லை,என்றாலும் விஷ்ணுபக்திக்காரர் பலவிதவகு
ப்புகளாயிருக்கிறார்கள். அவையாவது, தத்துவவாதிகள், ஸ்ரீ வைஷ்
ணவர், ராமானுஜமதக்காரர், எம்பெருமாள் மதக்காரர், சாத்தாதிக
ள், இவர்களில் அவரவர் தங்களில் தாங்கள் பலபல மந்திரங்கள்,
சக்கிராங்கிதங்கள் நடப்பித்துக் கொண்டுவருகிறார்கள். அவர்கள்
விஷ்ணுவைக்கொண்டாடித்தோத்திரம்பண்ணி, அவரோ ஆதிகாரண
மானதெய்வமென்று, காரணமின்றி சர்வம் விஷ்ணுமயம் செகத்,
என்றும் ஸ்ரீமன்நாராயணனென்றும், உலகரட்சகனென்றும் ஸ்து
திக்கிறார்களே அன்றி வேறல்லவே?

வே ["பண்டாரம். ௨௯-ம். கே: ஐயா, விஷ்ணுவுக்குச்சா
" த்தாதிகள் ஸ்ரீமன் நாராயணனென்று முகாந்தரமின்றிப் பெயரிட்
" டு ஸ்துதிக்கமாட்டார்களே? ஆகையால் ஸ்ரீஹரி என்ற பெயர்
" நியமிக்கப்பட்டகாரணமென்ன!

" **கிறிஸ்தவர்.** பிர: கேளும் பண்டாரமே அஞ்ஞானியான
" அடெக்ஜாதிக்கு உயர்ந்ததென்று உலகத்திலேசிருஷ்டாந்தமா

“ யிருக்கிறபடியினாலே, ஒருஆண்பிள்ளையைநோக்கி நீபெண்பிள்ளை
“ யைப்போல இருக்கிறாயென்றுசொன்னால் அவனுக்கதுமிகுந்தக
“ னஈனமாயிருக்குமல்லவோ? அஃதெப்படியெனில், ஆண்ஜாதி
“ யைப்பெண்ஜாதி என்றுசொல்லப்பொருந்தாததாயிருந்தாலும் இ
“ ந்துக்கள் விஷ்ணுவை ஸ்ரீ விஷ்ணுவென்றும்; ஸ்ரீமன்நாராயண
“ ன், என்றும் அழைப்பது இவனுடைய சுபாவப்பெயரும்பட்ட
“ பெயருமாயிருக்கிறதோ? அல்லது இவனைப்புருஷனென்றும்; பு
“ ருஷோத்தமனென்றுஞ்சொல்லவேண்டியதோ? ஏனென்றால் இ
“ வன்சுபாவப்படி புருஷனானால் ஸ்ரீமனென்றுசொல்வது இவனு
“ க்கும், இவனுடைய பக்தர்களுக்கும், கனஈனமொழிய மற்றப்ப
“ டி அது சிறப்பென்றும், மகிமைபொருந்திய பெயரென்றும், மே
“ தைகள் நினைத்தாலும், சப்த வேற்றுமைகளின் அர்த்தசாரம் அறி
“ ந்தவர்களுக்கெல்லாம், ஸ்ரீ என்பது பெண்ணென்றும், மன், எ
“ ன்பது தலைமைபற்றிநின்ற அரசென்றும் ஸ்ரீமனென்பது பெ
“ ண்ணரசென்றும் பெயர்களாம், அல்லவோ? இவைகள் தனக்கு
“ த்தானே சுபாவக்காரணப் பொருளைக்காட்டுவதும் அன்றி,இவன்
“ தன்வயிற்றிலிருந்து பிர்மாவென்கிற ஒருபிள்ளையையும் பெற்றது
“ உண்டென்றும், இந்தப்பிர்மாவினால் இவ்வுலகத்தில் உள்ளமனித
“ ஜாதிகள் எல்லாம் தோன்றினார்களென்றும், உங்கள் சாஸ்திரப்ப
“ டி சொன்னபொழுதே ஸ்ரீவிஷ்ணு ஸ்ரீஜாதியேயொழிய புருஷ
“ ஜாதியல்ல என்பதற்கு யாதொரு சந்தேகமே இல்லை.

“ **பண்டாரம்.** ௬௦-ம். கே: இவரை ஸ்திரியென்று நீர் தீர்ப்
“ பீரேயாகில், லக்குமிஎன்று ஒருபெண்ஜாதி இவருக்கு உண்டெ
“ ன்று இவருடைய பக்தர்களாகிய ஸ்ரீ வைஷ்ணவரின் சமயநூ
“ ல்களிற் சொல்லப்படுகிறதற்கு விபரம் என்ன?

“ **கிறிஸ்தவர்.** பிர: ஐயா,அந்தச்சரித்திரங்கள் பிழைக்கிறது
“ ண்டானால், அதைப்பற்றி நாம் இருவருஞ்சற்றுப்போராடவேண்
“ டிவதாயிருக்கும். ஆனால் அவைகள் பிழைக்கமாட்டாதே? ஏனெ
“ ன்றால் அவைகளெல்லாம் பொய்யும் புரட்டுமாகையால் அவைக
“ ளைப்படிக்கிற புத்திமான்களுக்குவேலையினக்கெடும்,வியர்த்தமான
“ பாரமுந் தேவதூஷணமுமாயிருக்கிறதென்றும், இம்மட்டுஞ் சொ
“ ல்லிவந்த விருத்தாந்தங்களினாலும், இனி உமக்குச்சொல்லப்போ
“ கிற திருஷ்டாந்தங்களினாலுந் தெளிவாக அறிந்துகொள்வீர்.

“ ஆகிலும் நான் இங்கே சில திருஷ்டாந்தங்களைக் காண்பிப்பே
“ ன்; அஃதாவது நீங்கள் உங்கள் சாஸ்திரங்களிலே சொன்ன கங்

“ காதேவிஎன்பது தண்ணீரும், பூமிதேவி என்பது மண்ணுமொழி
“ ய மற்றப்படி அவைகள் பெண்கள்அல்லவே? அதுபோலவே லக்
“ குமி என்பதும் ஸ்ரீ விஷ்ணுவின் பெண்மை அலங்கார சுபாவ
“ ரூபத்தைப்பற்றிவந்த செல்வமென்னும் பொருளைத்தரும் ஒட்டுப்
“ பெயரொழிய மற்றப்படி வேறொரு பெண்ணல்லவே? அஃ
“ தெப்படியெனில், உலகத்திலே தரித்திரத்தினால் சிறுமை அடை
“ ந்திருக்கிறவர்களை, அவர்கள் நீதிமான்களாயிருந்தாலும், மூதேவி
அடைந்தவர்கள் என்றும், ஐசுவரியத்தினால் ஆடைஆபரணதி
போசனபதார்த்த சிறப்பும், நல்ல ஆசிர்மத்திலே சூரியனுடைய
உஷ்ணத்தால் மெத்தவும் உறுத்தப்படாமல் இருப்பதினாலே சா
யங்காலத்தில் மலர்ந்த புஷ்பங்களின் பாவனையாக வடிவுபொருந்
திய அழகுள்ள தேகங்களைக்கொண்டிருக்கிறவர்கள் வேசிக்கள்
ளரும், விபசாரருந், இருடருங்கொலைபாதகரும், பொய்யரும், அ
ந்தவர் குடியைக்கெடுக்கும் வன்கண்ணருமாயிருந்தாலும், இவர்
களை சீதேவி பொருந்தினவர்களென்றும், முந்தினவர்கள் சிறுமை
யையும் பிந்தினவர்கள் பெருமையையும் பார்த்து இப்படி வசனி
ப்பதொழிய முந்தினவர்களிடத்தில் மூதேவி என்றொரு பெண்
“ ணிருந்து செல்வம்வாராமல் தடுத்தாளென்றும், பிந்தினவர்களிட
“ த்திலோ சீதேவி என்றொரு பெண்ணிருந்து செல்வம் விளைவிக்
“ கிறாளென்றுங்கண்டு சொன்னதில்லையே?

“ அஃதேனென்றால், நீங்கள் அரும்பைத்[illegible]ப் பர்
“ வசமாக்கி வார்த்தைகளால் அலங்கரித்து தமிழிலே வர்ணிப்பது
“ அரிதல்லவே? அப்படியே திருஷ்டாந்தம், மண், தண்ணீர், நெ
“ ருப்பு, காற்று, ஆகாயம், முதலான அஃறிணைப்பொருள்களுக்கு
“ ம், மண்ணைப்பூமிதேவி என்றும், தண்ணீரைக்கங்காதேவி என்று
“ ம், நெருப்பை அக்கினிபகவானென்றும், காற்றைவாயுபகவானெ
“ ன்றும், ஆகாயத்தை ஆகாசவாணி என்றும்,இன்னமும் திருவிள
“ க்குநாயகி, வருணபகவான், காமதேவியென்றும் உயர்திணைப்
“ பெயரால் ஒட்டுத்தலைவரை நாட்டிவைத்ததுபோல, உலகத்திற்
“ கு அழகையும், பெருமையையுங் காண்பிக்கிற செல்வத்துக்குத்
“ தலைவி சீதேவி என்றும் ஒரு ஒட்டுப்பெயரை வைத்துக்கொண்
“ டீர்கள். ஆகையால் சீதேவி என்று சொல்லப்பட்ட லக்குமி,அல்
“ லது லட்சுமி என்பதுஸ்ரீவிஷ்ணுவினுடைய சுபாபசுந்தரவடிவிற்
“ கு வந்த ஒட்டுப்பெயரொழிய வேறல்லவே?

“ இதைவேறொரு நியாயத்தினாலும் உறுதிப்படுத்துவேன். அஃ
“ தெப்படியெனில், நீங்கள் ஹரியுஞ்சிவனும் ஒன்றென்றுசொல்லு
“ கிறபடியே, அர்னஎன்கிற ஆதிமனிதனும், ஹரி என்கிற இவன்

" பெண்சாதியுமொழிய வேறல்லவே ? அஃதென்னவென்முல் ஸ்ரீ
" ஹரி, ஸ்திரியும் புருஷனும் ஒன்றே, என்பது ஆண்பாலையும் பெ
" ண்பாலையுங்காட்டுவது நிச்சயமல்லவோ ? இதற்கு உதாரணம்,
" செட்டிச்சி, வாணிச்சி, உழத்தி, குசத்தி, தச்சத்தி, கருமாரத்தி,
" செம்படத்தி, முதலான சுபாவப்பொதுப்பெயர்கள் அந்தந்தக்
" கூட்டத்தைச்சார்ந்த ஆண்பாலையும், பெண்பாலையும், காட்டுகிற
" து விளங்குகிறதல்லவோ ? ஆகையால் நீங்கள் ஹரியுஞ்சிவனும்
" ஒருவனே என்று சொல்லுகிறதற்குக்காரணம் என்னவென்முல்
" வழுவாத சத்தியவேதத்தில் பராபரவஸ்து ஆதிமனிதனைச்சிருஷ்
" டித்து அவனிலிருந்து, ஸ்திரியைஉண்டுபண்ணினதால் இருவரு
" ம் ஓரேமாமிசமாக இருப்பார்களென்று திருவுளம்பற்றினார், (
" மோசே, உ, உக—உரு. எபே. ரு, உஅ. உகூ.) இதையே நீங்க
" ள் ஹரியும், சிவனும், ஒன்றென்றும், ஸ்ரீஹரிஎன்றும், ஆண்பாலும்
" பெண்பாலும் ஒன்ருயிசைத்திருக்கிறீர்களே யன்றிவேறல்லவெ
" ன்பது தெளிவாயிருக்கின்றதே ? ஆதலால் இந்தவிஷ்ணுவும் ம
" னிடனென்பது நிச்சயந்தான் அல்லவோ ?

" மேலும் இந்தவிஷ்ணு மனிதனே என்பதற்கு நான் முன்திரு
" ஷ்டாந்தப்படுத்தினதுபோக இன்னமும் உமக்கு ஆயிரம் பதினாயி
" ரந்திருஷ்டாந்தங்களைக் கொடுக்கக்கூடும் ? ஆனால் இந்தவிஷ்ணு
" வின் இகழ்ச்சிகளை உமக்குப்பின்னாலே விபரிக்கப்போகிறபடியா
" ல் அவைகளால் அவன் மனிதனென்பதை நீரேலேசாயறிந்து
" கொள்ளலாம். இங்கேயும் ஒரு திருஷ்டாந்தத்தைக்கொண்டு வி
" ஷ்ணுவை மனிதனென்று ரூபிப்பேன் கேளும்.

" சிவன் தன்தலையிலே ஸ்திரியைச்சுமந்துபோய் எதிரிகளைக்கொ
" லைசெய்ய சோற்றிலே நஞ்சைப்போட்டுப்பொங்கி அவர்களுட
" னேசிவனுந்தின்ருன், அதனால்அவர்கள் எல்லாருஞ்செத்தார்கள்.
" சக்தியானவள் இதை அறிந்து சிவனுஞ் சாகாதபடிக்கு இவனுக்
" குப் பீயைக்கரைத்துக் குடிக்கக்கொடுத்து நஞ்சை முறித்து உயி
" ரைக்காப்பாற்றினாள், இந்தக்காரியம் சத்தியங்கலத்துக் கணவாய்
" க்கு அருகாமையிலிருக்கிற நஞ்சுண்டகூடலிலே நடக்கின்றது.
" (இதன்வரலாற்றைப் பின்னாலேவிவரிப்பேன்) இப்படி இவன்
" பீயைக்கரைத்துண்டதுமல்லாமற் பன்றியாயிருந்து பீயையும்
" சிறுசீரையும் மண்ணையுந் தின்றதற்குங் காளமேகப்புலவன்
" நிந்தனைப்புராணத்திற் சொன்ன கலித்துறை.

" சேத்திரங்கூறுந் தமிழ்ப்புலவீரினிச் செப்புகிறேன்.
" சாத்திரங்கற்றதுங் கசுகுசுப்பெணமணித் தாம்புடுக்கிங்
" கோத்திரங்கொண்ட நஞ்சுண்ணியுமச்சங் கூறினமும்
" மூத்திரந்தானும்பின் பீயும்மண்ணுண்ட முராரியுமே.

இவ்விதமாக நக்கல் நரகலைப்புசித்த விஷ்ணுவாகிய மனிதனை
சுவாமிசுவாமிஎன்று நமஸ்கரிக்கிற இந்துக்களைப்பார்த்து ஒரு பெ
ண்பிள்ளைப் புத்தியாகச்சொல்லியிருக்கிறதையுங்கேளும், நன்னைவ
மொழி. வெண்பா.

" மாலுமனிதன் மலரோனுந்தான்மனிதன்
" ஆலமுண்டகண்டனவன் மனிதன்-சீலமுடன்
" ஏற்றுமுணர்ந்து வுகந்தபெரியோர்கள்
" கற்றுமறந்தாரில்லை காண்.

" ஏது. இப்படியே ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் முதலிய உங்கள் தேவர்களை
" மனிதரென்றே சிரங்கத்துப்பிராமணனாகிற கொங்கணரும், திரு
" மூலரும், அகஸ்தியர்முதலான ஞானிகளுஞ் சொல்லியிருக்கிற
" சாட்சிகளே உமக்குப்போதுமே.

" மேலும் அனேகமுறை இக்காலத்தில் சாமுசர்வேஷம்விப
" சாரத்திற்குப்போகிறது போலவே இந்த விஷ்ணுவுமொருசவுந்தரி
" யமுள்ள பெண்பேரில் ஆசைப்பட்டு விரகம்பொறுக்க மாட்டா
" மல் அவள்வீட்டிற்குப்போய் கபட்டு எத்தனமாக மோசம்பண்
" ணவேண்டுமென்று எண்ணிக்கங்காளவேஷங்கொண்டு அந்தப்பெ
" ண்ணிடத்திற்போய்ப்பிச்சைக் கேட்டதுந்தேவநீதியோ? அல்ல
" து மனிதருக்குரிய அநீதியோ ? என்பதை நீரே யோசிக்கத்தெரி
" யும். அப்பொழுது அந்தப்பெண்ணானது தன்னில் கபடமில்
" லாமல் மகாபெரியவர்வந்தாரென்று விசுவாசத்துடனே பிட்சை
" யைக் கையில் ஏந்திக்கொண்டு இவனுக்கு முன்னேவந்து நின்று
" பிட்சைபோடுகிற சமயத்தில், இவன் அந்தப்பிட்சையை வாங்கா
" மற் சொல்லுகிற அக்கிரமத்தைக்கேளும். ஆசிரியவிருத்தம்.

" அடல்கொண்டெழுகுலப் படையாளுர்ப்பெருமானு
" ரன்னம்பக ரென்றேயென தகவாசலில் வந்தார்
" கடுகும்படிசென்றேபலி கொண்டேயெதிர் நின்றேன்
" கைவைத்தன மென்றாரிது கைவந்தனமென்றேன்
" மடவன்னமி தென்றாரிது மடவன்னமி தென்றேன்
" வல்லோதன மென்றாரிது வல்லோதன மென்றேன்
" கொடுவந்தன மென்றாரிது கொடுவந்தன மென்றேன்
" கொள்ளார்பலி செல்லாரவர் கோட்பாடறியேனே.

"இரற்கு, ஷை உங்கள் தேவனே வெட்கிப்போய் விட்டாரும்.
" அருணகிரி அந்தாதியில் வெண்பா.

" மண்ணிற்பிறந்திறந்து மாளுந்தெய்வங்களோ
" டெண்ணப்படாவருணை யீசனே-விண்ணப்ப
" மொன்றுண்டடியே னுனைப்பிரியாதேயிருக்க
" வென்றுந்தருவா யெனக்கு."]

இதுவுமன்றி, இந்துக்கள் சொல்லுகிறதேதென்றால், விஷ்ணு ராட்சுருபம் என்றும் ஈரேழுபதினாலு உலகங்களும், சிவன்மற்றும் உண்டான முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும், பன்னிரண்டு சூரி ரும், அவனுடைய கர்ப்பத்தில் இருக்கிறதென்றும், அவனுக்கு டைஆபரணங்கள், துளசிமாலை, கிரீடம், சங்கு, சக்கிராயுதங்கள் கெருடவாகனமும், மூன்று பெண்சாதிகளும், இவர்களில் ஒருத்தி லட்சுமிமார்பிலேயும், வேறொருத்தி பூதேவியும், மற்றொருத்தி தேவியும், இவ்விரண்டுபெயரும் இரண்டுபாரிசத்திலும் வைத்து கொண்டு வைகுண்டத்திலுந் திருப்பாற்கடலிலும் ஆலிலைமேற்பள்ளி கொண்டும் இருக்கிறானென்றும், இவன் உலகரட்சகன் என்றும் பெருமையாகப் புகழுகிறார்கள். ஆனால் விஷ்ணு உலகத்தை ரட்சிக்கிறதற்கு அடையாளம் என்ன? என்று கேட்டால், அதற்கு அனேகம் அவதாரங்களைச் சொல்லிக்காட்டி, அதைத் திருஷ்டாந்தப் படுத்துகிற சுலோகமாவது.

மஸ்சிய கூர்ம, வராகஸ்ச, நாரசிம்மாஸ்ச, வாமநஹா,
ராமோ ராமஸ்ய ராமஸ்ய பவுத்தஹகலிக்க, மேவச்சா. அல்லது

మత్స్యఃకూర్మవరాహశ్చ, నారసింహశ్చ వామనః,
రామోరామస్యరామ్య, బౌద్ధఃకలికమేవచా.

எது, விஷ்ணு ஈரேழுபதினாலு உலகங்களையுஞ் சிவன் முதலான முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களையுந் தன் கர்ப்பத்திற் சிருஷ்டித்து வைத்துக்கொண்டு நடத்தி ஆண்டுவருகிற விஷ்ணு மனிதரை ரட்சிக்க வகைதெரியாமல். ௰-௯- பிறவிகளாகப் பிறக்க வந்த காரணம் என்ன? என்பதை நீரே யோசனை பண்ணும்படிக்கு அந்தந்த அவதாரங்களை உமக்கு நானே விபரிப்பேன். அஃதெப்படியெனில்.

வே. ["ஷை சிரந்த சுலோகத்திற் காட்டிய அவதாரங்களைக் குறி
" த்து இருசமய விளக்கம் பிருகுசாபப் படலத்தில் சொல்லிய விருத்தம்.

" அனையனுமெம்பிரா னடலிராகவனு மம்புயமலர்த்தாள்
" வனையுநீள்கழலினான் வாசுதேவனு மெனுமவர்தாளின்
" றனதுதாய்தந்தைசொற் றலைச்சுமந்தடவியிற் சஞ்சரித்துங்
" கனமதாமுரல்மரத் திடைபிணிப்புண்டுதன் கண்பிசைந்தும்

" ஆயரோடாவினங் கோவியுந்தாயர்முன் னகிலமெல்லாம்
" வாயுளேகாணுமா றழுதுமவ்வளவிலே மாயைசெய்து
" மேயவெண்ணெய்க்கு நின்றாடியும்வெருவினேதங்களிவ்வா
" றேயவிப்புவியிடைச்செய்தபாவனைகளுக்கெல்லையுண்டோ.

" எது, வெற்றிகொள்ளும் ராமனும் வந்ததுந்தவிர நெடிய
" தாமரை மலர்ப்பாதங்களையுடைய அவர் வாசுதேவனாகவந்த கிரு
" ஷ்ணாவதாரத்தில் தன்னுடைய தந்தை தாய்வாசகத்தைத் தலையி
" ன்மேற் சுமந்தும், பாரமரத்துரலுடனே கட்டுண்டுங், கண்களைப்
" பிசைந்தழுதும், இடையரோடே மாடுகளை வளைத்துமேய்த்தும்,
" தாயார்முன் தன்வாயிலே உலகம்எல்லாங்காணும்படிக்கு அழுது
" மாய்கைசெய்தும், வெண்ணெய்க்குநின்றுகூத்தாடியும், இன்னம்
" இப்படியே, திரள் வினோதங்களை இப்பூலோகத்திலே செய்த எம்
" பிரானுடைய பாவனைகளுக்கு எல்லையுண்டோ? என்பதாயிற்று.

" இவ்விதமாகப்பாடுகிற புல்வருக்கும், பயிற்றுகிற பிரசங்கிகளு
" க்கும், வரையறப்பிரமாணங்கள் இல்லாமையால், பாகவதபுராண
" த்தில், இருபத்தைந்துஅவதாரங்களென்று, எழுதப்பட்டிருப்பதை
" நீரும்வாசித்திருப்பீர்அல்லவோ? என்றாலும்அந்தஅவதாரங்களால்
" நமக்கு ஒரு சொற்ப உதவியும், பிரயோசனமும், இல்லை என்பது
" உமக்கும்எனக்கும், மற்றவர்களுக்கும், பூரணமாகத்தெரிந்தசெய்தி
" தான்என்பதைக்குறித்து அந்தஅவதாரங்களிற்சிலதைஉமக்கு வரி
" சையாய்க்காட்டிவிபரஞ்சொல்லிவருவேன் கேளும். அவைகளில்

"முதலாவது, மச்ச அவதாரம் என்கிறமீன்பிறவியா
" கிறது. பிர்மாவினிடத்தில் இருந்த வேதத்தைத்திருடிக்கொண்டு
" போய்கடலில்ஒளித்துக்கொண்ட லங்காசுரன்என்றசோமுகாசு
" ரனைவென்று, அவ்வேதத்தைமீளவும் பிர்மாவுக்குத்தரும்படிக்கு
" ஸ்ரீவிஷ்ணுபண்ணினதேமச்சஅவதாரமாம். அதெப்படியெனில்."

பூர்வம் பிர்மதேவன், ஆயாசத்தினாலே நித்திரைபண்ணுகிறபொழுது நித்திரை பண்ணுகிறவனிடத்திலேவேதங்கள் இருக்கவொண்ணாதென்றாலும், வேதபுஸ்தகங்கள்நடந்துபோகச்சேவழியிலே அவைகள் அயக்கிரீவன் அல்லது சோமுகாசுரன் என்கிற ராட்சதன்கையில் அகப்பட்டுக்கொண்டது. அந்த திருட்டுராட்சதன் அவ்வேதங்களை எடுத்துக்கொண்டுபோய்சமுத்திரத்திற்குள்ஒளித்திருந்தானும்.

வே: ["ஐயா பண்டாரமே, இவனைப்பார்த்துப் பிடிக்கும்படிக்கு
" நாற்றிசைகளையும்பார்த்தறிகிறபிர்மாவினுடைய நாலுமுகங்களும்
" அப்பொழுது மறைந்துவிட்டதோ? எட்டுக் கண்களும்ஏகமாயிரு
" ண்டுபோய் நித்திரைசெய்ததோ? அல்லது திருட்டுப்போனவேத

“ த்தைமறுபடியும்உண்டுபண்ணபிர்மாவுக்குவல்லமைஇல்லையோ?
“ அல்லது திருடினவனை உடனேபிடிக்கத்தெரியாமல்அவன்தண்
“ ணீரில்ஓடி ஒளித்துகொண்டபின்புதானே, அவனைத்தேடிப்பிடி
“ க்க மீன் உரு எடுத்துக்கொள்ள அவசரம் ஆயிற்று. அல்லதுமற்
“ றொரு மீனைச்சிருஷ்டித்து அனுப்பி அவனைப் பிடிக்கவொண்ணா
“ தோ? என்பதை நீரேயோசியும். இதைக்குறித்து, ஒருகல்விமான்
“ சொன்ன விருத்தம்.

“ திசைமுகன்சுருதியைச்சோமுகாசூரன்றிருடிமுந்நீரினிலொளி
“ த்தாற், றிசைமுகன்காணவு மறைத்ததை எடுக்கவுந் திருடனைபி
“ டிக்கவுமவற்கேன், வசப்படவில்லை பிரதிவேரிலையா மனதினிற்பா
“ டமாயிராதா, மறுபடிக்கெழுத வல்லமையிலையாமாதவன்மகிமை
“ யைத்துறந்து, குசத்துமீனாகி ஓடவேண்டியதேதன் கொண்டுபோ
“ யொளித்தவாரணத்தாற்.

“ கூடுதலேதாகிலு மரக்கனுக்குண்டா கும்பிடுகுலத்துமானவர்கள்
“ இசைவிலாதுரைத்தபுராட்டுகளெல்லாமிப்படிநிலையிலாதலைய-வீ
“ ச்சுரன்றிருமாலிருவரைப்பணிந்தாலேகனைத்தொழுவதாயிடுமோ.

“ எது. பிர்மாவினுடையவேதத்தைச்சோமுகாசூரன்திருடிக்கட
“ லில் ஒளித்தால்நாற்றிசையையும்பார்க்கிறநாலுமுகங்களையுடைய
“ வனாகியஇவன்அதைப்பார்க்கவும், மறைத்துவிட்டதைப்பெற்றுக்
“ கொள்ளவும், திருடினவனைப்பிடித்துக்கொள்ளவும் இவருக்கேன்
“ வல்லமையில்லாமற்போயிற்று. சோமுகாசூரன்திருடிக்கொண்டு
“ போன வேதத்துக்கு வேறொருபிரதியில்லையோ? அல்லதுபிர்மா
“ வுக்கு மனதில் அவைகள் பாடமாயிராமற்போனதென்ன? அல்ல
“ வென்றுஅதைத்திரும்பவும்எழுதவல்லமையில்லையோ? இவைகளை
“ விட்டு, விஷ்ணுதண்ணீரில் வாசம்பண்ணுகிற மச்சமாகிக்கடலில
“ ஓடவேண்டிய அவசரம் என்ன? கொண்டுபோய் ஒளித்த வேதத்
“ தினாலே அந்த ராட்சதனுக்கு ஏதாகிலுங்கூடுதலுண்டா? தொழு
“ குலத்துமானவர்இசைவில்லாமலுரைத்தபுராட்டுகளெல்லாமிப்படி
“ அஸ்திவாரம் இல்லாமல் அலையச்சே, உங்கள் போதனையின்படி
“ சிவன் விஷ்ணுவென்னும், இரண்டுமேனிதலைப்பணிகிறது ஒன்றா
“ னபராபரவஸ்துவைப்பணிகிறதாய்ப்பலன்றருமோ? என்பதாம்.

இதுவுமன்றி, இவ்வுலகத்தில் இருக்கப்பட்ட ராஜாக்கள் முதலா
ய்த் திருடர்பேரிலாவது, மறுதேசத்து ராஜாக்களின் பேரிலாவது,
படை எடுக்கவேண்டுமானால், தாங்கள் போக அவசரமில்லாமற்
படைத்தலைவரையனுப்பித் தேசங்களைப் பிடித்தழித்துச்சங்காரம்
பண்ணுகிறார்களே? அப்படிச்செய்ய விஷ்ணுவுக்குத் தெரியாமற்
போனதென்ன?

வே. [“அல்லாமல், நூறுலக்கயோசனைதூரம்நீண்ட ஒருமீன்பிற
“ வியின்வேடமெடுத்து, மெல்லியபல்லும், நீண்டமீசையுங், குட்டை
“ வாலும், பொன்னிறஉடலும், அலங்காரசிறகுந்தரையைப்பார்த்த
“ கண்களும், உண்டாக்கிக்கொண்டு சமுத்திரத்தில்நீந்தி ஓடிச் சரீ
“ ரத்தைஅசைத்து, முகத்தைநீட்டி, மீசையை யுலுக்கிக், குதித்துக்
“ குதித்து எழும்பிவிழுந்து, இப்படிப்பட்டசேஷ்டைகள் வெகுவா
“ ய்ச்செய்து அந்தராட்சதனைத் தேடிப்பிடித்து அவனைக்கொன்று
“ போட்டு, வேதங்களை மறுபடியுங்கொண்டுவந்து நித்திரைபண்ணி
“ எழுந்திருந்தபிர்மாவின்கையிற்கொடுத்தான் என்று, பாகவதத்தில்
“ எழுதியிருக்கிறதெல்லாம் வீண்கதை அல்லவோ? இதைக்குறித்து
“ ஒருஞானவான் தமதுபிரபந்தத்திற்சொல்லிய ஒருசரணமாவது.

“ இமையில்லாவிழிமச்சரூபமுதலிவன் எடுத்துக்கடலில்வீழ்ந்தா
“ ன் அடுத்துச் சலத்தில்வாழ்ந்தான் தமியாய்மீனானவனைத்
“ தேவனெனவுரைத்தால்சகலருநகையாராஅகிலமேனம்புவாரா

“ எது. விஷ்ணு இமையில்லாத கண்களையுடைய மீனாகரூபம்
“ எடுத்துக்கடலிலேவிழுந்தான்; அந்தரூபத்தோடேசமுத்திரத்தில்
“ சேர்ந்ததுமல்லாமல், பிர்மா தூங்கி விழித்துக்கொள்ளுமளவரைக்
“ கும்அந்த ஜலத்திலேமீனாகவேதுள்ளித்துள்ளிப்பாய்ந்துபாய்ந்து
“ விளையாடி ஓடியுந்தேடியுந்திரிய ஆசைகொண்டு மீனாகப்பிறந்தவ
“ னைத்தேவனென்று சொன்னால் இந்தப்பூமியினிடத்திலெல்லாரு
“ ம் நகைக்கமாட்டார்களா? இதை யாராகிலும் நம்புவார்களா?

“ ஆகையால் கேளும்பண்டாரமே, நான்நினைக்கிறபடி உலகத்தி
“ ன் (சுகூருசும்) ஆண்டிலுண்டாயிருந்த சலப்பிரளயச் சரித்திரத்
“ தை நீங்கள் இப்படிச்சிதைத்து குளறிக்கட்டிவைத்திருக்கிறபாக
“ வத புராணத்தின் எட்டாவது ஸ்கந்தத்திலே பிர்மாவுக்குப்பகல்
“ ஒழிந்துராத்திரியாகிநித்திரைசெய்யப்போகையில், உண்டாயிருந்
“ ததினப்பிரளயத்துக்கு, சத்தரிஷிகளுஞ்சத்தியவிரதனுந்தப்பித்து
“ க்கொள்ள ஸ்ரீ ஹரி அனுப்பின படகை விஷ்ணுவாகிய ஸ்ரீ ஹரி
“ யே, மச்சமாயிருந்து காத்துக்கொள்ளுகையில், அயக்கிரீவன்என்
“ கிற ராட்சதன், திருட்டுவேஷமாய்வந்து, பிர்மாநித்திரைசெய்யச்
“ சே அவனுடைய சுவாசத்துடனேகூடப்புறப்பட்ட வேதத்தைத்
“ திருடிக் கடலில் ஒளித்ததை அறிந்து அதைப்பறித்துக்கொண்டு,
“ அவன் உயிரையும்போக்கினானென்றுஎழுதியிருக்கிறதேதொழியவே
“ தத்தினிமித்தமேமச்சமானானென்பதுஇல்லையென்றுபிரதியுத்தர
“ வுசொல்லப்படுமோ? அப்படியேசொல்லப்படும், என்றாலுந்தானே
படகுதள்ளத் தான்தானே மச்சமாகவேண்டியஅவசரமேது?

“ சர்வ தாபரசங்கம் அனைத்தையுங் காத்துக்கொண்டிருக்கிற
“ சுவாமி மச்சமாக ஒரு படகைத் தள்ளிக்கொண்டிருந்தால், மற்

" றசகலவஸ்துக்களையும் உலகங்களையுமெல்லாந் தாங்கி நடத்துவத
" ற்கு வேறொரு விஷ்ணு அல்லவோ ஏற்படவேண்டும்? ஷை சரித்
" திரங்களைப்பாகவதம் அ-வது ஸ்கந்தம் மச்சாவதார முறைத்த
" அத்தியாயம். ச-முதல். ௰௨-வரைக்கும் உள்ள பாடல்களிலும்
" ௰கூ-ம் பாட்டிலுங்கண்டு கொள்ளவும்.

" மீனவும் இதைக்குறித்து ஒரு கல்விமான் சொல்லியவிருத்தம்.
" மிந்தருமூலகிடைவிசும்பிறடைபரவும்கிருட்டிகளிடையெலாம் பர
" வித் திரய்பெறநிறுத்திரிபிரிபுரங்காப்பதிஸ்திரியரிபியற்றெழிலா
" ஞ, லைந்துபூதத்தையும் பிரிந்துமுன்னிரி லவொருமீனுருவாஞ
" லக்கணமரைக்கணமாயினுமதிலேயனைத்தையுந்தாங்குவதாரார்,
" செந்துகடுதித்தாற் கேட்பவராரார் இன்னமுதளிப்பவரரோர்
" திருப்பதியிறந்தோர்க் கருளியதாராத்தினகரன் முதலியவெல்லா
" மிந்துருடரனெனு மிவரவர்தலத்திலியாவையுநடத்திவந்தனரோ
" விருண்மதந்தரனரி யிருவரைப்பணித்தா லேதமுற்றெழிலும்வந்த
ருமோ.

" ஆதலால் பிர்மா ஒரு வேதம் உண்டாக்கினதும், அந்த வேதத்
" தைச் சோமுகாசூரன் ஒளித்துப்போட்டதும் பொய்யே. ஏனெ
" ன்றால் அதை எடுத்தவனுக்கு அதனால் நஷ்டந்தான் ஒழிய இஷ்
" டமானலாபம் ஒன்றுமில்லையே! விஷ்ணுவுந்தான் இருந்தவிடத்
" திலே இருந்து படைகைநடத்தலாமே? ஆகையால் இந்தமச்ச
" அவதாரம் பொய்யென்றறிவீராக.]

இரண்டாவது, கூர்ம அவதாரம் என்கிற ஆமைப்பிற
வியாகிறது. பாரதம்எட்டாஞ்சல்லாபத்திற்சுகயோகி என்னப்பட்ட
ரிஷிசொன்னதேதென்றால், தேவர்கள்எல்லாரும் பலி, மற்றும் உண்
டானராட்சதர்கையில்அகப்பட்டுவெகுவாய் அவஸ்தைஅடைந்து அ
வர்களை வெல்லுகிறதற்குத் திராணியில்லாமல், அந்தப்பலியினிடத்தி
லே அடைக்கலமாகப் போய்ச்சேர்ந்து, சிலகாலம் அவர்களோடு
கூட இருந்தார்கள். பிற்பாடு இவர்கள்தங்களை இனிமேல் இராட்சதர்
செயங் கொள்ளாதபடிக்கு மந்திர பர்வதத்தைச் சுற்றிலும் வெட்
டிப்பெயர்த்து, அதைச்சமுத்திரத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டுபோகிற
பொழுது, சிலதேவர்கள் வேசாறி அலுத்துப்போனார்கள், சிலர்
நொந்து போனார்கள், சிலர் சாய்ந்து விழுந்தார்கள், இப்படி அவஸ்
தைப்படுகிற சமயத்திலே, விஷ்ணுதேவன் கெருடவாகனத்தின்
பேரில் ஏறிவந்து அவர்களுக்குச் சகாயம் பண்ணி அந்த மந்திர
பர்வதத்தைத் தானே எடுத்துத்தயிர்சமுத்திரத்தில்வைத்தான். அப்
பொழுது தேவர்கள் அந்தப்பர்வதத்தை மத்தாகநாட்டி, சந்திரனை

ஸ்தம்பமாகநிறுத்தி, ஆதிசேடனாகிய வாசுகிப்பாம்பை அதற்குக்கயி
றாகச்சுற்றிக் கடைந்தார்கள். அந்தச் சமயத்திலே ஆதிசேடன் தன்
வருத்தங்களைச் சகிக்கமுடியாமல் தன் நஞ்சை அமுதத்திலே கக்கி
விட்டதால், தேவர்களெல்லாரும், மதிமயங்கி, திகைத்து, நின்றுவி
ட்டார்கள். அதனால் அந்த மத்தாகநாட்டிவைத்த மந்திர பர்வதஞ்
சமுத்திரத்தில் தாழ்ந்துபோய், அமிழ்ந்திப்போயிற்று, அப்பொழு
துதேவர்கள் வெட்கிப்பிரலாபித்து விஷ்ணுவைப்பிரார்த்திக்கிறபோ
ழுது,அவன் ஷை ஆமைப்பிறவியாய்வந்து பர்வதத்தைத்தாங்கிநிறு
த்திக்கொண்டு நின்றான்; அதன்பிறகு மறுமடியுங்கடைந்தார்கள், அ
திலேவிஷம்பிறந்தது, அதைச்சிவன்தன்னுடைய நெஞ்சில்வைத்து
நிறுத்திக்கொண்டான், ஆனபடியினாலே சிவனுக்கு நீலகண்டனெ
ன்ற பெயர் உண்டாயிற்றாம். பிறகு முன்போலவே இருதரத்தாரு
ம் பாற்கடலைக்கடைய அமுதம்பிறந்தது. அதிலே வழுதேவியும்
லட்சுமியும், பிறந்தார்கள், அந்தலட்சுமியை விஷ்ணு விவாகஞ்
செய்துகொண்டானாம்.

வே. [" இதைக்குறித்து ஒரு கல்விமான்சொன்ன விருத்தம்
" அதிதியின்மக்க ளமரர்களுக்கொப்பா யழிவுறாததற்கமுதருள
" வரிசிவன்பிர்ம னிமையவர்கூட்ட மருந்தவமிழைத்திடு முனிவர்
" திதியினின்மைந்த ரசுரருங்கூடி சிறந்தமந்திரகிரிமத்தாய்த்-திரு
" ப்பாற்கடலைக்கடைந்தநாளந்தக் கிரியைக்கூர்மமாய்த்திருமால்
" முதுகுமேற்சுமந்து காம்புசந்திரனுமுடி மிசைப்புவியினைத்தாங்கு
" முருகுமிழ்சேடன் கயிறுமாயிருந்தால் மொழியுவீரப்பொழுதுல
" கம்-இதிபெறச்சுமந்து காத்ததியாரவ ரெழவிலையியம்புதற்கென்
" று-லீச்சுரன்றிருமாலிருவரைப் பணிந்தாலே களைத்தொழுவதா
" யிடுமோ;

" ஏன், காசிபரிஷியின் பெண்சாதி அதிதியினுடைய மக்களாகி
" ய தேவர்கள், மனிதருக்கொப்பாய்ச் செத்து அழிந்துபோகாமல்
" சிரஞ்சீவிகளாய்ப் பிழைத்திருப்பதற்கும், பலமாய் யுத்தம்பண்
" ணித் தங்கள் பங்காளிகளை வெல்லுகிறதற்கும், ரத்தனமாயிருந்
" த அமுதத்தை அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டி திரிமூர்த்திகளு
" ம்,மரணத்துக்குரியவர்களாயிருந்த அந்த முப்பத்துமுக்கோடிதே
" வர்களும், அரிய தவஞ்செய்யப்பட்ட முனிவர்களும், காசிபரிஷி
" யின் பின்னொரு பெண்சாதியாகிய திதியினிடத்திலே பிறந்த
" அசுரரும், ஏகோபித்து திருப்பாற்கடலைக்கடைந்த நாளில் மந்தி
" ர பர்வதம் மத்தும், சந்திரன் அந்த மத்துக் காம்பும், பூமி
" யைத் தன் தலையின்மேற் சுமக்கிற ஆதிசேடன் அந்த மத்துக்கா
" ம்பிலே கயிறுமாய், அந்த மந்திர பர்வதந் திருப்பாற் கட
" லிலே அமிழ்ந்துபோகாமல், விஷ்ணு ஆமை அவதாரம்பண்ணி

“ அதைத் தன்னுடையமுதுகிலே சுமக்கிறவனுமாயிருந்தால் ஆதி
“ சேடன் சுமக்கிறதாயும், விஷ்ணு காத்துரட்சிக்கிறதாயும், நீங்க
“ ள் பயிற்றுவிக்கப்பட்ட உங்கள் உபதேசம் பிழைக்க அப்பொழு
“ து உலகத்தை உறுதியாய்ச்சுமந்து காத்தநுயார்? சிவன் விஷ்
“ ணு, சமயத்தாரே, இதற்குப்பிரதி உத்தரவுசொல்ல எங்களுக்கு
“ வாயெழவில்லை என்பீர்களானால், இப்படி உறுதியற்ற பேச்சுக
“ ளை நம்பி சிவன் விஷ்ணு என்ற இரண்டுமனிதரைப்பணிந்தால்
“ அதுஒன்றான பராபரவஸ்துவைத் தொழுகிறதாய்ப் பலன் தரு
“ மோ என்றவாறு.

“ அன்றியும் இதைக்குறித்து மற்றொரு கவிராஜ பண்டிதனுக்
“ சனது சுலோக சரணங்களில் ஒரு கவியிற் சொல்லியிருக்
“ கிறதாவது:

“ ஆமையுருவெடுத்து மலையைச்சுமந்தா னதனாலே நமக்கென்
“ ன பிரயோசனம் - பன்றியாகி யிரணியாட்சன்றனை வதைத்
“ தான் பன்றி யுருவத்தடைவது முண்டோ கனம்.

“ எது - இந்த விஷ்ணு ஆமைரூபம் எடுத்து மந்திரமலையைச்
“ சுமந்ததினாலே நமக்கு என்ன பிரயோசனம்? (ஆமையாய்ப் பிற
“ க்கிறது தெய்வத்தின் பெருமைக்குத் தகுதியோ? ஆகையால்
“ விஷ்ணுவைத் தேவனென்று எவ்வளவுஞ் சொல்லலாகாதென்ப
“ தே) இதைப் பாகவதம்,எட்டாவதுஸ்கந்தம் கடல்கடைந்த அத்
“ தியாயம் ௰௫-ம் பாட்டிற் காணலாம்.]

இதுவும் அல்லாமல் விஷ்ணு தேவர்களுக்கு அமிர்தம் பகிருகிற
பொழுது தேவர்களுக்கும், ராட்சதருக்கும், சச்சரவாகி வழக்காடு
கிற ராட்சதருக்கு அமிர்தம் அகப்படாதபடிக்குச் செய்ய, விஷ்ணு
ஸ்திரி வேஷந்தரித்து அவர்களுக்குத் தன்பேரிலே மோகவிகாரம்
பிறப்பித்தபடியினாலே, மயங்கி அமிர்தத்தை மறந்தார்கள். ஆகை
யினாலே, ராட்சதருக்கு அமிர்தங்கிடையாமற் றேவர்களுக்குமாத்தி
ரங் கிடைத்தது. ராட்சதரோ மேற்படி மோகினிக்காக ஒருவரை
ஒருவர் கொன்று மாண்டார்கள். அப்பொழுது நாரதமாமுனி கயி
லாசத்திற்குப்போய், நடந்தகாரியத்தைச் சிவனிடத்திற் சொன்னா
ன். சிவன் விஷ்ணு எடுத்த மோகினிவேஷத்தைப் பார்க்கவேண்
டும் என்று பார்வதியோடுங்கூட ரிஷபவாகனத்தின்பேரில் ஏறிக்
கொண்டுவந்து கேட்கும்பொழுது, நீ அந்த ரூபத்தைப் பார்க்கமா
ட்டாயென்று சொன்னதற்குச், சிவன் தன்னாலே பார்க்கக்கூ
டுமென்று சொன்னான். அப்பொழுது விஷ்ணு வேசி ஸ்திரி
யாய்ப் பிறந்து வெட்கங்கெட்ட வேசிகள் முதலாய்ச் செய்ய ஒண்
ணாத மோக விகாரங்களையெல்லாங் காண்பித்தான். அந்தச் சம

யத்திலே ஈசுரன் வெட்கத்தை விட்டுவிட்டுப் பார்வதி பார்த்திருக்க
அந்த மோகினியைத் துரத்திக்கொண்டுபோனான். அந்த மோகினி
முன்ஓட சிவன் பின்ஓட இருவரும் ஒரு புதரிலே புகுந்துஒளித்தார்
கள். அப்பொழுது இவர்களுக்கு சன்னதேவனும், வயிரவதேவனும்
பிறந்தார்கள். இந்தக்கதையை நினைத்துக்கொண்டு, சிவபக்திக்கார
ரும், விஷ்ணுபக்திக்காரரும், ஆர்தெய்வம் அதிசயமென்று வாக்கு
வாதம் பண்ணும்பொழுது, சிவபக்திக்காரர் உங்களுடைய விஷ்ணு
எங்கள் தெய்வத்துக்கு ஒருவேசியே அல்லாமல் மற்றப்படி ஈடோ
சோடோ என்பார்கள். ஆனால் விஷ்ணு பக்திக்காரர், எங்கள்விஷ்
ணு எத்தனைபெரிய வேசியிருந்தாலுஞ் சிவன்அவருடைய மோகினி
வேஷத்திற் சிக்கிக்கொள்ள வில்லையோ? என்பார்கள்.

ஆதலால் பண்டாரமே, இந்த அவதாரத்திலே நீங்கள் சொல்லுகி
றபடி பூமியைத்தாங்கியிருக்கிற ஆதிசேடனைத் தேவரும் அசுரருங்
கயிறாக்கி திருப்பாற்கடலைக்கடையச்சே, ஆதிசேடனுக்குப்பதிலாக
இப்பூமியைத் தாங்கி நிறுத்திக் கொண்டு நின்றதார்? என்பதற்
கு எதிர்மொழிசொல்லுமே? அதற்கில்லையென்றால், இந்த அவதா
ரத்தில் விஷ்ணு நடத்தின அவலட்சணங்களோ இந்துக்களை மிகவு
ம் வெட்கப்படுத்துகிற கதைகளே அல்லாமல் வேறொருநன்மையும்
இல்லையென்பீராக.

மூன்றாவது, வராக அவதாரம் என்கிற, பன்றி பிற
வியாகிறது. ஐயா, மற்றப்பிறவிகளைப்பார்க்க இதுவே விஷ்ணுவுக்கு
மகாயோக்கியதையானது. அஃதெப்படியெனில் விஷ்ணு இரணி
ய ராட்சதனைக் கொல்லும்படியாக நீண்ட பல்லுகளை உடை[illegible]
ரிய பன்றியாய்ப் பிறந்தானும், ஐயோ! மனிதருக்[illegible] எத்த
னை நீச்சனாயிருந்தாலும், பன்றியாய் ஜென்மிக்கிறதற்கு சம்மதிப்
பானோ?

வே. [அஃதெப்படியென்றால், கனகாட்சன்என்கிற ஒரு அசு
“ ரன் மக[illegible]வலிய பராக்கிரமனாய்த் தேவர்களுக்கு இடுக்கண்செய்து
“ வந்ததால் [illegible]ஷ்ணு வராகப்பிறவியாகி பிரமாண்டம் எல்லாம்
“ தன் உ[illegible]வத்தினால் நிறப்பி துணிமயிரைச் சிலிப்பி யுதறிக்கொ
“ ண்டு மு[illegible]முசென்றுங் [illegible]றகறென்றும், நெருப்புப்பொறி சிதற,
“ உறு உ[illegible]ன்று உறுமிப் புரண்டு மூச்சுவிட்டு, நட்சத்திரங்கள்
“ உதிரத்தக்கதாக, வாலைச் சுற்றிக்கொண்டு தன்கொம்புகளினாலே
“ தண்ணீரைக் கிழித்துப் பூமியைத்தேடும் பொழுது, கனகாட்
“ சன் இவனைக்கண்டு சிரித்து ஒரு தண்டாயுதத் துடனே இவ
“ னைக்கிட்டி, ஏ முருந்தா நான் முன்னே பாயாகச் சுருட்டி
“ ஒளித்து வைத்த பூமியை எடுத்துக் கொண்டுபோக நினைத்து
“ வந்தாயோ? என்று வராச்சே ஷை பன்றிவிஷ்ணு வச்சிரம்

“ போன்ற தன் பல்லுகளால், அவன் வயிற்றைப்பீறிப் பாதா
“ ளத்திலே தள்ளி அவனைச் சங்கரித்துப்போட்டுத் தேவர்களைரட்
“ சித்து, பாதாளத்திலே அமிழ்ந்தின பூமியை, மேலாகக்கொண்டு
“ வந்துவைத்து, சிலகாலத்துக்குப்பின், பூமியின்மேல் வசிக்கும்ப
“ ன்றிகளின்மேல், இச்சித்து அவைகளைப்புணர்ந்து, அவைகளுக்கு
“ க் கரு உண்டுபண்ணி, ஆண் பெண் விகற்பங்களான குட்டிகளைப்
“ பிறப்பித்தும், வளர்த்தும் இவ்விதப்பிறவியில் பிறந்து அனேக
“ நாள் உலகத்திலிருந்தான் அல்லவோ?

“ கேளும் பண்டாரமே, இதிலேவிஷ்ணு, பன்றியாய் அவதரித்
“ து மூச்சுவிட்டு நட்சத்திரங்கள் உதிரத்தக்கதாகவும், தன்கொம்பு
“ களால் தண்ணீரைக் கிழித்துக்கொண்டு பூமியைத் தேடினதாக
“ வுஞ்சொல்லப்பட்டிருந்தால், பூமியும் ஜலமும் ஒரே அண்டமல்
“ லவோ? பூமியை இரணியாக்கன் சுருட்டிக்கொண்டபொழுது,
“ தண்ணீரும் அதன்அடக்கம் அல்லவோ? ஆமென்றால் இந்தப்பன்
“ றிவிஷ்ணு எந்தத்தண்ணீரைக் கிழித்துக்கொண்டு திரிந்தது? அப்
“ பொழுது பூமிசுருட்டப் பட்டிருக்கத்தண்ணீருங்கூட சுருட்டப்
“ பட்டிருக்குமே? ஆகையால் இவைகளெல்லாம் பிள்ளைகள்விளையா
“ ட்டுக் கொப்பான பொய்ப்பேச்சல்லாமல், நிசச்சரித்திரமாக ஆர்
“ ஒப்புக்கொள்ளக்கூடும்? இப்பேர்ப்பட்ட பொய்க்கதைகளை நீங்
“ கள் புராணங்களாகக் கட்டியிருக்கிறதைக்குறித்து ஒரு கல்விமா
“ ன் சமயபிரபந்தத்தில் சொல்லியிருக்கிறவைகளைச் சற்றுக்கவனி
“ ப்பீராக. வேறு வி-ம்.

“ சக்கரக்கைப்பெருமானென்றீசமயமுறைத்தபடிச்சக்கரத்தை
[illegible]பெருமாள் காத்தால் சக்கரத்தைப்பாயாக விரணியாக்கன்
“ சுரு[illegible]க்கரக்கைப் பெருமாளப்போ] தக்கடலிற்றுயின்று
“ ரா சுருட்டினதாற் கலியொழித் தாவலைகடலு முலகோடன்
“ றே வரக்கனடிவைத்ததெங்கே சுருட்டினதையிடித்ததெங்கே
“ யதைக்கொண்டுபோய் வைத்ததெங்கே] மக்களுக்குத்தெரியா
“ தா வானோர்க்குத் தெரிந்ததுவா [illegible]வானவரு மசுரா[illegible]ளெல்லாம்
“ மனிதரல்லோ வஜிரி திரி காசிபர்க்குங் கா[illegible] மாலின்ற
“ பிர்மாவின்றால்] இக்கதையின் படியரியே தாமெ[illegible]ர்க்குந் தந்
“ தைசிவ னியாவினையுஞ் சிருஷ்டித் தானு மினைய[illegible]தமில்லாத
“ பரப்பிர்மம் வேறேயென் றினிதாக்கி யுணரலாமே.

“ எது: சத்துரு சங்காரஞ்செய்யுஞ் சக்கராயுதத்தை தம்முடை
“ யகையிற் பிடித்திருக்கிற பெருமாளென்று விஷ்ணுசமயத்தார்
“ சொல்லி சிவசமயத்தாரும் ஒத்துக்கொண்டபடி இந்தப்பிரபஞ்ச
“ சக்கரத்தை அந்தப்பெரிய ஆள்காத்தால், அதை இரணியாக்கன்

“ சுருட்ட சக்கரக்கைப்பெருமாள் அப்பொழுது அந்தத்திருப்பாற்க
“ டலிலே நித்திரைபோயினாரோ? இரணியாக்கன் சமுத்திரத்தை
“ நீக்கி பூமியைமாத்திரஞ் சுருட்டினாரோ? சமுத்திரம் இந்தப்பிரப
“ ஞ்சத்தோடேகூடஒன்றாயிருக்கிற அண்டமல்லவோ? அந்தராக்ஷ
“ தன் இந்தப்பூமியைசுருட்டுகிறதற்குக்கால்களையெங்கேவைத்தான்?
“ சுருட்டினபாய் பிதுக்கஞ் சரிவர அதை எந்தப் பூமியின்மேல் இ
“ டித்தான்? அதைக்கொண்டுபோய் அவன் பத்திரப்படுத்தி வைத்
“ ததெங்கே? அது மனிதருக்குத் தெரியாதோ? அது தேவர்களுக்
“ குத் தெரிந்ததோ? முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும் நாற்பத்தெ
“ ண்ணாயிரம் ரிஷிகளும், அவர்களுடைய பங்காளிகளாகிய அசுரரு
“ ம், ராட்சதரும், போன கூர்ம அவதாரப்பாட்டிலே கண்டபடி ம
“ ரணத்துக்குரிய சுபாவமுடையவர்களாயிருந்த மனிதரல்லவோ?]

மேலும் முன்காட்டிய கெருடன் விஷ்ணுவுக்கு வாகனமான
படியினாலே அதை தரிசனைசெய்து வணங்கும்பொழுது, சாக்கடை
யிலுங் குப்பையிலும், வீதியிலும், புரண்டுகிடக்கிற வராக அவதார
மாகிற பன்றிவிஷ்ணுவை இந்துக்கள் ஏன் சாஷ்டாங்க நமஸ்கார
மாக வணங்கவில்லை? அஃதுயோக்கியதை அல்ல என்பார்களானால்,
தங்கள் தெய்வம் பன்றியாய்ப்பிறக்க எப்படியோக்கியதையாயிற்று?

வே. [“ ஐயா, இந்த விஷ்ணு வராக ரூபம் எடுத்து இரணிய ரா
“ ட்சதனைக் கொன்றான் என்றாலும், வராகமாகிய பன்றிரூபம் எடு
“ த்ததினாலே விஷ்ணுவுக்கு ஏதாகிலும் பெருமை கிடைத்ததுண்
“ டோ? நக்கல் நரகலைப்புசிக்கிற புத்தியில்லாத இந்த அசுத்தமிரு
“ கத்தினுடைய இந்த குணங்களையும் நடத்தைகளையும் கேட்ப[illegible]
“ லே நமக்காகிலுஞ் சொற்பலாபம் உண்டோ? இல்லை[illegible] ஆதலா
“ ல் அசுத்தத்தைப்புசிக்கும் பன்றியாய்ப் பிறந்தவனைத் தேவனெ
“ ன்றுசொல்லுகிறது அதிக ஈனம் என்பது சகலருக்கும் நன்றாய்
“ த்தெரிகிறதல்லோ? இது சங்கதிகளைப் பாகவதம் மூன்றாவது ஸ்
“ கந்தம், ஆதிவராக நிலையுரைத்த அத்தியாயம். ௨, ௪, ௫, ௧௩-ம்
“ பாடல்களிற் பார்க்கலாம்.

“ நான்காவது, நரசிம்ம அவதாரம் என்கிற மனித
“ சிங்கப்பிறவியாகிறது. என்னவென்றால், இந்த நரமிருக அவதார
“ ம் இரணியன்என்பவன் அனேகநாளாக பிர்மாவைநோக்கி அரிய
“ தவஞ்செய்து அவனிடத்திற் பூமி, பாதாளம், சுவர்க்கம், என்னு
“ ம் மூன்று உலகத்தையும், ஆளும்படியான அதிகாரத்தையும், சக
“ ல ஐசுவரியங்களையும், தேவர், முனிவர், மனிதர், பறவை, மிருக
“ ங்களினாலும், அத்திர சத்திர முதலான ஆயுதங்களினாலும், தன்

“ னை ஒருவருஞ் ஜெயிக்கக்கூடாதபடிக்கு, வலிமையானவரத்தைப்
“ பெற்றுக்கொண்டு, மேற்படி உலகங்களிலுள்ள சகலரையுந் தன
“ தாணைக் குட்படுத்தி வருகையிலே, தன் சகோதரனான இரணியா
“ க்கனைக்கொன்ற விஷ்ணுவின்பேரில், மனவயிரங் கொண்டவனா
“ க, அன்றுமுதல், நாராயணன் என்கிற நாமம், உலகத்தில் வழங்
“ காதபடிக்கு, மாற்றித், தன்னுடைய நாமமே வழங்கச்செய்து வ
“ ரும்பொழுது, அவனுக்குப் புதல்வனாய்ப் பிறந்த, பிரகலாதன்
“ என்பவன், தன் குரு, இரணியநம என்று சொல்ல கற்பித்ததை
“ மறுத்து, ஹரிநம நாராயண என்று சொலவித் துதிப்பதை, மேற்
“ படி இரணியன் அறிந்து அவனைக்கொல்ல எத்தனித்தசமயத்தில்
“ மேற்படிவிஷ்ணு நரசிங்கமாய் அவதாரஞ்செய்து; அந்த இரணி
“ யனைக் கொன்றுபோட்டான் என்று, உங்கள் புராணங்களிற்சொ
“ ல்லப்பட்டிருக்கிறதல்லவோ ? ஆமென்றால் பிர்மா, விஷ்ணு, சி
“ வனுக்கும், உரியதாயிருந்த பிர்மலோகம், வைகுண்டம், கயிலாய
“ ம் என்னும் மூன்று சுவர்க்கலோகங்களையும், இரணியனுக்கு பிர்
“ மா கொடுத்துவிட்டது மெய்யானால், அந்தகாலங்களெல்லாம் இ
“ ந்த மூன்று தேவர்களும் எந்த உலகங்களில் அல்லது வேறே எந்
“ தசுவர்கத்திலேபோய் வாசம்பண்ணினார்கள்? ஆகாயமார்க்கத்தில்
“ அலைந்து திரிந்தார்களோ ? அக்காலத்தில் இறந்த சிவபக்தருக்கு
“ சிவனால் எந்த கயிலாயங்கொடுக்கப்பட்டது ? அல்லது மரித்த வி
“ ஷ்ணுபக்தருக்கு விஷ்ணுவினால் எந்த வைகுண்டங் கொடுக்கப்ப
“ ட்டது ? இஃதெல்லாம் நிலையில்லாத பொய்க்கதைகளாயிருக்கி
“ றதும் அன்றி மனிதரை வஞ்சிக்கிறதுமா யிருக்கிறதல்லோ ? ஆத
“ லால் இதைக்குறித்து ஒரு கல்விமான் தனதுபிரபந்தத்திற்சொல்
லுகிறதாவது, விருத்தம்.

“ துக்கமுறப்புவனமெல்லாஞ்சுருட்டவாசா நித்தியனாய்த்தொலை
“ விற்காக்காமல்நின்ற தழாய்மௌலி யிரணியநமோவென்று சொ
“ ல்லாத தொழும்பனுக்குப் பரிந்தோர்தூணில்] அக்கணமே நரசிங்
“ கவவதாரமெடுத்து வந்தாரரக்கனுயிர்குடித்தாரென்று மழகியபே
“ ரறிவுடையோர் சம்மதிக்கவுறுதியென்ன வினைத்தினையுநிருமித்தே
“ க] சக்கரமாய்முடிக்குகிற விரட்சகராகாதவனைச் சங்கரிக்கநினைத்
“ தாரென்றால் தாம்விலங்குமீன் மனிதனுடம்பெடுக்க வேண்டாது
“ சருவமவராணைசெய்யும்] இக்கருத்தைச்சீர்தூக்கிச் சுபாவவிசை
“ கேடொழித்தாவியாவினையுஞ் சிருஷ்டித்தாளு மினைமூர்த்த மில்
“ லாதபராப்பிரமம் வேறேயென்றினிதூக்கியுணரலாமே.]

“ ஏது. கடந்த வராக அவதாரத்திற் கண்டபடி சர்வஜீவஜெந்து
“ க்களுக்குந் துக்கமுண்டாக இரணியாக்கன் பூமியை எல்லாஞ் சு

“ ருட்டுகையில் அவனைத்தடுத்துமறித்தும்பூமியைக்காக்க சாகித்தி
“ யனாய்க் கிட்டவிராமல் அசாநித்தியனாய்த் தூரவிருந்த துளசிமுடி
“ விஷ்ணு, பிற்பாடு இரணியநமவென்று சொல்லத் தம்முடைய
“ தொழும்பன் பிரகலாதனுக்காகப் பரிந்துகொண்டு எங்குஞ் சா
“ நித்தியமாயிருக்கிறவர்போல ஒரு கல்தூணில் அக்கணமே நரசிங்
“ க அவதாரம் எடுத்துவந்தான் என்றும், இரணியகசிபனைப் பீறி
“ அவன் உயிரைக்குடித்தான் என்றும், பேரறிவுடையவர்கள் ஒத்
“ துக்கொள்ளுகிறதற்கு உறுதியேது ? எல்லாவற்றையும்படைத்து
“ ஏகசக்கராதிபதியாய் ஆளுகிற சர்வலோகரட்சகர் துன்மார்க்கனைச்
“ சங்கரிக்க நினைத்தால் அதற்கு அவர் தாமேமாறி மிருகவுடம்பாகி
“ லும், மச்சவுடம்பாகிலும், எடுக்க வேணுமோ ? ஏனெனில் சர்வ
“ சிருஷ்டியும் அவருடைய ஆணை ஆக்கினையைச் செலுத்துகிறதா
“ யிருக்கிறதொழிய மற்றப்படிக்கல்லவே ? சிருஷ்டிகர் சிருஷ்டிக
“ ளாகிய மிருகம் பட்சி, மச்சம், ஊர்வனம் முதலியவைகளின் உ
“ டலெடுக்கவேண்டாதென்கிற இவ்வாலோசனையைச்சீர்தூக்கிப்பா
“ ர்த்துச் சுபாவ இசைகேடான பேச்சுகளை ஒழித்துப்போட்டால்
“ சர்வத்தையுஞ் சிருஷ்டித்து தாங்கி ஆளுகிறவருமாய் தமக்கு நிக
“ ருங் கண்டிப்புள்ள சரீரமும் இல்லாதவருமாயிருக்கிற பராபரவஸ்
“ து வேறொருவரொன்று, இனி சீர்தூக்கிக் கிரகிக்கிறதாகுமே என்
“ றவாறு,”]

ஐயா, இந்த ௬-ம் அவதாரத்தில் இரணியராட்சதனுக்குத்தம்பியாகிற இரணியகசிபன் தன் தமயனை விஷ்ணு கொன்றுபோட்டபடியினாலே அவனைத் தேடிக்கொண்டு திரியச்சே இவன் ஒளித்துக்கொண்டு அகப்படாமற் போனதால் தேவர்களெல்லாரையும் பலபலபத்திரவப்படுத்துகிறபொழுது விஷ்ணு தன்பேரிலே பக்தியாயிருக்கிறவர்களுக்குச் சகாயம் பண்ணத்தக்கதாக அவனுடைய சாவடிக்கம்பத்தில் இருந்து உக்கிரமான சிங்கமாய்ப்புறப்பட்டு இரணியகசிபனோடே சற்றுநேரம் யுத்தம்பண்ணி அவனை எடுத்துத் தன் தொடையின்பேரில் வைத்துக்கொண்டு நகத்தினால் அவன் வயிற்றைப்பீறி ரத்தத்தைக்குடித்துக் குடலைப்பிடுங்கி மாலையாய்த் தரித்துக்கொண்டு தன்னுடைய அகோரமான கோபந்தணிகிறதற்கு வெகுபிரயாசையோடிருந்தான், என்பதாக இந்துசாஸ்திரவிதியின்படியே ஒருஞானவான் தனது பிரபந்த சரணங்களில் ௨-ம் கவியிற் சொல்லியிருப்பதையுங் கேட்பீராக.

வே. [“ நேமமினரசிங்கரூபங்கொண்டிரணியனிறத்
“ தைநகத்தாற்கிழித்தேயனம்-தன்னில்

" கிட்டேரமுடன்குடர்மாலைபூண்டானிவ்வுனோர்
" வதமுண்டோமுத்திசாதனம்.

" எ-து. இந்தவிஷ்ணு பாதிமனுஷரூபமாகவும் பாதிமிருகரூபமா
" கவும்இருக்கிற கிரமம்இல்லாத நரசிங்கரூபம்எடுத்து இரணியனைப்
" பிடித்து அவனுடைய மார்பைத் தன் நகத்தினுற் கிழித்து, மகா
" கொடுமையான மனசோடே அவனுடைய குடலை மாலையாகக் க
" முத்திற் தரித்துக்கொண்டான். இந்தத் துஷ்டனாலே மோட்சக
" தி யடையக்கூடுமோ? இப்படிப்பட்டவனைத் தேவன் என்று சா
" திக்கிறதும் உங்களுக்கு நீதியோ? இதைக்குறித்துப் பாகவதம்
" ஏழாவது ஸ்கந்தம் இரணியனைக்கொன்ற அத்தியாயம் அ௰. அரு,
" அச-ம் பாடலிலும், கம்பராமாயணம் யுத்தகாண்டம், இரணியவ
" தைப்படலம் ௱உசு. ௱௫௬-ம் பாடல்களிலும் கண்டுகொள்க."]

ஐந்தாவது. வாமன அவதாரம். என்கிற பிராமணப்பி றவியாகிறது. இந்த விஷ்ணு ஐந்தாவதுவிசை பிராமணனாய்ப் பிறந்து பலியென்கிற ராட்சதன் உலகத்தை எல்லாந் தன்கைவசம்பண்ணிக்கொண்டு தேவர்கள் எல்லாரையுந் தனக்கூழியக்காரராய் அடிமைகொண்டபடியினாலே வாமனன் அந்த வலியண்டையிலேவந்து கபடமாய் அவனை மோசம்பண்ணி தனக்கு மூன்று அடி நிலந்தரவேண்டும் என்று கேட்டான். அதற்கு வலி சம்மதித்தபடியினாலே, பூலோகம் எல்லாம் தனக்கு ஒரு அடியாயிற்று. ஆகாயம் எல்லாம் மற்ற ஒரு அடியாயிற்று. மூன்றும் அடி வைக்கிறதற்கு இடமில்லாதபடியினாலே வலியினுடைய சிரசின்மேல் தன் பாதத்தைவைத்து அவனைப் பாதாளத்திலே விழுந்துபோகமிதித்தாலும். இதைக்குறித்து ஒரு கல்விமான்சொன்ன விருத்தம்.

வே. [" குட்டையனாய்மூன்றடி மண்டரவேண்டி மாவலியுங்கொடு
" க்கிறதற்கிசைந்தபோது குறளுருவனண்டமெல்லாம் நிரப்புகின்ற
" பேருருவாய்க் கொள்ளையிட நியாயமுண்டோ] நெட்டையனானவ
" ற்கலவேகொடுத்ததுமாபலியரசு நிலத்தினையேயாண்டதுண்டு நி
" லமளந்தநாள்விசும்பை யோரடியாயளந்தவெழி னெடுந்தானை யு
" டையாயென்று] கிட்டாக்கிளிபோற்புகழ்விண்டலத்தையேனளந்
" தார் திரைகடல்சூழவனிபோல தியாகமென வருள்வதற்கு மேல்
" வெளியு மாவலியின்செங்கோற்கீழிருந்ததுண்டோ] யிட்டோல்லா
" ஞ்சத்தியத்துக்கேகோபித் தெழுந்திருமே யாவினையுஞ்சிருட்டித்
" தாளுமிணைமூர்த்தமில்லாத பரப்பிரம்மம் வேறேயென்றினிதூக்
" கியுணரலாமே.

" எ-து. விஷ்ணு காசிபனுக்கும் அவன் பெண்சாதிக்கும்
" பிள்ளையாய்ப் பிறந்து வளர்ந்து நீதியோடே ராச்சியபாரம் பண்
" ணின மாவலிச்சக்கரவர்த்திக்கு முன்பாக, குள்ளப் பிராமணனா
" ய் வந்து மூன்று அடிமண் பிச்சைகேட்டு அவன் கொடுக்கச் சம்
" மதித்தபொழுது இவன் விசுவரூபம் எடுத்துப்பூமியை ஒரு அடியு
" ம் ஆகாயத்தை இரண்டாம் அடியுமாக அளந்து மூன்றும் அடிக்
" கு இடம் எங்கே என்றபொழுது மாவலி தன் தலையைக்காண்பி
" த்தான். அப்பொழுது இவன் அவன் தலையின்மேல் தன் பாதத்
" தைவைத்து அவனைப் பாதாளத்தில் அமிழ்த்திப் போட்டான்
" என்பது வாமன அவதாரமாம் அல்லவோ? ஆமென்றால் வாம
" னன் இப்படி ஆகாயத்தளவும் பருத்து நீண்ட விசுவரூபம் எடுத்
" து மாவலியின் ராச்சியத்தைக் கொள்ளையிட நியாயமுண்டா?
" மாவலி தனக்கெதிரேபிச்சைக்குவந்த வாமனனுக்கு ஒழிய இவன்
" பின்பு பருத்துநீண்ட விசுவரூபனுக்குப் பிச்சைகொடுக்க வில்லை
" யே பின்னையும், மாவலி பூமியையே ஆண்டதுண்டு, பூமியில்
" பெரியோர்கள் எல்லாந் தாங்கள் சொல்லுகிற தின்னதென்று
" அறியாத கிளிப் பிள்ளைகளைப்போல விஷ்ணு மண் அளந்த நாள்
" விண் அளந்த பாதம் உடையவன் என்று மெச்சுகிறதற்கு ஆகா
" யத்தை என் அளந்தான்? கடல் சூழுலகத்தைப்போல தியாக
" மென்று கொடுக்கிறதற்குமேல் வெளி ஆகாயமும் மாவலியின்
" செங்கோலின் கீழிருந்ததுண்டா? இல்லையென்றால் சத்தியத்தி
" ன்மேல் அன்புடையவர்கள் எல்லாம் அதைக் காப்பாற்றுகிறதற்
" கு ஏகோபித்து எழுந்திருக்காலாமே? சர்வத்தையுஞ் சிருட்டித்து
" தாங்கி ஆளுகிறவருமாய் தமக்கு நிகரும் கண்டிப்புள்ள சரீரமும்
" இல்லாதவருமாயிருக்கிற பராபரவஸ்து வேறொருவரென்று
" இனி சீர்தூக்கி கிரகிக்கிறதாகுமே. என்றவாறு.

" கேளும் பண்டாரமே, நீங்கள் சொல்லுகிறபடி விஷ்ணுவின்
" வாமன அவதாரம் மாவலி என்னும் ஓர் அசுரன் தவத்தினால்
" மேலானவரங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு அதிக பராக்கிரம முள்ள
" வனாய் பாதாளம், பூமி, சுவர்க்கம், இம்மூவுலகத்தையும் தனதா
" ணைக்குட்படுத்தி ஆண்டுவருகையில் இந்தவிஷ்ணுவானவன் தே
" வேந்திரனுக்காகப் பூமியிலே பிரமகுலத்தில் வாமனவதாரம்பண்
" ணி மாவலியினிடமாகப்போய் உபாயமாய் மூணு அடி மண் பிச்
" சையாகப் பெற்றுக்கொண்டு பின்பு மகா உன்னதமான வடிவு
" எடுத்து பாதாளம், பூமி, சுவர்க்கத்தையும், ஈரடியாக அளந்து
" மற்ற ஓரடிக்கு இடமில்லாமையால், அந்த மாவலிச் சக்கரவர்த்

“ தியைத்தானே மிதித்துப் பாதாளத்திலே அமிழ்ந்திப்போகச்செ
“ ய்து சுவர்க்கலோகத்தை நிலை நிறுத்தினான் அல்லவோ ? ஐயா
“ இது மெய்யானால் இந்த விசுவ ரூபம் எடுக்க வல்லமையுள்ள தே
“ வனாகிய விஷ்ணுவைவிட மாவலிக்கு மேலானவரத்தைக்கொடுத்
“ த வேறொருதேவன் ஆர் ? அப்படிப்பட்ட வரத்தைக்கொடுத்த
“ தேவனை இந்த வல்லமையுள்ள விஷ்ணுதேவன் முன்னமே தடுக்
“ காமற் போனதென்ன ? பின்பு அந்தமாவலியைத் தந்திரஞ்செய்
“ து மடியச்செய்வது தானோ தேவசீலம் ? ஆதலால் இந்த அவ
“ தாரத்தில் உள்ள விகர்ப்பங்களை நீரே யோசிக்கத் தெரியலாம்.
“ இதைக்குறித்து ஒரு கவிராஜபண்டிதன் தன் பிரபந்த சரணங்க
“ ளிற்சொன்ன கவி.

“ வாமனவுருவெடுத்து மாவலிதனையடுத்து
“ வஞ்சனையான் மண்ணிரந்து நெஞ்சமுவந்து கொடுத்தோன்
“ ஆமவனைக்கட்டிக் காலால் மிதித்ததுவு நியாயமோ
“ அன்னமிட்டார் வீடுதன்னிற் கன்னமிடம் சகாயமோ.

“ ஏது. இந்தவிஷ்ணு வாமனரூபம் எடுத்து மாவலிச் சக்கரவர்த்
“ தியினிடத்திற்போய் வஞ்சனையினாலே மூன்று அடி மண் தியா
“ கங் கேட்க, இல்லை யென்று சொல்லாமல் மனம்மகிழ்ந்து கொடு
“ த்த அந்த மாவலிசக்கரவர்த்தியைக், கயிற்றினாற் கட்டிக் காலி
“ னால் மிதித்தான். அப்படிச் செய்தது நியாயந்தானோ? ஒருவன்
“ தன் பசிக்கு அன்னங்கொடுத்தவன் வீட்டிற் கன்னம்வைத்துத்
“ திருடுவது சகாயந்தானோ? இப்படிப்பட்ட வஞ்சனைக்காரனையுந்
“ தேவனென்று சொல்லுகிறது கிரமந்தானோ ? இதைக்குறித்துப்
“ பாகவதம் எட்டாவது ஸ்கந்தம், வாமனாவதாரமுரைத்த அத்தி
“ யாயம் ௩௩. ௩௭. ௪௨. ௫௭. ௬௧. ௬௨. ௬௪. ௭௦. ௭௩-ம் பாடல்
“ களிலும், கம்பராமாயணம் பாலகாண்டம் வேள்விப்படலம். ௨௧.
“ ௨௩. ௨௫. ௩௩. ௩௫. ௩௬-ம். பாடல்களிலும் கண்டுகொள்க.”]

ஆறுவது, பரசுராமஅவதாரம் என்கிற குருபீட்டகப் பிறவியாகிறது. பூர்வகாலத்திற் சூரியவமிசத்திலே அவதரித்த க்ஷத்திரியர் ஜெமதக்கினிமுதலான பிர்மகுலத்தவர்களுக்கெல்லாம் இடுக்கண்செய்தும், அவர்களுக்கே யுரியதாகிய வேதகருமங்களைத்தாமே நடப்பித்தும், பிர்ம குலாச்சாரங்களைக் கெடுத்தும், மனச்செருக்குற்றிருந்தார்கள். அப்பொழுது விஷ்ணுஜெமதக்கினிக்கும், ரேணுகை என்கிறவளுக்கும், புத்திரனாய்ப் பரசுராமனாகஅவதரித்துவந்து, மழுவினால் முள்ளுதறிப்பதுபோல் அந்த க்ஷத்திரியரையும், அவர்களில் ஜெனித்து வரப்பட்ட புத்திர பவுத்திராதிகளையும், இருபத்தொரு தலை முறைவரைக்குஞ் சங்கரித்தான். அஃதெப்படியெனில்கார்த்தவீரியா சூரன்பேரிற் சண்டைக்குப்போய் அவனைக்கொன்றுபோட்டு தன்தகப்பனுக்குக் காமதேனுவைக் கொண்டுவந்தான். அந்த ராஜாவினுடைய குமாரர்கள் இந்தப்பகையைத் தீர்த்துக்கொள்ளத்தக்கதாகவந்து, ஜெமதக்கினியினுடைய சிரசை வெட்டிப்போட்டார்கள். அப்பொழுது பரசுராமனின் தகப்பன், சாவுநிமித்தமாக, இருபத்தொருவிசை தன்னோடே எதிர்த்த ராஜாக்களைஎல்லாங் கொன்று தன்னைப்பெற்ற ரேணுகை என்கிறதாயையுஞ் சகோதரங்களையுங்கூட கொன்றுபோட்டான். இவ்விதமாகவே விஷ்ணு ரட்சிக்கிற தொழிலுக்குப்பதிலாக ரட்சிக்கிறதொழிலைத்தேடிக்கொண்டதால், ரட்சிப்புக்கு உரியவனல்ல என்பதை இதனாலே நீரோ யோசிக்கத் தெரியலாம்?

சே. [“கேளும்பண்டாரமே, மேற்படிபரசுராமஅவதாரம் என்ப
“ து பூர்வகாலத்தில்சூரியவம்சத்திலே அவதரித்தக்ஷத்திரியர், ஜெம
“ தக்கினிமுதலான பிரம குலத்தவர்களுக்கு இடுக்கண் செய்தும்,
“ அவர்களுக்குரிய வேதகருமங்களை நடப்பித்தும், பிரமகுலாச்சாரங்
“ களைக் கெடுத்தும் மனச்செருக்குள்ள வர்களாயிருந்தார்கள். அப்
“ பொழுதுவிஷ்ணுவானவன்ஜெமதக்கினிக்குப்புதல்வனாய்ப்பிறந்து
“ பரசுராமனெனப் பெயர்கொண்டுவந்து, மழுவினால் முள்ளுதறிப்ப
“ துபோல அந்தக்ஷத்திரியரையும், அவர்களில்ஜெனித்து வரப்பட்
“ ட புத்திர பவுத்திராதிகளையும், இருபத்தொருதலை முறைமட்டா
“ கச் சங்கரித்துவந்தா னென்பதல்லவோ? என்றால், சகல உல
“ கத்தையும் ரட்சிக்கிற இந்தவிஷ்ணு இவர்களை இருபத்தொருதலை
“ முறைவரைக்குஞ் சங்காரஞ் செய்துகொண்டேவந்தால், அதுரட்
“ சிக்கிறதொழிலோ பட்சிக்கிறதொழிலோ? அதைநீரோசொல்லும்?
“ (௨௧)தலைமுறையுங் கொலைசெய்வதுதானோ தேவசீலம். இதற்கா
“ கத்தானோ ஒரு மானிடனுக்குத் தேவன் பிள்ளையாய்ப் பிறக்கவே
“ ண்டும்? தேவனாயிருந்த அவர்களுக்கு உபதேசித்துப் புத்திசொல்
“ ல ஒண்ணாதோ? அல்லது மற்றபக்தர்களைக்கொண்டுசீர்திருத்தக்
“ கூடாதோ? இதைக்குறித்து ஒருஞானவான் தனதுபிரபந்தத்தில்
“ ௩-ம் கவியிற் சொல்வதாவது.

“ பரசுராமனாகியே யரசரை யிருபத்தோர் மரபழித்ததென்ன
“ விவேகம்-எண்ணிப் பார்க்கினீதியாகுமோ தசரதராமனாய்ச்
“ சம்பவித்ததினாலே பூலோகம். —

“ ஏது. இந்த விஷ்ணு பரசுராமனாகப் பிறந்து இருபத்தொரு
“ தலை முறைவரைக்கும் ராஜாக்களைத் தேடித்தேடி அவர்களைத்
“ தலை அறுத்துக்கொன்றதுதேவனுக்குரிய நடத்தைதானோ? இதை
“ யோசித்துப் பார்க்கவும் நியாயந்தானோ? இதுவும் ஒரு அவதாரமா

"மோ? இதைக்குறித்துப் பாகவதம்; ஒன்பதாவது ஸ்கந்தம்; ப[...]
"ராமன் கதையும், விசுவாமித்திரன் கதையுமுரைத்த அத்தியாயம்
"௪௫. ௪௮. ௪௯-ம். பாடல்களிலும் பாரதம் ஆரணியபருவம் தீர்
"த்தயாத்திரைச்சருக்கம் ௱௯௫. ௱௯௭. ௱௯௮. ௱௭0. ௱௭௧-ம்.
"பாடல்களிலும் கம்பராமாயணம் பாலகாண்டம் பரசுராமப்பட
"லம். ௰௨. ௧௬. ௬௨. ௬௬-ம் பாடல்களிலும் கண்டுகொள்க.]

ஏழாவது, ராமபுத்திர அவதாரம் என்கிறமனிதனாகிய ஒரு புருஷப்பிறவியாகிறது; தசரத மகாராஜாவுக்கும் அவன்பெண்சாதி கவுசலிக்கும் விஷ்ணு பிள்ளையாய்ப் பிறந்தான். இந்த அவதாரத்தை இந்துக்கள் ராமாயணம் என்று எங்கேபார்த்தாலும் வாசிக்கிறார்கள். இதுவே இந்துக்களுக்கு வேதம்போலிருக்கிறது. இவைகளிலோ ஞான ஈனமாயிருக்கிறதுகளே யல்லாமல் தேவலட்சணம் ஒன்றும் இல்லவே இல்லை. ராமசுவாமி வனாந்தரத்திலிருந்த விசுவாமித்திரன், அகஸ்தியன், இவர்களிடத்திற் போய், மந்திரஉபதேசமும் அஸ்திரங்களையும் வாங்கிக்கொண்டு, மிதுலாபுரி பட்டணத்துக்குவந்து, சீதையை விவாகம்பண்ணிக்கொண்டு, அயோத்தியாவுக்கு வருகிறபொழுது, பரசுராமனைக்கண்டு, ஒருவரை ஒருவர் அறியாமற்போய், இவர்கள் இருவருங் கடினமாய் வாக்குவாதம் பண்ணினார்கள். அவனும் இவனும் ஒரே விஷ்ணுவாயிருந்துந் தன்னைத்தானே குறிப்பறியாமற்போன அந்தகனானவன் தேவனானதெப்படி? அல்லது பிரத்தியானை அவன் எப்படி ரூபம் அறிந்து ரட்சிப்பான்? இவைகளால் விஷ்ணுவுக்குத் தேவலட்சணமேயில்லை என்பதை நீரே அறியலாம்.

மேலும் ராட்சதன் விஷ்ணுவின் பெண்சாதியை எடுத்துக்கொண்டுபோனதை அறியாமற்போன இவனை இந்துக்கள் எல்லாம்அறிந்ததேவனென்று எப்படிச் சொல்லக்கூடும்? அப்பொழுது பெண்டிழந்த ராமசுவாமினுடைய வியாகுலமுந் துக்கமும் இவ்வளவென்று சொல்லக் கூடாதல்லவோ? ஆனால் அவனுடைய தம்பி லட்சுமணன்வந்து தமையனுக்குத் தயிரியம் உண்டாக்கி இருவருஞ் சீதையைத் தேடிக்கொண்டு போகும்பொழுது குரங்கினுடைய சகாயத்தினாலே சீதை இருக்கப்பட்ட ஸ்தலம் தெரியப்பட்டதல்லோ? அதன்பிறகு ராமசுவாமி குரங்குகளையுங் கரடி கிலிங்கிகளையுஞ் சகாயமாகக்கூட்டிக்கொண்டுதான் இந்தத்தண்டுக்குச்சேனாதிபதியாயிருந்து லங்கையைப்பிடிக்கும்படியாகக்குரங்குகளைக்கொண்டு அநேகமலைகளைப்பிடுங்குவந்து வெகுபிரயாசத்துடனே வாராவதிகட்டுவித்தான். அப்பொழுதுராவணனுன்தம்பிவிபீஷணன் ராமசுவாமியினிடத்தி

[illegible]அடைக்கலமாகவந்துசந்தித்துதன்தமையனுடையமர்மத்தையும் ஸ்தலத்தினுடைய மர்மத்தையும் அறிவித்தான், அப்பொழுது ராமசுவாமி சேனைகளைக் கூட்டிக்கொண்டு, லங்கைக்குப்போய் ராவணனோடு யுத்தம்பண்ணி, அவனைக்கொன்றுபோட்டு சீதையைக்கூட்டிக்கொண்டுவந்தானென்ற இந்தக்கதைகளை வால்மீகமகாமுனிஇருபத்திநாலாயிரஞ் சுலோகங்களினாலே வருணித்தான். என்றாலும் இப்படிப்பட்ட அவதாரம் உலகமெங்கும் இருக்கிற பலராஜாக்களுக்குள்ளே இதிலும் அதிகமாயிருக்கும் என்பதை நீரே அறிந்திருக்கலாம்.

வே. ["இதைக்குறித்து ஒரு ஞானவான் தனதுபிரபந்தத்திற் "சொல்லிய சரணங்களில் ௫. ம். கவி.

"மருவும்படி கிடைத்த நன்மையே தவனுக்கு
"மனைவியாஞ் சீதைதனையாகம்—ஒன்றில்
"வாய்த்தபத்துத்தலையிராவணன் கொண்டுபோக
"மலிவாகிக்குழுக்கொண்ட ஆகம்
"கரடிக்கூட்டமுஞ் சேர்த்துக்கொண்டிலங்கையிற் சென்றே
"கடியபோர் செய்தெதிர்த்த படையோடவனைக்கொன்றே
"அரிவையைக் கூட்டிவந்தானிதுவே யிராமாயணம்
"அலனுகெதிசெல்வதற் குளதோவிதில்வயணம்.

ஏது. "இந்த விஷ்ணுராமனாய் அவதாரஞ் செய்ததினாலே
"பூலோகத்துக்குக் கிடைத்தநன்மையென்ன? அவனுடைய மனைவி
"யாகிய சீதையை ஒருதேகத்தில் பத்துத் தலையைஉடையராவணன்
"எடுத்துக்கொண்டுபோக, அவன் அதிகமான குரங்குக்கூட்டங்களை
"யும், கரடிக் கூட்டங்களையுஞ், சேர்த்துக்கொண்டு, லங்கைக்குப்
"போய், யுத்தஞ்செய்து, அந்தராவணனையும், அவனுடையசேனை
"களையுங் கொன்று, அந்தச்சீதையை மறுபடியுங் கொண்டுவந்
"தான், இதுவே ராமாயணக்கதை அல்லாமல் வேறில்லையே? இந்
"த அவதாரத்தின் செய்கையினாலே, மனுஷர்களுக்கு மோட்சமா
"ர்க்கம் எவ்வளவாவது உண்டாயிருக்கிறதோ? இல்லையே. ஆதலா
"ல் இப்படிப்பட்ட அவதாரஞ் செய்தவனையுந் தேவனென்று
"சொல்லுகிறது பிரமம் அல்லவே?

"மீளவுங் கேளும்பண்டாரமே, உங்கள்சாஸ்திரங்கள் சொல்லுகி
"றபடி இந்தராமஅவதாரமானது, ராவணனென்ற ஒருராட்சதன்,
"லங்காபுரியிலிருந்து தபசின்வலிமையால் மூன்றுஉலகங்களையுந்
"தான் ஆளுகை செலுத்திவருகையில், தேவர்முனிவர் யாவருக்கும்
"அதிகதுன்பஞ்செய்துவந்ததால் அவர்கள் இந்தராவணனை அழி
"த்து விட்டு, விஷ்ணுவைநோக்கி நீர் எங்களை ஆளவேண்டும் என்று
"கேட்டபொழுது விஷ்ணுதசரதனுக்குப் பிள்ளையாகப்பிறந்து, ரா
"மனென்று பெயர்பெற்று, சனகன்புத்திரியாகிய சீதையைமண

“ செய்து,பிறகு தன்தகப்பனின் ஏவலால் அவனுடனேவனம்புகுந்
“ திருந்தபொழுது, அந்தராவணன் அங்கேமறைந்துவந்து இந்த வி
“ ஷ்ணுவின் மனைவியைக் களவுசெய்துகொண்டு போய்விட்ட
“ பின்பு இவன்திகைத்துப்போய், புலம்பி சீதை இன்னவனால்
“ எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு இன்ன இடத்திலிருக்கிறாள் என்பதை
“ அறியாமல் அநுமான்சுக்கிரீபனுடையவசனத்தினாலே சீதைக்குச்
“ சம்பவித்திருக்கும் காரியங்களை அறிந்தும், கடலைக் கடக்கக்கூடா
“ மல், சிவாலயத்தை இடித்து கடலில்எறிந்து அணையாகக்கட்டித்
“ தனதுகுரங்குச்சேனைகளுடனே அதன்மேல்நடந்து கடந்துபோய்
“ லங்கையிலேசேர்ந்ததை ராவணன் அறிந்துவந்து, இவனைத்திரு
“ தபொழுது, உன்னை நான் சங்கரிக்கமாட்டேன் என்று அரனுக்
“ குச்சொன்னவார்த்தையைத்தேவர்கள் அறிந்துசெய்கிற சூதவி
“ னாலே ராவணன் தன்னை நிந்தித்தநிமித்தமாகத், தன்வாக்குத்தத்
“ தத்தைமீறி அவனைச் சங்கரித்தான். அதனாலே பிடித்த பிரமத்தி
“ யை, சிவ பிரதிஷ்டையினால் நிவிர்த்திசெய்துகொண்டு, சீதை
“ யை அக்கினிபிரவேசம் பண்ணுவைத்து, கற்புநிலையைச்சோதித்
“ து, அவளுடனே கூடியிருந்து சிலகாலஞ்சென்றபிறகு பின்னும்
“ நம்பாமல் கர்ப்பவதியாயிருந்த அவளைவால்மீகர் இருக்கிறவனத்தி
“ லே அனுப்பிவிட்டு,மறுபடியும் அழைப்பித்து கற்புநிலையைச்சோ
“ தித்தபொழுது, பூமிபிளக்கப் பூமிதேவி பிளப்புக்குள்ளிருந்து சீ
“ தையைக் கட்டித்தழுவிக்கொண்டு இருவருமாகப் பூமிப்பிளப்புக்
“ குள்ளே மறைந்துபோய் விட்டார்களாம். பின்பு ஒருநாள் யமதர்
“ மராஜாவுடனே இந்த விஷ்ணுவாகிய ராமன் பேசிக்கொண்டிருக்
“ கும்பொழுது துருவாசமுனிவரால் அனுப்பப்பட்டு உள்ளே தன்
“ னிடமாய்வந்த, லட்சுமணனைக் கோபித்துத்தள்ளிவிட்டுக் கடை
“ சியாய்த் தீயில்விழுந்து அழுந்திப்போனார் என்றுஞ்சொல்லப்பட்
“ டிருப்பது உண்மை அல்லவோ?

“ கேளும் பண்டாரமே, விஷ்ணு இந்த ஏழாந்தரம் ராமனாக அவ
“ தாரஞ் செய்ததில் உலகமானிடருக்குக் கிடைத்தலாபம் என்ன?
“ இவன் மனைவியாகிய சீதையை ஒரேதேகத்தில் பத்து தலைகளையு
“ டைய ராவணன் எடுத்துக் கொண்டுபோக இந்த விஷ்ணு அதிக
“ மான குரங்கு கூட்டங்களையுங், கரடி கூட்டங்களையுஞ் சேர்த்து
“ க்கொண்டு லங்கைக்குப்போய், யுத்தஞ்செய்து, அந்தராவணனை
“ யும், அவனுடைய சேனைகளையும், கொன்று. தன்பெண்சாதி சீ
“ தையை மறுபடிகொண்டு வந்தான் என்பதே ராமாயணக் கதை
“ கள் அல்லாமல், வேறில்லையே? ஐயா, இந்த, அவதாரத்தின் செய்

“ கையினாலே மனிதரில் யாதாமொருவருக்கு எவ்வளவாகிலும்
“ மோட்ச வழி தோற்றப்படுகின்றதோ அதுவும் இல்லையே? இப்
“ படியிருக்க இந்த வீணான அவதாரஞ் செய்தவனை நாம் எப்படித்
“ தெய்வமென்று ஒப்புக்கொள்ளலாம்? இதிலே அறிவாளிகள் ஒப்
“ புக்கொள்ளும்படியான கிரமமுண்டோ என்பதை நீரே அறிந்து
“ க்கொள்ளவும். இந்தச்சரித்திரக்கதைகளை நீர்பாகவதம், ௯-வது
“ ஸ்கந்தம் ராமசுவாமிகதை யுரைத்த அத்தியாயம்-௫௧. ௫௨. ௫௪.
“ ௫௫. ௬௫. ௭௧. ௮௧. ௯௯. ௱௪. ௱௰௪. ௱௧௭. ௱௰௯-ம் பாடல்
“ களிலும் - பாரதம் ஆரணியபருவம் ராமன்படையெழுச்சிச்ச
“ ருக்கம். ௪௰. ௪௯. ௪௫. ௫௭. ௯௯. ௱௫. ௱௫௯. ௱௬௨. ௱௭௨.
“ ௱௭௮. ராவணச் சங்காரச்சருக்கம். ௬௭. ௭௯. ௭௪. ௭௭. ௱௯. ௱௪.
“ ௱௫. ௱௯௯. ராமர்பட்டாபிடேகச் சருக்கம் ௨௭-ம். பாடலிலும்
“ கம்பராமாயணம் ஆரணியகாண்டம் சடாயுவதைப்படலம். ௭௪.
“ ௭௫. ௱௪௯. ௱௫௮. ௱௫௧. ௱௯௫. கிட்கிந்தாகாண்டம் சுக்கிரீபனட்
“ புப்படலம். ௰௧. தானைகாண்படலம். ௨௪. நாள்விட்டபடலம்
“ ௯௨. ௱௧. மகேந்திரப்படலம். ௱௪௪. சுந்தரகாண்டம் மீட்சிப்படலம்
“ ௨௧. ௯௯. ௫௰. ௫௨. யுத்தகாண்டம் ஒற்றர்க்கேள்விப்படலம். ௰௯.
“ நாகபாசப் படலம்-௱௯௨. ௨௱௭. ௨௨௯. ௨௨௪. ௨௫௧. ௨௯௫.
“ ௨௯௯. பிரமாஸ்திரப்படலம். ௱௭௪. ௱௭௫. ௨௱௧. ௨௱௨. மருத்
“ துமலைப்படலம். ௯௯. ௱௯. மாயாசீதைப்படலம் ௰௯. ௨௪. ௪௨.
“ ௫௫. ௮௰. நிகும்பலையாகப்படலம். ௧. ராவணவதைப்படலம்.
“ ௯௫. ௱௯௧. ௱௯௯. ௱௯௮. மீட்சிப்படலம். ௰௧-ம். பாடல்களி
“ லும் பார்க்கலாம்.

“ எட்டாவது, ராம அல்லது பலராம அவதாரம்.

“ என்கிற புருஷப்பிறவியாகிறது. விஷ்ணுரோகணிஎன்கிறவளிட
“ த்திற்பிறந்து பலராமன்என்கிற நாமம்உடைத்தானவனாகி கிருஷ்
“ ணதேவனுக்குத் தமையனானான். இவனுடைய பெருமை யே
“ தென்றால், பெரிய தொருகலப்பையை ஆயுதமாகக்கொண்டு
“ அங்கங்கே சிலராட்சதரோடே போராடி சண்டைபண்ணிக்கொ
“ ண்டிருந்ததாம். மற்றப்படி இவன் பண்ணின இந்த அவதாரத்தி
“ லே விசேஷமான காரியங்கள் ஒன்றுமில்லை. என்றாலும் இதுவும்
“ வீணே.

“ ஆகிலும் விஷ்ணு இந்த அவதாரத்திற் செய்துவந்த சண்டைமு
“ தலிய சாமர்த்தியங்களைப் பார்க்க முற்காலங்களில் அங்கங்கேபட்
“ டிக்காட்டிலுள்ள குட்டிராஜாக்கள் செய்தது அதிகமென்று எண்
“ ணலாமே. இவ்விருதாரத்தாரையும்பார்க்க இக்காலத்தில் வெள்ளை
“ துரைகள் ஜெயித்துவருகிற சாமர்த்தியசண்டைகளோ அதிகமே
“ ன்மைபொருந்திய ஆச்சரிய முள்ளதல்லவோ?

" ஒன்பதாவது, பவுத்த அவதாரம் என்கிற புத்த பிற
" விறகிறது, க-வது, திவோதாதனென்றஒருவன்யாகாதிகருமங்க
" ளைச்செய்து சிவனிடத்திற்காசிநகரம்யாவையும்பெற்றுக்கொண்டு
" ராச்சியபாரஞ் செய்துவருகையில், விஷ்ணு இந்தப்புத்தாவதாரமெ
" டுத்து தந்திரமாக ஒருநூதனசாஸ்திரத்தையுங்கற்பித்து இந்நகர
" த்தார்யாவரையும் சைவசமயத்தைவிட்டுவிலகிப் புத்தசமயத்துக்
" குட்படச்செய்து, திவோதாதனையும், காசிநகரத்தைவிட்டு நீக்கி
" அந்நகரத்தைச்சிவன் ஆளுகைசெய்யும்படி வைத்தானென்பதே.

உ-வது. இந்த அவதாரம் மகாஅசுத்தமான காரியமுமாமே. அஃதெப்படியெனில் விஷ்ணு திரிபுரத்தில் இருந்த ஓர் ராட்சதனுடைய கற்புள்ளஸ்திரியைக்கற்பழிக்கத்தக்தாக எத்தனைஉபாயந்தேடியுங் கூடாமற்போனதாற்கடைசியிலே இந்த விஷ்ணு அரசமரமாய்ப்பிறந்து அவளைக்கற்பழித்தானும். ஆ, ஆ, ஐயா, இதெத்தனை அகங்காரமான அசுத்த அவதாரமென்பதை நீரே அறிந்துகொள்ளலாம். இந்தப்பொல்லாத கர்மபாவஞ்செய்யத்தானே இந்தக்கன்மி இவ்விதஅவதாரம் எடுத்தான்? ஆ, ஆ, இது அதிசயந்தானே, ஆகையால்தான் இந்துக்களுக்கு அரசமரமானது முக்கிய தெய்வமாயிற்று. அதற்குப் பெண்சாதியாக வேப்பமரத்தை விவாகமும் பண்ணிவைத்து அதைச்சுற்றிவந்து கும்பிடுகிறார்கள் அல்லவோ?

வே. [" இப்படிப்பட்டகாமகாரணனை சாமியென்பார்களோ? காமி
" என்பார்களோ? அதை நீரே சொல்லும். ஆகையால்தான் இவ்வி
" தக் காமிகளைக்குறித்து உங்கள் பதிபசுபாச விளக்கம் ௬௭-ம்.
" பாட்டில்.

" காமத்தாலிந்திரன் கலக்கமெய்தினன்
" காமத்தாலிராவணன் கருத்தழிந்தனன்
" காமத்தாற்கோசிகன் கவலையுற்றனன்
" காமத்தாலிறந்தவர் கணக்கிலார்களே

" என்று சொல்லியிருப்பது சத்தியமல்லவோ?

" மேலும் விஷ்ணு இந்த புத்த அவதாரம்பண்ணினபொழுது பூ
" லோகத்தை உண்டாக்கி காப்பாற்றிவருகிற தேவனுமில்லை, தே
" வனாலே சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஆத்துமாக்களு மில்லை, தேவனெ
" ன்கிறதும் ஆத்துமாவென்கிறதும் பொய்யென்று மனிதருக்குப்
" போதித்தான். இந்தப்பொய் உபதேசத்தை யோசித்தால் இதும
" னிதரை வஞ்சித்துக்கெடுத்து நரகஆக்கினைக் கேதுவாக்கத் தகுந்
" த உபதேசமே அல்லாமல் வேறல்லவென்று தோன்றுகிறது. இ
" ந்தக்கேடுபாடுகளை நீர் பாகவதம் பிரதமஸ்கந்தமாயவன் அங்கிச
" முரைத்தஅத்தியாயம்௩௫-பாட்டிலும் சமஸ்கிருதபாகவதத்திலும்

" புத்தமதசாஸ்திரங்களிலும், விபரமாய் அறிந்துக்கொள்ளலாம். இ
" தைக்குறித்து ஒருவேதாந்திசொன்ன சரணங்களில், ௬-ம். பாட்டு.

" மண்ணையாளுந் தேவில்லை யுயிர்களில்லை யென்றுபொய்
" வழக்குரைத்த புத்தவதாரம் - நரரை
" வஞ்சித்த தாநெறியி லவனினிக்கற்கியானால்
" வாய்த்திடுமோ வுபகாரம்.

" ஏது. கேளும் பண்டாரமே, இப்படிபட்டவனை நம்பினால் நரக
" மேகிடைக்கும் என்பதற்கு யாதொரு சந்தேகமுண்டோ? "]

பத்தாவது, கற்கி அவதாரம் என்கிற குதிரைப்பிறவியாகிறது, விஷ்ணுஇனிமேற் குதிரையாய்ப் பிறக்கவேண்டியிருக்கிறதாம். ஆனால்அந்தக்குதிரை ஆரைஉதைக்குமோ? ஆரைக்கடிக்குமோ? அதன்மேலேறிக் காலினாலே அணைத்துக் குறடாவினால் அடித்து அதை கோர்ப்புக்குக்கொண்டுவரப்போகிறவன் ஆரோ என்பவைகளைக் குறித்து ஒன்றுஞ்சொல்லியிருக்கவில்லையே! ஐயா, இந்த பத்தவதாரங்களுமல்லாமற் கிருஷ்ண அவதாரமென்னும், ஒன்று பிரத்தியேகமாயிருக்கிற தல்லோ? இஃது பாகவதக்கதையிலே கிருஷ்ணன் பண்ணின ஆகாத்தியங்களோ மட்டுமித மில்லை. அதில் எங்கே பார்த்தாலும் வெண்ணெய், பால், தயிர், திருடிஅடிபட்டு இடைச்சிகளோடு மோகசேஷ்டைகள்பண்ணி குளத்திற் குளித்தவர்களின் துயில்களை எடுத்துக்கொண்டு மரத்தின்மேரி லேறிப்போய்த்தன்னை அவர்களை நிருவாணத்தோடு கைகெடுத்துக் கும்பிடச்சொன்னான் என்றுஞ்சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே! ஆகையால் இப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்தவன் எப்படிப்பட்ட அசுத்தமனிதனென்று நீரேயோசியும்.

வே. [" இவ்விதமாக விஷ்ணு இந்த உலகத்தில் கிருஷ்ணாவதார
" மெடுத்ததை நீங்கள் மகாயோக்கியதையாகத்துதித்து உங்கள்புரா
" ணங்களிற் புகழ்ந்து பேசியிருக்கிறீர்கள். ஆனால் இந்த கிருஷ்
" ண அவதாரத்தில் அவன் நடத்திய அசுத்தங்களையோ இந்துக்க
" ளில் ஒருவருஞ் சற்றுகிலுங் கவனிக்க வில்லையென்று யாவருக்கு
" ந் திருஷ்டாந்தப் படுகிறதல்லோ, எனென்றால் கிருஷ்ணன் திர
" ள் கோபிகாஸ்திரிகளுடன் அனேக லீலைகளைச்செய்து அவர்களைப்
" புணர்ந்த அக்கிரமச்சங்கதிகளை, உங்கள்பாகவதம் பத்தாவது ஸ்க
" ந்தம் கோபியரைப் புணர்ந்த அத்தியாயத்திலே விஸ்தாரமாகச்
" சொல்லி யிருக்கிற சரித்திரங்களோ எல்லாராலும் அசங்கிக்கப்
" பட்டவைகளாயிருக்கிறபடியால் அவைகள் மனிதர்களுடைய
" மனதைக் கெடுத்துக் கறையாக்கு கிறதற்கும், பாவசாகரத்தில்
" அழுத்துகிறதற்கும் ஏதுவான லச்சைக்கெட்ட நடத்தைகளை உண்

“ பண்ணுகிறதற்குங் காரணமான வைகளாயிருப்பதால் அவை
“ களில் ஒருபோக்கான விரண்டொருபாடல்களைமாத்திரம் உமக்கு
“ இப்போ சாட்சியாகச் சொல்லிக்காண்பிப்பேன். அஃதாவது ஷை
“ புராணத்தில் உ.உ-ம்பாட்டு.

“ பொங்கிணர் காவுதோறும் புதுமணற் குன்றந்தோறும்
“ பங்கயச்செங்கண்மாயன் பானிலாப் பயன்கொண்டோங்கு
“ கங்கையந் திரைவாயுற்ற கனியிளவன்னம்போலும்
“ கொங்கவிழ் கோதைமாதர் குழாத்தொடு மாடினானே.

“ இதன்பயனாவது கங்காஜலத்தின் அலைவாயில் பொருந்திய
“ இளஅன்னத்தைப் போலிருக்கிற ஸ்திரிகளுடைய கூட்டத்தோ
“ டே கிருஷ்ணனானவன் சோலைகள்தோறும் மணற்குன்றுகள்தோ
“ றும்போய் விளையாடினான் என்பதாம்.

“ ஐயா இதுதானோ விஷ்ணு தேவனுக்குத் தகுதியான அவதா
“ ரத்தொழில்? மீளவும் ஷை புராணத்தில் சங்கசூடனைக் கொன்ற
“ அத்தியாயம். கரு-ம் பாட்டையுங்கேளும்.

“ மேயதோகை யிளமென மயிலன
“ சாயலார்முலைதழீஇ விளையாடிப்பின்
“ மாயன்வைகறையில் வண்டுளர்தண்டார்
“ ஆயர்பாடிப் புலடைந்தனன்மன்னோ.

“ எது. மயிலினுக்கொத்த சாயலுள்ள கோபிகாஸ்திரிகளுடைய
“ ஸ்தனங்களைக்கிருஷ்ணன்தழுவி விளையாடிக்கொண்டிருந்து விடி
“ யற்காலத்திலே இடையர்களுடைய ஊராகிய ஆயர்பாடியிலே
“ சேர்ந்தான் என்பதாம்.

“ ஐயாபண்டாரமே, இதுதானோ உங்கள் கிருஷ்ணபகவானுக்கு
“ ப் பிரீதியான தொழில்? ஐயையோ! இச்செய்கை காமிகளா
“ கியபாவிகளுக் குரியதாயிருக்க சுவாமிகளுக்கடுத்ததோ? அப்படி
“ யானால் ஒருகாமிக்கும் உங்கள் சுவாமிக்கும் என்ன வித்தியாசம்?

“ இவ்விதமாக இடைச்சிகளைக்கெடுத்த இந்த கிருஷ்ணனானவன்
“ இன்னமும் வேறனேக பாவங்களையுங் கூடச்செய்தா னென்றும்
“ பாகவதம் முதலான உங்கள் சமய நூற்களிற் சொல்லியிருக்கிற
“ வைகளிலுஞ் சிலதை உமக்குத் தெரிவிப்பேன். அஃதாவது ஷை
“ புராணம் உத்தவரைக் கோகுலத்தில் விடுத்த அத்தியாயம். கூ௯-
“ ம். பாட்டு.

“ வெள்ளிவெண்முல்லையம் மெல்லிணர் துன்றுவிரைக்கோதைக்
“ கள்ளவிழ்ோதிய ரிற்றொறும் வெண்ணெய் கவர்ந்துண்டோன்
“ அள்ளிலைவேல்விழி யாரமுதம் புரையஞ்சாயல்
“ துள்ளிழைபச்சிள வேய்புரை தோணலமுண்டானே.

“ எது: கோபிகா ஸ்திரிகளினுடைய வீடுகளிலெல்லாம் வெண்
“ ணெய்த்திருடிச் சாப்பிட்ட கிருஷ்ணனானவன் வேலையொத்தக்

“ கண்களையும், அழகான சாயலையும், பிரகாசமான பூஷணங்களையு
“ ம், இளமூங்கிலுக்குச் சமானமான இரண்டுதோள்களையுமுடைய
“ கூனி என்கிற பெண்ணோடே புணர்ச்சி செய்தான் என்பதாம்.

“ இதனாலிந்த அவதாரமானது, பெண்ணையும் வெண்ணெய்யுந்
“ திருடவுங் ,காமியாயுந்,தீமியாயுந், திரியவுஞ் செய்ததேயல்லாமல் வே
“ றென்ன நன்மையைக் காட்டுகிறது? அல்லாமல் உலகத்திற்கு
“ இதனால் ஒருஆறுதலும், ஆத்துமாவுக்கு ஒருஉபாயமும் உண்டோ?
“ அதுவும் இல்லையே! மீளவும் இந்த அவதாரத்தில் விஷ்ணுவின்
“ திருட்டைக்குறித்து ஷை புராணம் சகடமுதைத்த அத்தியாயம்
“ கஎ-ம் பாட்டு.

“ கட்டமைந்தசிறு கன்றுவிடுக்கும்
“ தொட்டுவெண்ணெயொடு தோய்தயிருண்ணும்
“ தெட்டுரிக்குரலி னின்றுகைநீட்டும்
“ எட்டுமின்றிலாதவை யுடைக்குங்கல்லெறிந்தே.

“ இதன்பொருளாவது அசோதையேகேள் உன்மகனாகிய கிருஷ்
“ ணன் கட்டுத்தறியில் கட்டியிருக்கிற கிடாக்கன்றுகளை, அவிழ்த்து
“ விடுகிறான். வெண்ணெயுந்தோய்ந்ததயிரும் எடுத்துப்புசிக்கிறான்.
“ உயரக்கட்டியிருக்கிற உறியிலிருக்கிறதை எடுக்கிறதற்கு உரலின்
“ மேலே ஏறிநின்றுக்கொண்டு கையைநீட்டுகிறான், எட்டினதை
“ விட்டு, எட்டாத உறியின்மேல் கல்லையாவது தடியையாவது வீசி
“ அந்த உறியிலுள்ள பாண்டங்களை உடைக்கிறானென்று இடைச்சி
“ கள் அவன் தாயிடத்தில் முறையிட்டார்களென்பதாம்.
“ மேலுமஷை புராணம், மருதிடைதவிழ்ந்த அத்தியாயம்௬-ம் பாட்டு.

“ எரித்தவெண்டிங்களொடு, மின்னுனியமுதமென்னத்
“ தெறித்தவெண்டயிர் துன்புள்ளி, திருமுகத்தொளிர்கின்ற
“ உரைப்பதங் கொண்டலன்று, ஊடைத்தனன் றடருத்தாழி
“ மறைத்தனன் வைத்தவெண்ணெய், வாரினை யேறேடினானே.

“ இதன்பயன், அசோதைத் தயிர்கடையும்பொழுது தெறித்தசி
“ றுதயிர்ப் புள்ளிகள் முகத்தில் விளங்கும்படிக்கிருந்த கிருஷ்ணன்
“ தாய் இல்லாதபொழுது பெரியதயிர்ப்பானையையுடைத்து அவள்
“ மறைத்துவைத்தவெண்ணெய்யையவாரிக்கொண்டுஓடிப்போனான்
“ என்பதே. இதனிமித்தம் அ-ம், பாட்டிலே அசோதை இவனைப்
“ பிடித்துக்கொண்டுவந்து உரலோடே கட்டினாள் என்றுஞ் சொல்
“ லியிருக்கிறது. பின்னும் ஷை புராணம் மதுரைகண்ட அத்தியாயம்
“ கல, கஅ, கக-ம். பாடல்களிலுஞ் சொல்லியிருக்கிறதாவது.

“ மழைமதம் பொழிமதமகளிறனையவம்மாயன்
“ கிழலும்வெண்மதி நெற்றிதோய் மாடநீள்மறுகில்
“ அழலுமிழ்வேற்படைக் கஞ்சன் தங்குகின்மாசு
“ சழுவுமான்றவைக் கண்டனன் கலைதருகேள்ளன்.

“பொன்னந்தூசணி புரவலன் புகன்றமைகேட்டு
“மன்னுகானினு மலையினும் வாழ்பவருடுப்ப
“தின்னபூந்துகி லன்றுகொ லென்னலுமவன்றன்
“சென்னிசிந்தினன் செம்முகத்திகிரியஞ் செல்வன்.

“கையினாலவன் ஒருந்தலை துணித்தபின் கமழும்
“செய்யதாமரை கருமுகில்பூத்தெனத் திகழ்வோன்
“ஐயபூந்துகி லொன்றிலா தவ்வழியனைத்தும்
“வெய்யதோழருக் குதவினன் விடையென நடந்தான்.

“இதன் விபரமாவது, கிருஷ்ணன் வீதியிலே போகும்பொழுது கஞ்சனுடைய வஸ்திரங்களைச் சலவைசெய்கிற வண்ணானைக்கண்டு வஸ்திரங்கள் கொடுவென்று அவனைக்கேட்க வண்ணான் கிருஷ்ணனைப்பார்த்து காட்டிலும் மலையிலும் வாழத்தக்கவர்கள் உடுத்துக்கொள்ளுகிறது இந்த அழகான வஸ்திரங்களல்லவே, என்றான். கிருஷ்ணன் அதைக்கேட்டு அந்த வண்ணானைத்தலைசிதறிவிழும்படிக்கொன்றானென்றும், பின்பு அந்த வண்ணானுடைய தலையைக் கிள்ளியெறிந்துவிட்டு அவன் சுமந்துபோன ராஜ வஸ்திரங்களில் ஒன்றுவிடாமல் எடுத்து எல்லாவற்றையும் அவ்விடத்தில் வந்திருக்கிற தன் சிநேகிதருக்குக்கொடுத்துவிட்டு ஒருரிஷபத்தைப்போல நடந்தான் என்பதே மேற்சொல்லியமூன்றுபாடல்களின் பொருளாம்.

“இவைகளும் அல்லாமல் பாரதம், சபாபருவம், இராசசூயயாகச் சருக்கம், ௱௪௯-ம் பாட்டையுங் கவனியும்.

“இருவிழிசிவந்துநுதல்வெயர்வரும்ப விருந்தமன்னவர்முகநோக்கி
“அறிவையவைதந்துபிறர்மனைவிழைவித்தத்தனுக்கிளையளைவிரு
“ம்பி] பெருமைமாதுலனைக்கொன்றபாதகனைப் பெரியனென்று
“ன்னுதற்தகவோ] தெரிகிலீரெவருமுனிவருமவன்றன் சித்திரக்
“குளமொனற்றெழித்தான்.

“இதன்பொருளாவது சிசுபாலன் சபையிற் கூடியிருந்த ராஜாக்களைப்பார்த்து, ஓ, அரசர்களே! தன் ஸ்திரியைக்கொன்று, மற்றவர்களுடைய பெண்சாதிகளை ஆசைகொண்டு தகப்பனுக்கு இளையவளாகிய அத்தையின்மேல் இச்சைவைத்து பெருமைபொருந்திய மாமனைக் கொலைசெய்த பாவியைப் பெரியவனென்று நினைக்கிறது என்ன புத்தியோ? நீங்கள் எல்லாரும் இவனுடைய துற்காரியங்களை யோசிக்கவில்லையே! என்பதாம். ஆதலால் கிருஷ்ணனைக்குறித்து இப்பாட்டிற் கொலைகாரனென்றும், விபசாரனென்றும், முறைகேடனென்றுஞ் சாட்சி இடுவதல்லாமல் மேற்சொல்லிவந்த பாடல்களைக்கொண்டும் விஷ்ணு உலகபாவிகளிலே மிகவுங்கொழுத்த பாவியென்பதை யாவருங்கண்டுபிடிக்க

லாம் அல்லவோ? அவைகள் உமக்கு நன்றாய்த் தோன்றும்படிக்கு மேற்சொல்லியவைகளைச் சுருக்கி விபரிப்பேன். அஃதெப்படியெனில், இந்த அவதாரத்திலே.

“௧-வது. விஷ்ணு அநேக இடைச்சிகளைக்கெடுத்துப்போட்டான்.

“௨-வது. கஞ்சன் வீட்டில் சந்தனம் அரைக்கிற கூனியென்கிற ஸ்திரியின் வீட்டிற்போய் அவளைச்சோரஞ்செய்து போட்டான்.

“௩-வது. அங்கங்கே வெண்ணெயுந் தயிருந் திருடித்தின்றான்.

“௪-வது. இவன் தாயார் வீட்டில் இல்லாதவேளை பார்த்துப் பெரிய தயிர்ப்பானையை உடைத்து அவள் மறைத்துவைத்த வெண்ணெய்யையும் வாரிக்கொண்டு ஓடிப்போய்விட்டான். ஆதலால் இவனைப் பிடித்துக்கொண்டு வந்து உரலிற்கட்டி அடித்தார்கள்.

“௫-வது. கஞ்சனுடைய வண்ணானைக் கொலைசெய்து அவன் வைத்திருந்தவஸ்திரங்களை எல்லாங் கொள்ளையடித்துக் கொண்டான்.

“௬-வது. தன் அத்தையை இச்சித்து தன் மாமனாகிய கஞ்சனையுங்கொன்றான். இப்படி இன்னமும் அநேகங் கேடுகளையுஞ்செய்யத்தானே இவன் இந்த அவதாரத்தை எடுத்தான்? ஐயையோ இவ்விதமாகப்பஞ்சபாதகங்களையுஞ்செய்தபஞ்சமாபாதகனைக்கிருஷ்ணதேவனென்றுங் கிருஷ்ணபகவானென்றுஞ்சொல்வது உங்களுக்கு அடுக்குமோ? இதை நான் அல்ல, மேற்சொன்ன உங்கள்பாரதப்பாட்டில்தானே அவனைக்கொலைக்காரனென்றும், பாவிஷ்டி என்றும், பூரணமாகச் சொல்லியிருப்பதும் அல்லாமல் மற்றவர்களும் அவனை ஒரு பெரியவனென்று எண்ணுவது புத்தியீனமென்றுஞ் சொல்லியிருக்கிறார்களே! இப்படிப்பட்டவனையும் இந்துக்கள் தேவனென்று வணங்குவது அறிவீனச்செய்கை அல்லவோ? அஃதெப்படியெனில் உங்கள் வீடுகளிலே ஒருவன்வந்து உங்கள் பெண்சாதிகளையுங் குமாரத்திகளையுங் கெடுத்து கற்பழித்துப்போட்டால் அவனை யோக்கியன் என்று புகழ்வீர்களோ? துஷ்டன் என்று இகழ்வீர்களோ? அப்படிப்பட்டவனைத் தண்டியாமல் விட்டு விடுவீர்களோ? அப்படிபோலக் குலஸ்திரிகளான அநேக இடைச்சிகள் முதலானஸ்திரிகளை கற்பழித்தகாமியைச் சுவாமி சுவாமியென்று புகழ்வது இந்துக்களுக்கு வெட்கமாயில்லையோ?

“மேலும் உங்கள் வீடுகளிலே நாள்தோறும் ஒருவன்புகுந்து வெண்ணெய், தயிர், பால், அல்லது உங்கள் பதார்த்தங்கள் முதலானவைகளைத் திருடிக்கொண்டு; மற்றதை அழிம்பு செய்து ஓடிப்போனால், அவனை நீங்கள் திருடன் என்று சொல்லுவீர்களோ? தேவனென்று புகழ்வீர்களோ? உங்கள் வஸ்திரங்களை வெளுத்து மூட்டைகட்டி சுமந்துகொண்டு வீதியிலே வரும்

"வண்ணானை ஒருவன் வழிக்காட்டி யடித்து வஸ்திரங்களைப்பறித்து
"க்கொண்டு அவனையுங் கொலைசெய்துப்போட்டால், அப்படிச்செ
"ய்தவனை நீங்கள் திருடனென்றும் பறிகாரனென்றுங் கொள்ளைக்
"காரனென்றுங் கொலைக்காரனென்றுஞ் சொல்வீர்களோ? அவ
"னைத்தேவனென்றேபுகழ்வீர்களோ? அதுபோல ஸ்ரீ விஷ்ணுவு
"ம், பொய், கொலை, மது, களவு, காமம், முதலான பாவங்களைச்
"செய்த மகா பாதகனாயிருக்க அவனைப் பரிசுத்த தேவனுக்கு எப்
"படி ஒப்பிடத்துணிவீர்கள்?

"இன்னும் இந்த அவதாரத்திலே தன்மாமன் இருந்த ராஜச
"பையிற்புகுந்து அவனையும் வேறுசிலரையுங்கொன்று, மதுபானம்
"பண்ணித் தன் புத்திரனையுமித்திரனையுந் தோழனையும், மதுபா
"னம்பண்ணுவித்து, தருமனைக்கொண்டு பொய் சொல்லுவித்து,
"இப்படி இன்னம் அனேகத் துராசாரியங்களையுஞ் செய்தபின்,
"ஒரு ஆலவிருட்சத்திலேறிச் சயனித்திருக்கையில், வேடன் ஒரு
"வனிவனை மிருகமென்று அம்பைத் தொடுத்தெய்து விட்டதால்
"அதுபாய்ந்து கிருஷ்ணன் தேகத்தை விட்டு மரணம் அடைந்தா
"ன் அல்லவோ? அவன் சரீரமோ பட்சிகளாற் கொத்துண்டும்,
"நாய்நரிமுதலிய மிருகங்களாற் பிடுங்குண்டும், புசிக்கப்பட்டும்
"போயிற்று அல்லவோ? அதிலிருந்த அவன் எலும்புகளைச்
"சிலரெடுத்துக்கொண்டுவந்து இந்திரத்துய்மனென்றராஜனிடத்தி
"ற்கொடுக்க, அவன்ஜெகநாதனென்ற ஒரு விக்கிரகத்தைச்செய்து
"அதற்குள்ளாக இந்தக்கிருஷ்ணனுடைய எலும்புகளைவைத்து ஸ்தாப
"கித்து வந்தானல்லவோ? இது ஒரிசாதேசத்தில் இப்பொழுதும
"காமுக்கியமான ஸ்தலமாகக் கொண்டாடிவருகிறதும் உமக்
"கே தெரிந்தசெய்திதானே? இப்படியிருக்க மகாமகோதரைப்பார்
"க்கவுங்கடப் பாவியாயிருந்து இறந்துவிட்ட இவனைத்தேவனென்
"று சொல்லத்துணிவதெப்படி?

"பண்டாரம். கக-ம் கே: ஐயா நீர் இதுவரையில் பாகவத
"ம் பாரதங்களிலும் இருந்து எடுத்துக்காண்பித்த உதாரணங்கள்
"எல்லாம் மெய்யே, ஆனால் நீர் சொல்லிவந்த அந்தக் கெட்டகாரி
"யங்களை அவர் கிருஷ்ணவதாரத்திற்செய்த லீலைகளே அல்லா
"மல் அவர் சுயாதீனத்தில் அல்லது யதார்த்தத்தில் இருக்கச்செ
"ய்தாரென்று யாதொருவர் சொன்னால் அதுமகாதோஷமான
"காரியமே.

"கிறிஸ்தவர். கஎ. இப்படி நீர் சொல்லுகிறதே தோஷமும்
"வீண்போக்குச்சாக்கேயல்லாமல் வேறல்லவே? ஏனென்றால் பரி
"சுத்ததேவனிடத்தில் எக்காலத்திலும் பாவமென்பது இருக்கக்கூ
"டாதே? அவர் எப்பொழுதும் பூரணபரிசுத்தராயிருப்பதால் அவர்
"எந்தெந்த அவதாரம் எடுத்தாலும் அந்தந்த அவதாரத்திலும், தாம்

"செலுத்தியாமல் எப்பொழுதும் பரிசுத்தராகவே நடக்கவேண்
"டுமல்லவோ? ஏனென்றால் நித்தியமும் பரிசுத்தராயிருக்கிற தே
"வன் ஒரு அவதாரத்தை எடுத்தாலும் விபசாரங்களையுந் திரித்து
"ப்பெண்களைக்கெடுப்பரோ? எப்பொழுதும் நீதியையும் நியாயத்
"தையும் காக்கிற தேவன் ஒரு அவதாரத்திலே வெண்ணெய் தயிர்
"முதலானவைகளைத் திருடுவாரோ? என்றைக்கும் உண்மையில்
"துன்மார்க்கத்தைத் தவிட்டுசன்மார்க்கராகநடக்கச் சகலரையும் போ
"திக்கிறதேவன், ஒரு அவதாரத்திலே கொலை, களவு, பொய்,
"கொள்ளைமுதலான பாவங்களைச் செய்வாரோ? ஆகையால்
"இந்த விஷ்ணு கிருஷ்ணவதாரம் எடுத்துப், பலவித துன்மார்க்
"கங்களைச் செய்தாரென்று இந்த சகலமு சாஸ்திரங்களே காட்டு
"கிறபொழுது அந்த அவதாரங்களும் பொய்யென்றே நன்றாய்த்
"தெரிகிறதல்லவோ? இன்னமும் இதை உமக்குப் பின்னு
"லே திருஷ்டாந்தப் படுத்துவேன். ஆனால் இந்த அவதாரஞ்செய்த
"விஷ்ணுவுஞ் சிவன் பிரமனைப்போலவே அசுத்தனாயிருக்கிறான்
"என்பது உமக்கு நன்றாய்விளங்கும்படி இன்னமுஞ் சிலகிருஷ்
"ணலீலைகளைச் சொல்லிக் காண்பிப்பேன் அவையெப்படியெனின்.

"விஷ்ணு யதார்த்தபராயிருந்தாரானாலோ, அல்லது அவதாரம் செய்
"யாதிருந்தகாலத்திலே எப்படிப்பட்டலீலைகளைச்செய்தாரோ?
"அப்படியே அவதாரஞ் செய்தகாலத்திலுஞ் செய்தாரென்பது
"உமக்குவிளங்கும்படி உம்மன் புராணங்களிற் சொல்லியிருக்கும்
"சுலோகங்களைத் தமக்கு இங்கே ஞாபகப் படுத்துவேன். அவ
தாரத்து, பாகவதம் பட்டாவதாரத்திற் [illegible] கனாகனக்குறிப்போ
ங்கிறபுருஷர்காட்டிய [illegible] ஜ-ம் படலம்.

"காமனாய்க்கடற்றொனிரும்வாட்டைக, முழுவிலி யமனைமாளப்
"பெய்தடங் கடைந்தமாயன், பெண்ணுக்கெட்டுக்கவராளமாள
"மைகளிக்கெழுநுகண்டன், மருத்துறைசொல்லியோசிக் [ன்.
"செய்வனிக்கொழுதுமெய்யவாய், சேயியனிருக்கைச்சேர்த்த

"சு.) விண்ணவர் பார்த்தவிலை விசித்தென்கருதமென்னம்
"உண்ணவர்ன்னுனர்கா முகுத்தனர், மயக்கத்தாந்தும்
"பெண்ணுருக் காமவேண்டும் பெய்மதக் களுழ்மைபத்தாக்
"கண்ணவேவன் துளைத்தாண்செய்ய கனையிழக்கவிச்சோனே.

"ருஎ.) விழுச்சொரு சொடுவன்பெரித்திடைசெழுத்துமைப்பேதன்
"கழித்துயிக் கொக்கைமார்பன் களிவிழி பரப்பிநோக்க
"வழுத்தடப் பருதியன்ன விலங்கு கூராழிமாயன்
"பிழிக்கோன் விடயமெய்வி பெண்ணுரு வெடுத்துநின்றான்.

"ருஅ.) தனனந்தன்னினை பணமாதாபுரஞ் சொல்ப
"துனிமோக்ககதி தாத்தபொன் மேகதைக்கப்

“ பணியணிந்தவன் செய்யநாகப் படும்படுமென்ன
“ அணுகும்பை பையவகலு மெல்லடி சிவப்பூர்.
“ ௰௫.) பிறையும்வில்லுமொத் திலகியதிருநுதற்பேதை
“ அறையும்வண்டிமி ரணிமலர்த் தடஞ்சினைதோறும்
“ மறையுமாற்றரு மாதர்மீனூர்தர முக்கண்
“ இறையும்பின்செலு மீர்ங்கவுண் மதகளிறேய்ப்ப.

“ ஏது. இவ்வைந்துபாடல்களினும் அடங்கிய பயனென்னவென்
“ றால், விஷ்ணு பெண்ரூபங் கொண்டதைப் பார்க்கும்படிக்கு கறு
“ த்தகழுத்தையுடைய சிவன் தன்பக்கத்தில் இருக்கிற பார்வதி
“ யோடே வைகுந்தத்திற்குப் போனானென்றும், சிவன் விஷ்ணு
“ வை நோக்கி, ஓ. விஷ்ணுவே ; சமுத்திரத்தில்உண்டான அமிர்த
“ மெல்லாம் தேவர்கள் புசிக்கும்படியாகவும் அசுரர்கள் மோகித்து
“ மயங்கும்படியாகவும் நீர்கொண்ட பெண்ரூபத்தை நான் பார்க்க
“ வேண்டும்என்று கேட்டான்என்றும், அப்பொழுது சிவன் தன்
“ தண்களைப் பரப்பிப்பார்க்கும்படியாக விஷ்ணுவானவன் பெண்
“ ரூபத்தை எடுத்து நின்றான் என்றும், அப்பொழுது சிவன் அந்த
“ ப் பெண்ணானவள் தன்கையில் அகப்பட்டாள் அகப்பட்டாள்
“ என்று சொல்லும்படி அந்தச்சிவனுக்குச் சமீபமாகவருவாள் ;
“ பின்பு மெல்ல மெல்ல நீங்குவாள் என்றும், பின்பு அப்படிப்
“ பெண்ரூபத்தை எடுத்திருந்த விஷ்ணு புஷ்பங்களைத்தருகிற கிளை
“ களையுடைய மரங்கள்தோறும், மறைந்து ஓடவே பெட்டையா
“ னையைத் தொடர்ந்துபோகிற மதங்கொண்ட ஆண்யானையைப்
“ போல சிவன் அதி[illegible] கொண்டு தொடர்ந்து போனான் எ
“ ன்பதே.

“ ஐயா பண்டாரமே, மேற்சொன்ன பாடல்களை நாம் கவனிக்கு
“ ம்பொழுது, விஷ்ணு யதாரூபமாயிருக்கும் பொழுதே சிவன்
“ கேட்டுக்கொண்டபடி, பெண்ரூபம்எடுத்துச் சிவனுக்கு முன்னாகவ
“ ந்து நின்று அவனுக்கு அனேக மோகக்குறிப்புகளைக் காட்டினான்
“ என்றும், அதனால் சிவன் தன்கற்புநிலையையும், தன்பெண்சாதி
“ பார்வதியையும், மறந்துவிட்டு கெட்ட மோக இச்சைகளைக்கொ
“ ண்டு சிவனும் விஷ்ணுவும் மகா அவலட்சணமாகவும், காமிகளா
“ கவும், நடந்தார்கள் என்றும் அறிகிறோம் அல்லோ ?

“ ஆதலால் விஷ்ணு அவதாரம் எடுக்காதகாலங்களிலேயே விஷ்
“ ணுவுஞ் சிவனுங் கூடிப் புணர்ந்ததாகக் கொடிய பாவங்களைச்
“ செய்ததில்லையோ ? ஐயையோ இத்தனைப்பெரிய அக்கிரமமாகி
“ ய ஆண்புணர்ச்சிசெய்த விஷ்ணுவை எவ்விதமாகத் தேவனென்
“ றுசொல்ல இந்துக்களுக்கு நாவுண்டாகுதோ ? தெரியவில்லையே!
“ இந்தவிஷ்ணு இவ்விதமாக அவதாரமில்லாதசமயங்களிலுஞ்செய்

“ த அனேக அக்கிரமங்களைக்குறித்து உங்கள்புராணங்களின் முறை
“ களை, உமக்கிதுவரையிற் சிலதைவிபரித்தது எனக்கே இம்மட்டும்
“ போரும், மற்றவைகளையுஞ் சொல்ல மனமில்லையே! ஆதலால்
“ இந்தகிருஷ்ணாவதாரத்திலும் விஷ்ணுவை இனித் தேவனென்று
“ சொல்வது உமக்குத் தோஷமாயிருக்குமே யன்றி வேறல்லவே?
“ இதைக்குறித்து ஒருகல்விமான் சொன்ன வி-ம்.

“ உண்ணும்பலனுங் காகவுடல் வருத்தப்படாமல்
“ உமிக்குத்திக் கைச்சலித்தோர்க் கொப்பாய் வருந்தலாமோ
“ எண்ணமில்லாமல் வெட்டிக்கிறைத்தது விழலுக்குநீர்
“ ஏலக்கட்டுவதுபோல மாலைத்துதிசெய்கிறீர்.

“ ஏது. இந்தவிஷ்ணு கிருஷ்ணனாகப்பிறந்தபொழுது அந்த அவ
“ தாரத்தில் அவன் செய்த தகாக் காரியங்களைச் சொல்லப் போனா
“ ல் அதிக விஸ்தாரமாயிருக்கும், ஐயையோ! அவைகளை எப்படி
“ தான் சொல்லலாம்? ஆனாலிரண்டு துற்கிரியைகளை மாத்திரஞ்
“ சொல்லுவேன். அஃதாவது, அவன்இடையர் வீடுகளில் எல்லாம்
“ வெண்ணெயும்; பாலுந்தயிருந் திருடிப் புசித்து யமுனை ஆற்றோ
“ ரத்திலே மேற்படி அனேகம் இடைச்சிகளைப் புணர்ந்து விபசா
“ ரஞ்செய்தான் பாவங்களை நீக்குகிறதற்குப் பதிலாக அவைகளை
“ மிகுதியாகச் செய்துவந்ததால் இவனைப் பரிசுத்த தேவனென்று
“ ஒரு பயித்தியனுஞ் சொல்லப்பயப்படுவானே? என்கிறார்.

“ ஆகையால் இன்னமும் இவனுடைய [illegible] களை நீர் அறியவே
“ ண்டுமானால் பாகவதம் [illegible] ஸ்கந்தம் சகடமுதைத்த அத்தி
“ யாயம் ௰எ, ௰[illegible]-ம் மருதிடைதவிழ்ந்த அத்தியாயம் ௫, அ,
“ ம். கோவியர் துகில்கவர்ந்த அத்தியாயம் ௰அ—உ௪ வரைக்கும்,
“ கோவியரைப் புணர்ந்த அத்தியாயம் ௬. ௰அ. ௰௯. உஉ. ௩௬.
“ ௬௫.௬அ. ௬௯.எஎ. எ௯-ம். சங்கசூடனைக்கொன்ற அத்தியாயம்
“ ௰௫-ம். நாரதர் கஞ்சனோடுரைத்த அத்தியாயம் ௯-ம். மதுரை க
“ ண்டஅத்தியாம் க. ௰எ. ௰அ. ௰௯-ம். உத்தவரை கோகுலத்தில்
“ விடுத்த அத்தியாயம் ௩அ, ௩௯, ௪௰-ம். பாடல்களிலும், பாரதம்
“ ஆதிபர்வம் துரௌபதை மாலையிட்ட சருக்கம் ௫௰-ம். சபாபருவ
“ ம், ராசசூயயாகசருக்கம் ௱௩௩,௱௩௪,௱௩௫,௱௪௯-ம். பாடல்களி
“ லும் பார்க்கலாம்.

“ மீளவும் இந்தவிஷ்ணுவின் வீணான அவதாரங்களைக்குறித்து நா
“ ம் கவனிக்கும்பொழுது மேற்படி கடைசிபாட்டிற் சொல்லியப
“ டி நீங்கள் சாப்பிடத்தகுந்த அரிசியைக்குத்திப்பிரயாசப்படாமல்
“ உமியைக் குத்திக்குத்திக் கைசலித்துப் போனவர்களைப்போல,
“ மோட்சம் அடைகிறதற்குத் தகுந்த மெய்மார்க்கத்தைச் சேராம

" ல் பொய் மதத்தையனுசரித்து அதன் பொய்ப்புராணங்களையும்
" பொய்த்தேவர்களையும் நம்பி நரகஅக்கினிக்கு ஆகாரமாகலாமோ?
" ஐயையோ! பின்னையும் இஃதெப்படி யிருக்கிறதென்றால், செற்
" பயிருக்குத் தண்ணீர்கட்ட வேண்டுமென்றுயோசித்து வெட்டிக்கி
" றைத்து விழலுக்குத் தண்ணீர் கட்டுகிறது போலவும், பட்டமரத்
" துக்கு எருபோட்டுத் தண்ணீர் பாய்ச்சுகிறதுபோலவும், ஒரு அற்
" ப நன்மையையுங் கொடுக்க சக்தியுஞ் சித்தியுந் திராணியுமில்
" லாமல் மாண்டுபோன மகாபாவிஷ்டியாகிய விஷ்ணு உங்களுக்கு
" இம்மையில் எந்தநன்மையைச் செய்தான்? அல்லது மறுமையில்
" தானெந்த மோட்ச பாக்கியத்தைக்கொடுப்பான்? ஒன்றும் இரா
" தே. ஆதலால் வீணாகவேநம்பி இலவுகாத்தக் கிளிகளைப்போல
" இன்னமும் பிரயாசப்பட்டு ஏமாந்து போகிறீர்கள்? ஐயோ! இன்
" னமும் இந்த அவதாரத்தில் விஷ்ணுவின் அவலட்சணங்களை யெ
" ல்லாங் கவனித்தால் அவன் ஒரு துஷ்டபாவியே அல்லாமல் உங்
" களுக்கு இஷ்டதேவனே அல்ல என்றும், இவன் எடுத்த அவதா
" ரங்களெல்லாம் பொய்யே யென்றும் உமக்கு இன்னமுஞ் சில
" திருஷ்டாந்தங்களைக் கொண்டுந் தெளிவாய்த் தெரிவிப்பேன்;
" அஃதெப்படியெனில், விஷ்ணு கலியுக முடிவிலே பூமியிற் கற்கி
" அவதாரம் எடுத்துவந்து துஷ்டரைச் சங்கரித்து உண்மையைநிலை
" நிறுத்துவானென்றும், இதுமுதலான தசாவதார விருத்தாந்தங்க
" ளெல்லாஞ் சிறி பாகவதமுதலிய நூல்களிலிருந்தெடுத்து உமக்கு
" நான்காண்பித்ததா யிருந்தாலும், இவ்வவதாரங்களும், இவற்றை
" ச்சொல்லியபாகவதம், பாரதம் முதலான புராணங்களும், மெய்ய
" ல்ல என்பதற்கு அ[illegible] அவதாரங்களிலுள்ள மாறுபாடுகளைக்
" கொண்டே உமக்[illegible]ருபகாரப[illegible]ன். அவைகளைச்சற்று க
" வனமாகக் கேட்பீராக. அவைகளில்.

" ௧-வது. மேற்படி மச்சாவதார விருத்தாந்தத்திலே
" ஜலப்பிரளயத்தில் அழியாதோர் அசுரன்தப்பியிருந்து வேதத்தை
" த்திருடிக்கொண்டான் என்றும், அவனைப்பிடிக்கும்படி விஷ்ணு
" நூறுலக்க யோசனை தூரம் நீண்ட ஒரு மச்சவடிவாகக் கடலுக்கு
" ட்புகுந்து அவ்வசுரனைச் சங்கரித்தானென்றுஞ் சொல்லும்பொழு
" து, உலகத்தையும் அதிலுள்ள வைகளையும் அழிக்கும்படியாகப் ப
" ராபர வஸ்துவானவர் வரவிட்ட ஜலப்பிரளயத்தில் ஒரு தீயஅசு
" ரன் மாத்திரம் அழியாமல் தப்பி யிருக்கக்கூடுமோ? கடவுள் அப்
" படிப்பட்ட துஷ்டராட்சதனை தப்பவிட்டாரேயாகில் மற்றவைக
" ளையும்மற்றமனிதரையும் அழித்ததற்கு நியாய மென்ன?

" மேலும்நூறிலக்கயோசனை தூரம்நீண்டமச்சமான துஉலாவிடத்

" திரிவதற்கும், நிற்பதற்கும் முதலாய் கடலுமன்றி இப்பூமியும்
" இடம்போராதே? ஏனென்றால் இந்தப்பூமியுஞ் சமுத்திரமுங்கூடி
" மூவாயிரம்யோசனை விஸ்தாரமாத்திரம் உள்ளதாயிருக்கிறதென்
" று அனேக சாஸ்திரங்களுங் கல்விமான்களுங்கப்பற்பிரயாணம்
" பண்ணிக் கொண்டுபோய் சமுத்திரத்தையும் பூமியையும் கொஞ்
" சம் என்கிலும்விடாமல் அளந்து உண்டுபண்ணின பூலோக சாஸ்
" திரங்களினாலே தெளிவாய் விளங்குகிறதல்லவோ? ஆதலால் நூ
" று (௱) லக்கயோசனைத் தூரநீண்ட ஷை மச்சமானது சமுத்திரமு
" ம் பூமியுங்கூடிய, ௩௲யோசனைதூரத்தில் எப்படிதன்னை அடக்கி
" க்கொண் டிருக்கலாம்? என்பதை நீரே யோசித்தாலிந்த அவதா
" ரம் பொய்யென்றே விளங்கும்.

" ௨-வது. கூர்மாவதார விருத்தாந்தத்திலே பாற்கடற்
" கடையத்தேவர்களும்அசுரர்களும் மந்தரபர்வதத்தை எடுத்துநாட்
" டினால் அதுதாழ்ந்தபின்பு பின்னையும் அதை எடுக்கவும் நாட்டவு
" ங் கூடாதவர்களாய் விஷ்ணுவை ஆராதிக்கவேண்டு வதில்லையே?
" அம்மலை அவர்களால் எடுக்கவும் நாட்டவுங் கூடாத பாரமெனிற்
" சுற்றிய வாசுகியில் அவர்கள் பற்றியிழுக்குந் தாபரத்தினால் அம்ம
" லை நிற்கமாட்டாதே? தேவர்களும் அசுரர்களுங் கைவிட அதுபா
" தாளத்திலே தாழ்ந்துபோயிற்றெனில், கூர்மமாக அந்தமலையைச்
" சுமந்துவந்த விஷ்ணு அதைமுன்னாலே நின்ற இடத்திலே நிறுத்
" திவிடாமற் சுமந்துகொண்டேநிற்கவேண்டியதில்லையே? அம்மலை
" க்கு ஸ்தம்பமாகச் சந்திரனை நிறுத்தினதெனில், சந்திரன் உண்
" டைவடிவே அல்லாது ஸ்தம்பவடிவல்லாததினால் அதுநாணாக நி
" றுத்தக் கூடியதல்லவே? ஆதலால் இந்த அவதாரமும் பொய்யே.

மீளவும் ஷை விஷ்ணுவினது கூர்மாவதார விருத்தாந்தத்திலே அசுரர் அமிர்தம்பெறத் தகாதவர்களென்று, விஷ்ணு கண்டபொழுது, அவர்களுக்கு அதைக்கொடாதிருப்பதற்குத் தானே ஒருமோகினிப்பெண்ணாகித் தன்மேல் அவர்கள் மையல் கொள்ளப் பண்ணி வஞ்சித்ததினால், வஞ்சகனென்றும், காமகாரணனென்றும், சகலவிவேகிகளுக்குந் தெளிவாயிருக்கிறதே?

" ௩-வது. வராகஅவதார விருத்தாந்தத்திலே கனகரட்
" சகனென்னும் அசுரன் எக்கிய வராகமூர்த்தி தன்னிடமாக வரக்
" கண்டு ஏ! முகுந்தா, நான் பாய்ச்சுருட்டாகச் சுருட்டி ஒளித்து
" வைத்த பூமியை எடுக்கவந்தாயோ? என்று சொன்ன கருத்தினா
" லே அவன் பூமியைச்சுருட்டி வைத்தானென்றும், அதினிமித்தமா
" ய்இவன்தேடிப் போனானென்றும் விளங்குகின்றதே. மேலும்பூமி
" யானது உண்டை வடிவாயிருப்பதால் அதைச்சுருட்டுவதற்குக்

“கூடியதல்லதா யிருப்பதினால் அதைஒருவன் சுருட்டிவைத்தான் என்பதும் பொருந்தாத காரியமே. பூமியானது பாதாள ஜலத்தில் அமிழ்ந்தி யிருந்தபொழுது அதன்மேலுள்ள சகல ஜீவாத்துமாக்களோடும் பன்றிகளுங் கூட அமிழ்ந்திப்போயிருக்குமே? பின்னை விஷ்ணுவாகிய பன்றிகூடுவதற்கு வேறொருபன்றி எங்கேயிருந்தது? அல்லாமல் பூமி ஆகாசத்தில் அசைகிற கிரகமாகையால் அதைச்சுருட்டினவன் எந்தப்பூமியின்மேல் இருந்துசுருட்டினான்? அல்லது ஆகாயத்தில் பறந்துகொண்டேசுருட்டினானோ? ஆதலாலிந்த அவதாரமும் பொய்யே.

“மீளவும் இந்த வராகஅவதார விருத்தாந்தத்திலே விஷ்ணு பன்றியாகிப், பூமியின் பன்றிகளின்மேல் இச்சித்துக்கூடினதினால் இதனாலும்அவன் அதிகக்காமியென்றும், மிகுந்த பாவியென்றுஞ், சகல விவேகிகளுக்குந் தெளிவாயிருக்கிறதே?

“௪-வது. நரசிங்கஅவதார விருத்தாந்தத்திலே இரணியன் பிரமதேவனிடத்தில், தேவர், மனிதர், மிருக முதலியவைகளால் அழியாதவரம் பெற்றது உண்மையாகில், அவனை விஷ்ணு சங்கரிக்கும்படி நரசிங்கமாய் அவதரித்தாலும், அதிலே தேவகூறும் மனிதகூறும், மிருகக்கூறும், பொருந்தியிருந்தன. ஆகையால் அவ்விரணியனைக் கொலைசெய்ய முறையல்லவே? கொலைசெய்ததென்னிற் பிரமதேவன் அளித்தவரம் பொய்யாகுமே? ஆதலால் இந்த அவதாரமும் பொய்யே.

“௫-வது. பரசுராமஅவதார விருத்தாந்தத்திலே முன் திரேதாயுகத்திற் சூரியவமிசத்தில் அவதரித்தராஜாக்கள், பிரமகுலத்தவர்களுக்கு இடுக்கண்செய்துங் குலாச்சாரங்களையுங் குலைத்ததினால், விஷ்ணு பரசுராமஅவதாரம் எடுத்து அவர்களைச் சங்கரித்தான் என்றுசொல்லப் பட்டிருக்கின்றது. வேறு சாஸ்திரங்களிலோ திரேதாயுகத்தோர் தமக்கு நியமித்த ஒழுக்கங்களிலே தவறார்கள் என்றுஞ் சொல்லியிருக்கிறதனால் அந்தராஜாக்கள் தங்கள் ஒழுக்கங்களைவிட்டுப்பிரமகுலத்தவர்களுக்குஇடுக்கண்செய்ததும், அவர்களைச் சங்கரிக்கும்படி விஷ்ணு பரசுராமஅவதாரம் எடுத்ததும், எப்படி மெய்யாகும்? இத்தன்மையான அவதாரங்களில் இப்படி நிகழ்ந்தவிரோதங்கள் இவ்வவதாரங்களும் இவைகளைச்சொல்லும்புராணாதிகளும் மெய்மை அல்லவென்றும், மெய்க்கடவுளின் வசனமல்லவென்றும், விளக்குதற்குப்பிரமாணமாயிருக்கின்றதே? ஆதலால் இந்த அவதாரமும் பொய்யே.

“௬-வது. வாமனஅவதார விருத்தாந்தத்திலே அவன் மாவலியிடத்திற் குறுகிய வாமனவுருவாய் அல்லது ஒரு குள்ளப்பி

ராமணனாகவந்து மூன்றடி மண் இரந்தின பின்பு மகா உன்னதரூபமானதினால் மனக் கபடுள்ளவனென் என்றும், தான் கேட்டபொருளைக் கொடுத்தவனையே கெடுத்ததினால் நன்றி ஈனனென்றுஞ்சொல்லத்தகாதோ?

“௭-வது. பரசுராம அவதாரத்திலே அவன்சூரியவமிசத்திலேபிறந்து பிரமகுலத்தின் ஆசாரங்களைச் சிதைவு செய்த க்ஷத்திரியர்களை அழித்ததன்றி, அவர்களின் வமிசத்திலே இருபத்தொருதலைமுறைமட்டும், வரப்பட்ட ராஜாக்களையுஞ் சங்கரித்ததினால் அவனைக்கொலைபாதகனென்றும், வன்கண்ணனென்றும், அநீதனென்றும், சொல்லத்தகாதோ?

“௮-வது. ஸ்ரீராம அவதார விருத்தாந்தத்திலே, அவன் ராமனாய் அவதரித்திருந்த பொழுது தன்மனைவியைக் காட்டிலே ராவணன் திருடிக்கொண்டு போகவிட்டுத் திகைத்துப் புலம்பி அவளிருப்பது இன்னஇடமென்று அறியாதவனாயிருந்ததினால், அவன்சருவஞானமுடையவனல்லவென்றும், பின்பு மற்றவரால் அறிந்துந் தானாக அந்த ராவணனை ஜெயிக்க வல்லமை அற்றவனாய் அனுமான் சுக்கிரீவன் முதலிய வானர வெள்ளத்தையே தனக்குத் துணையாகக்கொண்டு கடலைக் கடக்கமாட்டாமற்சிலாலயங்களை யிடிப்பித்துத் தூர்த்து உண்டாக்கிய அணைமேல்நடந்து சென்றதினால் அவன் சருவவல்லவனல்லவென்றும், இலங்கையிலே ராவணன் துதிசெய்தபொழுது உன்னைச் சங்கரியேனென்று தான் சொன்னவாக்கை மறுத்து அவனைச் சங்கரித்ததினாலே இவன் பொய்யனென்றும், கொலைபாதகனென்றுந், தன் மனைவியாகிய சீதை, கற்பு நெறிதப்பினாளோ, இல்லையோ என்பதை அறியாமலிரண்டு தரமாக அவளை அக்கினிபிரவேசம் பண்ணுவித்துப் பரிசோதித்துக் கொண்டதினால் அறிவீனனென்றுஞ், சொல்லத்தகாதோ?

“௯-வது. புத்தாவதார விருத்தாந்தத்தில், விஷ்ணுதிலோதாதனுடைய ராச்சியத்தவர்களைச்சைவசமயத்தை விட்டுவிலகச் செய்து புத்தசமயத்துக்குட்படுத்தியதில், உங்கள்கருத்தின்படியே மெய்ச்சமய நாசனென்றும், பொய்ச்சமய காரணனென்றும் விளங்குகிறது நிச்சயமல்லவோ?

“௰-வது. விஷ்ணுசெய்த கற்கி அதாவது குதிரை அவதார விருத்தாந்தத்திலே தேவன் மிருகப்பிறவியாய்ப் பிறப்பது தேவநிலைத்துக்கு எவ்வளவுந் தகுதியல்ல என்பதுசகல ஞானவான்களுக்குந் தெளிவாயிருப்பது மன்றித் தேவன் இந்தக்குதிரை அவதாரஞ் செய்வதில் உலகத்திற்கு இன்னின்ன சகா

"யம் சேரிடும் என்பதை உங்கள் புராணங்கள் போதியாதிருப்பதால், அந்த அவதாரஞ் சகலருக்கும் உபயோகமற்றதென்றுச்சொல்வதே தகுதியல்லவோ?

"ஐயா விஷ்ணுவின் இந்தப்பத்து அவதாரங்களுமல்லாமற் பிரத்தியேகமாயிருக்கிற கிருஷ்ணவதார விருத்தாந்தத்திலே அவன் (டைகூ) பதினாறு ஆயிரம் ஸ்திரிகளுக்கு அதிகமானவர்களைக்கைவசப் படுத்திக்கொண்டு, அவர்களுடனே மோகித்தும், போகித்தும், அடங்காமல் ராயன்கோஸ் என்னுங் குருவினது பத்தினியாகிய ராதையையுங் களவாயெடுத்துக்கொண்டு போய் அவளுடனே போகித்திருந்த காமதூர்த்தனென்றும், அவர்களைப் பிரபாசக்ஷேத்திரமென்னுந் தலத்தில் அழைத்துப்போய் அங்கே ஒருவரோடொருவரைப்போர்பண்ணி இறக்கச் செய்ததினாலும், தனக்குப் புடவை கொடாதனிமித்தம் வண்ணானைக் கொன்றதினாலும், கொலைபாதகமதுபானப்பிரியனென்றுந், தருமனைக்கொண்டு பொய்சொல்லுவித்ததினால், அசத்திய காரணனென்றுஞ் சொல்லத் தகுதியல்லவோ?

"மேலும்டை நியாயங்களினால் விஷ்ணு கொலை, களவு, கள், காமம் குருநிந்தையாகிய பஞ்சமாபாதகத்துக்கும் உட்பட்டு உலகத்தவர்களுக்கு மிகுந்த தீமைகளைச்செய்து வந்தவனாகையால், மனிதருடைய பாவநிவர்த்திக்கானவைகளைச்செய்தவனே அல்ல என்பது உமக்கும் மற்றவர்களுக்கும் விளங்குகிறதுமன்றி உங்கள் நம்பிக்கையின்படி இவன் உலகரட்சகனுமல்ல, ஞானனந்தக்கடவுளுமல்ல என்பதும் பிரத்தியட்சமாக விளங்குகிறதல்லவோ?"]

அன்றியும்விஷ்ணு இந்த அவதாரத்திலே அனேகராட்சதரோடே போராடி அருச்சுனன், ரதத்துக்குத் தான் சாரதியாயிருந்து, வெகுவானயுத்தங்களைப் பண்ணுவித்து, திரள்ஜனங்களைக்கொன்று தன்னுடைய கல்மாமனாகிற கஞ்சன்என்ற கம்சனையுங்கொன்று, காந்தாரியினுடைய சாபத்தினாலே குறவன்கையினாலுங் காயப்பட்டானல்லவோ? இவனுக்குத் தலஸ்திரிகள் எட்டுப்பெயரும், வைப்பாட்டிகளோ டைகூ-ம் இடைச்சிகளாகிய கோபிகாஸ்திரிகளுமல்லவோ? இப்படியாக விஷ்ணுவின் அவதாரப் பிறவிகள்யாவும் துற்கந்தமேயன்றி [illegible]யில்லையே? ஐயோ இவ்வித பாவநாற்றம்வீசுகிறவனையே இந்துக்களில் விசேஷமாக விஷ்ணுபக்திக்காரர், அழகியமணவாளப்பெருமாள் என்றுகூறி வீதிகள்தோறும் புகழ்ந்து கூப்பிட்டுக் கும்பிட்டுக்கொண்டு திரிகிறார்களே! இதற்கு அர்த்தமோ, சவுந்தரியமுள்ள ஸ்திரிகளுக்கு மணவாளனாயிருக்கப்பட்

டவன் விஷ்ணுவேஎன்பதாம். இப்படியே இந்துக்கள் சொல்லிவருகிறதும் பொய்யல்லவோ? இன்னையும் உங்கள் புராணமாகிய கெருடாசலத்திற் சொல்லியிருக்கிறதேதென்றால்.

விஷ்ணு காட்டிலே வேடஸ்திரியை விவாகம் பண்ணின செய்தியை இவன் பெண்சாதிகளில் ஒருத்தியாகிய லட்சுமி அறிந்துமிகுதியுங் கோபித்துக்கொண்டு இனி தன்புருஷன்வந்தால் அவனுக்கு அரண்மனைவாசலைத்திறக்கவேண்டாமென்றுசேகவனுக்குக்கட்டளையிட்டாள். அப்பொழுதுவிஷ்ணு அரண்மனைவாசலிலேவந்து நின்று அனேகவிதமாய்ப் பஞ்சரித்துப் பங்கப்பட்ட பிற்பாடு அரண்மனைவாசல்திறக்கவும், அதற்குள்ளேபோகவும் உத்தரவு ஆயிற்றும். ஆனால் லட்சுமிக்கு இவன் எத்தனை பிரியவசனஞ் சொன்னாலும் அத்தனைக்கும் லட்சுமி செவிகொடாமல் தன்காலைநீட்டிப் படுத்துக்கொண்டு எழுந்திராமலும் மூத்தங்கரிக்காமலுமிருந்தாள். அப்பொழுது விஷ்ணு லட்சுமிக்கு சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்காரம்பண்ணி நான் கும்பிடுதொழுதனைப்படியினாலே உன்னைக்கும்பிட்டுவணங்கினேன் என்றான். அதற்கு லட்சுமி நீவெட்கத்தோடேகலியாணக் கும்பிடுகும்பிட்ட படியினாலே அந்த ஸ்திரியோடேகூடிப் புத்திரசந்தானமுண்டாகி வாழ்ந்திருக்கக்கடவாயென்றுசொல்லி வாழ்த்தினாளாம். இந்தச்சடங்குகளை இக்காலத்திலுஞ் சிலைகளுக்கு இந்துக்கள் அங்கங்கே செய்துவருகிறார்கள் அல்லவோ? மேலும் அவர்களுக்குக்கோவில்களையுங்கட்டிச்சிவன் விஷ்ணு கொடியகாமிகளும், விபசாரப்பிரியருமானதால் அவர்களுக்குப் பிரியமுண்டாக்க வேசிகளுக்கு அதிலே சுதந்தரங்கொடுத்து அவர்களுக்கு தேவதாசிகளென்றும் தேவர் அடியாள்களென்றும் பெயரிட்டு, அவர்களை சிவன் விஷ்ணுமுதலான தேவர்களுக்கெல்லாம் பிரீதியென்றும், அந்த வேசிகளுடைய ஆடல்பாடலுடனே சகலவேடிக்கைகளையுஞ் செய்துவருகிறார்கள் அல்லவோ? அப்படியே பூசாரிமுதல் கங்கணங்கட்டிக்கொண்டு கொடியேற்றி பிறகு விவாக காரியங்களைச் சாஸ்திரத்துடனே செய்து சிரகமும் வெல்லமும் டை இருவர் சிரசிலேயும்வைத்து திரைபிடித்து மங்களாஷ்டகம் என்கிறமந்திரம்படித்துச், சேஷையிட்டு தாரைவார்த்து தாலிகட்டிவைத்துச் சகலஜனங்களும் பார்க்கத்தக்கதாகத் தேரோட்டம், பாருவேட்டை புஷ்பயசந்தம், இது முதலானசாங்கியங்களைஎல்லாம், அவர்களுக்கு ஒப்பாகச்செய்திருக்கிற மரப்பாசிகளுக்கும் நடப்பிக்கிறார்களல்லவோ? ஐயா இப்படி விஷ்ணுவின்பெண்சாதிமாத்திரமல்ல, சிவனுடைய பெண்சாதி

பார்வதியும் புருஷனோடுபிணங்கி அவன்ஆபரணங்களை எல்லாம் பறித்துக்கொண்டு அவனைத் தன் ...ண்டையிற் சேரவொட்டாமல் நீ ஏன் பரஸ்திரிகளின் வீடுகளுக்குப் போனுயென்றும் உனக்கிந்த துற்புத்தி எங்கேயிருந்து வந்ததென்றுங் கேட்டுக்கொண்டதாகவும் அதற்குப்புருஷனுனசிவன் நான் அறியாமற்செய்தேன் இனி அப்படிக்குச் செய்யப்போகிறதில்லை என்று சொன்னதாகவுஞ் செய்தபின் அவன்ஆபரணங்களை யெல்லாங் கொடுத்து இருவருஞ் சமாதானமாகிறார்களாம்? ஐயா! இப்படிப்பிணங்கப்பட்ட மனிதர்களையுந்தேவர்களென்று வணங்குகிறவர்கள் எப்படிப்பட்டகிரகஸ்தராயிருக்கலாம்? ஆகையால்தான் இந்துக்கள் எழைகளாயிருந்தாலும்இவர்களுடைய நன்மதீமைகளில் மேற்படி வேசிகளேபிரதானதேவதைகளாய் ... தங்கள் சபைநடுவிலிருக்கிறதும், அந்தவிக்கிரகங்களுக்கு ... மேற்படி வேசிகளே தேவாரம், திருவாசகம்படிக்கிறதும், தங்கள்தேவர்களுக்கு மெத்தவும் விருப்பமாம். ஆகையால் மேற்படி தேவர்களுக்கும் தங்களுக்கும் பிரியமாயிருக்கிற இந்த வேசிகளுக்கும் இவர்களைநேசித்து வேசித்தனஞ்செய்கிற பூசாரிமுதலானவர்களுக்கும் புத்தியாக பரத்தையர்மாலையிற் சொன்ன விருத்தம்.

பரத்தையரோடிணங்குவது பாவமாகும்
பரலோகங்கிடையாது பணமெலாம்போம்
இரப்பரிலுங்கடையாவார் விக்கல்குலை
இளவயதிலேபிடிக்கு மிருமலுண்டாம்
உரைத்திடும்பாஷாணத்தால் நோய்தீராது
உப்பிருந்தபா(த்)டம்போ லுளுத்துப்போகும்
மறித்தந்தபரத்தையரை விட்டுநீங்கி
மறைக்காட்டி லம்மானைவணங்குவீரே. என்றும்

மேலும்லீலாசுகர்சொன்ன ௬-வது சுலோகம்,

காமக்குரோதசியாலோபசியா தேகேதிஷ்டதி சங்கிரஹ
கானரத்தினு, பகாரேணு, தஸ்மாஜாக்கிரத, ஜாக்கிரதஹ (அல்லது)

కామక్రోదస్యాలోపస్య, దేహేతిష్ఠతిసంగ్రహః,
కానరత్నాపహారేణా, తస్మాజాగ్రతజాగ్రతః.

வே. [" மேற்படி செய்யுளிலுஞ் சுலோகத்திலுஞ்சொல்லியவைகளுக்கு உங்கள்தேவர்களுங்கூடிபங்காளிகளென்றுகாண்பித்து திருஷ்டாந்த படுத்துகிறபஞ்சாட்சரபதிபசுபாசவிளக்கம் ௰௨-ம்பாட்டு, கவி.

" காமத்தாலிந்திரன் ...லக் மெய்திறன்
" காமத்தாலிராவணன் க...த்தழிந்தனன்
" காமத்தாற்கோசிகன் ச...யுற்றனன்
" காமத்தாலிறந்தவர் கணக்கிலார்களே."]

மேலும் பேரின்பமணிமாலையில் விருத்தம்.

கற்கோவில் கோபுரங்கள் கட்டிமீண்டுங்
கற்பிழந்த ...தருக்கு வீதங்கட்டி
விற்காமல் நூல்மறுட்டர் பாடியாடும்
வேசியர்வாய் தம்பலத்தை விரும்புவோர்கேள்
சொர்க்காதி போகமிது தானென்றெண்ணி
சோதிபரஞ் சோதிதனைத் துதித்திடாமற்
பற்காவி முதற்காவித் தரிப்போரெல்லாம்
பாழ்நரகந் தனில்வீழ்ந்து பதைப்போர் தாமே.

ஏது. முழுகிக்குளித்து முழுக்காவி நீர்க்காவி வஸ்திரந்தரித்து வெகுவேடங்களோடு தேவசன்னதிக்குப்போய் அவ்விடத்தில் தாசிகளுடைய ஆடல்பாடல்களைப்பார்த்துமகிழ்ந்துதகப்பன்இச்சைப்பட்டவளை மகனும், தமையன் இச்சைப்பட்டவளை தம்பியும், அத்தான் இச்சைப்பட்டவளை மைத்துனனும், இப்படியே இச்சித்து முறைகெட்டு விபசாரத்தில்முழுகின தங்கள் காமதேவர்களாகிய திரிமூர்த்திகளைப்போலவே அம்மார்க்க ஆசாரியுஞ் சீஷாளுங்கூட விபசாரபாவத்தால் நரகத்திற்குப் பாத்திரராகிவிட்ட ஷை தேவர்களே வழிதிறந்திருக்கிறார்களல்லோ? ஆகையால் இந்தக்காமக்குரோதிகளான திரிமூர்த்திகள் பேரில் மீளவும் பேரின்ப மணிமாலையில் விருத்தம்.

அரசிழந்துபதியிழந்துமனையிழந்து ஐயோ கோவென்றலறியழுது கானில், கருணன்முதலரசருடன்சண்டைசெய்து கடியகொலைபாதகங்கள்புரிவதல்லால்,வரிசையுடன்றான்பிறந்தகுலத்திலுள்ள வனிதையரைக்கற்பழித்து மதனல்நொந்து, திரியுமவன்றனைக்கடவுளென்றுபாரிற் செப்பினதாற்கதியருளுந்தேவனுமோ? மேலும் வேறு விருத்தம்.

விதியால்வருவதல்லால் வேறில்லையென்றுமுன்னோர்
மதியிலாதுரைத்தசொல்லை மனத்தினுட்கொண்டோர்கேளீர்
பதியெலாமிறந்துண்டோனும் பார்வனந்தனிற்சென்றோனுங்
கதிதருங்கடவுளாமோகண்டனைத்திறந்துபாரும். வேறுவிருத்தம்.

நாட்டிமையாயுலகிலுள்ள சருவசீவதயாபரனென்றுணர்ந்துவணங்கிடாமல், ஓட்டிலிரந்துண்டுபசியாற்றுவோனை யுலகமெல்லாம் படைத்தவனென்றோதலாமோ, காட்டிலுள்ளபுனவேடர்வணங்கும் பொல்லா கானகத்துவனத்தேவர்தம்மையிந்த, நாட்டிலுள்ளவர்களெல்லோரும்வணங்கிமீளாநரகநெருப்பிற்கிடந்துநலிவர்தாமே. வேறுகவி

தாய்தனைப்பெண்டாய்வைத்து தலைதனிற்சுமந்தோன்றானும்
வாய்தனில்மகளைவைத்து மனைவியாய்ப்புணர்ந்தோன்றானும்

ஆயர்தன்குலத்தைக் கற்பழித்தவன்றனையுமிந்தப்
பேயனைத்தெய்வமென்னும் பேயர்களும்பேயராவார்.

வேறு விருத்தம்.

பெற்றவளைப்பெண்டாக்கிக் கொண்டசுத்தப்
பித்தனுந்தான்பெற்றபெண்ணை புணர்ந்தோன்றானும்,
மற்றவளைவாழுங்குலந் தனிலுண்டான
வனிதையரைக்கற்பழித்து மயங்கிநின்றோனும்,
சிற்றறிவோர் காட்டுமிருகங்கள்போலத்
திரிந்துநரகெய்துமீனா ரியோரென்று,
கற்றறிந்தோர்முதல்ஞான முணர்ந்தோரெல்லாங்
கடவுள்சருவேசனெனக் கருதுவாரே.

இல்ல... யகத்திருத்திப் பிரதாரத்தை
...பா ரெனுந்தேவர் நரகவீட்டில்,
செல்லாமற்போறதெங்கே போனாலந்தத்
தேவர்களுக்கிடங்கொடுத்துச் சேர்ப்பாராரோ,
பொல்லாதென்றிவையெல்லாந் தவிரவென்று
போதகத்தின்படிநடவா ருறவைப்போக்கி,
நல்லோர்க்குக் கதியருளுங்கடவுளானை
நாடியவர்க் கடிமையென நடப்பதாமே.

எஅ. இப்பேர்ப்பட்ட ஞானவான்கள் சொல்லியிருக்கிறசெய்யுட்களையுஞ் சுலோகங்களையும்முற்றும் ஆராய்ந்துப்பார்க்குமளவில் வெறு விஷ்ணுமாத்திரமல்ல, மற்றதேவர்களுங்கூட விபசாரர், வஞ்சகர், முறைகேடர் முதலான துஷ்டமானிடரென்றுச் சொல்லத்தகுதியேயன்றி தேவர்களென்றுசொல்ல எள்ளளவும் இடமில்லையே?

வே. [“ஆதலால் இவ்விதத்துற்குணப்பிறவிகளுக்குப்பராபரவஸ்
“ துவானவர் தமதுநீதிவழுவாத சத்தியவேதத்திலே கட்டளையிட்டி
“ ருக்கிறதாவது, அஞ்ஞாயக்காரர் பராபரனுடைய ராச்சியத்தைச்
“ சுதந்தரிப்பதில்லை என்று அறியீர்களோ? மோசம்போகாதேயுங்
“ கள்; வேசிக்கள்ளரும், விக்கிரக ஆராதனைக்காரரும், விபசாரக்கா
“ ரருஞ், சுயப்புணர்ச்சிக்காரரும், ஆண்புணர்ச்சிக்காரருந், திருடரு
“ ம், பொருளாசைக்காரரும், வெறியரும், உதாசனருங், கொள்ளை
“ க்காரரும், பராபரனுடைய ராச்சியத்தைச் சுதந்தரிப்பதில்லை, எ
“ ன்கிறார். (க. கொ. சு. கூ. ம.)

“ ஆதலால் பண்டாரமே, நீர் இந்தவிபசாரக்கேடுகாலப்போய்த்
“ தேவர்களென்னும் துஷ்டமனிதரை வணங்குவதைவிட்டு நீங்கி
“ அவர்களுக்குப்பராபரவஸ்துவை விதித்திருக்கிறபயங்கரத்திற்குநீ
“ ரும் பங்காளியாகாமற் றப்பித்துக் கொள்ளும்படியாகவும் உம்மு
“ சிருஷ்டிகர்த்தாவாகிய கடவுளையேவணங்கி வழிப்படும்படியாக
“ வும் அவர்தாமே உமக்குக் கிருபைசெய்வாராக.”]

எ-ம். சம்பாஷணை.

பராபரவஸ்துவினுடைய லட்சணங்களைக்குறித்துச் சொல்லியது.

-○-

7TH DIALOGUE.

-xxxxxxx-

CONCERNING THE ATTRIBUTES OF GOD.

பண்டாரம். கஉ-ம். கே; ஐயா, நீர் இதுவரையிலும் எங்கள் முக்கியதேவர்களாகிய திரிமூர்த்திகளில் பிர்மா, சிவனுடையவும் இப்பொழுதோ கடைசியில் விஷ்ணுவினுடையவும் நடபடிமுதலிய அவர் அவர் லட்சணங்களையெல்லாம் அந்த அந்தப் புராணச்சாட்சிகளைக்கொண்டு காண்பித்துவந்த அவைகளிலே எனக்கு அனேககாரியங்கள் தெளிவாயிற்று. ஆனால் இனி பராபர வஸ்துவினுடைய லட்சணங்களைக் குறித்து நீங்கள் கைக்கொண்டிருக்கிற வேதத்திற் சொல்லப்பட்டிருந்தால் அவைகளை எனக்கு வரிசையாயும்விபரமாயுந் தெரிவிக்கவேண்டும்.?

கிறிஸ்தவர். பிர: ஐயா நீர் அதைவிரும்பினதற்காக நான்மிகவுஞ்சந்தோஷப்படுகிறேன். ஆகையால் நீர் கேட்டுக்கொண்டபடியே அவைகளைவரிசையாகவே விபரிப்பேன்கேளும். பராபரவஸ்து அருளிச்செய்திருக்கிற நீதிவழுவாத சத்தியவேத வாக்கியங்களில்அவருக்குச்சொல்லியிருக்கிற லட்சணங்களோவென்றால், தானாயிருக்கிறவர், தற்சுபாவமாயிருக்கிறவர், அநாதியாயிருக்கிறவர், அரூபமாயிருக்கிறவர், எங்கும்நிறைந்திருக்கிறவர், எல்லாவற்றையும் அறிந்திருக்கிறவர், சருவத்துக்கும்வல்லவர், சரீரம் இல்லாதவர், ஒருகண்டசீராயிருக்கிறவர், ஒப்பு உவமையில்லாதவர், அளவில்லாதபரிசுத்தமும், அளவில்லாதநீதியும், அளவில்லாதசத்தியமும், அளவில்லாதநன்மையும், அளவில்லாதபுத்தியும், அளவில்லாதஞானமும், அளவில்லாதமகிமையும், அளவில்லாதபிரகாசமும், அளவில்லாதவல்லமையும், அளவில்லாதபெலனும், அளவில்லாதபொறுமையும், அளவில்லாததயவுங், கிருபையும், இரக்கமும், உள்ளவராயிருக்கிறார், என்னும்இப்பேர்ப்பட்ட அனேகலட்சணங்களெல்லாஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது, அவைகளில்.

வே.[“௧-வது. பராபரவஸ்து ஆதி அந்தமில்லாத அநாதியு
“ம் அரூபியுமாயிருக்கிறாரென்னும் லட்சணத்தைக்குறித்துவே
“தாகமங்களில், ௧.மோ. ௰௪, ௰௯. ௨௰. ௫. மோ. ௩௩. ௨௭. சங்.
“௯௰, ௧. ௨. ஏசாயா. ௪௧, ௪.௨௭.௪௪,௯.௪௮.௧௨.௯௯.௧.யோவா.
“௪, ௨௪.௨. கொறி. ௩.௰௭, ௧. திமோ.௧.௧௭. ௬. ௧௫ அறி.௧.௮.
“லேயும் விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

“௨-வது. பராபரவஸ்து மாறுதலின்றி என்றென்றைக்கும்
“ஒருகண்ட சீராயிருக்கிறாரென்னும் லட்சணத்தைக்குறித்து. ௧.
“மோ. ௨௧,௩௩.௨.மோ. ௩.௧௪.௧௫.௫.மோ. ௩௨. ௪௰. சங். ௱௨,
“௨௬. ௨௭. ஏசா. ௪௩. ௧௩. ௫௭. ௧௫. தானியே. ௬.௨௬.மல்கி.
“௩, ௬. ௧. திமோ, ௧. ௧௭. ௬. ௧௫. யாக். ௧. ௧௭. லேயுஞ்சொ
“ல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

“௩-வது. பராபரவஸ்து சருவவல்லவரென்னும் லட்சணத்
“தைக்குறித்து ௧.மோ.௧௭.௧.௪௯. ௨௫.யோபு.௰௪.௭-சங்.௬௨.௰௧,
“௱௧௫. ௩.௱௪௭.௪.௫,ஏசா. ௪௰.௧௨.௨௬.௨௮. ௪௩.௧௩. எரேமி.
“௩௨. ௧௯. ஆமோஸ். ௪. ௧௩. மாற்கு. ௰. ௨௭.லூக். ௧.௩௭. அப்.
“௭. ௫௰. ௧௪. ௧௫. ரோ. ௧௧. ௨௩. பிலிப். ௩,௨௧,அறி. ௪.௮. ௧௧,
“௧௫. ௩.லேயும்சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

“௪-வது. பராபரவஸ்து எல்லாவற்றையும் அறிந்தவரென்னு
“ம் லட்சணத்தைக்குறித்து ௧. ராசா.௮.௫௰.சங்.௱௩௯.௧—௪.௧௬
“௧௯-ம்.௰௪.ஏசா. ௪௨.௯.எரே. ௧௭.௧௰. அப்போ.௧௫.௧௮.எபி.௪.
“௧௩. ௧,யோ. ௩. ௨௰.லேயும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

“௫-வது. பராபரவஸ்து அளவில்லாத ஞானமுள்ளவரென்
“னும் லட்சணத்தைக்குறித்து யோபு. ௯,௪,௧௧.௭. ௩௭. ௧௬. சங்.
“௱௪௭.௪.௫.ரோமர்.௧௧.௩௩.லேயும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

“௬-வது. பராபரவஸ்து எங்கும் நிறைந்தவரென்னும் லட்ச
“ணத்தைக்குறித்து ௧. ராசா. ௮. ௨௭. சங். ௱௩௯.௭.௮.௧௨.ஏசா
“௬௬. ௧. எரேமி. ௨௩.௨௪. மத். ௯,௬. அப்.௭.௪௮.லேயும் சொ
“ல்லப்பட்டிருக்கின்றது இதைக்குறித்த ஓர் செய்யுள்.

“விண்மீதிருப்பாய் மலைமேனிற்பாய் கடல்சேர்வாய்
“மண்மீதுழல்வா யிவற்றுளெங்கு மறைந்துறைவாய்
“எண்மீதியனப்புறவண்டத் தாயெனநாவி
“யுண்மீதாடி யுருக்காட்டாதே யொளிப்பாயோ.

“௭-வது. பராபரவஸ்து சத்தியவாசகரென்னும் லட்சணத்
“தைக்குறித்து. ௪. மோ. ௨௩. ௧௯. ௧. சாமு. ௧௫. ௨௯. ௨.சாமு
“௭. ௨௮,சங். ௩௩, ௪.௪௰.௧௰. ஏசா. ௪௫.௧,௯௫. ௧௯. ரோம. ௩,

“௩. ௪. ௨. கொறி. ௧, ௧௮—௨௰. ௨. திமோ. ௨, ௧௩. எபிரே. ௬,
“௧௮. அறி. ௧௫, ௩. லேயும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

“௮-வது. பராபரவஸ்து குறையற்றபரிசுத்த முள்ளவரென்
“னும் லட்சணத்தைக்குறித்து. ௧.சாமு.௨,௨. ஏசாயா. ௬, ௩.௪௭,
“௪. ௪௮, [illegible] அறி. ௪, ௮,லேயும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

௯-வது. பராபரவஸ்து குறையற்ற நீதியுள்ளவரென்னும் லட்
“சணத்தைக்குறித்து. ௫.மோ.௩௨, ௪. சங். ௩௩, ௫. ௪௫,௧௰. ௪௫
“௭. ஏசா. ௪௯, ௧௩. லேயும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

“௰-வது. பராபரவஸ்து அளவற்ற இரக்கம், தயை, கிருபை,
“அன்புமுதலிய லட்சணங்களையும் உடையவராயிருக்கிறாரென்ப
“தைக்குறித்து ௨.மோ. ௩௪;௯.௭. சங். ௱௩,௧௧.௧௩.௱௪௫ அ. ௯.
“௧௭-லேயும்வேறநேக ஆகமங்களிலுஞ் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.
“இவைகளையே வேதாந்திகள் ஞானிகள் முதலான அநேகசாஸ்தி
“கஞந் தங்கள் தங்கள் காவியச்செய்யுட்களில் விபரித்துச்சொல்
“லியிருக்கிறார்கள். அவைகளிலுஞ்சிலதை உமக்கிங்கே ஞாபகப்ப
“டுத்துவேன்கேளும். தேம்பாவணிபாடல்.
“ஈறிலநன்மை நிறைவுமோர்குறைமுற் றின்மையுந்தொழத்தகுந்
“தெய்வ, மாறிலவியல்பேவேரிதாய்க்கிளைத்து வரும்பலகிளையென
“நூலோர், ஆறிலக்கணங்களுரைத் தவையுள்ளோனுண்டகையிலன
“லனென்றார், தாறிலசுடரை மைவரித்தன்ன சாற்றதும் புன்சொ
“லாலவையே.

“ஏது. மட்டின்றி யெல்லா நன்மைநிறைவு மெல்லாக் குறையி
“ன்மையு மென்றிவ்விரண்டே யெவரும், வணங்கத்தகு மெய்க்கட
“வுட்குரிய மாறாத குணமதாமே. இது வேராகக்கொண்டு கிளைந்த
“பலகொம்புகளின் றன்மையாலிக்குணத்தை விரித்து நூலோர்
“மெய்யான தேவனை யறிவதற் காறிலக்கணங்களைச் சொல்லி
“யவையெல்லாமுடையோன் றேவனேயென்றா ரவற்றுளொன்றா
“யினுங் குறைந்தெல்லாவற்றையு மில்லாதவன் றேவனல்லனெ
“ன்றார். ஆகையாலளவிறந்த கதிருள் சூரியனை மையாலெழுதினா
“ற்போல் நானுமென் புன்சொல்லாற் றேவாறிலக்கணங்களைச்
“சொல்லிக்காட்டுவே னென்றான். ரூசையென்க.

“தன்வயத்தாதல் முதவிலனாதல் சரும்பொறி யுருவிலனாதல் மன்
“வயத்தெல்லா நலமுளனாதல் வயின்றொறும் வியாபகனாதல்பின்
“வயத்தின்றி யொருங்குடனனைத்தும் பிறப்பித்த காரணனாத
“ல் பொன்வயத்தொளிர்வான் முதலெல்லாவுலகும் போற்றுமெய்
“யிறைமையினிலையே.

“ஏது. தன்னுலாதலுந் தொடக்கமின்றியாதலு மைம்பொறிக்

"சூரிய வுருவிலனாதலு நிலைபெற்ற சகல நன்மையுளனாதலு மெங்
"கும் வியாபகனாதலுந் தன்னையல்லாதோ ருதவியின்றி யெல்லாவ
"ற்றையு மொருங்குடன்படைத் [illegible] வாதிகாரணனாதலு மென்றிவ்
"வாறிலக்சணங்கள் பொன்னொளிர்வானுலகு முதலெவ்வுலகும்
"வணங்கத் தருமெய்க்கடவுளின் றேவதத்துவமிதே யென் [illegible]
"ன்க.
"அறக்கடனீயே யருட்கடனீயே யருங்கரு [illegible]ணீயே
"இறக்கடனீயே திருக்கடனீயே திருந்தள மொளிபடஞான
"நிறக்கடனீயே நிகர்கடந்தவுலகி னிலையுநீ யுயிருநீ நிலைகான்
"பெறக்கடனீயே தாயுநீயெனக்குப் பிதாவுநீ யனைத்துநீயன்றோ
"கார்த்திரள்மறையாக்கட்டுணுண்சூழ்காக் கடையிலாதொளிர்பர
"ஞ்சுடரோ] நீர்த்திரள்சுருட்டிமாறலையின்றி நிலைபெருஞ்செல்வநற்
"கடலே] போர்த்திரள்பொருதக் கதுவிடாவரணே பூவணர்தாங்
"கியபொறையே] சூர்த்திரள்பயக்குநோய்த் திரள்துடைத்துத்துக
"டைத்துயிர்தருமமுதே.] பத்திரகிரியார்புலம்பல், ௱௯௯,௱௫௨-
"ம். பாடல்.
"வாசித்துங்காணமல் வாய்விட்டும்பேசாமல்
"பூசித்துந்தோன்றாப் பொருட்காண்ப தெக்காலம்.
"அட்டாங்கயோகமதற் கப்பாலுக் கப்பாலாய்க்
"கிட்டாப்பொருளதனைக் கிட்டுவது மெக்காலம்.
'சிவஞானதேசிகர்அருளிச்செய்தபதிபசுபாசவிளக்கம்.௯,௭-பாடல்
"நிராமயமாய் நிர்க்களமாய் நித்தியமாய் நின்மயமாய்ப்
"புராதனமாய் சஞ்சலமாய்ப் பூரணமாய்ப் புனிதமாய்ச்
"சராசரமாய்ச் சாட்சியாய்ச் சத்தியமாய்ச் சித்துருவாய்
"பராபரமாய்ப் [illegible]ந்தவெளியா யிருக்குமந்தப்பரமசிவம்.
"சொல்லாலு மனதாலுந் தொடாத சூக்குமமாய்ப்
"பல்லாண்டகேள்வி யருமீதென்று பகர்வரிதாய்
"ஒல்லாதபரஞ்சுடரா யுயிர்க்குயிரா யுண்மையுமாய்
"எல்லாமாயல்லவுமா யிருக்குமந்தப் பரமசிவம்.
"அப்படியேபட்டணத்துப்பிள்ளை அருட்புலம்பல் ௫௭.௫௮.௬௦
' ௬௩, ௬௪, ௱௧௫-ம் பாடல்கள்
"காட்சிக்கெளியான்காண் கண்டாலுங்காணான்காண்
"மாட்சிமனம்வைத்தார்க்கு மாணிக்கத்துள்ளொளிகாண்
"வாழ்த்தியவனை வழிபட்டால் மூன்றுயிர்கள்
"தோற்றவரியான்காண் சொல்லிறந்தசோதியன்காண்
"எட்டிக்கடங்காண்டி யெழுத்திற் பிறவாண்டி
"காட்டினரிகளெல்லா நற்புரவிசெய்தாண்டி
"பேசாப்பிரமமடி பேச்சிறந்தபேரொளிகாண்
"ஆசாபாசங்க ளணுகாத பேரொளிகாண்
"தேசமிறந்தவன்காண் திசையிறந்த தெய்வங்காண்
"ஊசிமுனையூன்ற வில்லா வுருபொருள்காண்

"ஒப்புமுவமையுமற் றேதவரிதாம்பொருள்காண்
"யிப்புவனிற்குருவே யென்னவந் [illegible]தான்றுள்வாழி
"ஆதியாய்நின்ற வகண்டபரி [illegible]பூரண [illegible] தைச்
"சாதியாய்நின்றவிடஞ் சார் [illegible]ற்றாய்நெஞ்சமே.
"சிவவாக்கியர். ௯௭-ம். பாட்டு.
"உருவுமல்ல வொளியுமல்ல வொன்றதல்ல வின்றதல்ல
"பெரியதல்ல சிறியதல்ல பேசலாவ தொன்றல
"மருவுவாசி [illegible] மந்தநாடி யுற்றதல்ல
"வறியதாக நின்றநேர்மை யாவர்காண வல்லரோ ?
"பாலானந்தசுவாமிகள்ஞானக்கும்மி ௱௨௨-ம். பாட்டு.
"சொல்லினுங்கல்லினு மில்லாதே பிரமசோதியை யாதியைத்தூய்
"வெளியை வல்லதைத்தற்பிரகாசமவுனத்தை வகையறிந்துகொ
"ள்ஞானப்.
"சங்கராச்சாரியர்அருளிச் செய்தஉடலறிவிளக்கம்.௪௮.௪௯-ம்பா.
"பெண்ணுமல்ல ஆணுமல்ல அலியுமல்லப், பெரியதல்ல சிறிய
"தல்லப் பிறப்புமல்ல]மண்ணுமல்ல நீருமல்ல அங்கியல்ல,மதியு
"மல்ல வெளியுமல்ல வாய்வுமல்ல] எண்ணுமல்ல எழுத்துமல்ல
"யிரவியல்ல, இருளுமல்ல பகலுமல்ல யெதுவுமல்ல] நன்றும
[illegible]துமல்ல வெங்குந்தானாய், நடுவெழுந்தபரத்தினிலைநானு
"மறியேனே.
"பொன்னல்லபளிங்கல்லசிகப்புமல்ல, பொறியல்லகரியல்ல போக
"மல்ல]மின்னல்லகீழல்லமேலுமல்ல.விருப்புமல்ல வெறுப்புமல்ல
"வேதமல்ல] உன்னல்ல வருவல்லவுருவுமல்ல,ஒளியல்லகருவல்ல
"ஒப்பில்லானை] என்னென்று கண்டறிநீ சொல்வேனப்பா, என்ம
"னதுக் கிசைந்தவுண்மை யியம்புவேனே.
"மேலுங் கடவுள் அந்தாதி ௮-ம், [illegible]ாட்டு, கலித்துறை.
"ஆதவனே யொப்பிலாரு மிலாதவதீதபர
"மாதவனே குரு தேசிகனே வடிவொன்றுமில்லா
"நீதவனேமுற்று மீரேழுலோக நிறைந்ததிரு
"நாதவனேயினி நானில்லை நீயில்லை ரண்டுங்கெட்டே.
"குறள். க. ௫. எ. ௯-ம். பாடல்களில்.
"அகரமுதலவெழுத்தெல்லாமாதிபகவன் முதற்றேயுலகு.[ர்மாட்டு
"இருள்சேரிருவினையுஞ்சேராவிறைவன்பொருள்சேர்புகழ்புரிந்தா
"தனக்குவமையில்லாதான் றாள்சேர்ந்தார்க்கல்லான்
"மனக்கவலை மாற்றலரிது. [காத்தலை
"கோளில் பொறியிற் குணமிலவே யெண்குணத்தான் றாளைவணங்
"கேளும் பண்டாரமே ? இக்கடைசிசெய்யுளிற்சொல்லப்பட்ட
"ருக்கிற பராபரவஸ்துவுக்குரிய எட்டுக் குணங்களாவென்றால்.
"௧—வது. அளவில்லாதஞானம், ௨—வது. அளவில்லாதகாட்சி
"௩—வது. அளவில்லாதவீரியம், ௪—வது. அளவில்லாத இன்பம்,
"௫-வது. நாமமின்மை, ௬-வது. கோத்திரமின்மை, ௭-வது ஆயு
"ளின்மை, ௮—வது. இடையூறின்மையாம்,இதற்குஉதாரணமாக.

" நிகண்டு ௧௨-ம். தொகுதி, ௭௩-ம் பாட்டு.
" கடையில்ஞான[…]தோடு, காட்சிவீரியமேயின்ப
" மிடையுறுநாமவ[…]ன்மை[…]விதித்தக்கோத்திரங்களின்மை
" அடையுறுவாயுவின்மை[…]யனந்தராயங்களின்மை
" உடையவன்யாவன்மற்ற[…], வுலகினுக்கிறைவனுமே.

" எது. இதை சிவபக்தர்களாகிய நீங்களும் விஷ்ணுபக்தர் யாவ
" ரும் பொதுவாக உன்னதமான ப[…]பரவஸ்து ஒருவரே உண்டெ
" ன்றும், அவர் மேற்படி பாடலி[…] அளவில்லாத ஞா
" னம் அளவில்லாதகாட்சி, அளவில்லாதவீரியம், அளவில்லாதஇ
" ன்பம் நாமமின்மை, கோத்திரமின்மை, ஆயுவின்மை, இடையூ
" றின்மை, என்னும் எட்டிலட்சணங்களை உடையவரென்றும், அவர்
" எங்கும் வியாபித்து எல்லாவற்றையும் அறிந்து சருவத்தையும்
" ஆண்டுநடத்துகிறவரென்றுங்கைக்கொண்டிருப்பது உண்மைய
" ல்லவோ? ஆகிலுஞ் சிவபக்தர்களாகியநீங்களோ? அதரிசனமா
" ன் இந்த பராபரமே சிவனுஞ் சத்தியுமாக திரேகமெடுத்துச்சகல
" வஸ்துக்களையும் பிர்மா, விஷ்ணுமுதலியயாவரையுஞ்சிருட்டித்தா
" ரென்றும், எல்லாங்கடைசியில் அவருக்குள்ளாகவே ஒடுங்குமெ
" ன்றுஞ்சொல்லுகிறீர்கள். ஆகையால் இவ்வெட்டிலட்சணங்களை
" ஒன்றாகிலும் உங்கள்திரிமூர்த்திகளுக்குண்டோ இல்[…]யில்
" லை என்பதற்கு உதாரணமாக ஒருகவிராஜபண்டிதன் சொன்ன
" ஆசிரியவிருத்தம்.

" அட்டபொய்களியொடுசிவன்வாதுகொடுத்துவின்றுடகாற்சில
" ப்புத்] துண்டித்துத்தெறித்தவிடமறியாமற்றுடர்ந்துவன்றுவன்
" சொலவறிந்து] இட்டமாய்த்தேடியெடுத்துபேதைகளோசெய்
" மிகுதேவவல்லபிகள்] திகழ்ச்சியுற் றெண்ணெட்டாங்கலைக்கி
" யானத்திறம் விக்[…]மாதித்தன்கேழ்க்க] அட்டமாஇசைமெச்சி
" யசிஷியிடஞ் செலவவர் சொல்லெனமும்மூர்த்திகளு] மரு
" ளினாதனுற் பொருள்பலகடந்த வறிவிலரெனகலாம்வர்கள்]
" பட்டபாடொடுரெட் டிட்டகேளும் பகுத்தறிந்திருப்பர்களய
" ரைப்] பாதகரென்பர் தேவர்களென்றுப் பகர்பவர் பாழ்நர
" கெய்வார்.

" இடைக்காட்டுச்சித்தர் சொன்ன ௯௯-ம் பாட்டு.
" எங்குநிறைபொருளைப்பசுவே யெண்ணிப்பணியாயேல்
" தங்கும்பரகதியில் பசுவேசந்ததஞ் சாருவையே.
" என்றும், மேலும் அகஸ்தியரோ.
" ஆதியந்தமில்லாதகாலந்தன்னிலநாதியாய்நின்றதேபரமென்று
" ரும், என்றும், மற்றொருகவிராஜபண்டிதனுஞ்சொன்ன
கொச்சகம்.
" ஆதியந்தமில்லாதோ ரளவிலாஞானமுளோன்
" ஏதுமறிந்தோன்மாறு னெவ்வுயிர்க்குஞ்சத்தியபரன்
" எங்குநிறைந்தசர்வ வேதாந்தவல்லவனே
" தங்கும்பரிசுத்தநிதன் றயைகிருபைபூரணனே.

" வேதசாஸ்திரியார் சொல்லி[…] வெண்பா.
" ஆதியந்தமில்லாதான் மாறுதான் சர்வ[…]ல்லோன்
" ஏதுமறிந்தோ னளவிலாஞான[…]-ஓத
" வெங்குநிறைந்தோன் பரிசுத்[…]ன் கூர்நீதன்
" நங்கிருபையாள னமலன்.
" பட்டணத்துப்பிள்ளை அரு[…]புலம்பல் ௩௩-௫௪-௫௭-ம் பாடல்.
" ஆருந்தலையும்[…] மொடுக்கமிலான்
" அருமறியாம லகண்ட[…]ய் நின்றாண்டி.
" எத்தனையோவண்டந் திருந்தவர்க ளெத்தனைபேர்
" அத்தனைப்பேருண்டாலு மனுவுங் குறையாண்டி.
" வாக்குமனமும் வடிவுமில்லான் வான்பொருள்காண்
" போக்குவரவுமிலான் பொருவரிய பூரணன்காண்.
" ஒரு கவிசுரன் சொன்ன விருத்தம்.
" சிதநிறைதன்னிற்றானுச் சிறந்தவை முதலீறில்லாச்
" சததனாதி சென்மச் சடமிலான் சருவநன்மைப்
" பதநிறை யவபெனெங்கும் பரம்பிரே னடங்கலுக்கு
" மிகமுறு சுய[…]காரணமெய் யேகனையிறைஞ்சுவாமே.
[…]டி யார் சொன்ன கழிநெடில்.
" சுயபராப[…]டவுளையறியுந் துங்கலட்சணமிது மூன்றின்
" றொருப்பினைவிரிக்கத் துகைப்படாதெனினுஞ் சுருதிசொற்சுட்
[சமேயகர்வாஞ்
" செயதாராதரன்று ஞயனாதியுமாய்த் தேகமில்லான் பலனைமூஞ்
" திகழ்சொருபகனெவ் விடமுமியாபி சேர்சகலாதிகாரணனென்
" னயகுணகுணவிற்பனவமசம்பதிலான் ஞானகாட்சிகளின்பவீரி
" யகாம[…]மரபு, மாய்நிவினைய நவிலிலான்முற்றொழிற்குரியோன்
" றயவுள[…]ன்பிலதத்துவநிறை பொறையுத்தமவியல்குறைவிலான்
[றனக்குச்
சரியிலனை[…]யே சத்தியவேதசருவயீசுவரனெனத்தருமே.
இடைக்காட்டுச் சித்தர் ௪௮-௬௯-ம். பாடல்.
" மனம்வாக்குக் காயமெனும் வாய்த்தபொறிக் கெட்டாதந்
" தனகரனை நெஞ்சமதிற் சேவித்துப் போற்றீரோ.
" காலமூன்றுங் கடந்தக் கதிரொளியை யுள்ளத்தாற்
" சாலமின்றிப்பற்றிச் சலிப்பறவே போற்றீரோ.
" பட்டணத்துப்பிள்ளை அருட்புலம்பல் ௪௨-௪௯-ம் பாடல்.
" நீரொளிபோலெங்கு நிறைந்த நிராமயன்காண்
" பாரொளிபோலெங்கும் பரந்த பராபரன்காண்
" நூலாலுணர்வறிய நுண்மையினு நுண்மைகாண்
" பாலாறு சர்க்கரைபோற் பரந்தபரி பூரணன்காண்.
" மேலும் வேதசாஸ்திரியார் சொன்ன ஆசிரிய விருத்தம்.
" ஒருதெய்வநீயுன் சுபாவமோ தானு யனாதியா யுடலிலாமை
" ஓங்கும்பிரத்யக்ஷன் பரிசுத்த ரூபியென் றனாதிரியேகமிமை

" அரியவுன் திருலட்[illegible]ணத் தாதியந்தமில்லாதவன் மாறுதவ
" னையசருவத்துக்கு[illegible] வல்லவனெல்லாமறிந்தவளவற்ற ஞானன்
" பரவியெங்குநிறைந்தோன் [illegible] மிக்கசத்தியன்பரிசுத்த நீதியுடை
" யோன், பக்கிஷமுங்கிருபை[illegible]முள்ளவன்றெழிலோ படைத்தளி
[த்துவனிப்பவன்.

" என்றுங் கடவுளுக்குரிய ம[illegible]வங்களும் இவ்விதத்திவ்விய ல
"ட்சணங்களுஞ் சைவ பிர்மா, விஷ்ணு[illegible]லான முப்பத்து
"மூன்றுகோடிதேவர்களில் ஒருவருக்[illegible]ண்டோ? இராதே.
" அப்படியே சில கவிராயர்கூடி இவர்களுக்குங்கூடஅவைகளை ஒட்
" டிவைத்தாலும் அவைகளில் ஒரு லட்சணமாகிலும் சையாருக்கு
" உரியதல்லவென்றும், பராபரவஸ்துவொருவருக்கேஅவைகள்சிரேஷ்
" டம் என்பதையும்அறிந்தசகலஞானிகளும்சாஸ்திரிகளும் பின்னை
" யுந் தெளிவாகச் சொல்லியிருப்பவைகளிலுஞ்சிலதையின்னமுஞ்
" சொல்கிறேன்கவனிப்பீராக. மீளவுஞ்சிவவாக்கியர்சொன்னகவி.

" அரியுமல்ல அயனுமல்ல அரனுமல்லவப்புரம்
" கருமைசெம்மை வெண்மையுங் கடந்துநி[illegible]றகாரணம்
" பெரியதல்ல சிறியதல்ல பெண்ணுமாணு[illegible]ல்லவே
" அரியதாகி நின்றநேர்மை யாவர்காணவல்[illegible]ரோ.

ஞானசாஸ்திரியார் வாக்கு. கவி.

" பஞ்சாட்சரமல்ல பஞ்சகர்த்தாக்களல்ல
" பஞ்சாளர்செய்த பாழுருவல்ல-வஞ்சகரோ
" கண்டப்பொருளல்ல கணங்களல்ல மாக்களல்ல
" அண்டபிண்டமல்ல வனாதி.

" மெய்ப்படியார் சொல்லிய ஸ்துதி.

" ஆதியுமந்தமுமில்லாய்சரணம்அதுமுன்னதுமுன்னது முன்சரண
" ம், அல்பாவோமேகாவே சரணம் அடியோடுவே மு[illegible]
" சாதிசனங்க ளில்லா சரணம் தானு வானு ஞானு சரணம்
" சருவவியாபி சருவவல்லவனே சரணஞ் சருவேசுரனே சரணம்.
" இவ்விதத்தன்மைகளையுடைய தேவன் ஒருவரோ அன்றி உங்கள்
" முப்பத்துமுக்கோடித் தேவர்களும் மும்மூர்த்திகளுமல்லவே?

" பின்னும் ஞானவெட்டி ருக௨-ம், பாட்டு.

" கண்ணுருவாய்க் கண்டதல்ல காணுதல்ல
" கருத்தானு மதித்ததல்ல கருதாதல்ல
" எண்ணுருவாய் நின்றதல்ல இல்லாதல்ல
" எழுதிமுடிந் தறிந்ததல்ல அறியாதல்ல
" விண்ணுருவ மானதல்ல ஆகாதல்ல
" வேதமறை யொழிவதல்ல ஒழியாதல்ல
" நண்ணுதலில் நின்றதல்ல நில்லாதல்ல
" நயம்பெறவுஞ் சுயம்பெனும் பிரகாசமாண்டே.

" ஞானசாஸ்திரியார்வாக்கு, [illegible]ணங்கள்.
" சமயம்ராறுமுறு சாஸ்திரங்கள் வே[illegible]நாளும்
" அமையுந்தத்துவந் தொண்ணூ[illegible]றுமாறுங்கடந்த, அமலா.
" காணப்படா அரூபகருணைச்[illegible]யசொரூப
" தோணப்படாவியாப சுகிர்[illegible] திருத்தயாப, அமலா.
" என்றும், தமதுபேரின்பகா[illegible]ல் ௬௯-டு௯-ம் பாடல்வரைக்கும்.
" தோற்றமுடி[illegible]யனாதியுமாய்
" மாற்றமில்லாப் [illegible]ளியாய் வந்ததிருவுருவான்.
" ஆராயக்கூடாத வாழத்திருக்கருணைப்
" பேராயுதவும் பெருமைப் பெரும்புகழான்.
" எல்லாமறிந்திருப்போ னெங்கு நிறைந்திருப்போன்
" நல்லார் பொல்லார்கிரிகை யாவு நடத்திர்ப்போன்.
" எல்லாவுயிர்க்கு மிறையா யிறைவனுமாய்
" அல்பாவாயோமேகா வாயனைத்துங் காத்தளிப்போன்.
" ஞானத்தளவில்லா நன்மைவடிவானோன்
வானத்தமலர் வணங்கிநிற்கு மாவேந்தன்.
" காணக்கூடாதானோர் கண்டிப்பதில்லாதான்
" தோணக்கூடாத சொருபனரூபாரூபன்.
" சமஸ்தசகாய சமஸ்தவுபாய
" சமஸ்தகுணசீல தயாப சருவேசன்.
" ஒன்றுங்கரில்லாதா னோர்பழுது மில்லாதான்
" என்று மொருகண்டசீ ராயிருக்குமேகாந்தன்.
" இன்மையென்ப தில்லான்றுற் சிந்தையில்லானிந்தையில்லான்.
" நன்மை யெல்லாமுள்ளா னலமுள்ளான் ஞானமுள்ளான்.
" தாய்தந்தையில்லான் றமரில்லான் முரமில்லான்
" பேய்தந்திரத்தைப் பிட்டவுக்கிரமப் பெலத்தான்.
" ஏறுதகண்டவெளிக் கெட்டாப் புறத்தினிற்கும்
[illegible]விட்டவட்ட மண்டலீகப் பெருமான்.
" எல்லையில்லா மெஞ்ஞானத் தின்பகடல்சருவ
" வல்லமைக்குமெல்லா மகுத்துவப் பிரகாசன்.]

ஐயா. இவைகளைச் சுருக்கத்திற் சொல்லவேண்டுமானால் சிலஞா னிகள் கடவுளுக்குரிய பத்துலட்சணங்களையும், சிலரோ ஆறுலட்ச ணங்களையுஞ்சொல்லுகிறார்கள், அப்படியேஅகப்பேய்சித்தர்வாக்கு.

இறைவனென்றதெல்லாம் அகப்பேய் எந்தவிதமாகும்,
அதையும்நீகேளாய் அகப்பேய் ஆனந்தமானதடி.

பின்னையுமொரு வித்துவான் சொன்ன கலிப்பா.

ஈறிலாதவன்றானாயிருப்பவன் எப்போதுமுள்ளவனெல்லாமறிந்த வன், மாறிலாதவன்மாட்சிமையுள்ளவன் வளருநன்மைச்சுபாவமதா னவன், பேருதாரவன்பேரின்பமுள்ளவன் பிறந்திறக்குஞ்சரீரமிலா தவன், ஆறிலட்சணமுள்ளக்கடவுளோனவனே கர்த்தனென்றறிந்து ணரீர்மாந்தரோ.

வே. [" என்றும், இத்தனை ஞானிகளாற் புகழப்பட்டிருக்கி
" மிமையுள்ள லட்சணங்களெல்லாம், அந்த அநாதி பராபரவஸ்து
" ஒருவருக்கே அன்றி, மும்மூர்த்திமுதலிய முப்பத்து முக்கோடி.
" தேவர்களில் ஒருவருக்காகிலும் செல்லாதென்பது,சகலவேதாக
" ஞர்க்கும்பின்னைகளுக்குங்கூட த்தெளிவாயிருக்கிறதே?ஆகையால்
" தான் அவரை மும்மூர்த்திகளும் ணக்கூடாத வஸ்துவென்றும்,
" அவருக்குரிய தேவலட்சணங்கள் இன்னதென்றும், வேறு சில
" ஞானிகளுஞ் சொல்வதையின்னமுங்கேளும், விருத்தம்.
" மூச்சுடராகியொன்றாய் முடிந்ததோர் சோதிபாதம்
" அச்சுதனையனுங்காணு வகண்டமா யளவில்லாத
" சச்சிதானந்தஞான சதாசிவக் குருவைப்பாட
" மெய்ச்சுடருதயமான விளக்கொளி யுண்மைசேர்வாம்.
" குதம்பைசித்தர். அ. கூ. கூரு. கூசு. கூஎ. சச. சசு-ம் பாடல்கள்.
" எங்குநிறைந்தே யிருக்கின்றசோதியை
" அங்கத்துட்காணேடி குதம்பாய் அங்கத்துட்காணேடி
" அண்டத்துக்கப்பா லகண்டசுடரினைப்
" பிண்டத்துட்காணேடி குதம்பாய் பிண்டத்துட்காணேடி.
" ஆதியுமந்தமு மானவொருவனே
" சோதியாகின்றானேடி குதம்பாய் சோதியாகின்றானேடி.
" சுத்தஞ்சுயம்பு சுகுணஞ் சம்பூரணஞ்
" சத்தியமுள்ளானேடி குதம்பாய் சத்தியமுள்ளானேடி.
" எங்கும்வியாபக மிகைவிவேகங்கள்
" பொங்கமாயுள்ளானேடி குதம்பாய் பொங்கமாயுள்ளானேடி
" எங்குமழியாமை யெங்குநிறைவாகி
" நின்றதுபிர்மமேடி குதம்பாய் நின்றதுபிர்மமேடி.
" அண்டமுண்டாகுமுன் ஞகவனாதியாய்க்
" கண்டதுபிர்மமேடி குதம்பாய் கண்டதுபிர்மமேடி.
" இன்னமும் அப்படியே மற்றொருஞானியாகிய சிவஞான
கர்அருளிச்செய்தபஞ்சாட்சரபதிபசுபாசவிளக்கம்.கூ.எ-ம், பாடல்.
" நிராமயமாய் நிஷ்களமாய் நித்தியமாய் நின்மலமாய்ப்
" புராதனமாய்ச் சஞ்சலமாய்ப் பூரணமாய்ப் புனிதமாய்ச்
" சராசரமாய்ச் சாட்சியாய்ச் சத்தியமாய்ச் சித்துருவாய்ப்
" பராபரமாய் வெறுவெளியா யிருக்குமந்தப் பரமசிவம்.
" சொல்லாலு மன்றாலுந் தொடராத சூக்குமமாய்ப்
" பல்லான்ற கேள்வியருமீதென்று பகர்வரிதாய்
" ஒல்லாத பரஞ்சுடராய் யுயிர்க்குயிரா யுண்மையுமாய்
" யல்லவுமா யிருக்குமந்தப் பரமசிவம்.
" மேலும் ஞானசாஸ்திரியார் சரணங்களில்.
" அஞ்செழுத் தெட்டெழுத் தைம்பத்தோ ரட்சரமல்ல
" ஆறாதாரசக்கரத் தத்துவங்களல்ல
" பஞ்சேந்திரியங்கள் பஞ்சபூதங்களல்ல.

" பலகோடி தாபர சங்கங்களுமல்ல
" அரியுஞ் சிவனுமயனுங் குகன்ஐங்கரனுந் தானல்ல
" ஆண்பெண்ணுமல்ல ஐம்பூர்த்தாக்களுமல்ல
" பனையென்றுசொன் பராசத்தியு மல்லமுப்
" பத்துடன் மூன்றுகோடி தேவருமல்ல
" அத்துவிதத் தொண்ணூற்றாறு தத்துவமல்ல
" அறுபத்து நான்குசோதியானமுமல்ல
" சித்தர்கள் சித்துகள் மாயவித்தைகளல்ல.
" சிவாகம மிருபத்தேழு யோகமுமல்ல
" சட்சமைய முட்சமைய மிராறுமல்ல
" தந்திர மந்திரமாந்த ரிகங்களல்ல
" அட்சரக் கட்டென்பவர் உருட்டுகளல்ல.
" அறுபத்துநான்கு விளையாட்டிலுமல்ல,"]
என்றும், வேறொரு ஞானியாருஞ்சொன்ன கவி.
[illegible] மாவில்லை கபடோவில்லை
தோகையின்றார் மயக்கமில்லை துயிலோவில்லை
பட்சமேல் தாகமில்லை பசியோவில்லை
பாதகத்துக் குடன்படவு மனதோவில்லை
அச்சமில்லை யெவர்தமக்கு மடமோவில்லை
யழிமதியின் சரீரமில்லை யசைவோவில்லை
நிச்சயமா யிரணமொடு நீதிவேத
நிலையமிட்டுத் தொகுத்தொருவர் நிகழ்த்தொணாதே.
என்றும், மேலும் அகஸ்தியர் சொன்ன விருத்தம்.
வரவில்லை போக்குமில்லை வடிவில்லை முடிவுமில்லை
இரவில்லை பகலுமில்லை யாவையுந் தானாய்நிற்கும்
கரவில்லை மகிழ்ச்சியில்லை கண்டவர் காணவின்பம்
தரவல்லா பொருளேயாகுந் தற்பரமுணருங் காலே.
இல்லையா வுண்டுமொரு மியாரு மறியாபோதஞ்
சொல்லவே கேட்கவேணுந் தூரவேபோக்குமில்லை
நல்லவர் சிந்தையுள்ளே நாடினால் வெளியதாகும்
வல்லவர் கண்டுகொள்வீர் மாய்கையின் கண்ணைவிட்டே.
இதைக்குறித்தே சிவவாக்கியருஞ் சொன்ன கவி.
கொள்ளொணாது விற்கொணாது கோதருக்கோ தட்டொணாது
அள்ளொணாது அணுகொணாது அழலானமானது
தெள்ளொணாது தெளியொணாது அபாரத்தினுட்பயன்
விள்ளொணாதுபோதுமே விளம்புவாறு யெங்கனே.
என்றும், மேலுந்திருமூலர்சொன்ன விருத்தம். [ம்
ஆரறிவார்களெங்களையர்பெருமையை ஆரறிவார்களவரகலமு நீளமு
பாரறியாதபரஞ்சுடரொன்றுண்டுவேறறியாதேவிளம்புகின் றமே
வே. [" மீளவும் ஞானசாஸ்திரியார்பராபரன் மா[illegible] பங்கு.
" உ—உகூ-ம். பாடல்வரையிற் சொல்லியது.

" தானேயிருந்தாய் தனக்குவமை யற்றிருந்தாய்
" வானேயிருந்தா யிவ்வையகமெலா மிருந்தாய்
" கோனேயிருந்தாய் குருவாய்நீ யெந்தனுக்குத்
" தேனேயிருந்தாய் தெளிவே பராபரனே.
" பாபமன்றிநின்றாய்ப் பரிசுத்தமாக நின்றாய்ச்
" சாபமன்றிநின்றாய்த் தயவோ டெழுந்துநின்றாய்த்
" தீபமன்றிநின்றாய்ச் செழுஞ்சுடர்ப் பிரகாசமதாய்க்
" கோபமன்றி நின்றாயென் கோவேபராபரனே.
" அங்குநின்றாய்வானோ ரடிபணிய மேவிநின்றா
" யிங்குநின்றாய்மண்ணோ ரெலார்க்கு மிரங்கிநின்றாய்
" பங்குநின்றா யானடியேன் பட்டதுயரத்தனைக்கு
" மெங்குநின்றாய் காணுமெலந்தாய் பராபரனே.

" எது. இப்படிக்கந்த ஒரேபராபரவஸ்துவுக்குரிய லட்சணங்க
" ளைக்குறித்து அனேகஞானிகளுஞ் சாஸ்திரிகளுந் தங்கள் காவிய
" புராணங்களிற் பேசினவைகளையெல்லா[illegible]
" க்கப்போனால் சமயமில்லை; ஆகிலும் மேற்சொல்லப்பட்ட இவ்வி
" ய லட்சணங்களோ திரிமூர்த்திமுதலான மனிதருக்கல்லவே? தா,
" னயிருக்கிறஅரூபியாகிய ஏகபராபரவஸ்து ஒருவருக்கேஉரியவை
" களென்பதைத்தெளிவாக அறிந்துகொள்ளுகிறீர் அல்லவோ?"}

பண்டாரம். கூ-ம். கே: ஆம் ஐயா, இவைகளெல்லாஞ் சரி
யே, ஆகிலுங்கேளும், தத்துவபுராணத்திலுள்ளஒரு விருத்தத்திலே.

பலவண்டம் படைக்குமுன்னே பராபரந்தானாய் நிற்கும்
சிலவண்டம் படைத்துக்காட்டிச்செயலன்றியொன்றாய்நிற்கும்
அலவண்டம் படைத்தங்கப்பா லடுக்கெலாங் கடந்துநின்ற
நிலைகண்டு சொல்[illegible]ராகில் நிகரிலா குருவதாமே.

என்று, சொல்லி இதிலே பராபரவஸ்து எந்த நிலையிலேயிருக்கி
றார் என்றும், அவர் எப்படிப்பட்ட சுரூபமாயிருக்கிறாரென்றுங்குறி
ப்புக்காண்பித்து, இன்னவித[illegible]ாக அவரைவணங்கவேண்டும் என்று
படிப்பிக்கிறவனேகுரு, மற்றப்படி அவனுக்குச்சரியான குரு ஒருவ
ரும் இல்லையென்றுஞ் சொல்லுகிறார்? நீர் இத்தனைகோடி பாடல்க
ளைச்சொன்னதிலேஅவைகள்எல்லாம்என்நினைவில்அடங்குமோ?

கிறிஸ்தவர். பிர: ஐயா, அப்படியே, க-வது. அவர்நிலையும்;
உ-வது. அவர்சுரூபமும், ௩-வது. அ[illegible]வணங்கவேண்டும்
என்றும், ச-து. அவர்சக[illegible]ாத்துமாக்களுக்குஞ்செய்துகொண்
டுவருகிற உபகாரங்கள் இன்னபடி என்றும் உமக்குத்தெரிவிப்பேன்
கேளும். பேரின்ப மணிமாலையில் விருத்தம்.

அந்தரவான் கதிபுவனங் கீழ்மேலெங்கும்
அடுக்[illegible]டுக்காய் நிறுத்தினவ னொன்றெண்ணி
[illegible]தயிலே யுணராமற் புவியிலுள்ள
[illegible]லயதனை சுயம்பென்றுந் தேவனென்றும்

புத்திந்து பற்பலபூ வெடுத்துநித்தம்
பூசைசெய்து பலவிதமாய்ப் புகழ்ந்ததாலே
எந்தைபராபரனுருக் கேற்குமோ சொல்
[illegible]ரிநரகம் பேய்க்கடிமை யென்போர்தாமே.

எது. இப்பொழுது சொன்ன இந்த விருத்தப்பாவிலே அந்தரமெ
ன்றும், வானென்றும், கதியென்றும், புவனமென்றும், இவைகளை
அடுக்கடுக்காய் நிறுத்தினவன் ஆரென்றும், அறியச்சொல்லுகிற
அவரே ஒன்றான சாட்சாது கடவுள், அவரையேநாம்அறிந்துகொள்
ளவேண்டுமொழிய வேறல்லவே? ஆகையாற்கேளும்பண்டாரமே.

க-வது. அந்தரமாயிருக்கப்பட்டது மேகமண்டலம், அதிலேத
[illegible]ண்ணீரிருக்கிறது. உ-வது.வானம், அதிலேசந்திர சூரியநட்சத்திர
ங்களிருக்கிறது. ௩-வது'கதி, அதுமோட்சவானமண்டலம், அதுவே
[illegible]ர்த்தர்யிருக்கப்பட்ட சிங்காசனமாம், இவைகளில் க-வது. தண்
ணீரிருக்கிற மேகமண்டலமோவென்றால், சுவாமி அதிலிருந்து நமக்
குமழையைப்பெய்யப்பண்ணுகிறதாயிருந்தாலும்அந்தத்தண்ணீரானது
கண்ணாடியைப்போலே இறுகியிருக்கும். அப்பொழுது சந்திரசூரிய
னுடைய வெளிச்சங் கண்ணாடிக்குள்ளேயிருக்கிற விளக்குத்தலாம்
பரமாய்ப்பிரகாசிக்கிறாப்போலேநமக்குப்பிரகாசிப்பிக்கும், அப்பொ
ழுதுஇரண்டுமெத்தையும் நமக்கு நன்றாய்த்தெரியும், சுவாமி நமக்கு
மழையைவருஷிக்கச்சித்தமுண்டானால் அப்பொழுதுகண்ணாடியை
ப்போல இறுகியிருக்கிறதண்ணீரை உருகக் கற்பிக்கிறார்.அது உரு
குகிறபொழுதோமின்னலும்புகைகளுங்கோபுரங்கோபுரமாக எழும்
புகிறதுநமக்குத்தெரியும்,கட்டிகட்டியாயிருக்கிற அந்தத்தண்ணீரை
எல்லாங்காற்றைக்கொண்டுஇரும்புகுண்டுகளால் துணுக்கைத்துணு
க்கையாக உடைக்கிறார்.அப்பொழுது பீரங்கிசத்தமாகஇடியுங்குமு
றலுங்கேட்கின்றது. சிலவிசைஅ[illegible]தகுண்டுவிழுந்துமனுஷருஞ் செத்
துப்போகிறார்கள். இப்படிமின்னலும் இடியுங் குமுறலுந் தண்ணீ
ரை உருக்கி (சங்.ாசள, அ-டுஅ.) காற்றினாற்கலக்கி நமக்குக் காற்
றைக்கொண்டுதூவுகிறார். கட்டியா[illegible]விழுந்தால் மனிதர் செத்துப்
போவார்களென்று ம[illegible]னைப்பயிர்களுக்கு கரகத்தில்
தண்ணீர்தூவுமாப்போலத் தூவுகிறார். இப்படிப்பத்துநாள் பதினைந்
துநாள் மூசாப்பு மூடிக்கொண்டு [illegible]தின மேகமண்டலங் கலங்கிப்
போனால் அப்பொழுது இரண்டாவது மெத்தையிலிருக்கப்பட்ட சந்
திரசூரிய நட்சத்திரங்கள் தெரியாமல் மனிதருக்குமகாப்பிரயாசத்
தைக்கொடுக்கும், சுவாமி மழைபெய்கிறதைநிறுத்தி[illegible]லோ தண்
ணீர் அசையாமல் மறுபடியும் இறுகிக்கண்ணாடியைப்[illegible]கிவிடு
ம். இப்படியாக அவர் பூமியை நமக்கு ஆசீர்வதிக்கிற கிருபையைக்

குறித்து தமது நீதிவழுவாத மெய்வேதத்தில். சங். ௯௫, ௰-௰௪. வரைக்குஞ் சொல்லியிருப்பவைகளையும்- சங். ௱௪, ௨-௩௨. வரைக்கும் அவர் சிருஷ்டித்தயாவையும் விசாரிக்கிறவைகளையும், அவர்தமது சிருஷ்டிகளுக்குச் செய்துவருகிறஉபகாரங்களையுங்குறித்துச்சொல்லியிருப்பவைகளையும் வாசிக்க உமக்கே தெளிவாய்த்தெரியலாம்.

௨-வது. வானமென்ற மெத்தையும் அதிலே இருக்கிற சந்திர சூரிய நட்சத்திரங்களும் நமக்கு நன்றாய்த் தெரியும்.

௩-வது. மெத்தையோவென்றால் அநுகதியென்னப்பட்டமோட்சவானவீடு. அங்கே பராபரவஸ்துவும்பரிசுத்தவான்களும் இருக்கிறஸ்தலமேயாம், அதை நாம் இந்தகண்ணினாலே பார்க்கக் கூடாமற்புத்தியின்கண்ணினாலேயே கண்டறியக்கூடும் இப்படிபராபரவஸ்து இருக்கப்பட்ட நிலை, மூன்றாவது மெத்தையிலென்று முன்னமேகணபித்தேன் அல்லவோ? இப்பால், அவர் சுரூபமோ வென்றால், ௧-வது. மெத்தையிலிருக்கிறதம்மை மனிதர்கள் பார்க்கக்கூடாதபடியினாலே ௨-வது. மெத்தையிலே சூரியனைத் தமக்குமாதிரியாக வைத்தார். எப்படியென்றால். ௧-வது. பூலோகத்துக்கெல்லாம் ஒரே ஒரு சூரியன் உண்டாயிருக்கிறதுபோலவே கர்த்தாவும் ஒரே ஒருவர் மாத்திரம்உண்டென்றுஅறிவிக்கின்றது. ௨-வது. ஷ-மெத்தையிலிருக்கப்பட்ட சூரியன் பூலோகமெங்கும்பிரகாசித்து உஷ்ணமும்வெளிச்சமும் எங்குங்கொடுக்கிறதுபோலவே. ௩-வது மெத்தையிலிருக்கப்பட்ட கர்த்தாவும் அண்டரண்டபகிரண்டங்களெங்கும் வியாபித்து உயிர்கொடுத்துக் காப்பாற்றிக்கொள்ளுகிறார். ௪-வது. சூரியன் சகலஜாதிகளுக்கும் பொதுவாயிருக்கிறதுபோலவே கர்த்தாவுஞ்சகலஜாதிகளுக்கும் பொதுவராயிருக்கிறார். ௫-வது. சூரியனையோ ஒருவரும் உற்றுப்பார்க்கக் கூடாததுபோலவேபராபரவஸ்துவும்அநேகம் ஆயிரங்கோடி சூரியப்பிரகாசமாயிருக்கிறபடியினாலே அவரையும் ஒருவரும் ஊனக்கண்களால் பார்க்கக்கூடாது. மோட்சவானத்தில் அவரோடுங்கூட இருக்கப்பட்ட தூதர்கள் பரிசுத்தவான்கள்முதலாய் அவரைப்பார்க்கக்கூடாதே? ஆகையால்தான் இதைக்குறித்துசிவவாக்கியர் சொன்ன கவி.

> விண்ணிலுள்ளதே[illegible] மெய்ப்பொருள்
> கண்ணிலாணியாகவே க[illegible]ந்திருந்த தம்பிரான்
> மண்ணில்வாழ்பிறப்பறுத்[illegible] விண்ணில்வாழ்வைத் தந்தபின்
> அண்ணலாருமும்முளே [illegible]றிந்துணர்ந்து கொள்ளுமே.

என[illegible]சொல்லியிருக்கிறார். இப்பால் ௩-வது. அவரை எப்படிவணங்க[illegible]ண்டுமென்று கேட்பீரா[illegible]ல், அநேகமாயிரங்கோடி சூரி

யப்பிரகாசமாயிருக்கிற கர்த்தாவை வானத்தின்தூதர்கள் எப்படிவணங்குகிறார்களென்றால், சேராபீன்கள் அவருக்குமேலாக நின்றார்கள், அவர்களில் ஒவ்வொருவனுக்கு அவ்வாறுசெட்டைகள். இருந்தன. அவனவன் இரண்டுசெட்டைகளினாலே தன்தன் முகத்தைமூடி இரண்டுசெட்டைகளினாலேதங்கள்கால்களைமூடி இரண்டுசெட்டைகளினாலேபறந்து சகலஜீவாத்துமாக்களுடைய கர்த்தா பரிசுத்தர், பரிசுத்தர், பரிசுத்தர், என்றுப் புகழ்ந்துவணங்குகிறார்கள். (ஏசா. ௬, ௨-௩.)

மற்றப்பரிசுத்தவான்கள் எல்லாரும் இரண்டுகண்களையும் மூடிக்கொண்டு இரண்டுகால்களையும் மடக்கிக்கொண்டு இரண்டுகைகளினாலே கும்பிட்டுவணங்குகிறார்கள். ஆகையால் இப்பொழுதுபூமியிலிருக்கிற நாங்களும் அவரைவணங்குகிறபொழுது அவர்பார்க்கக்கூடாத பிரகாசமாயிருக்கிறபடியினாலே இரண்டுகண்களையும் மூடிக்கொண்டு இரண்டுகால்களையுமடக்கிக்கொண்டு இரண்டுகைகளினாலே அவரைக்கும்பிட்டு வணங்குகிறோம். இப்படியிருக்க ஒருவன் நீ பராபரனை அறிவாயோ என்றுகேட்டால், நான் அறிவேன் என்று சொல்வேன்? அவர் எப்படியிருக்கிறாரென்றால்? நான் பார்க்கக்கூடாத அநேகம் ஆயிரங்கோடி சூரியப்பிரகாசமாயிருக்கிறார் என்பேன். பட்டணத்துப்பிள்ளை சொல்லியிருக்கிற கலித்துறை,

> வெளியைப்பிடித்துக் களியாட்டமாக்கி விரும்பியந்த
> ஒளியையறிவினி லொன்றாகக் காண்கிலது வோங்குஞ்சிவந்
> தெளியதன்பார்வையி லேதுமில்லாம[illegible]றளிந்தவர்க்கு
> அளியப்பழுத்த வமிர்தத்தையேதரு மானந்தமே.

ஏது. கேளும் பண்டாரமே, இப்ப[illegible]யாகப் பராபரவஸ்துவானவர் சூரியன்வானத்தில் நின்று பூமியை[illegible] எங்கும் பிரகாசிப்பிக்கிறவண்ணமாய், அவர்பரமண்டலங்களிலிருந்து எல்லாவற்றையும்படைத்து நடத்தி ஆண்டுவருகிறார். எனென்றால் வானம்மேல்வீடும், பூமிகீழ்வீடும், அந்தமேல்வீட்டிலே பெரியத்தூண்டாவிளக்குகள் எரிகிறபடியினாலே நமக்குவெளிச்சமுண்டாயிருக்கிறது. இரவிலோ அநேகமெழுகுதிரிகள் மேல்[illegible] நமக்கு எரிகின்றது, அங்கிருந்தே நமக்குப் போசனமும் வருகிறது, அவர் அந்தப்புசிப்பை நமக்கு அனுப்புகிறபொழுது, நாம் நன்றாய்த் தலையெடுத்து நோக்கிப்பார்க்கத்தக்கதாக வெகு பீரங்கி சத்தத்திலே மின்னலும் இடியுங் குமுறலும் உண்டுபண்ணி சகல ஜீவாத்துமாக்களுக்கும் போசனமாக மழையை வருஷிக்கப்பண்ணுகிறார். தாய்தகப்பன் இருக்கிறவீட்டிலே பிள்ளைகளுக்குப் போசனமுங் குடித்தனமும் உண்டாயிருக்கிறது போல சகலமும் நமக்கு அங்கிருந்துதான் வருகிறதென்றும் ஆத

லால் நாமும் அங்கிருந்துதான்வந்தவர்கள் என்றும், திரும்பவும் அங் கேதான் போகவேண்டுமென்றுந் தெளிவாயிருக்கிறதே? இதற்கு சிவவாக்கியருஞ் சொல்லுகிற சாட்சியாவது. கவி·

ஆவதும் பரத்திலே யழிவதும் பரத்திலே
போவதும் பரத்திலே புகுவதும் பரத்திலே
தேவரும் பரத்திலே திசைகளும் பரத்திலே
யாவரும் பரத்திலே யானுமப் பரத்திலே.

அண்ணலே யனாதியே யனாதிமுன்னனாதியே
பெண்ணுமாணு மொன்றலோ பிறப்பதற்கு முன்பெலாங்
கண்ணிலாணி சுக்கிலங் கருத்தொடுங்கி நின்றபோது
மண்ணுளோரும் விண்ணுளோரும் வந்தவாறுயெங்கனே.

மண்ணுளோரும் விண்ணுளோரும் வந்தவாறு யெங்கெனில்
கண்ணிலோடு சோதிபோற் கலந்தநாதவிந்துவும்
மண்ணிலோடு சத்தியு மஞ்சுமஞ்சு பூதமாய்
பண்ணிலோ கொடுத்தளித்தார் பாரோடேழு விண்ணுமே.

வானில்லாத தொன்றுமில்லை வானுமில்லைவானுளீர்
ஊனல்லாத தொன்றுமில்லை யூனுமில்லையூனுளீர்
நானல்லாத தொன்றுமில்லை நானுமில்லைநாடுளீர்
தானல்லாது போலேயொன்று தயங்கியாடுகின்றதே.

மற்றொரு ஞானியார் சொன்ன விருத்தம்.

வீடுகட்ட நாந்துணித்தால் வெகுகால்நாட்டி
வீட்டுத்திரந் தூண்வளைகள் வெகுவாய்ச்சேர்த்து
மேடுதட்ட வெத்தனங்க ளீழ்த்தால்நிற்கும்
முன்னொருதூண் குறைந்திருந்தால் முகிந்திராதே
பாடுபட்ட வெமதுகர்த்தா வுடையோன்சித்தம்
பண்ணியபுண்ணிய தருமம் பகர்ந்துபாரீர்
ஆடுசக்கரம்பூமி கெடு[illegible]ான் லோகம்
அடுக்கடுக்காய் நிறுத்தி[illegible]வ னவனேதேவன்.
சந்திரனைச் சூரியனை வானிற்சேர்த்து
தாரகையை யதற்குச்சுற்று த்தலைமேலாக்கி
மந்திரகிரி பருவதத்தைச் சூழ்ந்துமேகம்
வாரியொரு கடல்மூழ்க வளைந்துபெய்ய
தந்திரத்தா லொருவனென்[illegible]யவண்ணஞ்
சகலருக்கும் படியளப்பார் தயையின்மீதே
இந்தநன்றி யறிந்துணர்ந்து வணங்கவேண்டும்
ஏகதிரியத்துவத்தி னிறையோன்றன்னை.

வே. ["௪௮. இந்த ஏகதேவனைமாத்திரமேதேடி அறியவும் வண
" ங்கவும் ஞானிகள் இந்துக்களை ஏவுகிறார்களேயல்லாமல் திரிமூர்த்
" திமுதலான பொய்த்தேவர்களை வணங்கச் சொல்லவில்லையே?
" இதற்குப் பத்திரகிரியார் புலம்பலில் திருஷ்டாந்தம்.

" ௨௮.) தூரியின் மீன்போற் சுழன்றுமனம் வாடாமல்
" ஆரியனைத்தேடி யடிபணிவ தெக்காலம்.
" ௨௯.) கூறறிய நால்வேதங் கூப்பிட்டுங்காணாத
" பரமரகசியத்தைப் பார்த்திருப்ப தெக்காலம்.
" ௩௨.) அஞ்ஞானம்விட்டே யருண்ஞானத்தொல்லைதொட்டு
" மெஞ்ஞான வீடுபெற்று வெளிப்படுவ தெக்காலம்.
" ௩௫.) எண்ணுதூரமெல்லா மெண்ணியெண்ணிப் பாராமல்
" கண்ணாடிக் குள்ளொளிபோற் கண்டறிவதெக்காலம்.
" ௩௬.) என்னையறிந்துகொண்டே [illegible]னங்கோமானோடிருக்குந்
" தன்மையறிந்து சமைந்திருப்ப தெக்காலம்.
" ௩௭.) ஆராதாரங்கடந்த வானந்தப் பேரொளியைப்
" பேருகக்கண்டுதயை பெற்றிருப்ப தெக்காலம்.]

" இப்படி இவர் அந்த ஒரேகடவுளின் லட்சணங்களைமாத்திரம்
" புகழ்ந்து புலம்புகிறபடியால் இந்துக்களும் அப்படியே இந்தஉல
" கங்களை அடுக்கடுக்காய் நிறுத்திவைத்த அந்த சாட்சாது கடவுளை
" மாத்திரம் அறிந்து வணங்கவேண்டுமே ஒழிய வேறல்லவே?"}

ஏனென்றால் அவர்அடுக்கடுக்காகநிறுத்தினதோ மூன்றுமெத்தைகளென்றுமுன்சொன்னேனே. அவைகளில், முதலாவதுஅந்தரமாயிருக்கப்பட்டது மேகமண்டலம், அந்தமெத்தையிலிருந்துநம்முடைய கண்காண அவர்செய்கிறஉபகாரத்தைக்கேளும்·நானுமக்குசொல்லியபடி முந்தினமெத்தையிலே தண்ணீரிருக்[illegible]றது, அதிலிருந்துவெகுபீரங்கிகளுடைய சத்தத்தினாலே நாம் பா[illegible]துக்கொண்டிருக்கச்சே நமக்கு மழையை வருஷிக்கப்பண்ணுகி[illegible]ர். அந்தமழை பெய்தால் பொன், முத்து, ரத்தினங்களுஞ் சகல[illegible]தானியங்களும் புல்பூண்டு கனிவகைகளும் பயிராகிநாமுஞ் சக[illegible]ஜீவஜெந்துக்களும் புசித்துங் குடித்துங்களித்தும்பிழைத்தும் இருப்[illegible]பாம், இல்லாவிட்டால் ஒரு ஜீவனுகிலும்பிழைக்கக்கூடாது. இரண்டாவதுவானென்னப்பட்டதுவானமாம். இந்தவானமண்டலமாகியமெத்தையிலிருந்து அவர்நமக்குச்செய்கிற உபகாரத்தையுங்கேளும். அதிலேசூரியனும், சந்திரனும், நட்சத்திரங்களும், உண்டாயிருக்கின்றன. அவைகளோ நமக்குத் திருஷ்டாந்தமாகத்தெரியும். ராஜாக்[illegible]ளுடையமேல்வீட்டிலே கண்ணாடி விளக்குகள் எரிகிறப்போல் கீழ்வ[illegible]மேல்வீட்டிலிருந்து பிரகாசிக்கின்றது. இராத்திரியிலே அ[illegible]காடி மெழுகுதிரிகள்மேல்வீட்டிலே நமக்கெரிகிறபடியினாலே கண்தெரிந்துவழிநடக்கிறோம். ஆனால் காலையில்சூரியன் உதயமாகாவிட்டால் எல்லாஉயிருஞ் செத்துப்போம். அப்படியே சூரியன் உயிரும், மழை இந்த உயிருக்கு ஆதாரமும், காற்று வளரப்பண்ணுகிறதுவுமாயிருக்கி

றது. இதுவும் அல்லாமல்காலையில் சூரியன் உதயமானால் நாழிகையும், நாளும், கிழமையும், மாதமும், வருஷமும், உண்டாகின்றன. இல்லாவிட்டால் இவைகளில்ஒன்றுந்தெரியாது. இதனால்தான்ஒரு வருஷத்திற்கு, ௰௨-மாதத்தைஅவர்கட்டளையிட்டுமூன்றுமாதம்வெய்யிற்காலமும், ௩ - மாதம்காற்றுக்காலமும், ௩-மாதம்மழைக்காலமும், ௩-மாதம்பனிக்காலமும், இப்படிக்கிரமத்திட்டமாய்க்கட்டளையிட்டுஅந்தந்தக்காலங்களிலேஅந்தந்தக்காய்கனிகள்காய்க்கவும்,பூர்க்கவும்,அந்தப்பன்னிரண்டுமாதமுஞ்சென்றுஅந்தவருஷம்கடந்தால்மறுபடியுஞ் சென்றுபோன வருஷத்தைப்போல மறுவருஷத்தையும், பன்னிரண்டு மாதத்தை[illegible]ம்,வரப்பண்ணி அந்தந்த க்காலங்களிலே, அந்தந்தமாதங்களில் அந்தந்தக்கனிவகைகள் காய்க்கவும்,இரத்தினந்தின்கிறபட்சிக்குஇரத்தினத்தையும்,நெருப்புத்தின்கிறபட்சிக்குநெருப்பையும், மச்சந்தின்கிறபட்சிக்கு மச்சத்தையும், நத்தைதின்கிறபட்சிக்கு நத்தையையும்,காய்கனிகள்தின்கிறபட்சிக்குக்காய்கனிகளையும்,புல்லு தின்கிறபட்சிக்குப்புல்லையுங்கொடுத்து,இப்படியே ந[illegible]மையும்,எல்லாஜீவஜெந்துக்களையும்போஷிக்க எத்தனையான தயையோடும் அன்போடும் அந்தஇரண்டுமெத்தையிலிருந்து நமக்குச்செய்துவருகிறஉபகாரங்களைஇந்தநமதுகண்களினாலேகண்டும் இந்தநமதுகைகளினாலேஎடுத்து உண்டும் வருகிறோமல்லோ? இப்பால் மூன்றாவதுவானமென்றமெத்தையோவென்றால், அதுகதியென்னப்பட்டமோட்சமண்டலம்,அதுவே கர்த்தாவின்சிங்காசனமாம். பூமண்டலமோ அவருக்குப் பாதபடியாயிருக்கிறது. இந்தவானம் நம்முடையஅற்பக்கண்க[illegible]க்குத்தெரியவில்லை,என்றாலும்அதைப்புத்தியின்கண்ணினால்காணலாம். அல்லாமல் வானமண்டலத்திலே இருக்கிறவர்கள்முதலாய் அந்தக்க[illegible]வுளுடையபிரகாசத்தைப்பார்க்கக்கூடாமல் தங்கள் தங்கள்கண்களை மூடிக்கொண்டு, அவரைத்தரிசிக்கிறார்களென்றுவழுவற்றமெய்வேதம் போதிக்கிற இந்தமெய்ச்சரித்திரங்களின்விஸ்தாரத்தைமுன்னுமக்குச்சொல்லியிருப்பதால்,இப்பால்நான்காவது பூமண்டலமோவென்றால் அதுவே பூமி. இந்தப்பூமியினுடைய விஸ்தாரம் வானமண்ட[illegible]த்தில் நாம் பார்க்கிற சந்திரன் எவ்வளவு விஸ்தாரமாயிருக்கி[illegible]தோ,ஏறக்குறைய அவ்வளவுவிஸ்தாரமா[illegible] நமக்குக்குடியிருக்கத்திருத்திக்கொடுத்த மண்ட[illegible]லமாம். இது பராபரன் நமக்காக வானத்திலிருந்து வருஷிக்கிறன[illegible]மகளைச்சேர்த்துவைக்கிறபெட்டியுஞ்சட்டியுமாயிருக்கிறது. அப்படியே மூன்று மாதமும் மழைபெய்கிற ஜலத்தை ஏரிகளிலுங், குளங்களிலும், நிரப்பிவைத்துக் கொஞ்சங்கொஞ்சமாயெ

டுத்துச் சாப்பிடுகிறோம். அது மாண்டுபோனால், திரும்பவும் மறுவருஷத்தில்அந்தக் காலபருவத்தில் வருஷிக்கப்பண்ணி இந்தப்பிரகாரமாக நம்முடைய அன்புள்ள தகப்பன் தாம் இருக்கிற மேல்வீட்டிலிருந்து நமக்கு சகலத்தையும் அனுப்புகிறார். அங்கிருந்து வந்தால் தான் நமக்குண்டு, இல்லாவிட்டால் நா[illegible] ,நாம்காண்கிறயாவும் நாசமாய்ப்போவது நிச்சயமே. இதைக்குறித்தே ஔவை வானஞ்சுருங்கில் தானஞ்சுருங்கும் என்று சொல்லியிருக்கிறாள் அல்லவோ?

ஆகையால் பண்டாரமே, நமக்கு இத்தனைப் பெரியநன்மைகளைத் தமது மேல்வீட்டிலிருந்து செய்துவருகிற கர்த்தாவாகிய தேவனைத் தேடிவணங்காமல் பலபல ஸ்தலங்களைத் தேடிப்போய் வீணாகத் தெய்வமல்லாத விக்கிரகங்களை வணங்குகிற இந்துக்களுக்குப் புத்தி உண்டாக ஞானிகள் சொல்லியிருப்பவைகளையுங் கேளும்.

சிவவாக்கியர் கவி.

தேவதேவ னென்றுநின்று தேடுகின்ற மூடர்காள்
தேவரான வாறறிந்து தேடவுமறிகிலீர்
மூவர்தேவ னென்றுநின்று முயலுகின்ற மூடர்காள்
மேவதாக வும்முளே வியந்துணர்ந்து கொள்ளுமே.

தூரதூரதூர மென்று சொல்லுவார்கள் சோம்பர்காள்
பாரும்விண்ணு மெங்குமாய்ப் பரந்தமெய்ப் பராபரம்,
ஊருநாடு காடுந்தேடி யுழலுகின்ற மூடர்காள்
மேராதாக வும்முளே வியந்துணர்ந்து கொள்ளுமே.

ஓடியோடி யோடியே யுள்ளமுந் தளர்ந்துபோய்
நாடிநாடி நாடியே நாட்களுங் கழிந்துபோய்
வாடிவாடி வாடியே மாண்டுபோன [illegible]ர்
கோடிகோடி கோடியே யெண்ண[illegible]ந்த கோடியே.

ஏது. தங்களுக்குச்சகல பாக்கியங்களும் இருந்துவருகிறமேல்வீட்டை மிருகங்களைப்போற் தலையெடுத்துப்பாராமற் தலையைக் கவிழ்ந்துக்கொண்டு தடுமாறி நிலை[illegible]கிறார்களென்று இவர் சொல்லுகிறார். பின்னையும் இவர் சொன்ன கவி.

எங்கள்தெய்வ முங்கள்தெய்வ மென்றிரண்டு தெய்வமோ
அங்குமிங்கு மாகின்ற [illegible]மூல மொன்றல்லோ
அங்குமங்கு மாகிரண்டு தெய்வமா யிருக்குமோ
வங்கவாய் பேசுவர்கள் [illegible] மாள்வரோ.

வே. [“ஏது. கேளும் பண்டாரமே இவ்விதமே இன்[illegible]க
“ ஞானிகளுங்கவீசுரரும்சாட்சியிட்டிருப்பவைகளைநா[illegible]வனிக்கும்
“ பொழுது இந்தமகிமையுள்ள லட்சணங்கள் யாவு[illegible] சாட்சாது க
“ டவுளாகிய பராபரவஸ்து ஒருவருக்கேசொல்லியிருக்கிறதென்று
“ மிகவுந் தெளிவாயிருக்கிறதல்லவோ? ஆனால் இன்னாள் வரையில்
“ இந்துக்கள் தங்கள் ஞானிமார்கள் சொன்ன தேவலட்சணவகு

"ப்புகளைத் தேவன் அல்லாத மிருகம்முதலிய ஜீவராசிகளுக்கும் "தங்களைச் சிருஷ்டித்துக்காப்பாற்றவல்லமையில்லாத துஷ்டமா "னிடராகியபொய்த்தேவர்களுக்கும்,ஸ்தாபித்து அவைகளைநமஸ்க "ரித்து வணங்கிவருவது அறிவீனமுந்தேவதூஷணமுமா யிருக்கிற "தல்லவோ? ஆகையால்தான் நீதிவழுவாத சத்தியவேதத்தில் ப "ராபரவஸ்து திருவுளம்பற்றியிருக்கிறதாவது.

"ஆண்டவரே தேவர்களுக்குள்ளே உமக்கு நிகருமில்லை, உம்மு "டையகிரியைகளுக்கு ஒப்புமில்லை. (சங். ௮௬. ௮.) ஏனெனில் கர் "த்தர் பெரியவரென்றும் நம்முடைய ஆண்டவர் எல்லாத்தேவர்க "ளுக்கும் மேலானவரென்றும், நான் அறிவேன். (சங். ௱௩௫. ௫,) "உனக்குள் வேற்றுதேவன் உண்டாயிருக்கவேண்டாம். நீஅன்னி "யதேவனை நமஸ்கரிக்கவும்வேண்டாம். (சங். ௮௧, ௯,) நாம் கர்த் "தர். இது நமதுநாமம். நாம்நமதுமகிமையை வேறொருத்தருக்கும் "நமது துதியை விக்கிரகங்களுக்குங் கொடோம். (ஏசா. ௪௨, ௮) "நாளுண்டாகாதத்துக்கு முன்னும் நாமேயிருக்கிறோம், நம்முடை "யகைக்குத் தப்புவிக்கத்தக்கவனில்லை. நாம் நடப்பிப்பதைத் திரு "ப்புபவனார். (௪௩, ௰௩,) கர்த்தாவே உமக்கொப்பானவனில்லையே, "தேவரீரே பெரியவர், உமதுநாமமே வல்லமையிற் பெரியது (ஏரே. "௰, ௬.) ஏனென்றால் கர்த்தனை அல்லாமல் தேவனார்? நம்முடைய "பராபரனைத்தவிரக் கன்மலையும் ஆர்? (சங். ௰௮, ௩௧.) தேவரீர் "ஒருவர் உம்முடைய நாமத்தின்படியே கர்த்தரும், பூமிஅனைத்தி "ன்மேல் உன்னதமானவருமாயிருக்கிறீர், என்றும் இன்னம் இப்ப "டி அநேகவாக்கியங்களில் தமது திவ்வியலட்சணங்களையும் வல்ல "மைகளையும் வெளிப்படுத்தியிருப்பதால், இந்த அரூபமான ஏகப "ராபரவஸ்துவுக்கே சகலபரிசுத்த லட்சணங்களுந் தகுதியே "யன்றி மற்றொருவருக்கும் அல்லது இந்துக்கள் வழங்குகிற எந்த "விக்கிரகங்களுக்கும், எவ்வளவுஞ் செல்லாதென்பதை நீரும் உறு "தியாய் நம்பி அவரையும் அவர் அனுப்பின மெய்யான சற்குரு "வையுந் தேடி வழிபடுகிறபொழுது அவர் தமது ஆவி "யானவரை உமது உள்ளத்தில் அனுப்பி தம்மையும் உமக்கு வெ "ளிப்படுத்தித் தமது மேலான இரட்சிப்பையுந் தயவாகக் கட்ட "ளையிடுவார்."]

114615